DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

PENGUEN

CİLT: 53 SAYI: 671 - 680

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
30 TEMMUZ 2015 • 31
671
4,00 TL

ISSN 1303-7579-07

Ahmet Ümit
Faili Meçhul

Ece Temelkuran
Kızları da Alın Artık Trolllüğe!

Bahadır Cüneyt Yalçın
Şen Makas

D.E.Ç.S.İ.

Murat Menteş & M.K. Perker

Selçuk Erdem
Uzay Yolculuğu 1981

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

PENGUEN GÜNDEM

AKP'li Süleyman Soylu, Doğu Karadeniz'de yaylaları birbirine bağlamayı amaçlayan Yeşil Yol projesine karşı yapılan eylemleri "PKK ve KCK'nın bölgeye sızma çalışması" olarak değerlendirdi.

Ormanve Su İşleriBakanı Veysel Eroğlu, "Her önüne gelen meşhur olmak için, dozerin önünegeliyor"diyerekYeşilYol protestolarının simgesi Havva Ana'yı eleştirdi.

Hava saldırıları, gözaltılar... Dikkatler savaş gündemine çevrilmişken, dozerler Yeşil Yol projesi için yeniden iş başı yaptı.

İŞİD'e operasyon adı altında İŞİD hariç herkese operasyon yapıldı, çoksayıda kişi gözaltına alındı.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Büyüktürk

Kaosta da tercihim organikten yana.

Hepsi el emeği göz nuru. Ama hayat paylaştıkça güzel.

Kaostan zaman buldukça kendimi resme verdim tüm diktatörler gibi.

Büyük bir oyun oynuyorum. Siz öldükçe, ben yaşıyorum... Benimle oynar mısın?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

Yandaş Medya'da savaş çığlıkları başladı, hava saldırıları için "Türkiye'nin gücünü test edenler cevabını aldı" yorumu yapıldı.

Eski manken Tuğçe Kazaz, Anadolu Ajansı'na Suruç saldırısı ve hava operasyonlarına ilişkin açıklamalarda bulundu.

Suruç saldırısını protesto amacıyla yapılması planlanan Büyük Barış Yürüyüşü valilik tarafından yasaklandı.

MUŞ MULA
ŞÖYLE OLMUŞ BÖYLE OLMUŞ

twitter.com/mamulafanal

Olağan Şüpheliler: Ana akım medyanın "Emniyete eylem düzenleyecekken işte böyle yakalandılar" şeklinde duyurduğu ancak üzerlerindeki yöresel kıyafetleriyle düğüne giden 6 gencin tamamı serbest bırakılmış...

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

MEŞHUR OLMAK İÇİN DOZERİNÖNÜNE ÇIKTILAR!

Orman bakanı, Rabia Nine için "önüne gelen meşhur olmak için dozerin önüne çıkıyor" deyince müzikhol tehdidi Ekrem abi bi yarışma düzenledi. Meşhur olmak isteyenler dozerin önüne çıkıyor. Şarkısını, yeteneğini gösteriyor. Dozer kabininde oturan jüri beğenmezse yarışmacıyı kepçeyle itip, çukura atıyor. Eğer beğenirse yarışmacıyı kepçeyle alıp havaya kaldırıyor. Dozer izlemeyi seven kalabalıklar tarafından ilgi gören yarışma sırasında birinin kolu kopunca yarışma iptal edildi. Yapmoya bi şey olmadı. Ünlülüğün fitratı böyle.

CAHİL OLDUĞUNUZU GÖSTEREN 10 ŞEY

Sedat abilerin 10 tane çocuğu var, onlar işte. Şimdi tek tek isim vermeyelim, kendisi de sayarmadı zaten cahil. BASINA SALDIRI, Alleok gerişler!

SİPARİŞİ GECİKİNCE KALKMAK İSTEYEN TURİSTİ HASTANELİK ETTİLER

Lokantada siparişi geciktiniz hallimiyk isteyen Arap turisti dövmüşler. Garson "siparişi özel bi şey getiyo hissetsinler diye geciktiriyoruz. Yoksa 5 dakkada gelse 'bu niye pahalı' derler, 40 yk artı 5 dakkal dsseydik kaşke" dedi. Lokanta sahibi ise "Araplar bizi Osmanlı zamanında astırıgdı, pilavı elle yiyolar vi işlerine ibn giymiyolar" diye kendini savundu.

Kâşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim, hava çok sıcak, havadisler de savaş üzerine, kavruldum. Küveti soğuk suyla doldurdum, sürekli içindeyim. Küvetin tıpacının plastik zinciri ayağıma takıyor ve su anafor oluşturarak delikten gidiyor. Anladınız mı metaforu? Anlamadınız tabii. Peh! Sıcaklık : savaş. Küvetteki su : hudunumuz, kaynaklarımız ve iyi her şey. Tıpaç : anlayış. Plastik zincir : bağnaz düşünceler. Küvetin deliği ise politikacıların ağızları. Şimdi tekrar yasıyorum; Küvetin tıpacının plastik zinciri ayağıma takılıyor ve su anafor oluşturarak delikten gidiyor. Anladınız di mi? Meh meh! O su tamamen boşalınca küvette çırpılak kalıcıaz. Ben kaldım. Plastik zinciri elimle koparıdım dostlarım. Zincir gibi gözüke de kırması o kadar az değil, pit diye koptu. O anda öyle bi huzur doldu ki içim. Bikaç yerinden daha koparıdım, zebil etiim. Küvetin deliğini tıkadı parçalar. Artık isteşem de su gitmiyor, tıkandı küvet. Anladınız dostlarım bilyorum.

Küçük seçim: Amerika'da, fast-foodsektöründe çalışanların saatlik ücretinin 15 dolara çıkması tartışılırken, Türkiye'de bu alanda çalışanların saatlikücretisadece 2.31 dolarcıkmış...

1050: Şanlurfa'nın Suruçilçesinde 32 kişinin hayatını kaybettiği canlı bomba saldırısının ardından IŞİD, PKK ve DHKC'ye yönelik operasyonlar sonucunda gözaltına alınantoplamkişi sayısıymış...

Bültenların Ç. - Bir Özgür Basın Klasiği: Sadece son dört yıldagetirilenyayın yasağı 150'nin üzerindeki yurdumuzda, Başbakan Yardımcısı ve Hükümet Sözcüsü Bülent Arınç 24 TemmuzBasın Özgürlüğü Günü'nde, Evrensel ve Özgür Gündem gazetelerini 'suç makinesi'olarak nitelemiş...

İnsanı İnsana Mescitle Anlatma Sanatı: Rumeli Hisarı'nda restorasyonçalışmaları kapsamında, konserlerinveritdiği tiyatro alanının ortasına mescit yapıldığı ortaya çıkmış. Mescit yapmak ya da yapmamak, işte bütün mesele buymuş...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

ECE TEMELKURAN

KIZLARI DA ALIN ARTIK TROLLÜĞE!

Tolden daha kötüsü, espri yapmaya çalışan trol. Ama beterin beteri kesinlikle, en kötüzamanlarda, millet kan ağlarken acılı insanlara esprili lafgeçirme ihtirasıyla dolup taşan trol. İnsan psikolojisinin alacakaranlık kuşağı orası işte.

İnsan -biliyorsunuz- hayret ediyor: Memlekette sinirsistemlerigiçfttaraflıkeskin bıçakolmuş, milletin ruh alemindefiller tepişiyor, bu tontirliklerin, o kendinden menkul şakacılıklarında bir tık azalma yok. "Beyin yok sende" cümlesindeki zeka düzeyiyle etrafa "ehi ehi ehi" sıritışar saçarakortamlarda laf geçiriyorlar. Kendilerini zeki zannettikleri ve korkarım birbirlerini de zeki zannettikleri için, bu geçirilen lafları bir de "efsane kapak" başlığıyla piyasaya yeniden sürmeleri var. Sosyal medyada nicesüper tahsilli, doktoralı insanın bu gazozkapaklarıyüzünden aklını kaybettiğini, kendini küfürlü konuşmanın o leziz alemine bıraktığını görüyorum. "Kötü trol, iyi sosyal medyakullanıcısını kovar" yasası gereği çoğu da tası tarağıtoplayıp gidiyor.

Ben bu trolleri bir grup tontirik olarakhayal ediyorum.Özünde iyi çocuklar olarak. Hani yani bayramlarda teyzelerini arayan, bakkala hâl hatır soran, namazında niyazında, varsa sözlüsüne geceleri herkes uyuduktan sonra kalpli mesajlar atan, taşralı muhafazakâr ahlak dünyasının en gelişmiş ikiyüzlülüklerini mükemmelen icra eden filan çocuklar. Ama işte bunlar çalıştıkları, ekmek kapısı olan dükkanlarına varıp da birbirleriyle karşılaştıkları zaman direkt olarak 13-14 yaşlarına geri dönüyorlar. Erkeklerin o insanlıktan en uzak olduğu noktayani. Sivilceli, pis pis sırıtışlı, burunlarından fışkıran hormonla sümük gibi oynadıkları zamanlar. Sutyen askısı çekip bırakmanın romantik ya da komik olduğunu zannettikleri o cehennem zamanı. Dünyanın en berbat el şakalarının yapıldığı bir ofis olabilir bunların çalıştığı.

Merak ettiğim şu: Yetişkin bir erkek, ceteris paribus, bu ruh halini kaç yıl sürdürebilir? Bu bana mühim bir soru gibi geliyor çünkü şu anda internette varlık gösteren binlerce trolün ekmek kapısı olarak düştükleri bu çukurda kaç yıl daha kalacakları bu sorunun cevabına bağlı. Kariyer projeksiyonları nedir yani? Bir trolün kariyer planlaması nasıl yapılır? Çok süper, en süper trololsanoradan nereyeatlayacaksın? Genel müdürlüğe mi?

Bir de performans değerlendirmesi nasıl yapılıyorbunlarda? Misal, kaç tane aklı başında adamı gün yüzü görmemişküfürler edecek hale getirdin, gün sonunda buna mı bakıyorlar? Kaç toplumsal figürü rezil ettin diye bakacak olsalar bu rezilliğin derecesini nasıl ölçümlüyorlar?

Bütün korkaklar gibi asla adam adama mücadeleyegirmeyen, her zaman "biz hepimiz, sen tek" anlayışıçinde birinin üzerineçullanma yöntemini seçen bu tontirikler -diyelim ki- kız istemeye gittiklerinde meslekhanesiyle ilgili ne söylüyorlar? "Sabah akşam ona buna sakıyoruz,ok affedersin peder bey" mi diyorlar? Bir de kızlar bu durumdan etkileniyor mu merak ediyorum. "Sevgilim bugünkü trollüğün göz kamaştırıcıydı, gece 12'de benim için de Berna'ya laf geçirsene, çok sinir etti beni evvelki gün" mü diyor kız? O da kahraman Türk erkeği olarak klavyenin başına mı geçiyor? Sonra sabaha kadar artık Allah ne verdiyse "ehi ehi ehi" mi yapıyorlar birlikte? Bir de bunlara "politically correct" olarak trol mü diyoruz? Yoksa kendi mesleklerine verdikleri daha cilalı birisime var mı?

Bütün korkaklar gibi asla adam adama mücadeleye girmeyen bu troller, kız istemeye gittiklerinde meslek hanesiyle ilgili ne söylüyorlar?

Mesleki gelişimi nasıl sağlıyorlar? Yani trollerin meslek içi eğitimi nasıl oluyor? Bu da var. Toplanıp PowerPoint'te kimin sinirlerini ne kadar ayıklıadıklarını mı konuşuyorlar bilgi alışverişi olarak? Motivasyon konuşmaları nasıl yapılıyor? Gerdeğe giren damada yapıldığı gibi sırta mı vuruluyor?

Memlekette savaş çıktı gibi bir şey. En az onun kadar kötüsü, psikopatlar ordusu aramızda geziyor. Sıfıra yakın can güvenliğinde hiçbirşey olmuyormuş gibi nasıl yaşanır adlı yurtçapında tatbikat ilan edilmiş gibi. Kendi parasiyla -örtülü ödenek- şahsen savaş başlatmayı düşünen bir adam var. Öte tarafta, süper-engok-acayip-amaçokacayip zengin adamın biri ayağına su fışkırtan şeyler takıp suyun üzerinde uçuyor, bi' soytarıklar yapıyor filan. Paris'ten Cem Uzan "Nabiyonuz, açıyonuz mu Türkiye'nin önünü?" dercesine şaraplı fotoğraflarını koyuyor. İnsanların ayarı o kadarbozuldu ki "Abi Cem Uzan olsaydı Başbakan, bundan iyiydi" dendiğini bile duyuyorum. Çatır çutur insan ölüyor. Neyse ne. Bu tontirikler hiç hız kesmiyor.

Hakikaten merak ediyorum. Bu işler bitince, yani biterse bir gün, olur da devrandönerse, bu adamlar ne yapacak? Özgeçmişlerindeki boş duran on yılı nasıl açıklayacaklar? Ve en mühim pozitif ayrımcılık sorusu: Kızları da alıyorlar mı trollüğe?

Bir trolün kariyer planlaması nasıl yapılır? En süper trol olsan, oradan nereye atlayacaksın? Genel müdürlüğe mi?

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bu hafta çalışırken'e kalemle girdim.

Cem: Olm bu Serkan ne biçim bi insan ya? Mekanına bir şeyler koruyoruz geliyorum, beyefendi ortadan kaçıp falcıya gidiyor.

Cem'in kafası geç gelidi ama güzel geldi!

Falımda sen çıktın Kasım, nasıl kurtulcam lan senden!

Hep son mi anlatıcan kedilerin Semmancağdcım, biraz da biz şey edelim dedik!

Klimalı ortamda samimi konuşamıyorum. Doğal olmıyor, yapmacık oluyor.

Oha, minibüs mü çıldcem. Oldu olacak bi verseydiniz!

5 çayının yarına bi topsi su bönnjı geldi, yumulun parpalar!

Evli ve çocuklusunan, hanıma sormadan nereye motor alıyosun olcam!

Ne diyosun, beraber saç ektirelim mi Serdar?

Barbaros yerine kaç haftadır Bayburt yazıyomuşuz elemanın ismini, hiç söylemiyosunuz. Bayburs da değişik isimmiş yalnız!

Serkan falcıya gittiğinde 3 saat masasında Serkan bekledi yaptım. kimse fark etmedi. Her şeye "Ehere mehere" demeniz yeterli.

Arkadaşlar deve güreşine bekliyo, gündem karikayı astım yolla gireyim abi!

Böyle gündeme 3 gündem eskizi yollamak bile bayarı!

Ooo, yazı getirmişin şortlu terlikli babisi!

Olm arada okur geldi 4 tane. Senin yerine imza bile attım. Ama benoo senin imza çirkindi, daha güzünü attım. Sevin lan!

Bu hafta da Kuşadası'ndan bildiriyorum müdür! Bana iyi tatiller!

Uşaklan yeni indim, hemen telefon, ağız tadıyla bi jettag bişiltmemiz insanoğ

Dilsiz Uooy Süpermen, dil get yaaar Sipaydır meeen, Batman dolaylarından süper kahramanlık türküleri!

Astral seyahatte mi geldin lan dergiye Sezyum, beni mi yiyosun, hiç görmedim seni!

Daha geçe 12 olmadı ki, bizde yalan yok, bugün gündericez dediysek gündeririz!

Savaş meraş çıkarmıyosunuz di mi kuzaaam, şşş sakın!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

D.E.Ç.S.İ.

ÖZET: İstanbul'da büyük bir deprem olur. "DEÇSİ" takipçisi Feridun Feda, depremden tam 5 yıl sonra uyanır. Deçsi'nin hayatı tamamıyla değişmiştir...

MENTEŞ & PERKER

Fırlattıktan olup gönderdikleri sayesinde, kendimize olduğumuz gibi gönüldü. [MARCO MORRICONE, 1968-2015]

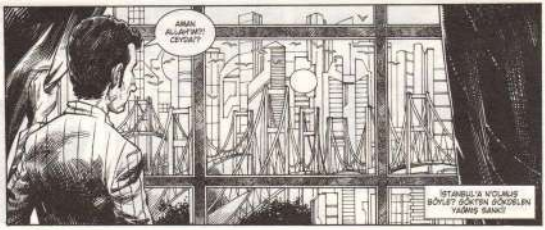

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

D.E.Ç.S.İ.

YAZAN: MURAT MENTEŞ
ÇİZEN: M.K. PERKER

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Akşamsefası

Barış Atar sılsılesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

FAİLİ MEÇHUL

Kocamdı. Ben yeni gelindim. Gelin olmak mutluluktur, demişlerdi. Onu bile anlamamıştım. Biraksalar anlayacaktım belki ama birakmadılar. Daha birbirimize alışmadan, daha öğrenmeden birbirimizin huyunu suyunu,onu aldılarbenden. Askere gitmesi gerekmiş. Vatan borcuymuş, devletgörevi. Herkesin kocasıgitmiş, haliyle benimki de gidecekmiş. Ne diyebilirdim, sözüm boğazımda, elim böğrümde kaldım öylece.

Kocamdı, çekip aldılar benden. Bir süre öylece gezindim,taze eviliğimizin ardından,askere alınan kocamın hasretine alışmaya çalışarak. Sonra toplamdı kendimi. Silkinip attım kara bir bulutgibi üzerimeçöken hasretin ağırlığını. Olsun dedim, gitsin yapsın askerliğini... Olsundedim, devlet görevidir, vatan borcudur, ben beklerim dedim. Bekledim. Gün geldi babamın evinde kaldım, gün geldi kaynanamın yanına taşındım, bekledim. Çünkü sayılı gün çabuk geçerdemişlerdi, çünkü gidengelir demişlerdi,beklenen döner. Bu sözleri umutlubircınçırakgibi kulağımda çınlatarak bekledim. Söyledikleri çıktı; bekledim,günlergeçti, bekledim, aylarsoldu, bekledim, yıl geridekaldı, bekledim, kocamın askerliği dibi delinmişbirgüğüçmendamlayansu gibi aktı geçti. Bekledim ve o bir gün çıkıpgeldi.

Kocamdı; sevindim döndüğüne. O da sevindi.Niye sevinmesin, evine kavuştu, ailesine kavuştu, bana kavuştu. İkimizyeniden birolduk.

Ölüm, aç bir kurt gibidir, bir kez girdi mi koyun sürüsünün içine, asla tek kurbanla yetinmez.

İkimiz bir olunca kader bize gülümsedi. Biz de kadere gülümsedik, inandıkona, güvendik. Kaderegüvenince bize bir iyilikdaha yaptı; tuttu bir çocuk verdi. Sevincimiz arttı, mutluluğumuz yere göğe sığmaz oldu. Ama ne demişler dünyada mekan, ahrette iman. İmanımız tamdı Allah'a şükür, ama evimizyoktu. Uğraştık, didindik,kuruşkuruş biriktirdik, taştaş üstüne koyduk bir de ev yaptık kendimize. Küçücük bir ev, ama bizim. Kocam, ben, bebeğimiz bir de küçük evimizsıkışık şu koca dünyanınbir köşesine.Zannetim ki artıkhep böyleolacak. Zannettim ki kader bize hep iyilik edecek. Zannetim ki bu güzelgünlersürüp gidecek. Yanılmışım, beterin beterivarmış, yaşanacak güzel günler ilerde derken, kötülük pusu kurmuş bizi beklemekteymiş.

Kocamdı, her sabah işe giderdi. Erken kalkar kahvaltısını hazırlardım. Çok bir şeydeğil, yarım ekmek, bir parça peynir, birkaç tane zeytin. Bir poşete sarar yanına alırdı. "Çayı işte içerim" derdi, "sen zahmetetme." O işe giderken, pencerede durur,sokaktançıkışını izlerdim.

Evinönündekiyaşlıincir ağacının yanından kıvrılırgiderdi. Giderken hiç dönüp bakmazdı, bana el sallamazdı. Ben baksın isterdim, el sallamasa da şöyle bir gülümsesin.Aklı başka yerde olurdu, başı önde çıkar giderdi sokaktan. Ben de bebeğimizin yanına dönerdim. Bebeğimiz uykuda olurdu o saatlerde, akşam geldiğindegördüğü babası. Bir sabahgidip de, bir daha gelmeyeceğini, bebemizi birdaha görmeyeceğini nereden bilirdim?

Kocamdı. Bir eylül sabahı, her zamanki gibi kahvaltısını hazırlayıp işe yolladım onu. Evden çıktığında saat sabahın yedisiydi. Evden çıkarken birsıkıntı çöktü içime. Yaşlı incirinaltından geçerken, sanki böğrüme kara saplı bir bıçak saplanmış gibi acıyla kıvrandım. Aldırmadım çünkü olacakları bilmiyordum. Bilsem bırakır mıydım onu dışarı? Gitme derdim, evden hiç çıkma.Sen çalışmasan da yiyecek bir şeyler buluruz. Engel olurdum sokağa çıkmasına, gitmesine. Ama bilmiyordum. Kötü düşünceleri kovdum aklımdan. Üşütmüşüm diye kandırdım kendimi, yel girmiş böğrüme. Ama sıkıntı geçmedi. Yine aldırmadım, işe verdim kendimi. Kışgeliyordu,bebeyehırka örüyordum, oyalanmak için onu aldım elime. Bir ilmek, bir ilmek daha, yok, olmadı, bıraktım, sıkıntı, alıcıkuşun demirden pençesi gibi sıkıyordu yüreğimi. Öyle boş boş oturursam daha kötü olacaktı. Kalktım, evi temizledim biraz. Geceden kalan bulaşıkları yıkadım. Su ısıttım çamaşırlar için... Yok, içimdeki sıkıntı bir türlü geçmek bilmiyordu. Pencereyi açtım, ferahlamak istedim biraz. O anda gördüm telaşla bizedoğru gelen kaynanamı.

Kocamın annesiydi; iyi kadındı. Gelinler, kaynanalarını sevmez, ben severdim. Bana hep yardımederdi. Seyirtip kapıyı açtım. Kaynanamın yüzünde derin bir gölge, kapıyıaçar açmaz, yüzümebile bakmadan içeriye dikti gözlerini. Korktum, telaşlandım, ben de onunla birliktebakıtım içeriye. "Reşithasta mı?" dedi içeride aradığını göremeyince. İçimdeki sıkıntı bir yürek gibi atmaya başladı."Yok" dedim zapt editmez sıkıntımı zapt etmeyeçalışarak. "Hasta değil,şükür iyi, niye hasta olsunki?" Kaynanamın gözlerindeki endişe bir katdaha arttı. Zayıfomuzları iyice çöktü. "İşe gitmemiş. Patronu aramış babanı." İçimdeki sıkıntı bütün bedenime yayıldı, ellerim, ayaklarım titremeye başladı.

Kocamın annesiydi, sanki bilebilirmişim gibi karşıma geçmiş oğlunu soruyordu. "Belki" dedim, onu da kendimi de sakinleştirmeye çalışarak, "Belki patronu dışarıdan aramıştır babamı. Belki bilmiyordur Reşitin işe gittiğini."Kaygıylabaşını salladıkaynanam,"Yok kızım" dedi kederli birsesle. "Adam dükkandan arıyormuş. İşin başındaymış." Ourdu, "hatırla"dercesineyüzüme bakarak sordu:"İşe giderken bir yere uğrayacağım filan dedi mi?" O sormadan düşünmüştüm zaten. Yok, hiç bir yere uğramayacaktı. İşe gidecektidoğrudan. Patronun söylediği gibi işleriçoktu,sabah erkenden başlıyorlar, gececeği vakitlere kadar çalışıyorlardı. O anda ağlamaya başladıbebeğim, kalkıp kucağıma aldım. Onu sakinleştirmeye çalışırken, yanağımda bir sıcaklık hissettim, baktım ben de ağlıyordum.

Kocamdı, o gün ne işe gitti, ne de eve döndü. Akşamadoğru mahalledeki karakolgötürdüler beni ve bebeğimi. Orada kayınbabam da vardı. Masasının üzerindeki telsizi cızırdayan bir polissorularsordu bana. Hep kocamla ilgili sorular. Kocamhangi gazeteyi okurmuş, hangi televizyonu izlermiş, siyasigörüşü neymiş? Ben, neden bu soruları sorduğunu anlamadım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Anlamasam da cevapladım bütün sorduklarını, cevapladım bildiğim kadarını, cevapladım, çünkü kocamı bulacaklarını sandım. Ama bulmadılar. O gecegeçti, bulmadılar,ertesi gün geçti, bulmadılar, o hafta geçtibulmadılar. Bir daha da polisler gözümüze görünmez oldu.

Kocamdı, günlerdir kayıptı. Kayıp günlerinin içinden bir adam geldi. "Bekçiyim" dedi, "karakol bekçisi değil, ilerideki parkı bekliyorum. Kocanı tanırdım. Her sabah bizim parkın önünden geçerdi. Elinde bir poşet olurdu, her sabah sakın adımlarla parkın önünden geçer işe giderdi. Kaybolduğu gün de parkın önündengeçipişe gidiyordu. Ama beyaz bir minibüsten elindetelsiz olan iki kişi indi. Kocanı durdurdular. Kimliğine baktıklarını gördüm. Kocama sorular sordular,uzaktım, ne sorduklarını duyamadım. Sonra kocanı apartoparminibüse soktular, hızla uzaklaşıp gittiler. Eğer o beyaz minübüsü bulursan, kayıp kocanı da bulursun."

Park bekçisiydı. Kocamı en son gören adamdı.Kocamhakkındasöz söyleyen tek adamdı. Onun sözlerine tutunduk. Yeniden karakola gittik,duyduklarımızıanlattık.Park bekçisini de çağırdılar. O da anlattı. Ama polisler ona inanmadılar. Minibüsün plakasını sordular, bekçi hatırlayamadı. Minibüsün markasını söyledi, rengini söyledi, içinden inen adamlarıtarif etti, ama ona inanmadılar. Masasınınüzerindetelsizicızıdayanpolis bir de azarladıbekçiyi, "Emin olmadannasıl polisleri suçlarsın", diye. Korktuğundan mı, utandığından mı anlamadım, bekçi başınıöne eğdi. Telsizi cızırdayan polis, "Biz araştırırız" deyipsavdı bizi. Dışarıçıkınca,park bekçisi yanımıza geldi. "Hiç şüphem yok"dedi inatla, "kocanı kaçırantelsizli polislerdi. Ama bu işi burada çözemezsiniz,sırtınızıbirine dayamanız lazım. Ankara'dan tanıdıklulmanız lazım." Biz sırtımızı dayayacak birini aradık, Ankara'dan, milletvekillerinden medet umarken günlerbirbirine devrilipgeçti. Bir sabah kayınbabam çaldievinkapısını. Yüzü sapsarıydı, elleri titriyordu. "Parkın bekçisi" dedi elleri gibi titreyensesiyle. "Parkın bekçisini vurmuşlar. İki gözüne birerkurşun sıkmışlar. Bir daha görmesin,gördüğünü söylemesin diye." Bekçinin vurulduğunu duyunca ben de başladım yaprak gibi titremeye.Zavallı adamınkanlar içindeyatan görüntüsügelip gözlerimin ortasına oturunca anladım kocamı bir daha göremeyeceğimi. Anladım onun da bekçi gibi acımasızca öldürüleceğini. Çünkü ölüm aç bir kurtgibidir, bir kezgirdi mi koyun sürüsünün içine, asla tek kurbanla yetinmez.

Kocamdı: Ben yeni gelindim. Gelin olmak mutluluktur,demişlerdi. Onu bile anlamamıştım. Biraksalar anlayacaktım belki ama bırakmadılar. Daha birbirimize alış madan, daha öğrenmeden birbirimizin huyunu suyunu, onu aldılarbenden. Kocamdı, bir sabahişe diyeçıktı evden. Bir daha geridönmedi.Günler sonra tıpkı bekçi gibi ölüsünübuldular bir yol kenarında. Kocamdı, onu niye öldürdüler anlayamadım, onu niye bendenaldılar bilemedim.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

*Dergidekiler benden umudu kesti. Dışarıda havai fişekler ya da silahlar patlıyor. Ülkenin durumu da bu, millet de ülkedenumudu kesti.Ya zenginleğleniyor,ya fakirlerölüyor. Gidilecek bokyolu kalmasın, son ölümler arkadaş.

* Başbakan azönce dedi. "Herkes ayağını denk alsın", keşke "herkes akıllı olsun", ya da "Ankaramerkez aqıllı olsun helkes" deseydi. Adamı sinirlendirmeyin beylersonra reyiz kızıyor.

* Aylardıramirlerin ne yapacağını sızdıran hesap var. Sızdıkça sızıyor. Bir ara dediler ki "Amirin kendisi", sonra amirede ğıybetyapınca, arkasından konuşunca değilmiş dendi. Geleceği kendisini ifade edebilecek kadar görüyor.

* Herkesin bilgiye rahatça ulaşabilmesisayesindeherkes de yoruma ya da fikriniaçıklama hürriyetine az çok kolayca ulaşabiliyor. Buraya kadarnefis, bence de olsun ama nasıl bir sinir harbine girdiysek, birisi ölünce birkesim üzülüyor, diğerkesim de seviniyor. Sevindiğini de belli ediyor, yazıyor, çiziyor. Bilgiye ulaşabiliyoruz ama insanlığa hâlâ ulaşamıyoruz. Oysa iki dakika ulaşsak, çok iyi anlaşacağız.

* Tabii bilgiyeulaşılıyordediysem o kadar da uzun boyludeğil. Türkiye yine internetözgürlüğünde dünyada diplerde. Şimdi bi noktada dibe çökünce, okulda paso serserilik yapanöğrenci gibi yani, başka mevzularda da ister istemez başınızasıkıntılar geliyor.Sansür, baskı,hapis, şiddet... Adını sen koy.

* Geçen haftagalibaiyiceOrtadoğu memleketleri gibi olduk, her gün korkunç bir haber, hatta gün içinde birkaçkötühaber,sürekliölüm, patlama, korkuve nefret. Korku Padişahlığı is loading...

* "Barın kapısında bizim hep takıldığımızmekanda arkadaşları kapıdan almamışlar, gittik barmeni vurduk. Barın sahibi psikopatmafya babası çıktı, adam yolladı öncebizi birazdövdü,sonrabizim komşular vardı, esas onlarla da arası bozukmuş zaten. Onları bayılttı..."

* Antalya'da yeni açılan bir parkta evladıyla takılan bir polis,oğlunun duvardakikırmızılı kızabibergazı sıkan polis çizimini görüp, "Baba sen de insanların yüzünebiber gazı sıktınmı?" diyesorduğunu belirterek mağdur olduğunu ima etti.. Bence babagitsin, evdede evladını dövsün. Aile içi şiddet de bonus. Böylece çocuk da soru soramaz. Tabii memur kardeşimiz çok zor durumda kalmış, mağdur olmuş. En kısa zamanda mağduriyetinin geçmesi dileğiyle. Çocuktam dayaklıkmışya. Babaya hiçşiddetsorususorulurmu?

* Bunu diyen,bunun gerçekten böyleolduğuna inanançok yanlışlardadır: Bizim Orman Bakanı,YeşilYol projesikarşıtı eylemlerde ormanını kaybetmemek öneçıkışıyladikkat çeken 'Rabia Nine için, 'Önüne gelenmeşhur olmak için dozerin önüne çıkıyor' dedi... Orman Bakanı, bu ülkenin ormanlarını korumak için yaşaması gereken bir insanken, ormanların kesilmesini savunuyor. Bununla da kalmıyor, ülkenin ormanlarını emanet ettiğimiz insan, Doğu Karadeniz'de sekizilin yaylalarını birbirine bağlamayı amaçlayan Yeşil Yol karşıtı mücadelenin simgesi halinegelenRizeliRabia Özcan için ism vermeden, "Orada birisi çıkıyor, bilmem ne dayı, bilmem ne teyze, bilmem neabla. Böyle şeyolmaz. Herönüne gelen çıkıyor biryere meşhurolmakiçin, dozerin önüne geliyor"ifadelerini kullanıyor. Koyun et derdinde, kurt rant derdinde. Hayata bak!

* Yazıktır, daha fazla kesmeyin, bitirmeyin memleketin toprağını, tohumunu, ağacını, suyunu, patikasını. Hepimize yeterburalar, daha fazla araba geçmese de olur, hatta daha da değerli olur. Sen doğana gözün gibi baksan, ülken dünyanın en güzel ülkelerinden birisiydi ama sen nehirler boşa akmasındiye beton döktün her yere. Geleceğimizi bile betonladınız,yeter artık kazandığınız, biraz da halk yaşasın. Dahazengin olmayagerekyok, daha iyi olmayagerek var.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

ŞEN MAKAS

Bir berber bir berbere, "Bre berber, gel beraber bir berber dükkânı açalım" demiş. Öbürü yanıtlamış: "Ne desem boş,nasılsabenim cevabımı kimse hatırlamaz."

"Kocamın gururundan çok etkilendim. Onu ilk gördüğüm anı unutamam. Bir tepenin başında duruyordu. Saçları rüzgârda uçtu, öyle mağrurdu ki koşup yerden almadı peruğu." **Jean Carroll**

Zimbabveli Mutsa Madonko, Güney Afrika'nın başkentinde bir gece kulübünde sızmıştı. Uyandığında 10 yıldır uzattığı saçlarını yerinde bulamadı. Talihsiz genç, böyle bir hırsızlığın türediğini, bu manyakların cüzdanla, telefonla değiluzun saçlarla ilgilendiğini öğrendi. (2013)

Saçını parlak tutmak için safranla yıkayan **Büyük İskender**, askerlerine sakalı yasaklamış çünkü adamların savaş anında sakallarından yakalanmalarını istemiyormuş.

Yarın Son Gündür (1971) filminin bir yerinde **Yılmaz Güney**, sevgilisi rolündeki **Fatma Girik**'in kaşlarını alır. Kanaatimce sinema tarihimizin en özgün romantizmsahnesidir.

Karbon salımında az bir paya sahip olsa da ispirtoyla kulak kılı yakmanın Kyoto Sözleşmesi kapsamına alınarak kısıtlanmasını talep ediyorum.

"Pardon, evinize halk otobüsü ile gidecekseniz şu bıyığınızı bu kadar uzatmayın beyefendi; bir yere mi tutunayım, burnumu mu kaşıyayım yahu!" **Gökhan Özcan**

Yazar **Onur Ataoğlu**, Japonların saçlarının yuvarlak değil üçgenimsi bir kesiti olduğunu, Japon kuaförlerinde cinsiyet ayrımı yapılmadığını, saçlarıgenellikle genç kızlarınkestiğini, mahalle berberlerinde +18 dergilerin rahatçakarıştırıldığını anlatır.

"Türkiye'de bir berbere gidinceye kadar burun kıllarımın farkında değildim." **Raymond Tallis**

Kore önce Kuzey ve Güney diye ikiye ayrıldı. Sonra Kuzey de kendi arasında **Kim Jong-Un**'un kafası ve saçı olarak ikiye ayrıldı.

Bir Berber Bir Berbere... adlı kitapta, berber dayısının kollarındaki bazı kılları "Şu benim değil, şu benim değil" diyerek yolduğunu yazar **Hasan Ali Toptaş**. O yıllarda dayısı, müşterilerden sıçrayan kılların makul bir sürede temizlenmezse olduğuyerdekök salacağına inanmaktadır.

"Genellikle kimse saçından memnun değildir. Dalgalı saçlılar düz saçlı; düz saçlılar dalgalı saçlı olmak ister. Keller de herkesin kör olmasını ister." **Rita Rudner**

"Bıyıklıya piyaz vermek; polisle iyi geçinmek. Bitleri eşek olmak; çok sinirlenmek. Sakal yapmak; birkaç kişilik ortamda esrar ikramında bulunmak." **Ali Püsküllüoğlu • Türkçenin Argo Sözlüğü**

Güney Kore'de bir kadın elektrikli süpürge saçını kapınca ambulans çağırdı. Süpürge son teknoloji, robotik modeldi; tozu tespit edip devreye girebiliyordu. Kadıncağız yer yatağında kirli saçlarla uyuma gafletine düşmüştü. (Ocak 2015)

Sevgilim, saçların mis kokuyor. Kaşların yay gibi sevgilim. Kirpiklerin sevgilim, aşk yelpazesi. Sakalların... Lazere gidelim mi sevgilim?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UZAY YOLCULUĞU 1981

10. BÖLÜM

UZAYDA GÖRDÜKLERİMİZ

Ödev: "UzaydaNeler Görüyoruz?" konulu bir kompozisyon yazınız.

"Uzayda çokşey görürüz, çünkü uzaycok büyüktür. Uzayda yıldızlar, gezegenlerve başkagök cisimleri görürüz.Gök cisimlerine bayılıyorum. Hem gökte olmaları, hem cisim olmaları çok güzel. Sonracığıma uzayda uzay gemimiz Şehit Selma Bayındır İlköğretim Uzay Gemisi'ni görürüz. Uzayda birçok salaklık da görürüz. Aslındagördüğümüz herşey uzayın içindedir, mesela 2-C sınıfımız da uzayın içindedir.

Yapılmış ve yapılmamış ödevlerimiz de uzayın içindedir. Her pazar akşamı bitmemiş ödevin sıkıntısıyla havalara bakarız. Pazar akşamları evde bir ütü kokusuoluır.Annen astronot elbiseni ütüler. Baban yere gazete serip botlarını boyar, kaskını parlatır. Bunlar hep uzayda gördüğümüz şeylerdir. Cumaakşamı bir köşeyeattığın çantandan defterini çıkarırsın. Saate bakarsın, 18:44. İyi, tam 19:00 'da ödevini yapmaya başla. Başka bir gezegendeymişiz gibi defter de kalem de daha ağırlaşmış. Ne kadar havalara bakarsak bakalım bir yardım gelmez. Saat 19:38 olmuş, saat başını kaçırdık, o zaman tam 20:00'de başla en iyisi. Pazarakşamı bir de banyo var. Ama annen seni haviuya sarıp paketlediğinde o tatlı mayışmanın bile keyfiniyaşayamazsın. Çünkü defterin korku filmlerindeki manyaklar gibi orada bekliyor seni. Hiç sevmediğin dizi başladı, şimdi bunu mutlaka seyretmen gerekiyor. Seyretmezsek ölürüzAllahkorusun.Dizi bitti,ekrandakiyazılar "ödev ödev ödev" diye akıyor. Bu karın ağrısı yüzünden haftaya ödevini cumadanyapmaya sözveriyorsun kendine.Ama zaten geçenhafta da bu haftaiçin söz vermemiş miydin? Uzayda zamannasıl akıyor, saat 22:14olmuş bile. Artıkçokuykungeldi. Haliyauzanıp defterini açıyorsun.

Şampuan bitince içine su koyup çalkalarsın ya, ödevler de biraz öyle. Sulandıra sulandıra ilerleyeceksin, çünkü ödev su kadar sözcük olmalı demiş.

Uzayda ne görüyoruz, defterin boş sayfası mesela... Zorla bir şeyler yazarsın. Sonra durup sözcüklerisayarsın. Daha çok gibi gözükiyoruz, nasıl bu kadar az? Şimdi zorlabirkaç sözcük daha ekliyorsun. Aslında daha önce yazdığın cümleyibiraz değiştirerekyazıyorsun. Hani banyoda şampuanın bittiğini farkedinceiçine su koyup çalkalarsın ya, bu ödevler de biraz böyle. Sulandıra sulandıra ilerleyeceksin, çünkü ödevşu kadar sözcük olmalıdenmiş. Uzayda o kadarçok şeyvardırki görmeklebitiremeyiz. Geçen hafta zıplayarak yeredüşen silgini şimdi koltuğunaltında, birtek çorabınyanında görüyorsun. Sobanın üstünde portakal kabukları var.Masanın üstünde bir su bardağıvar, üstü bir kağıt parçasıyla kapatılmış. Duvarda tavşana benzettiğin lekeyi buluyorsun. Kaleminin arkaucundaki diş izlerini inceliyorsun. Tekrar sözcükleri sayıyorsun. Az kaldı, ha gayret. Bir atomunyüzde99.999'unuboş olduğunu biliyor muydunuz? Yani herşey boş aslında. Bu ödevi yapsam bile yine de her şeyinyüzde 99.999'u boş olacak. O bakımdan yani, yoksa ödevlere karşı değilim. Çok seviyorum kompozisyon yazmayı. Her seferinde kompozisyon mu yoksa kompozisyon mu diye düşünmem gerekiyor, ama seviyorum.

Sonuç olarak uzayda çok fazla şey vardır, hepsinide elimizden geldiğince görmeliyiz."

Okumayı bitirince defterimi kapattım, müdür yardımcısının ne söyleyeceğini beklemeye başladım. Öğretmenimiz hasta ya, dersimize müdür yardımcısı girdi bugün. Halbuki derslerin boş geçeceğine dair kuvvetli bir inancımız vardı. Bu yetmezmiş gibi dersin sonuna doğru gerzek arkadaşlarımızdan Ekin, ödevimiz olduğunu hatırlattı. Kafamı iyice sıraya gömmüştüm. Ama beni bulup tahtaya kaldırdı müdür yardımcısı. Şimdi adam yüzüme yeni bir böcek türü bulmuş bilim adamı gibi şaşkınlıklabakıyordu. "Ödevinkonusu uzayda gördüklerimizdeğil miydi evladım?"

"Önemli olan sayfayı doldurmaktı,kimse okumaz diye yazmıştım" diyemedim tabii. Bok böceği gibi topalak oldum. "Evet öğretmenim. Ütü de uzayın içinde, o bakımdan..." gibi bir şeyler mırıldandım. Tokat yemişgibi yanaklarımayanıyordu.

"Cevap verme, otur yerine" dedi müdür yardımcısı. Sonuçta adam da boş geçeceğini sandığısaatinibizim sınıfta geçiriyordu, sinirlenmekte hakkı yanı. Ben yerimegeçerken "Arkadaşınızdeneysel bir yazı yazmış,teşekkür ederiz" dedi söylenerek, "Ama böyle olmaz. Yanlışyanı bu şekilde. Yani... olmaz... Doğrusunu yazacaksınız."

Arkamdaoturan Yaprakparmağınıkaldırdı, sözverilmesini bekledi.

"Öğretmenim ben ödevlerimi cuma akşamından yapar bitirirım."

"Aferin kızım."

Engin, "Deneysel ne demek?" diyesordu bana sessizce.

"Bok gibi olmuş demek. Ama ilginç bir şekilde bok gibi olmuşanlamında. Normalbok değil yani."

"Niye öyle deneysel yazıyorsun? Adam manyak zaten. Seni disipline verir."

"Bok verir."

Yaprak yine parmağını kaldırdı, "Öğretmenim Selçuk, Engin'e ayıp bir sözcük söyledi" dedi. "Çık dışarı" diye bağırdı bizim müdür yardımcısı. Ayağakalktım, Engin de kalktı peşimdengeldi. "Sen nereye gidiyorsun?" Engin kızardı, cevap veremedi.

"Otur yerine, otur." Engin'le birlikte ben de döndüm yerime oturdum,

Müdür yardımcısının yüzü sinirden morardı. karşısında ikitanegeri zekalı varmışçasına bakakaldı. O sırada zil çalmasa ne diyecekti, o kadar merakediyorum ki. Zille birlikte öğrenciler kapır kapır oldu**bili**.

"Tamam çocuklar, herkes teneffüse" dedi. "Sadece siz ikiniz sınıfta duracaksınız." Sonra anladığımızdan emin olmak için "Cezalısınız yani." diye ekledi. Ne güzel kafa, sınıftan çıkmak da, sınıfta kalmak da ceza olabiliyor.

Derya çıkmadan yanıma uğradı, kulağıma eğilip "Bence çok güzel olmuş yazın,kendimi buldum" dedi.Deryaçok tatlı kızdır. Aslında ben Mercan'a aşıkoldu**ğum** için Derya'nın sözlerine heyecanlanmam ayıp mı oldu, bilemiyorum. Ama olan oldu artık, canımı mı alacaksınız? Sınıf boşaldı. Engin benim yüzümdenceza aldı diye ağlayacak sandım ama pek aldırmadı galiba. Bir süre sessizcoturduk.

"Roket maketini bence Mahmut çaldı" dedim. Bizim manyakmüdür yardımcısıortadan kaybolan makete kafayı takmıştı. Bir gün hırsızı mutlaka yakalayacaktı, gününü görecekti o zaman o hırsız.

"Mahmut ne anlar maketlerden?" dedi Engin.

"Çok acayip şüpheli davrandı geçen gün."

"Şüpheli davranmak ne demek?"

"Suçluymuşsun gibi gerzekçeharekетler yapmak yani. Mahmut'a 'Sen çaldın' diye lafattım, acayipsinirlendi."

"Onun kafasıbasmaz maketlere filan" dedi Engin.

"Belki de. Derya yazdıklarımda kendisini bulmuş. Aynen böyle söyledi!"

"Hayırlısı" deyip kıkırdadı Engin, "Bence deneysel değildizateny azdığın.Normal iyiydi."

"Sağ ol lan!" dedim. Bayağı hoşuma gitti Engin'in normaliyiyazmışolduğumudüşünmesi. Derya'nın "Kendimi buldum" demesi kafamda yankılanmaya devamederkenayağa kalktım, 30 cm'lik cetvelimi kılıç gibi havaya kaldırıp boş sınıfa ve uzaya bağırdım: "Zafeeeeeer!"

Diğer elimdemüdür yardımcısının kesikbaşını tutuyordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Akşamsefası

TABİİ Bİ DE APARTMANDAKİ FOTOSELLİ LAMBALAR

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Uzay Muzay*

Kaanlıktan pek hoşlanmayan bir insan olarak ikorkan desene dinr!) henüz daha 10-11 yaşlarımdayken hastası oldum uzayın.. Bodrum'daki evimiz -babam sağ olsun- "En tepedeki,diğer evlerden en uzaktaki ev bizimev olacak!" fantezisi yüzündenbir az ıssızdaydı. (Gerçi şimdi baya bildiğin bütün evlerin göbeğinde kaldı. Başkaları da inşaat seviyo demek ki...) Kış gecelerinde, Bodrum'da o zamanlarpaso elektrikkesilirdi. İlginçtir, elektrikkesildiği zaman, elektrik sanki kendi iradesiyle hareket eden bir organizmaymışçasına, yine kendi kafasına göregelmesini beklerdi elektrik idaresi. Ve yine ilginçtir, iki gün sonrafalan gelirdi. Kendibaşına geldiğine eminim çünkü o abilerin herhangi bir şey yaptıklarını görmedim, duymadım. Neyse, o elektriksiz gecelerde, Allah'ın dağında, mal gibi gökyüzüne bakmaya bayılırdım. İşte yıldız kayıyo falan, Samanyolu ayağının altında. Normal şartlarda bir insanın şair olması için tüm donanıma sahipsin yani. Ben tabii sığır bir insanolduğumiçin birkaçşiir denemesinden sonra bıraktım o işin peşini.

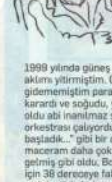

Yıllarca gökyüzünü yattığı yerden incelemiş bir insan olarak hangisi Büyük Ayı hangisi Küçük Ayı, hangisi Çoban Yıldızı hangisi Kutup Yıldızı bi fikrim yok. İki ihtimal var; ya iq 3 falan ya da gerçek bir mal gibi sadece bakmışım ları. Hâlâ da bilmiyorum. Geçen sene bir aplikasyon sayesinde buluyordum, aplikasyonu kapattıktan üç saniye sonra yine kaybediyordum hepsini. (Bence iq 3.) Neyse sonuçta benim içimdeki uzay sevgisini kimseyle tartışmam! (Kim niye zaten senle böyle bi şeyi tartışsın kazmator!) Diyeceksin ki "Ulan loppoş, madem o kadar seviyon uzayı, git bi astronom falan ol." Haklısın, ben de sana cevap olarak "Gafa yok ki ehehehe" diyecem, boşuna geriicez. O yüzden hiç öyle deme bana. Benim uzayla ilgim daha çok "Ya ben filmini bekliyorum abi o kitabın..." seviyesinde.

1999 yılında güneş tutulması olduğu zaman mesela aklımı yitirmiştim. Gerçi tutulmanın tam izlendiği yere gidememiştim parasızlıktan, o yüzden öyle "Hava birden kararıd ve soğudu, yıldızlar görünü, çok acayip şeyler oldu abi inanılmaz şeyler oldu, bir yandan senfoni orkestrası çalıyordu ve o sırada Merve'yle öpüşmeye başladık..." gibi bir anım yok. Benim güneş tutulması maceram daha çok; "Güneşin önüne böyle bir bulut gelmiş gibi oldu, Bodrum zaten 42 derece hava bir an için 36 dereceye falan indi, yıldız yok. Bi ara güneşe çıplak gözle baktım çok bi şey olmadı, böyle gözüme flaş patlamış gibi oldu. Sonra işte annem 'Oğlum bi köfte daha koyiim mi yersin, yazık kalmasın' dedi" şeklinde geçti. Ama neticede astronomik bir olaydı ve benim gibi uzayla ilgilenen gerçek bir cahilin hayatında yaşayabileceği en büyük aksiyonlardan biriydi.

ESA'nın Philae'si 67P'ye indiğinde Almanya'daydım. (Yurt dışına çıkabiliyorum.) Acayip heyecanlanmıştım. Aksi gibi yanımda o anda konuşabileceğim Türk yok. Benim Almanca "Yaa guud vunderbal" seviyesinde ama çok da heyecanlı ve sevinçliyim, biriyle konuşmam lazım. (Sanki ben yolladım amk Philae'yi!) Girdim bi dönerciye, güzelce dönerimi söyledim önce. Sonra dönerci dayıya başladım Philae'yi anlatmaya; işte şöyle indi, böylemineral toplayacak, vayarkadaşhepimizyıldız tozuyuz aslındafalandiye tivitirdan okuduğumkalıp cümleleri sıraladım. Dayı beni dikkatle dinledi, sonra "Nerelisin sen?" diye sordu."Ulan Philaefalan anlatıyoruz o kadar, sığır mısın?" diyemedim tabii. "Bodrumluyum abi" dedim. "Yav ne işin var burada, orada hava sıcaktır şimdi" dedi. "Bak bi porsiyon dönerim kaldı, koyiim mi yersin? Yazık, kalmasın" diye ekledi. İyi dedim koy, ama sarımsaksosundan ödün verme, bolkoy...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam – Emirhan Perker
Güven Bilge – İlker Altungök – Mert Dolapçıoğlu

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

KEDİLERİN KANKASI

Çocukluktan beri kedisiz geçen zamanım olmadı. Hepsinin bilgeliği ayrı. Anlatmak zaten banadüşmez. Yıllarca hepomzumda olanı, gençlikte muavin gibi yolculukyapanı, kullandığım arabayı karavan belleyeni, akademiyegiderken sokak başınakadargeçirip dönüşümü karşılayanı... Tebahhur eder sana şekli,ölümü, üzüntüsü ile yük olmamakiçin, nice insanın nankör ve hain diye yaftaladığı kedi. Söz uçar ama kedi kalır hep bir şekilde. Kedi profesyonel, dikkatli, sessiz, şakacı,kedidir kısaca. En son bir tanesivardıçok sevdiğim. O da gidince toparlanamadım. Kararım kesin bundan sonra değil kedi, saksı çiçeği bile sokmayacaktım hayatıma. Sonlu ilişkileryaş aldıkçafenayaraaçıyordımağda.

Kopamıyorum kedilerden, lakin gayet gerçekçi bir düzlemde sürdürüyordum temasımı. En fazla, balkonda iki leğeni tencere kapak tekniği ile birleştiripApollo kapsülüyapmak, tabii bir tas su o da genelhizmetaçısından. Tanışız hepsiyle, şahsen Sniper (tek gözüvar), N'aber veGelgelküçük bir trio şu andaki.Evcildeğil bu üçlü, kendisini sevdirmeyen minyatür kaplan hepsi. Geçen mayıssonu N'aberlebalep hamilekapsüldeçok takılır olmuştu. Birsabah balkonda karşılaştık, doğurmuş, karnıdüz. Balkonsıcak, kenarda oturuyor, bitkin.Bana, içeri,sonra yavruların olduğuyereve tekrar eve bakıyor. Derdini bakışları ile anlattıgözleri ile"Alonları" diye tarifetti. İçeraldım kapsülü, günlerce çıkmadı yavruların yanından.Yemekve su dışında, hep orada. Leğene sığmazoldular bir zaman sonra, ne de olsadört bebe + bir anne. Daha ferah bir konutyaptım. Bu arda da N'aber ile samimiyetilerledi. Tabii ilk dönemde ellerime bıraktığı Wolverin izlerinisaymazisek.

Gece boyunca o delirten tartışmaprogramları, aklı sütlaca bağlayan belgeselleryerine evdeki yavruları seyrettiğimden enerjimin nasılyükseldiğini anlatamam. Daha az öfkeli, gülümseyen,keyifli bir insan oldum resmen. Hepsifişetakılmış,açık unutulmuş gibiler. Yaşıyorolmanın keyfi, serserilik, oyun fışkırıyor her anlarından. Dünyaüzerindekiher şeyi yere atıyor. S.çmaları için koyduğun kumu yemeyi, işedikten sonraiçinde oynamayıtercih ediyorlar. Aniden ve her yöne, kontrolsüzce, sürühalinde koşuyorlar. Helesarmaşıp uyuduklarındaelleri ayakları atarken rüyalar âlemine bir gidişleri var, sorma. Bir de en özendiğim; hep çıplaklar.

Yavrular güçlenmeyebaşladıkça ilişkimizsalon, mutfak, yatak odası ve aynı anda lavaboya gitmek genelinde ilerledi. Aramızda bir bağ oluştu. Eve erken kaçıyorum, işim ne olursa olsun,aklım kalıyor. Deli mutfağı yetilerimi bir de kedi dünyasında sınadım, aferin aldım. Hafif sarımsağa bayılıyor manyaklar. Haşlanmış havuçve kimyon hoşlarına gidiyor. Bir tanesi zeytin, öbürküsüçam fıstığı meraklısı.

Tekrarlanmayan bilgi unutulur. Aslındahayatın ne kadarkolayolduğunu, siyah, beyaz, lekeli, tekirolsalarbile ayrımcılıktan uzak, birlikte ve şahane yaşayabildiklerini; göbeklerindeki süt ve kayısıkarışımı aromayı koklayınca, yüzümdeki gülümsemenin ruha da ne kadar iyigeldiğini:oyun sonrasıkulağımı o göbeğe dayayıpdakikada yüzlerce kezatan o pıtıpıtıpıtı kalp seslerinin içimi yumuşattığını hatırladım. Ne kadar ihtiyacım varmış bir şeye bağlanmaya, sevmeye, özenli bir ihtimam göstermeye...

Bu arada,düdük kadarevdebizlerbu karnaval havasınıyaşarken, dışarıda kenditürümünönce kendisiarındnan her tür canlı yapıyıbozup, öldürüp,geri dönülmez şekildesömürerekyok ettiğini tekrargörünceutandım. Alışmıştım oysaki. Ama çevrende azıcıkiyilikve güzellik olunca hatırlıyorsun yine insanlığını. Nefret, kötülük,açgözlülük, sadistlik ve öfkeher ademevladınınngenine işliyor; işlemeyen kendisinikoruyan da bundanzarar görüyor.

Nefret, kötülük, açgözlülük, sadistlik ve öfke her adem evladının genine işliyor; işlemeyen, kendisini koruyan da bundan zarar görüyor.

Sonuçta bir anne ile dörtyavrusununkurduğu sistem binlerceyiş yaşayamadığımızhuzur ve masumiyeti, hatta beni dahi evrimlerineekledi. O sırada bizler; gen havuzuve ruhlarımıza yüzyıllar boyu silinmeyen, devam eden savaşlar, ölümler, hınç, intikamve düşmanlıklar kattık. Tabiat, kader, hayat, zamandan aldıklarımızı nasılgeri vereceğiz? Artıkdemeyi kime yapacağımızı bile bildiğimizden emin değilim.

O yüzden akıl eksikliğinden gelen bir öz güven ile kendini insanlarınTanrısı sanan bir "Başkan"yerine, kedilerin kankası olan bir çatlak bin kezyeğdir.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://fantey.org
Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN
aydoganozer@gmail.com

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

GÜNEŞLENİYORUM

■ Plajkumunagirip çıkan çıplak ayaklarıma bakarken, niçin büyük şehirlerdevakit kaybettiğimidüşünüp

■ **"BirEge sahilkasabasınayerleşeceğim"** diyen arkadaşlarıma, bunu söylediktensonra halen büyük şehirlerdeyaşamayadevamedecek kaçınckişi olacaklarını dasorduğumu hatırlayıp

■ Dünyaüzerime birgeliyorsa, dünyanınüzerine iki gitmeye kararverip

■ Böğürtlenin en iyisini, dikenien bol yerden toplayarak

■ Kimi zaman bir sakız ağacının, kimi zaman da bir zeytin ağacının dibinde **Ağustos böceği**sesini **Ege**'ninen güzel sesiliänederek

■ Üzerine dondurma damlattığım mizah dergileri rüzgârlakele bekgi bihavalanırken

■ Bira şişelerinin kapaklarını çakmağımla açaaça, bir gün, **KazDağları**'nıniçinden geçerek **Antandros Antikkenti**'nden **TroyaAntik Kenti**'ne kadar uzanacak olandünyanınen güzel yürüyüş parkurunun da hayata geçmesini hayal edip

■ -Biliyorum; arkeologlarızacakama- bekçiler gittiktensonra antik kentlere tel örgülerinaltından sürüne sürünekaçak girip

■ **Paris**'ten, **Viyana**'dan, **Atina**'dan,**İstanbul**'dan gelmiş dostlarla **Assos Athena Tapınağı**'nda, **Zeus**'a birer dalsigara kurbanederek

■ **Peripatetik**filozof **AristoiçinLesvos** adasına baka baka" birdakikasaygı yürüyüşü" yaparak, **Sappho**'nun tatlı-sert kadınlarına kadehkaldırakaldıra

■ Fazlasıylaferah bir yaz halindeyken **"AslındaEylül'de buralardahada güzel oluyor"**klişesine gönül bağlayıp

■ Plaj şemsiyesi uçanların plaj tavlası oynayanlara çarpmasını izlerken

■ Bir **Yunan** şarkısı çalıverse sanki o an **Alexis Zorbas** olacakmışım gibi

■ Heyecanla, ani bir şeyler yapma isteğiyle veaşkâreekendimle konuşarak

■ **"Rakıyı severim, kadınlarıda severim, rakıçenkadınlarıdahaçok severim"** başlıklı eski bir yazımı, rakı masasınaoturduğumuz esnada, **"Bak, Can Yücel rakı için kadınları nasıl anlatmış"** diyerek okumaya başlayan arkadaşıma kocaman bir gülümseme bırakıp

■ Kendimi, müteakiben bir **Woody Allen** filminin içinde hissederek

■ **"Birliktetatilyaptığımarkadaşım nediyorsaesas odur"**dan başkasına inanılmayan bir**yaz demokrasisi**sulhünde

■ Kimi zaman da yaşadığım tüm sorunlar ve ülkenin durumu akılma bir bir gelirken,plaj havlumunüzerine, altın dişlikküçük **Sezar**'ınonu otuz üç bıçak darbesiyleyere sermiş **Brütüs**'üne küsmüş ölüsü gibi uzanıp

■ Nedensonra, bu hayatın, tümkara haberlere, yaşadığımız türlü felaketlere rağmençok güzel birhayatoldu ğunu da dibine kadarid rakederek

■ Güneşin,Ege'li filozofların,yazıyazanların,süt mısırı satanların, gümüşi sertli balıkların, adaların, suyun, rüzgârın, hemen ardımda gitarlarıyla **ÇavBella**'yı söyleyen şu genç adamların, binkere üzülsek de bi zi birkere bile gülümsete bilenlerin varlığına şükrederek...

Güneşleniyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yemartalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Cihan Toppu

Gürdem Sındıraç

Barbaros Altuğ

Emir Kızıltan

Erhan Güneş

Yunus Emre Gündüz

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Berkay Yaşar

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ · 30 TEMMUZ 2015 · SAYI: 671
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINDIR · ISSN: 1301-7578
www.penguen.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil/

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
6 AĞUSTOS 2015 • 32
672
4,00 TL

Ahmet Ümit
Benim Adım Hatun

Mustafa Satıcı
Baltalı İlah

Ece Temelkuran
Sen de Utanıyor musun, Söylesene

Özer Aydoğan
Üstat Toşi

Serkan Altuniğne
Sevdiğim Şeyler: Uzay Muzay - 2

Semra Can
Böyleyken Böyle

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

PENGUEN Gündem

Başbakan Ahmet Davutoğlu, çözüm sürecine en büyük darbenin Gezi eylemleriyle vurulduğunu öne sürdü.

MHP Lideri Devlet Bahçeli, HDP karşıtı sert açıklamalarıyla gündeme gelmeye devam ediyor.

Teröre yönelik operasyonların devam edeceğini söyleyen Başbakan Davutoğlu, "Evlatlarımızı da kendimizi de feda etmeye hazırız" dedi.

Başbakan Davutoğlu "Evlatlarımızı fedaetmeyehazırız" derken, AKP'li çoğu vekil çocuklarının ve akrabalarının bedelli askerlik yaptığı medyaya yansıdı.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Adalet bende | Kalkınma bende | Barışbende | Huzur bende... Yabenimsin,ya karatoprağın.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

Türkiye'de kadınlar, erkeklerden 1,3 milyondaha fazla.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, "Koalisyonlardan ülkemiz için fayda bekliyorsak boşuna bekliyoruz" diyerek, niyetinin bir an önce seçimegitmekolduğunu açıkça ortayakoydu.

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, HDP'li Nursel Aydoğan'a "Bir kadın olaraksus" diyerekçıkıştı.

Türkiye'de 38.6 milyon erkek, 39.9 milyon kadın bulunuyor.

İşçisin sen işçi öl:
İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi raporuna göre;Temmuz ayında166, 2015'in ilkyediayında ise en az 971işçi iş cinayetlerindeyaşamını yitirmiş. Temmuz ayında hayatını kaybeden işçilerden 24'ükadın, 142'si erkek, 8'iise çocukmuş...

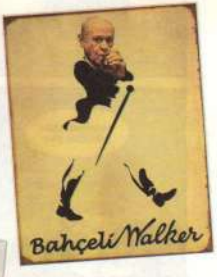

MHP Single Malt: Devlet Bahçeli, "İzmir'de Marmaris'te yazlıklarında yatıp, AKP'ninolmasındiyeoyunu MHP'ye vermeyen; ama HDP'yi Meclis'etaşıyan zavallılar,Türkiye'nin kaymağını yiyenler, Boğaz'da, yallarda viskisini yudumlayıp oyunu HDP'yeveren şerefsizler..." diyerek siyasetseviyesini alkol seviyesine taşımayı başarmış...

642 bin 475 Lira : Yeşil Yol projesine karşı çıkanlar için, "Lüksçiplerilegelip eylem yapıyorlar" diyen RizeValisi'nin, İller Bankası'ndanköylerehizmetiçin İl Özel İdaresi'negönderilen kaynaktan harcayarak aldığı son model makam aracının fiyatıymış...

Pis Elektrik: Enerjive Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız "istererken seçimolsun isterse olmasın HDP'ye verilen emanet oyların önemli bir kesimin ortadan katkacağınainanıyorum. Hele hele üç gün elektriksiz kaldığında bunu doğru değerlendireceğine inanıyorum" açıklamasıyla,"Astında keseceksin elektriklerini, bak bakalım bi daha HDP'yeoy veriyolar mı" muhabbetini inceden hissettirmiş...

Ağacı Kes Dolar Yeşilini Koru: İstanbul'dakimega projeler için toplamda 3,5 milyonayakınağacın kesileceği tahmin ediliyormuş...

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

"BİR KADIN OLARAK SUS" KANLI BİTTİ!

Başbakan yardımcısının "bir kadın olarak sus" sözünü, geçe rüyasında sayıklayan Hamdi abiyi karısı uyandırıp "şerefsiz herif, hangi kadın o ?" diye sormuş. Hamdi abi "sensin lebi hayatım, şimdi sus da uyuyalım" demiş. Başlıkta "kanlı bitti" dediğimiz şey yani kadın regl olmuş. O yüzden çok sinirliymiş. İşte kadınlar hep böyle sorunlu çünkü regl hepsi, aybaşı olmuşlar kesin.

Kaşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Ellerden, bir sinema elaştirmeni olarak "Dürevimiz Tehlike 5" filminin ücretsiz basın gösterimine gittim. Eleştirmenler yesin de iyi yaşamlar diye önden paslanmalık şeyler koyuyolar fuayede. Bana "plastik tabak yok" dedi görevli çocuk. Bakmış Atilla Dorsay, Mehmet Açar, Alin Taşçıyan filan ikişer tabak alımışlar, nası ytyolar. Atilla ağabeyin tabağının beri başlarına onsalıp kullanmak istedim, "tabağı alma, daha alcam, salona götürcem" dedi.Eüme iki tane ekler aldım, çıkıcaj girmeden görevli "elde yiyeceklerimiz yok" dedi, ağzıma tıktım. Üstümü aradı cebimdeki poğaçaları buluıp çöpe attı. Dolu ağzımla "onu hatırlmıyon yor, yazıklor olson" dedim. Tabağı olduğu için içeri yiyecek sokan eleştirmenleri filmi sırasında "ağzınızı şaplatmayın" diye uyardım. Şimdi eleştirmi yazıyorum; film çok kötü, gitmeyin. Şaka değil valla. İki ekler için "kötü" diyecek değilim. Rezilik ya! Beş kişi gelmese yine zarardasınız. Gitmeyin, hakkımı helal etmem dostlarım.

METEOROLOJİ UYARDI: HAREKET ÇEKMEYİNLAN!

"Bizne yapalım kardeşim, sağda solda yıllarmazı kesiyolar. Hareket çekmeyin, hareketin Allahını görürsünüz. Aha buraya yazıyorum, çok pis sıcak geliyo, ölünüz imşallah!" diyen meteoroloji yetkilisi görevden alındı. Kendini yakmak için üzerine benzin döküp çakmak çeken yetkilinin, serinlemek için su döktüğü anlaşıldı. Sigarası, çakmağı ceptеymiş, hep islanmışlar. Delirdi delirdi.

EVE GİREN HALAY CAN ALDI!

Sıcaklar çok fena, düğün salonunda halay çeken halay başının kafa yanmış, halayı almış, dışardan kilması olduğunu görüşüklari bi eve zorla girmişler. Karşı çıkan ev sahibi halay tarafından defalarca ezilmiş. Dışardan bi ande o kadar sıcak insan girince bi reaksiyon olmuş kima patlamış. Üç kişi ölmüş. Kavçan halay başı aranıyor. tarifsiniş.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SEN DE UTANIYOR MUSUN, SÖYLESENE

Ne zamandır yazmıyorum. Tam tarihini de söyleyeyim: Ahmet ile Nedim'i aldıkları zaman bıraktım gerçekten yazmayı. O gün başka bir düzen kuruldu çünkü. Cümlenin hükmünün sıfırlandığı bir düzendi bu. Nitekim yazdıydım Habertürk'teki köşede: "Vakti geldi. Bundan böyle 'Yok artık onu da yapamazlar' dediğiniz her şeyi yapacaklar." Yaptılar da.
Meseleye yakıntarih bilgisiylebakmayanlar ya da bilinçli olarak bildiklerini unutanlar dışında sanırım zaten herkes olacakları biliyordu.1950'lerdeanti-komünist dalganın aracı olmuş bir siyasal akım niyeanıden demokrasi istesin?Eşitlik, adalet ve özgürlük karşıtı bir siyasal kültür niyeanıden-diyelim ki- Kürtsiyasetinin sesine samimiyetle kulak versin? Neo-liberalizm ile muhafazakârlığı, tıpkı 1980 darbesinin arzuladığı gibi bünyesinde toplamış birsiyasipartiniyeksoğanıve katılımcı demokrasinin önünü açacak bir anayasa yapmayı istesin? Cemaat kültürüyle büyümüş bir siyasalhareket niyetoplumdasiyasalve sosyal çeşitlilik istesin? Kasabanın pusuculuğundan, ikliyüzlülüğünden, güdüklüğünden gelenler niyeşehirlioları sevsin?Itaat etmeyi, teslimolmayı, iradeyi bir üst iradeyeteslim etmeyi erdem olarak gören bir siyasal üslup niye mertçe konuşanı sevsin?

Odun kesicinin püf deyicileri

Birçok yazar, eşyanın tabiatına tersolan bu durumu mümkünmüş gibi göstermek için bütün entelektüel mühimmatlarını kullandılar yıllarca. Tiksindirici şeyler gördüm. Çok itibarlı yazarları o mükellef sofralarda ilkokul çocuğu gibi parmak kaldırarak konuştuklarını; okuyup alim olmuş kadınların lider kültünün karşısında kikirdeklilerini; güya muhalif olan isimlerin muktedir babanın bir yanak okşamasıyla kedi yavrusuna döndüklerini; insanları sokağa

Öfke sınırımı aşan şeyler oldu, oluyor, olacak. Ben şimdi derin bir utanç duyuyorum. Utançla susulur sadece. Susuyorum.

çağıranların seçim günü bile tatilegittiklerini; en solcuların gazetelerinde, dergilerinde "küçükolsun bizim olsun" diyerek"devrimcilik" eda ettiklerini... İnsanın tiksinmekten nutku tutulurmuş, onu da gördüm şükür.

Öfkeyazıları

Nutkumtutulduğu için galiba, imreniyorum o yazılara.İçtenlikle imreniyorum öfkeye, bir zamanlar benim de taşıdığım: "Hesap verecekler", "Unutmayacağız", "Devran dönecek", "Direneceğiz!", "Akıttığınız kanda boğulacaksınız"...
İnsanların hoşuna giden birşey var o yazıların tonunda. Demek bir ihtiyacı karşılıyor. Yani bunca patlamış bombadan sonra bile ve patlamak üzere olan onca bomba varken... Ben anlayamıyorum. Samimiyetle söylüyorum, anlayamıyorum. Eğer hiçbir şey yapılmıyorsa, hesap filan sorulmuyorsa, direnilmiyorsa

hakikaten, o yazılar neden insanların hoşuna gidiyor? Hem sonra bu yazıları yazmak, belki de tam farkında olmadığımız büyüklükte bir sorumluluk gerektiriyor. Ya hakikaten de bir çocuk o yazıyı okuyup sokağa çıkarsa? Ya bir çocuk ölürse?
Böyle yazılar yazınca artık kendimi "büyük resme bakan" bir kurmay gibi hissediyorum, dışarıdaki savaşa gövdesiyle katılmayan... Bütün bunlar, çok büyük entelektüel ahlaki soruların sadece kırıntıları elbette. Ve Isviçre'de yaşıyorolsaydık böyle kıyıcıahlaki sorular gündelik hayatımızın bir parçası olmazdı. "Düşündüğümü yazma hakkım var" deyip çıkardık işin içinden. Ama burası kan coğrafyası. Sözkurşun gibi.Söz kurşunlara davetiye. Ne yapmalı o zaman?

Utanç çokdilli değil

Bir dostum "Utanıyorum" dedi, "Sadece çok utanıyorum." Ben de öyle. Utanıyorum. Oysa utanç,öfkegibi karşılığı kolay bulunan,sesle cevap verilen bir duygu değil. Geçenlerde biri "Sizin o televizyon programındaki konuşmanızı dinliyorum sinirlendikçe" dedi. Hani şu "Siz ne zaman bu kadar zalim oldunuz!" diye bağırdığım programdan söz ediyor. Ama artık "Üzüteceğime öfkelenirim" demek içimden gelmiyor. Çünkü öfke sınırını,sınırımızıaşan şeyleroldu, oluyor, olacak. Ben şimdi utanıyorum, derin bir utanç duyuyorum. Ötenlerin yerinde olmadığım için, aç kalanların yerinde olmadığım için, tecavüz edilip intihar eden kadınların, kafasından gaz fişeğiyle vurulan çocukların, o çocukların annelerinin yerindeolmadığım için, kirlibir savaşa gönderilip geri tabutu gelen oğlan çocuklarının yerinde olmadığım için. Utançla susulur sadece. Susuyorum. Çünkü artık şu "Yazarak acınızı dile getiriyorum, paylaşıyorum" cümlesine pek inanmıyorum.
Hâlâ bir geçerliliği var öfkeyi yazmanın. Çünkü öfkeye bir isim koyuyorsun. Bir cümle veriyorsun öfkeye. İnsanlarda öfkelerini senin köşende yazdığı dille ifade ediyorlar. Yazıklarda, denize girdiklerinde falan, yüzerken mesela "Olmaz böyle kardeşim!" dedikleri zaman senin yazılarından alıntı yapıyorlar. "Çok iyi yazmış" diyorlar, "Helalolsun vallah! Çok cesur!" diyorlar. Sonra? Sonra, ertesi gün daha beter bir şey oluyor. Sen daha öfkeli biryazı yazıyorsun, hislere tercüman oluyorsun bir kez daha. Sonra? Sonrası işte böyle devam ediyor.

Suyun kenarı, kıyısı...

Bağırıp çağıracak öfken tükenmişse, elinde bir tek utanç kalmışsa ne yaparsın? Ne yazmalı o zaman? Bunu düşünüyorum. Komik şeyler yazmaya çalışıyorum bu dergiye, sırf yazmamak için yapıyorum bunu. Hiçde asil bir tavırdeğil, cesaret bahsiniise zaten hiç açmıyorum. Korkaklığın izbe dünyası,küskünlüğün kibirlialemi, bıkkınlığın şımarık oturma odası... Bu utanç duygusunun yakıştırılacağı yerler buralardır herhalde. Ama topyekün -yani siyasal, ekonomik, toplumsal ve ahlaki-çöküşegiden bir ülkedeyazı yazan, söz söyleyen insanın ahlaki tavrı ne olmalı diye düşünürken bana eşlik eden duygu bu. Sovyetler yıkılırken, İspanya İç Savaşı kaybedildiğinde, İstiklal Mahkemeleri can alırken, Çin Kültür Devrimi başladığında, yani dünya tarihinde büyük toplumsal dönüşümler, çöküşler yaşanırken yazı vesöz ile meşgulolanların yaptıklarına bakıyorum kerteriz almak için. Bazen tarihin yüksek debilliakışıtopyekün sustурabiliyarazı. Bazı yazarlar ise bu akışın kenarına çekilip kayıtları tutabilir. Bazıları akışın içinde, gürültüye dahil olarak, bağırarak tarihin suyuile birlikte akıp gidebilir. Bazıları sadece susup "nehirden düşmanlarının cesetlerinin geçişini" bekleyecek kadar uzun yaşayabilir. Şimdi ben suyun içinde ve dışında, kıyısında ve ortasında "ne yapmalı?" diye düşünüyorum. Ve utanıyorum. Berkin için, Ali İsmail Korkmaz için,Ceylaniçin... Sanki yazmak, orada değilken oradaymış gibi yapmak artık. Bir yalan var bu işte. O yalandan duyduğum utançla azalıyor cümlelerim. Bilmem size bir şey ifade ediyor mu söyleditlerim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

serkan altuniğne
serkanaltunigne@yahoo.com
twitter.com/serkanaltunigne
BEN YEMEDİĞİ BİLE HATIRLAMIYORUM...
BİR DE SEVGİLİM BİR TÜRLÜ UNUTAMIYORUM ABİ.
AA DOĞRU LAN, SEN HAFIZAYI KAYBETMİŞTİN DEĞİL Mİ?
SEN KİMDİN LAN KAKALAK?!
ALLAHIMA ŞÜKÜRLER OLSUN, SENİN GİBİ BİR EVLAT YETİŞTİREBİLDİM, BUGÜNLERE GELDİĞİNİ GÖREBİLDİM.
Ohh dur lan daha...
M.mmkn'm bi'be söktü dursak yere mm!!!
MERHABA, TAKSİ'YE LÜTFEN. YALNIZ SEN BURALARIN YABANCISIYIM, ÖYLE ÇOK DOLAŞTIRMAZSANIZ SEVİNİRİM. YANI BİR MİKTAR AMA ÖYLE 3 LİRALIK YERE 10 LİRA YAZMASIN LÜTFEN.
AA...
TAMAM DAYI ANLADIK AMA BURA TAKSİM ZATEN...
BORÇUNUZ 13 LİRA.
AAA!
YA KIZIM BEN SANA ONLU MU DİYORUM DEYİNCE, NE DESE BEĞENİRSİN YENGEN?!
ARACINIZIN MUAYENE ZAMANI GEÇMİŞ ARACI BAĞLIYORUM...
BAĞALI BİR ARAÇ BU ZATEN, ÇOK BAĞALI. 100 BİN DOLAR.
ABOOV! ŞİVE...
NE DİYOSUNUZ DOKTOR, TEDAVİ EDEBİLECEK MİSİNİZ SEKS BAĞIMLISIYIM?!
EDİCEZ EDİCEZ MERAK ETME...
ACELEMİZ YOK, YAVAŞ YAVAŞ...
OLM ADAM ÖYLE SÜRÜNÇA "BENİMLE YATMAK İSTEDİĞİN SÖYLERSE BEĞENİRSİM" DEMİŞ MEY KARISI. ADAMCIL KİRAZ TABİİ AŞKINA.
SUS SUS HALÂ KONUŞMAYA ÇALIŞIYO SUSS!
MERKEZE GİTSEK, SİZİN İKİ KATINIZ FİYAT VERDİLER TÜP BEBEK İÇİN. SİZ NASIL BU KADAR UCUZA YAPIYORSUNUZ?
ÇÜNKİ BİZ HALKA HİZMET İÇİN VARIZ, DİĞERLERİ SAHTEKÂR.
BİZ ONU AYARLIYORUZ, SORUN DEĞİL. BİR TEK AVMYE GİREMİYORSUNUZ ÇOCUKLA.
BİR DE İKİZ OLUYO GENELLİKLE TÜP BEBEKLER DEDİLER.
AVMYE MİT?!
TÜPLÜ OLACAK YA ÇOCUK...
TÜP BEBEK MERKEZİ
ALTUĞ DİDİLİM.
SEVGİLİM TERK ETTİ, ARKADAŞLARIM BİR BİR UZAKLAŞTI, ŞİMDİ DE SİZ BENİ BİRAKIP GİTMİŞ ANNE... HAYAT GERÇEKTEN ÇOK ACIMASIZ.
HAYIR, SENİN BABANA AT GİBİ KOKUNU SADECE... O AVAKLER YÜKÜNDEN DÖNMEM DEDİ BABAN.
AKŞ KIZ, SIRKAT DA ONDAN MI TERK ETTİ ACABA?
YOK, O TİPSİZLİĞİNDEN...
ÇALIŞIRKEN
Sonra Can
Niye 2 değil de 1 tane göndem kankası gönderiyosun oğlum, çocuk muyum ben?
Serkan'la Kutlukhan odalarında yok, nasıl yayıldım ya! Odaya kahve getir Erdil.
Bu hafta çay lobisini bıraktım ben, Boğaz'a karşı viskimi yudumlayıp dergi yapıcam.
Bu sezekte seninle hiç uğraşamıyoruz Sezyum!
Beni Kuşadası'nda zannediyosun ama ben dergideyim, asıl sen yoksun, neredesinin müdürü?
Setlerden'den gönderiyorum, ibi orada olaylar olduğuca burada Sırp Divan yükseliyor.
Kapak karikatürü için renklerimizi feda etmeye hazırız. Fotoşop'unasıkerleriyiz!
Bu sezekte'da TOMA karikası yok mu babalı, serin serin!
Şimdi kattım var diye her hafta muhabbet etmek zorundayız di mi ali?
Sezaklardan bunalıp güneşe ateş eden adamlar yüzünden Barış Abar Mega Cahil'i çizemeyecek arkadaşlar. Gerçekle daha kanlı lan!
Bir karikatürist olar gü, ben de bir grafiker olarak renklendireyim parayi!
Dergiye uyumaya gelmiyorum ama Uğur Işılak karikası verirsen uyuyarak çizerim abi!
Turizm gelirleri geçen yıla göre acayip azalmış. Naapsak, dergicenek tatile mi çıksak acaba lan!
Ooo gikolata, sirem bi cenk!
Selçuk'la yaptığımız toplantı özeti "Mehmmm, mehtt, mmmm"... Uyurken bile toplantı yapıyor adam.
Ağustos'ta Gümüşlük'e mi gidilir olum! Gümüşlük'ün muhtarı benim, gelmeden önce arayıp bi sorar insan!
Abi vakitle tam karikatürü yollayacam, elektrikler gitti!
Laptop sıcakta öyle isindi ki, sinekler ekrana çarpıp "cız" diye büyüyor. Aha ekran mavi oldu. İyice sinek düzürüzüye bağladı makine!
Bursa Mecliz mi lan! Hiç gözünün yaşına bakmam, köşesini bitirmeden uyuyanı yeminlen yakarım!
Türkiye'de kadınlar, erkeklerden 1,3 milyon daha fazlayken, Nostalk'ta mizah dergilerinin hali kalaaarr!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

D.E.Ç.S.İ.

ÖZET: Büyük felaketsiz depremsiz 2 milyon insan almıştır. Feridun Feda (DEÇSİ), depremden sonraki 5 yılı hatırlamamaktadır. Laka içinde yaşayan Feridun, geçmişin unutulmuş acılarıyla, bugünün belirsiz dehşeti arasında kalmıştır.

Hayatın zenginliği, unutuşumuz oranındadır. (CESARE PAVESE, 1908 - 1950)

MENTEŞ & PERKER

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Akşamsefası

D.E.Ç.S.İ.

YAZAN: MURAT MENTEŞ
ÇİZEN: M.K. PERKER

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://fantey.org
Akşamsefası

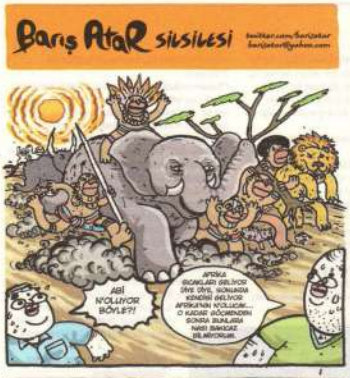

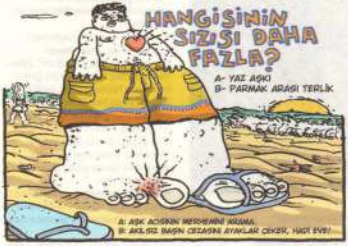

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BENİM ADIM HATUN

Ne zamandır burada, hatırlamıyor. Zaman sitinmiş hafızasından. Bal rengi bir ikindi vaktinden, sonsuz karanlığa.. Başında bir uğultu var, bedeni bitkin ama boğazında düğümlenen o görünmez yumruk yok. Boşluk, sadece kocaman bir boşluk büyüyor ruhunda. Açılan kitidin sesini duyuyor; korkakça, utanarak söylenmiş bir çift söz gibi, peşpeşe iki metal tıkırtı. Usulca aralanıyor gözleri. Ahırınaçılan kapısındansüzülen sabah ışığı, sanki bir yardımeliymiş gibi çıplak ayaklarının dibine kadar sokuluyor. Ama çok sürmüyor bu, iki karagölge örtüyor aydınlığı. Gölgenin sahiplerine bakmıyor bile. Babasıyla, on beş yaşındaki kardeşi olduğunu biliyor. Kıvrıldığı köşede usulca kıpırdanıyor. Kıpırdanınca canı yanıyor. Bütünetleri,bütün kasları, bütün kemikleri sızım sızım sızlıyor. Dün babasıve kardeşininvurduğu yerler... Üst dudaklarının üzerinde bir şey var; kabuk gibi bir şey. Dokunuyor, kan; kendi kurumuşkanı. "Baba bak, bak" diyen kardeşinin sesi bozuyor ahırın sessizliğini, "Bak kıpırdanıyor Hatun, uyanmış." "Hatun deme şuna" diyorbabası, "Hatun ninenin adı. Ninen namuslu kadındı. Bu, layık olamadı o mübarek kadının adına." "Olamadı"diye yineliyorkardeşi. "Olamadı... Bu bozuk çıktı." Sesi babasına öykünüyor ama ne yapsa boşuna, onun kadar nefret yüklü olamıyor. Belki de babasıbunu farkettiği için, uzatmak istemiyor.Ya bu avanakoğlan merhamete gelir de vazgeçerse... "Bozukçıktı..." diyor kinle. "Hadi bitirelim şu işi." Hiç korkutmuyor bu sözler kızı. Başına gelecekleri biliyor. Hiç kıpırdamadan öylece bekliyor. Kardeşinin toprakzeminde kararsızca sürtünen ayaklarının sesini duyuyor. Hiç aldırmıyor. Bir anı düşüyor aklına. Süslü, tahta bir beşik. Beşikte sarı saçlı bir oğlan, henüz üç aylık. Cılız, hep hasta, hep ağlayan bir çocuk. Kendisi beş yaşında, sussun diye sarı saçlı oğlanın beşiğini sallıyor. Ama çocuk hep ağlıyor. Annesi giriyor içeri.
"N'aptınoğlana?Niye uyandırdın?"diye bağırıyor.
"Bi'şey yapmadım aney. Uyandı işte kendi kendine.Uyanınca bir de ağıt tutturdu."
İnanmıyor annesi,çimdiği basıyorkoluna. Bir çığlıkatıpçekiliyor gözönünden. Karanlığa sığınıyor. Sessizceağlıyorkaranlıkta.
"Verbeğağı bitirelim şu işi" diyen kardeşinin sözlerideğıtıyor anıyı. Kirpiklerinin arasından babasınınneline bakıyor. Gölgede kalıyor ama göremese bile çok iyi tanıyor az sonracanını alacak olan o bıçağı. Kurban bayramlarında kullandıkları bıçak; enli ve keskin. Bayramdan bir gün önce iyice bilenir. Kurbana eziyet etmemek için, çünkü günah. "Bir kesişte canını almak lazım hayvanın." Dün gece de bilediler mi ki bıçağı yine? Biledilerse, anası ne demiştir ki? Hep telaşlanırdı bayram öncesi. Şimdi bayram öncesi mi ki?
"Sapınısağlam tut" diyorbabası,bıçağı kardeşine uzatırken. "Yoksa kendini kesersin." Küçük bir kuzu beliriyorgözlerinin önünde. Kar gibi bir yün yumağı, sadece alnında bir siyahlıkvar, bir de arka ayağında. Gözleri açık kahverengi, kayarenginde. Kuzunun adı Muslu. Artık sarı saçlı kardeşi büyümüş, Hatunşimdi Muslu'yu büyütüyor. Oyuncak bebeğiymiş, kendi çocuğuymuş gibi. Ta ki bir kurban bayramında kardeşiyle babasınonu kesenekadar.Görmemek için ışığıgözünü kapattığı, odadan, babasının Muslu'yututan kardeşine söylediklerini hatırlıyor:
"Kuzunun başını iyitut, yoksa kendini kesersin." Muslu'yu hatırlayınca kurumuş gözpınarlarına acı bir su yürüyor. Bir kızıllıkanımsıyor,toprak bahçeninortasında göllenmiş.Muslu'nun kahverengi gözleri "Neden, nedenbeni öldürdünüz?" dercesine şaşkınlıkiçinde bakıyor. Ak tüylerinde babasının kanlı parmak izleri. Gözyaşları sessizce süzülüyoryanağından. "Niyedurdun?" diyorbabası kardeşine. "Korktun mu lan yoksa?"
Gözlerini aralayıp kardeşinin çelimsiz gövdesine bakıyor;çocuğun elinde bıçak, ona ait olmayan bir organ gibi duruyor. Babası bir adım geride. "Ailemizin namusunu kurtaracaksın"diye cesaretlendiriyor onu. "Hem Allah katında da sevaptır. Günah işlemiştir o. Bizi kepaze etmiştir bütünköye.Milletinyüzünebakacakhalimiz kalmamıştır. Kardeşi olarak bu iş sana düşer. Hadi durma öyle. Hadi, alnımıza sürülmüş bu kara lekeyi temizle."
"Temizleyeceğim" diyor kardeşi.
"Temizleyeceğim."
İyice yaklaşıyor, bıçağı kaldırıyor. O anda göz göze geliyorlar. Ablasının şişmiş yüzünde korkmadan bakanela gözlerini görünce kararlılığı kırılıyor. Kaldırdığıbıçağı indiremiyor. Cinayetaleti öylece asılı kalıyor havada.
Bıçağı indiremediği için daha çok öfkeleniyor, tekmeleyevuruyor ablasına.
"Dön kız..." diye bağırıyor. "Dön diyorum, arkanı dön..."
Yüzünü görmezse, göz göze gelmezsedaha kolayöldüreceğini düşünüyor.
Kardeşinin işini kolaylaştırmayı düşünüyor kız. Zaten hayatı boyunca hep öyle olmadı mı? Zaten varlık nedeni, eve sonradan gelen bu oğlana hizmet etmek değil mi? Hem böyleceben de kurtulurum bu çileden, diye geçiriyor içinden.Biter bu işkence. Fakat babasının kin dolusözleridurduruyoronu.
"Kız deme şuna" diye bağırıyor adam öfke içindeyüzen bir sesle.
"Onun adı kahpe..."
Kardeşinin tekmesinden daha fazla canını acıtıyor bu laf. Dünden beri yediği yumruklardan, tokatlardan, tekmelerden, hepsinden daha fazla..
"Kahpe" diye yineliyorkardeşi. "Kız kahpe, sana diyorum, dön..."
Dönmüyor kız, kalan kuvvetinin hepsini toparlayıpayağa kalkıyor. Öyle, hiç umulmadık, hiç beklenmedik bir anda. Birdenbiredikliyor karşılarına. Artık ne bir acı hissediyor, ne de bir korku.
"Benim adım Hatun" diyor cesaretle. "Benim adım kahpedeğil."
İki erkek, şaşkınlıklageriye çekiliyorlar. Kardeşi, kararsız bir sesle söylenmeyi sürdürüyor.
"Sen, sen kahpesin, kahpesiniş te..."
Üzerine yürüyorkardeşinin.
"Ben kahpe değilim, benim adım Hatun."
Kardeşi onun karşısında küçülüyor, un ufak

Dışarıdaki rüzgar onu çağırıyor; tatlı bir fısıltı, şefkatli bir dokunuş gibi. Rüzgara yürüyor Hatun...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Akşamsefası

oluyor. Babasıküçülen kardeşini toparlamaya çalışıyor.
"Sapla şu bıçağı, sapla, konuşturma şu kahpeyi."
"Bana kahpe demeyin"diye bağırıyorHatun. Bunu yaptığına kendi de şaşarak,uzanıp kardeşinin elindeki bıçağıçekip alıyor. "Bana kahpe demeyin."
"Kahpe..." diye söylenecek oluyor kardeşi. "Kah..."
Gözgöze geliyorlar, nerdeysesaplayacak bıçağı Hatun. O sarı saçlı çocuğu hatırlıyor. Hep cılız, hep hasta, hep ağlayan bir çocuk. Merhamete geliyor, saplayamıyor bıçağı. Zaten kardeşi de zangır zangır titriyor karşısında.
Ama babası öfkeden kudurmaküzere.
"Ben de seni adam sanmıştım"diye azarlıyor kardeşini. Bizzat kendisiyürüyorkızının üzerine. "Ver o bıçağı. Ver, pis kahpe."
Babasına bakıyor kız. En son ne zaman tatlı bir söz söylemişti, en son ne zaman sevgiyle dokunmuştu hatırlamıyor.
"Ver şu bıçağı, kahpe" diye böğürüyor adam. "Ver şunu çabuk."
"Al!"diyorkız. "Al!"
Bütün kuvvetiyle, bütün öfkesiyle bıçağı babasınıngöğsüne sapl›yor. Acıdançok, hayretten ağzı açık kalıyor adamın. Kızının bunu nasıl yapabildiğine akıl sır erdirememiş gibi şaşkınlıkla bakıyor. Ama öfkesi dinmiyor kızın; babası yereyiğılıncaya kadar, adamın gözlerindeki nefreti yokedinceyekadar saplamayısürdürüyor.
"Al, al, al..."
Babasının üzerinden kalktığında büyük bir rahatlık hissediyor. Bıçağı elinden atıyor, saklandığıkaranlık köşeden,olanları dehşet içinde izleyen kardeşine aldırmadan, iki gölgeninartık tekeleyemediği gün ışığına bakıyor.
Dışarıdaki rüzgaronu çağırıyor;tatlı bir fısıltı gibi, şefkatdolu bir dokunuş gibi. Onu çağıran rüzgarayürüyor Hatun. Evin kapısındaannesi çıkıyorkarşısına. Zavallı kadın bir çığlık atıyor, düşüyoryere.Annesinin çığlığıyla uyanıyor köy.Kapılar, pencereler açılıyor tek tek.Açılan kapılardan, pencerelerden uzananinsanların meraklı bakışlarına aldırmadan,çıkıyorköy meydanına. Caminin önüne gelince duruyor.
"Benim adım kahpedeğil" diye haykırıyor.
"Benim adım Hatun! Benim adım Hatun!"
Fısıltılarseslere, seslerbağrışmalaradönüyor ama artık ne önemi var? Hatun yürüyor, rüzgarınınkaynağına, yeni bir ihtimale,köyün bitipuçurumunbaşladığıyerekadar yürüyor. Uçurumunbaşladığı yerde çoğalıyor rüzgar. Kurumuşotların,yabani çiçeklerin kokusunu getiriyordağlardan. Öyle bir an geliyor ki rüzgarolmak istiyor Hatun. Kokusunu duyduğuçiçeklere,kurumuş otlara, börtü böceğe, dağlara karışmak istiyor. İnsanların değil, artıkşu uçsuzbucaksız kırların bir parçası olmak istiyor. Ellerini iki yana açarak kendini uçurumdan aşağıya bırakıyor.Sert zemine çarptığını hatırlamıyor bile,çünkü düşerken o şefkatli rüzgarınkendisini kucaklayıp başka bir dünyaya, huzur dolu bir yeregötürdüğünüzannediyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN YENİ TÜRKİYE

* Artık ülkede mantık, akıl ve ahlak kalmadığından komiklikçin atgötten şeklinde yazılan en saçma sapan şeybile gerçek oluyor. Gün geliyor "Meclise uyumaya gitmiyorum" diyen adam meclise gittiği gibi uyuyuveriyor. İnsanlık halidir ama sonrasında uyanıp "Vatanseverce uyudum benbi here tamam mı?" diye saydırıyor.

* Zaten artık ahlak filan palavra. Sokayım o güzel ahlaka. Ülkede artık her türlü terbiyesizliği yap, camdan sokağa zıç, kimse kızmadığı gibi bir de "Helal olsunadama, ne güzel yemiş pötür pötür bırakmış" diyecek kadar 12.kattan" diyecek kadar tutanından, şakşaklayanından geçtiniyor.

* Adalete filan inanma. Herkes satın alınabilir, korkutulabilir, bunu unutma. Bak şimdi benim partim senin partin kadar oy alacak amaben senin partini tanımayacağım, tamam mı? Ama benim partim en büyük parti. Biraz soğuk sudakaldığıiçin şimdi böyle görünüyor.

* Hırsızlık mı seviyorsun? Git hırsızlık yap. Ama hırsız gibi takılma. Tam tersi takıl. Gerekirse "Sizin hakkınızı koruyorum benyal" de.

* Mesela vali filan mı oldun? Önce millete hakaret et. Sana oy vermemiş insanların başında değnek gibi dur. "Burada toplanmayın, bağırmayın, çağırmayın" diye önce onları güzel bi rahatsız et. Sonra da "Gavat" de meselâ. Sonra da başkası sana "Gavat" dcyince "Koskoca valiye hagaret etti gavatlar" diye hakaret davası aç. Racon bu. "Hastı bizehiç yeşil ışık yakmadı" diyeağlaama hiçbir kırmızı ışıkta durma.

* Vali olunca zatenkafanagöre takılabiliyorsun. Börtü böceği, haplantisten gelenşirler yaz Twitter'dan. Hattagazagel "Gençler ben sizi çok seviyorum ya, parkta buluşalım mı?" de, sonrasında polisini görevlendir hepsinigaza boğ... İkigün sonra ortaya çık "Ya havalar ne güzel değil mi gençler?" de. Sen valisin büyük düşün.

* Vali olmanın güzelliklcri saymakla bitmez. Tek bir düğmen kopsa halktan hesabını sor. Vatandaşa "Lan olum lüks arabakullanmayın, israf yapmayın, eylem yapmayın lüks ciplerle" dedikten hemen sonra git..bölgendeki insana hizmet için kullanacağın paradan en klasından jip al cipal. Altın kaplama olursa dahaiyi.

* Lüks mü seviyorsun? Bakanol. Millet senin altındaki Mersedes'e kızarsa babacığınsana nasılolsa daha pahalısından alır. Onada binmeye, o aracı kullanmaya çekinme utanma. Madem bu türsün, göster ki ürksünabi. Kaliten belli olsun. Elalemne arabalaraucaklarabiniyor. Senin altındaki 800 bin liralık araba bırak onlara batsın.

* Mesela mega amire danışman oldun değil mi? Kibar bir insan olman lazım, ülkenin en yetkili amirinin yanındasın ne de olsa. Senindediğin her şey ister istemez o makamı da temsil ediyor. Sonuçta kılavuz sensin, değil mi? - Yok abi. Hiç bunlara takma, her geceTwitter'agirona buna saydır, o da yetmesin "Gazetenizi müsait bi yerinize kıvırın" gibisinden mahallede bakkala söylesen domateskasası altındakalacağın türden lafları gazetelere. Sonuçta, şimdigazeteye edersin, yarında halkasaydırırsın.

* Hiçbir konuda tutarlı olma. Bugün "Ya biliyorum o Japonlar varya tambir orça,onların hepsinin ABV filandiyeyardır. İki günsonra "Ya Japonlar varya süper insanlar, esas Japonlara kılık yapan oradaki pis teröristlermiş" de. Tutarsız ol. Unutma ne kadar büyük adam olursan, o kadar saçmalama imkanına sahipsin.

* Kimseye saygı duyma, kimseye türmet etme. Ölülere de saygı duyma, zaten onlar öldü efendim. Ölüler duymaz, o yüzdenen iyisiyine annelerini filan meydanlarda kendi vatandaşınayuhalat. Sonuçta ölü yuhalamayı duymaz, ama annesi duyar. Maksatinsanların kalbikırısın.

* İnsanhayatınazerreseygınolmasın. Bir iş kazası sonucu işçilermi hayatını kaybetti, hemen işvereni koru. Sonuçta para onlarda. Bir de üzerine işçilere postakoy, posta koyacak cesaretinyoksa "Güzel şekilde öldüler yalnız" de, o da kesmezse "Ya buişin fıtratında var, hepimiz ölecez, bakın ben 99 yaşındayım, hâlâ ölmedim" de. Utanma sakın, sen çünkücinlardançokdaha büyüksün, çokdahaadamsın,adamın dibisin. Dibi bulmadan gelme. Dibini gör, bir öylegel hatta.

* Sen herkese hakaret et, din,dil,ırk, cinsiyetkonusundakırmızı çizgilerin olsun.Kadınlardan, eşcinsellerden nefret et. Çocukları, gençleri umursama. Başkadine, başkatanrıya inananlara "Afedersiniz Ermeni" de,onlaniyiceküçüküdüşür. Zaten ateizler ölsün. "Hepsi teröriz ateyiz" de.Çünkün büyük terör,senin görmediğini görmek, duyamadığını duymak, sana söylenemeyecek şeyleri söylemektir. Aranızdateyiz varsa hemen ölsün tamam mı?

* Şiddeti şiddetle bitireceğine emin ol. Bütünvatandaşlarınıötümle korkut. Başlarından sopayı, cigerlerinden gazı eksik bırakma. Sonra da her yeri bombala. Nasılsaöleceksinsan bitince, artık kimse ölemez. Unutma şiddete karşı en büyüksilahındaha çok şiddet olacaktır.

* Dünyabarışı sen herkesi dövdüğünde sağlanacak.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN

www.twitter.com/bahadircuneyt

KUMSALLAR KÖPÜKLER

"Ne zaman nefesi kuvvetli birhoca ararsın?" diye soruyor mavimayolu genç. Sarı mayolu genç bilemiyor. Mavi mayolu "Deniz yatağını şişirirken tabii ki" diyor, "sühaha" diye gülüyor.

2004'te ABD'nin Teksas eyaletinde bir gezi teknesi, çıplaklar kampının yakınlarından geçerken herkes teknenin kıyıyı gören tarafına akın ettiği için alabora olup battı.

"Yaz: Tatil köyleri-otel işletmecileri, tren-vapur şirketleri ve dondurmacılar tarafından icat edilmiş bunaltıcı ve pahalı bir mevsim." **Gideon Wurdz** (1904)

Kokteyl bardaklarındaki küçük şemsiye, buzları gölgede tutup erimelerini önlemek içinmiş. "Bunlar Japon şemsiyesi, emeceksin böyle" diyen omuzları yoğurtlu bir adam tanımıştım.

After Liff kitabında **J. Lloyd** ve **J. Canter** bir sürü kelime uydurmuş. İşte "oteller" hakkındakiler: *Minskip*: En küçük hacim ölçüsü. Meyve suyu bardakları için kullanılıyor. *Monzambano*: Duşuna klozetten tırmanarak ulaşabileceğiniz kadar küçük banyo. *Painswick*: Odalardaki önemsiz sanat eserleri. Asansör müziğinin görsel eş değeri.

"İnsanların şu deniz merakını çözemedim. Ben 10 dakika bakıp 'Tamam, anladım' derim." **Larry David**

"Mayomuzu giyelim / Lokantaya gidelim/ Yedikçe kazığı eğlenelim." **MFÖ - Yaz Tatili** (1992)

Maçları 36 dakika süren ve 3 devre halinde oynanan plaj futbolunun FIFA Dünya Şampiyonasını 2011 ve 2013 yıllarında üst üste Rusya kazandı.EvetRusya.Evetplaj.

"12 ayın en demokratı haziran, temmuz, ağustostur derler." **Yusuf Ziya Ortaç** (1948)

Küçükken termometrenin içinde vişne suyu var sanırdım. Komşunun zekâya ziyan kızı "Kırarsan uğursuzluk getirir, 7 yıl hava fecisicakolur" derdi.

Pamela Anderson ve **David Hasselhoff**'un dizisi **Sahil Güvenlik**'in öğrettiklerinden: Ağır çekimde koşmak A noktasından B noktasına gitmenin en hızlı yoludur. (www.buzzfeed.com)

Şıpıdık terliklere İngilizcede *flip flop* deniyor. Almanlar *schlapfen*, Romenler şlapi, Güney Afrikalılarsa *slops* diyor. Dünyanın kardeşliğine buradan yürüsek?

"Av tüfeğiyle vuramıyorsak neden turist sezonu deniyor?" **GeorgeCarlin**

12 yıl önce, **Gökhan Özen** ve tonmaisteri, açık denizde yakıtı biten jet-skide 13 saat kurtarılmayı bekledi. Kıyıdan epey uzakta bulunan ve askeri helikopterle kurtarılan popçu geçtiğimiz günlerde olayın filmini yapacağını söylemişti. Bence çok iyi bir film konusu.

Her şey dâhil otellerde sivrisinekler, çatlamış turist topukları, ananas suyulu sular bedavadır.

Kanadalı **Harold Hackett** adlı adam 1996'dan beri 4800 şişeye mesaj yazıp denize attı. 3000 cevap aldı. Cevaplardan biri şöyle: "Meraba güzel bayan Seviyeli bir Sohpete ne dersin?"

Bir rençper, hiç tanımadığı yolculara ikram etmek için karpuzunu derininsoğuksuyuna koyduğunda bu, karpuzun kariyerinde zirvedir.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

UZAY YOLCULUĞU 1981

11. BÖLÜM

NÖBETÇİ ÖĞRENCİ

Ben bugün hayatta kaldım. Dünya'dan da Ay'dan da çok uzağız artık. Şehit Selma Bayındır İlköğretim Uzay Gemisi bizi Mars'a götürüyor. Mars, eminim muhteşem bir gezegendirve korkunç canavarlarvardır. İnşallah diyelim, kısmetse artık.

2-C öğrencileri, uzay gemimizin durmak bilmeyen uğultusuyleğişinde birbirinden sıkıcı matematik problemleri çözüyor. Benim problemim bana yeter, ben aşkım Mercan'ı düşünüyorum. Arada sırada başkakızları da düşünüyorum ama en çok Mercan'ı düşünmeye dikkat ediyorum. Mercan üçüncü sınıf olduğu için, bu matematik problemlerini geçen yıl çözmüş olmalı. Acaba Ali ve babasının yaşlarının toplamı onda bir etki bıraktı mı? Kesirler ona ne hissettirdi? Belki bir gün oturup bunların hepsini konuşuruz. Şu anda ise benim matematik kitabımın üstünde kocaman 2 yazarken, onun kitabında 3 yazıyor. Hayatta bundan dahahüzünlü bir şey düşünebiliyor musunuz? Ben düşünemedim.

Dersin sonuna doğru öğretmeniniz, herkese kağıt dağıtmaya başladı. Kağıtlar küçüktü, sınav kağıdı olamayacağı için şaşkın şaşkın baktık. Bir yandan da heyecanlandık, bunun altındanaptalca bir şey çıkar inşallah diyedua ettik.
"Çocuklar, şimdi bu kağıtların üstüne korkularınızı yazacaksınız. Sonra bu kağıtları uzayboşluğuna atacağız. Korkularınız da uçup gidecek." Bunu herhalde bir filmden öğrenmişti. Sınıfın tepkisini bekledi ama biz şapşal şapşal baktık kadıncağızın yüzüne. Ekin parmak kaldırdı, "Öğretmenim, kırmızı kalemle mi yazacağız?" diye sordu.
"İstediğin kalemle yazabilirsin."
"Toplam kaçcümle olmalı?"
"Çocuklar, buna not filan vermeyeceğim.

Sınıfa giderken Mercan'ı görür müyüm diye gözümü kısarak bakındım durdum ama göremedim. Miyopken aşık olmak daha bir zor yeminler.

Bunu kendiniz için yapıyorsunuz. Ben okumayacağım bile."
"Süremiz ne kadar öğretmenim?"
"Öğretmenim, arkalı önlü mü yazacağız?" Öğretmenimiz sınıfımızın penceresinden uzaya bakarakfesupanallahçekti. Bunu çok sık yapar bizim öğretmen.

Ben çok düşünmeden kağıdıma yazdım korkularımı:

1- Ya Mercan beni hiç sevmezse?
2- Gözlüktakmak.
Gözlük meselesi şöyle şimdi, gözümün bozuk olduğunu bilmeme rağmen çaktırmıyorum. Çünkü filmlerde gözlüklülercirkin oluyor, hatta gözlüğünüçıkarıncagüzelleşenbile oluyor. Kaçabildiğim kadar kaçacağım yani.

Herkes kağıdınagömülmüşken içeri nöbetçi öğrenci girdi: "Afederiniz öğretmenim, dersinizi bölüyorum ama..." Tatlı bir ablaydı, Mercan'la aynı sınıfta olsalar, sınıfın en güzelikincikızı olurdu yani. 1,5 yıllık öğrencilik hayatımda çok tecrübem oldu, rahatlıkla diyebilirim ki nöbetçi öğrencinin sınıfa gelmesi, eğitim hayatının en heyecanlı anlarındandır. Altından her zaman bir saçmalık çıkar. Bugün fena saçtık ama. Çünkü nöbetçi benim numaramı ve adımı söyledi, "Müdür bey teneffüste odasınaçağırıyor" dedi. Şu koca evrende müdürün odasına çağrılmaktan dahakorkunç birşey olabilir mi? Öğretmen dahil bütünsınıfınbana acıdığını hissettim. Yanımda Engin derin bir of çekti.

Zil çalınca çocuklar başıma toplandı. Ekin elinioımzuma koyup "İyi misin?" diye sordu. Böyle bir abartılarfilan. Ben de gerildimiyice. Acaba müdür yardımcısı yazdığımkompozisyon yüzünden benidisipline mi verdi?
"Seni okuldan atacaklar" dedi Mahmut. Şu koca evrende bir denyoya aynısınıfa düşemezsiniz diyedüşünürsünüz, değil mi?
"Yoksa uzay gemisi maketini sen mi çalmıştın?" diye sordu Efe.
"Ne yapayım boklu maketi lan?" Ama, ulan yoksa biri suçu benim üstüme mi atmıştı? "Ya saçmalamayın" diyerek duruma el koydu Engin. "Açılın ya! Ne olduğunu nereden biliyorsunuz? Yürü arkadaşım." Engin tutlu kolumdan, çocukları iterek beni koridora çıkardı. Koridorda elini omzuma koydu, "Sakın korkma!" dedi, "Ben şimdi tuvalete gidiyorum." Sonra gitti hakkaten. Öyle heyecanla ayaklarınca benimle gelecek sanmıştım. Neyse, canı sağ olsun.

Müdürün kapısını çalamadım bir türlü. Ölmeden önce son bir kez Mercan'ı ömeyi çok isterdim. Daha önce onu hiç ömpediğimi ben de biliyorum! Tamam lan, daha önce hiçbir kızı ömpedim. Canımı sıkmayın daha. Ben öyle kurbanlık koyun gibi beklerkenöğretmenimiz yetişti, kapıyı da tık tık çalıverdi. Beni tek başıma göndermeye kıyamamıştı galiba.

Şimdi size uzun uzun müdürün odasını betimleyebilirim, çünküben betimleme biliyorum. Ama yoo hayır, betimlemem. Çünkü sıkıntıdan kendinizi boğazlarsınız.
"Siz de mi gidiyorsunuz Necdet hanım?" dedi Müdür, benimle muhatap olmayacağına sevinmişti sanki. Öğretmenimizin adı Ayşe'dir ama nedense adamı düzeltmedi. Öğretmenimin benden daha tedirgin olması çok üzücü bence.
"Öğrenciniz resim yarışmasında ikinci oldu. Tebrik ederim. Yarın sabah ödül töreni olacak, hazır olsun." Bu muydu lan? Allah belasını versin yarışmanızın! Bak ne diyorum, ölecektim lan korkudan!
"Sevinmedi galiba öğrenciniz?"
"Yok, çok sevindi de birincilik bekliyorduk, biraz şaşırdı herhalde."
"Neticede jürininkararı Necdet hanım, müteşekkirolmak gerekir."
"Elbette,elbette. Çok teşekkürederiz."
Ben ağzımı açamadım ama odadan çıkana kadar müteşekkir bir ifade takınmayaçalışarak ayakta dikildim. Hemen buradan kurtulayım, evrenin öbür ucuna varayım istiyordum ama öğretmenimizsınıfta anlattığı korku projesini en ufak bir heyecan göstermeyen müdürle anlatmak istediği için birsüre daha kaldık odada.

Koridorda öğretmenimiz, elini omzuma koydu, "Üzülme" dedi, "Bence birincilik senin hakkındı." Ben de hemen teselli oldumtabii. Siktir et yarışmayı, diyemedim. O da kendince bir şeyler yapıyor.

Sınıfa giderken Mercan'ı görürmüyümdiye gözümü kısarak bakındımdurdum ama göremedim. Miyopken aşık olmak daha bir zor yeminlen. Sınıfınönüne gelince yinebaşıma toplandı bizimkiler.
"Hah!" dedi Mahmut.
"Hah ne lan? Önemli bir şey değilmiş" dedim. "Yalan atma, kovdular mı seni okuldan?"
"Gerzek gerzek konuşma. Resim yarışmasıyla ilgili bir şeymiş."
"Korkuttun lan bizi" dedi Murat Ödemiş iç çekerek, "Dönmezsen imza toplamamız gerektiğinisöylüyorduDer ya."
"Sağ olasın Derya" dedim. Derya utangaç utangaççülümsedi.
"Öğretmen geliyor. Korku kağıtlarımızı toplayacak" dedi Yaprakheyecanla.
"Yok" dedim, "Müdür bey izin vermedi bizim öğretmene. Uzaya kağıt atamazmışız."
"Nasıl ya, ben korkularımı atmak istiyorum uzaya."
"Uzatma artık" diye çıkıştım Yaprak'a, "Müfredata bağlı kalacağız, anlaşıldı mı?"

Sıralarımıza geçtik. Öğretmenimiz, suratı bir karış, sınıfa girerken Engin koşarak geldi, kapı kapanmadan öğretmenin arkasından kedi gibi sıyrılıpiçeri girdi. Nasıl ter içindebu.
"Nerdeydin lan?" diye sordum oturunca.
"Tuvaletteydim. Niye ki, ne oldu? Ne sordu müdür?"
"Bir şey sormadı, önemsiz bir şeymiş. Ne soracaktı ki?"
"Ne biteyim?"
Engin cebinden korkusunu yazdığı kağıdı çıkarıpsırayakoydu. İlk cümlesini karalamıştı, hemenaltında şu cümle vardı: "Ya uzayda bize korkularını atarsa?"
Bütün gün bu laf, pis bir şarkıgibi kafamda döndü durdu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Uzay Muzay - 2*

Geçen hafta yazmayadoyamadığım için bu hafta da yazayım dedim. Hazır havada Mavi Ay durumu varken bence yerinde bir karar oldu. Gerçi ay mavi falan değil biliyorsunuz toz gri. Bir tek doğarken biraz bi turuncu oldu ki bu zaten hep olan hadise. İnsanoğlunun bir takım doğa olaylarına mal mal isimler koymasına alışık olduğum için ben zaten Ay'ın mavi falan olmasını beklemiyordum. (Bok beklemiyordum!) Sığır gibi isimler koyuyorsunuz sonra benim gibi cahil vatandaş Ay mavi olacak diye heyecanlanıyor. Otm ben daha uzay neden geceleri siyah gündüzleri mavi gözüküyor ne onu çözememişim bir de ekstra deryo isimlerle kafamı iyice karıştırıyorsunuz. Her şeyden önce ayıp!

Uzayla ilgili karşıma ne çıkarsa (film-dizi-belgesel) izliyorum. 7-8 yaşlarımdayken babam abimle beni sinemaya götürmüştü. Star Wars isimli uzaylı ve lazerli şaheseri ilgiyle izlediğimi sanıyorsanız, yanılıyorsunuz moruçcum. Çünkü ben o zamanlar şimdiki ben değilim. Karanlıktan zaten hoşlanmayan bir çocuk olarak uzay falan ilgimi çektiyse de Darth Vader'dan dolayı altına sıçmaktan geçilkmedim. Korktum lan baya...

İngilizcem He-Man'in çizgi romanını okurken "Adam (Edim) geldi...", "Adam naaber abi?" gibi balonlarda Edım'a neden Adam dediklerini sorgular seviyede olduğundan, (Sonradan abime gidip sordum; "Abi Edm'a neden Adam diyorlar?" "Ulan sığırcık! Edm ingilizce Adam diye yazılır!" diye cevap verdi. "Elle ellee... Mal mı bunlar Edm'ı Adam diye yazıyorlar?" sorusuyla ilk abi kroşesini ağzıma yemem bir oldu... Neyse.) Darth Vader'ın adını bir türlü aklımda tutamadım. Abim de film sonrası benim Darth'tan korktuğumu anlayınca "Darth Vader gelecek, seni yiyecek!" diye korkutmaya çalıştı ama ben "O hangiyi?" "falandiye sorular sorup çocuğu hayattan bezdirince g.tünden Yüce Meclis diye bi şey uydurdu. Benim içinu zun yıllarDarth Vader=Yüce Meclisti. Her gece Yüce Meclis'in gelip beni yiyeceği korkusuyla uyudum. Uyumam da ayrı enteresan, hem tırsıyorum hem de tam bir gamsızgibi uyumayadevam ediyorum. (Uğur Işılaking.)

Sonra televizyonda Galaktika yılları... Bu son yıllarda çevirdikleri tırt versiyon gibi değildi. Parlak tenekeden uzaylı robotlar ve onların gözleri yerinde vızır vızır diye kayan ışıklarlauzaya olanilgim katbekatarttı. Bence uzay, uzaylı demekti. Yıllardır gerçi televizyon dışında uzaylı falan göremedim. Her gece yaklaşık 12 dakika (çıplak gözle) havaya bakıyorum ve hiç uzaylı aracı dediğimiz UFO'yu göremedim. Oysaki Tanrıların Arabaları kitabını okuduğumda haftasına göreceğimden çok emindim. Bu arada Tanrıların Arabaları kitabını ilk elime alıp okumaya başladığımda gerçekten arabaya binen tanrılardan bahseden bir kitap olacağını sanıyordum. (Otm ben yine iyi yaşamışım lan valla, tebrikler bana.)

Neyse, bu haftaki yazımı bitirirken sizlere günün birinde bir uzaylı kardeşime denk gelirsem kendileri için hazırladığım, çok sevdiğim bir sözle veda ediyorum; "Ben uzayıve uzaylıları çok severim..."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

zonmezkarakurt@gmail.com

ORTAM
En telmaşa adam

özet:
ÖZLEM ORTAM'LA CEKYATTA ÇIRÇIPLAK SOYUNUP BİRBİRİNE BAKARAK BEDENLERİNİ KEŞFETME HESABI İLİ TSSRAFI TEBİNE GİRİŞİKLERİNE KORAY GELİR. BAKAR ÖZLEM SİKİ MANITA, BODY'Cİ ENRAMINI PESSPEE ETMEK ÜZERE DUŞ ALIP BORNOZLA BİZİMKİLERİN YANINA GELİNCE ÖZLEM, ÇOK BOZULUR AMINA, TOPARLANIP VE KALKAR.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

ODA IŞIŞI

DOĞAN
zeyrenay@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam – Emirhan Perker
İlker Altungök – Mert Dolapçıoğlu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

YANIYORUM

Ağlamaklıyım. Yalan; aslında tükenmişlik ve çaresizlik içerisindeavazavaz haykırıyorum ama sıcaktan ne duyuluyor, ne de görülüyor. Buharlaşıyor gözyaşlarım ve isyanım. Tüm yaşantımı etkileyen bir sürü şey olmuştur hayatta, hepsinden bir kıssa çıkarmışımdır. Aklı ve bedeni zorlayan şeyin bir öğreti olduğunu, sıkıntının metanet, iyi niyetle zaman içerisinde en azından deneyim olarak geri döneceğini bilirim. Sevmediğim, dayanılmaz gelen şeyde bileolumlu bir nokta bulmanınder vişane bir yol olduğunu varsayarım. Bir şey hariç. Sıcak.

Sıcak olan ne varise hayatımda bir yere koyamıyor, anlayamıyor, sevmiyor, sinirleniyor ve geriliyorum. Çaydan, meteorolojik bir döneme kadar. Çorbayı, içindeki kaşığı eritecek ısıda içen tanışlarım var. Yediği yemek de muhtemelen oksijen kaynağı ya da lavda ısıtılmış olmalı öyleböyle sıcak değil, olabilir,öyletat alıyordur. Sıcak bana, bağırarak, durmadan dürterek saçma sapan konuşan, arada isterik kahkahalara boğulan, durmadan bir şeyler isteyen biri gibi geliyor. Ama soğuk yeğâne aşkım. Her zaman beni sakinleştiren,mutluluk veren, dinlendiren o olmuştur. Sessiz, ağırkanlı, asil, oturaklı ve halistir. Sıcak gibi g.tü,başı oynamaz, nettir.

Ama ciddi olarak bir sorun var ki sanırım yakında sonum ya karakol ya da hastane olacak. Türklerin korktuğu bazı şeyler vardır;eli telsizli adam, kravatfalan filan. Ama bir tanesivar ki ciddi katil olacağım. Rüzgâr, hava akımı bir diğer adı da, taa eski örf,adet,anane içerisinde çocukluktanberi ebeveynlerin akıllara kazıdığı o amansız düşman. Cereyanda kalmak (o yooo).

Ömrüm boyunca ölçülerimden dolayı memlekette ergonomik bir taşıt aracına binemedim (vagon güvertesi hariç). Karasal ortamda yaşadığım için hayatımın çoğu iki büklüm, cama yapışmış seyahat ettiğim minibüs ve tıkış model otobüslerde geçiyor hepimiz gibi. Bir şans, oturduğumda ya da ayakta isem camı açarım istisnasız. Ortada isem tavankapağına abanırım.Ve apansız arkadan bir el kapatır onu "Cereyan yapar, çarpar" diye mırıldanarak. Hâlbuki ona asıl çarpacak şeyin rüzgârdan katbekatı olduğunu, hatta bölme işlemini gerçekleştirebileceğinden habersizdir gafil...

-Niye kapattın pencereyi?
-Cereyan; rüzgâr oluyor, çarpar.
-Üşüyormusun?
-Hayır, çarpar cereyan.
-Hava 40 derece.
-Biliyorum, çok fena çarpar, bir anda tutulursun. -Bu havada yelek giymişsin, uzun kollu gömlek üzeri.
-Cereyan böyle karşıdan göğsüne göğsüne çarpar hem de.
-Çarparım...
- Hö!?

Sonuçta o pencere geri açılır ama sinir katsayısı iç hanı ateşlediğinden,vücutsısı Afrika'da son hız kilometrelerce ceylankovalamış çitaya döner.

Şehir dışında olsan neyse, su kenarı, denizin içi, yayla bir çözümün olur. Fakat her daim koyu, unlu meyhanesi yoğun, boza kıvamında bir mercimek çorbasının içerisinde yaşamak çok fena. Bak, soğuğun çözümü var. Giyinirsin kat kat, sıcak bir şeyler içersin, olmadı abanırsın kalorifere. Sıcağın ise; yok bebeğim. Kliması hastaeder, dış ortamı deli. Sivi aldıkça beden coşar, dışın yaşş yaşş, sümüksü denizanası ile horozbina kıvamına gelir. Bir süre sonra tişörtünde oluşan ter şekillerinden "Dünya Atlası" oyunu oynarsın. Göğüs bölgesi Yeni Zelanda adası, boyun bölgesi Novaya Zemlya olur. Yatakta sırt üstü yatarsın, kalktığında bedenin kenar konturları çıkar, ıslak ıslak uzaylı gibi. Wetman (ıslak, terli veya nemli adam olaraktan ter cümeeedilebilir) diye bir karakter mevcut mu bilmiyorum ama Marvel Heroes'a başvurasırsınız. Kimi insanın asla belli bir iklim kuşağının altına inmemeleri derken; bak aklıma ne geldi.

Şu anda bazı amcalar harlı ateş karşısında döner kesiyor, ocakbaşında ateşçi yardırıyor. Tersanede kaynakçı, başka ağalar asfalt dökülmeden önce o sopalarla ziftı yüzeye yayıyor. Küçük çocuklar, mevsimlik işçi olarak tarlada 15 saat çalışıyor. Yani "Senin ben derdini s..." diye küfür edeceksiniz rahat olun ve edin serinlersiniz, küfür serbest. Hatta beteri bir

Sıcak bana, bağırarak, durmadan dürterek saçma sapan konuşan, durmadan bir şeyler isteyen biri gibi geliyor.

adam ile tanışmıştım; mesleği taş fırın tamircisi. Yani fırının içeridentaşı düşer, çattarsa içine girip tamir eden eleman. Ama fırın bir buçuk ay önce kapanıyor, adam içeri tüm bedeni kaplayan eldedikme,dalgıç kıyafeti gibi yün bir elbiseile intikal edip en fazla üç dakika kalabiliyor. İş yeri yani fırının içi cayır cayır bir buçukay sonrabile.

Nihayetinde bu yazı; Kasım ayında denize giren, o bembeyaz günlerde sabaha karşı kalkıp, üstü başıatıp, karlara yatıpbedenini ovuşturan, ayazda pencere açık uyuyan, daima soğuk su ile duş alan bir bünye tarafındanyazıldı. Alaska'ya taşınmak çok masrafı, yolu da sapa, 500T bile oradan geçmiyor, lakin bu sıcakta da bu kadar akıl kaldı. Kusura kalmayın; yanıyorum (hem iç, hem dış)...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Akşamsefası

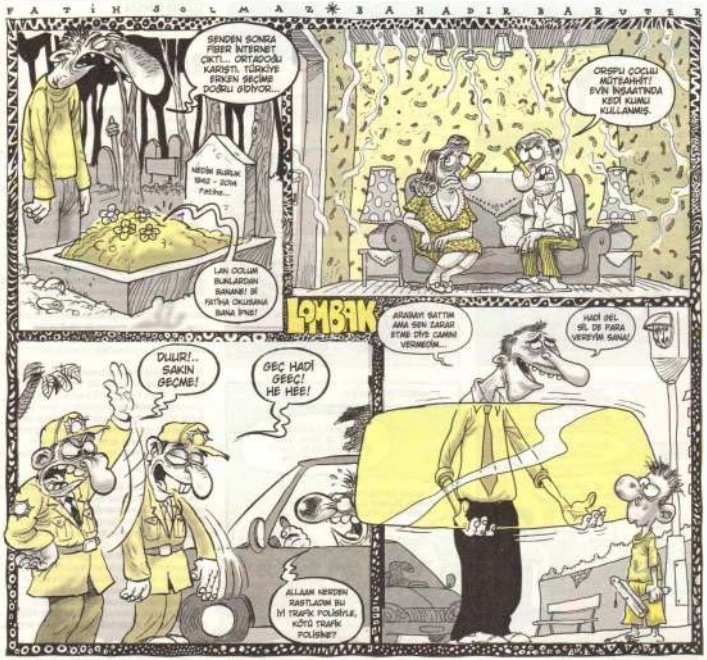

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

BARIŞIYORUM

■ Şaraplekeli bordodudaklar için her yer **"ortaavlu"**dur ve **"doğabizim demimiz"**ken **"dünya bizim evimiz"**dir.

■ Kimi zaman, mesela **Meksika**'ya düştüğünde yolumuz, içimizden biri, mesela **Sesigürgil**'lerden **Ahmet**, gökyüzünün baştan sona mora boyandığını görse mesela; o mor gök kubbede dev bir goril de görse, **"dünyaa benim eteğim"** diyecektir, çünkü **"dünya bizim eteğimiz"**dir ve ay, eteğimizin ucundan, bir kan portakalı gibi batar denize.

■ İçimizden bir başkası; **Nehir** mesela; on dört bin yıl gezmiş olsa da pervanelikte, adımları onu **Kaz Dağları**'na, **Tahtakuşlar Köyü**'ne, **Ali Ekber Çiçek**'in makamına, **Esma** dermanına götürecektir; çünküderman, dertlinin adımlarının götürdüğü yerde, kendindebekler onu:Dünyabizim içimizebir hayligüzel sığmıştır ve dert de derman da içimizden başka yerde durmayı pek sevmeyecektir.

■ Kiraz ağaçlarının altında sevişmenin ne güzel bir şeyolduğunu da hayal edip bir kadınınbelini kavrar gibi kavranızçakmağı: Çakmağa **sadakatiyguyusuyla**, bir sigara a daha tellendirip şu kocaman dünyayı su gibi içmeyi çok sevmişizdir: Duman içimizi tütsülerken, **"ortaavlu"**da, zeytinlerin, çamların kıyısında, bir **kayık** gibi uzanmamız da bu yüzdendir.

■ Koşulsuz sevgi üzerine sanki **Sorbonne**'da Fransızca ekspozeler hazırlamışız gibi dökerizümleleri **merdiven**lerimizden: **Paris Tepesi**'nin ardındangüneşi görene değin sabahlamamız da işte bu yüzdendir.

■ Güzeluyandırılmaktan vazgeçecek değiliz ve maraton koşup da kusmuş atletler gibi bezdiğimiz bu dünya hâlinden sıyrılarak, bizi güzelsabahlara uyandıracaklara dahasıkı sarılacağımızı, biresnafın kendi zanaatına hâkimiyetinden emin oluşu gibiiyibiliriz: **Güzel uyandırılmak, insan hakkıdır: Yazın bir kenara.**

■ **"Sana çok yakışır istediğin gibi olmalar"** diyeceğiz bu yüzden: Zaman lineer akmayacak ve istediğimiz saatte uyuyup uyanma hakkımızda diretmemiz de bu nedenle meşru ilân edeceğiz: Kumlara batıp çıkarkenbirbiriyle tatlı-sert kavgalar eden, oyunlaroynayan ve aslındagün uyanırken birbirine çokâşık hisseden o köpekler,bir zaman da bizimgibi başıbozuklara benzer bu yüzden.

■ Aşk, bizim için, sarıldığıağacı kurutana kadar onu sarıp sarmalayan sarmaşık olmak mıdır, yoksa, kendisini kurutacağını bilebile, sarmaşığa dal vermek midir bir anıt ağaç gibi; veyahut, duduklayanak kesişiminde sabahlamakta olan bir sevgili öpüşü müdür, biraz da ona takacağızkafayı.

■ Bir şaman, mesela **Selim Kudar, "Arayı çokaçtınız"**diye karşılayacaktır bizi bu yüzden.Arayıçok açmayacağız ve iştetam da bu esnada,tanışmadan zaten tanıyor olduğumuz her şeyve herkes biraz daha sıkı sarıp sarmalayacaktır hepimizi.

■ Ortaavlumuzdasulhe kavuşacağız, bir çukurdan kurtulmuş kaplumbağalar gibi: **"Olsun"** diyeceğiz; **"sulh, biraz daha sulh olsun."?**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

YUMURTALAR

"Penguen Dergi'nin nasıl karikatür görünsem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Alp Uzunoğlu

Hüseyin Şener

Mehmet Subaşı

Berk Gürdal

Erhan Güneş

Yunus Emre Gündüz

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Cihan Tepçu

PENGUEN

HAFTALIK PİZAM DERGİSİ - 6 AĞUSTOS 2015 - SAYI: 672
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1303-7578
www.penguen.com

YAYINCI: KOMİKBÜRO MEDYA LTD.ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: SELÇUK ERDEM YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA YAYIN KURULU: ERBİLİYAŞAR&B.U.SELÇUK ERDEM GENEL MÜDÜR: A. GÜLSÜN AKŞİT

HAUKLA İLİŞKİLER: BİLDEN ÖLÇEN (bilgenulgen@penguen.com.tr) DERGİ TASARIM: HİLAL ÖĞÜÇLÜ GRAFİK TASARIM: SERDAR KARATAŞ
RENK: SERDAR KARATAŞ, T.AMER ÖNDER,SEDA T. (GÖSTERİRİZ) ADRES, ORTAKLAR CAD. BAHÇELİEVLER, EFE HAN NO: 20 KAT: 3
MECİDİYEKÖY - ŞİŞLİ / İSTANBUL TEL: (0212) 293 32 77-78 FAKS: (0212) 245 85 56 BASKI:UNIPRINT BASIM SAN. VE TİC. A.Ş. ÖMERLİ MAH. HADİMKÖY İSTANBUL CAD. NO:158 ARNAVUTKÖY 34555 İSTANBUL T.E.L: (0212)788 28 40 (GENEL DAĞITIM DPP TEL: (0212) 82 22 22

facebook.com/penguendergisi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
13 AĞUSTOS 2015 • 33
673
4,00 TL

Erken seçim hesapları, koalisyon görüşmeleri derken... Yurdun dört bir yanından saldırı ve ölüm haberleri gelmeye devam ediyor.

KÖREBE

Bir Başkomser Nevzat Hikayesi

Ahmet Ümit

Ece Temelkuran

Şahsi bir mesele: Ne yaptı sana bu devlet?

Selçuk Erdem

Uzay Yolculuğu 1981

Akşamsefası

PENGUEN GÜNDEM

MHP lideri Bahçeli, 'viski içip HDP'ye oy verenler'i 'şerefsiz' ilan ederken; KONDA hayat tarzı araştırmasına göre viski içen MHP'lilerin oranı HDP'lilerden fazla çıktı.

MHP lideri Bahçeli, olası koalisyon ortaklarının sözünden dönüp dönmeyeceğini anlamak için saatlerce gözlerine bakacaklarını söyledi.

Hakkari Yüksekova'da, ters kelepçelenerek yüzüstü yere yatırılmış işçilere, 'Türk'üngücünü gösteren' videotepkitoplad.ı

Başbakan Davutoğlu, koalisyon görüşmesi öncesi, resmi twitter hesabından Kılıçdaroğlu'nu takip etmeye başladı.

Erzurum'da HDP minibüsünü şoförle birlikte yakan sanık 'sadece araca zarar vermek' istediğini öne sürdü.

Yeşil Yol projesine karşı çıkanların yolunu kesip arama yapan jandarma, börek ve tatlıdan başka bir şey bulamadı.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Haberlerkeyfinizi mi kaçırıyor?

Sokakta herkesten korkar mı oldunuz?

Sizdenfarklı görüştekilerden nefret mi ediyorsunuz?

Gelin, rahatsızlığı memleketindeyaşayın.

Akşamsefası

Suruç katliamından yaralı olarak kurtulan 19 yaşındaki **Metin Keleş**, tedavisi devam ederken gözaltına alınarak tutuklandı.

Gazeteci Nuh Köklü'yü öldüren esnafın ağabeyinin, Cumhurbaşkanı'na "Selamünaleyküm" diye mektup yazıp yardım istediği ortaya çıktı.

Sümeyye Erdoğan'a sulkast konuşmaları sahte çıktı. Savcılık, iddiaları yayımlayan iki gazete hakkında toplam 5 ayrı dava açtı.

Durmak Yok Fıtrata Devam: Madenlerdeki işçi cinayetleri devam ederken,sadeceşeçtiğimiz Temmuz ayı içerisinde 10 işçi ölmüş, 4 işçiağır yaralanmış.Koruyucu sistemlerini yenilemeleri içinmaden patronlarına verilen süre2019 sonuna kadarmış. O tarihekadarmaden işçileri fıtratıyla ölmeye devam edebilirmiş...

En Sarışın Haber: Daha önce de1 Mayıs protestosunda sendikacı Banu Avşi'nin fotoğrafını basarak, "En seksidevrimci"ve "Seksi devrimcide gördük" diye haber yapanensonhaber sitesi; Komünist PartiliOvacık Belediyesi'nin yoksullara ve öğrenciler edağıtmak amacıylahazineараzisineektiği ürünlerin hasadınıngerçekleştirildiği haberde, sarı saçlı bir gönüllü kadınçalışanın fotoğrafınayaptığı "İzmir'den mevsimlikişçi getirdiler" göndermesiylekalitesini bir kezdaha konuşturmuş...

Olay Yeri İğneleme: HDP'ye oy verenleri 'viskici've 'şerefsiz' ilanedenMHP lideri Devlet Bahçeli'nin ardından, AKPİzmir Milletvekili Cemil Şeboy "Şu anda ölen askerlerimiz, sivil insanlarımız var. Bu sivil insanların kanında HDP'ye oy verenlerin de parmakizi vardır." diyerekolayıkriminal boyuta taşımayıbaşarmış...

11 milyon: Ekonomi Bakanı Nihat Zeybekci'nin satınaldığı, İstanbul Sarıyer'de eskieser statüsündeolan, bu yüzdentescil edilmeyerek'arsa' olarakgözüken beşkatlıyalınınLira cinsinden fiyatıymış...

Et ete değecek, GDO ete geçmeyecek: Ülkemizin önde gelen beyaz et üreticilerinden Banvit, genetiği değiştirilmiş yem kullandığını kabuletmiş. Yemlerde kullanılangenetiğideğiştirilmişsoya oranının %20'yi geçmediğini söyleyen firma, GDO'nun 'hayvanların etine geçmediği'ni **savunmuş...**

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

ŞEHİT ASKERİN SON MESAJI YÜREK YAKTI!

Hoyiroğlu giyim çok uzun!!! Harika şeyler var vallah!! (Yok şehit asker böyle demedi. İnternet haberlerinde de böyle yapıyolar. Tıklayınca reklamı basıyolar, bizim neyimiz eksik.) Asker "buvatanacanım feda yazmış" sadece.

'ÇOK HAKLI HAREKETİ' YASA OLIYOR!

Adalet Bakanlığı, adalet sembolü kadın figürünü "çok haklı hareket" yapar şekilde değiştirme kararı alınış.Eller , avuç içleri dışa dönük şekilde semah yapar gibi hareket ederken gözler kocaman açılmış ve dudak büzülmüştür. Örnekle, futbolcuların çok fazla kullandığı bi harekettir. Bu hareketi yapan konu ne olursa olsun haklı olur. Böylece açık giyinene tecavüz edenler, ülkeyi bölmeye çalışan şerefsizleri öldürenler, boşanmak isteyen kansını öldürenler ve böyle kader mahkumları bu haktan faydalanabilecek.

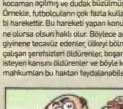

DUDULLU BİLİM!

İnternette bilim yaparken ananesi tarafından durdurulan çocuk meşhur oldu. Semtimizde ananeye destek büyüyor. Kadın o suyu gece içiyor arkadaş. Hava zaten sıcak, kadının suyunu alırmış. Bilemmiş, bilmeyen bilmez gece susamayı. Kadına su getireceğine... Bugün kadının suyuyla deney yapan, yarın onu derek olarak kullanır. Anane suyuyla bilim olmaz, bu ülkenin bazı kuralları var. Yabancı bilimadamları aşıklarmış, dedikodu çıkaran kadınlarını rekzası daha faztaymış. Öbürleri ne öyle mat, gibi anca oturşunlar.

Köşem Var Yazı-yorum!

Asım Vetlioğlu

Efendim, tatlıçinbir dostumun yazığına geldim. Tatlıcı solcu gibi hissediyorum, sevim bu hissi. Akşam balkonda kavunlarken, ülkenin durumunu konuşuyoruz. Diyorumki, "Dünyâ yavaşşamaya gidilik, Akdeniz, sorfumun ortine kum doldurmuş, 'alşunucebinde bulunsun' demiş gibi hissettim. Toprak,erinde sonunda gideceğimiz yer orası. İmkanları düzgün paylaşıp, birlikte yaşayabiliriz. İmkanın var, yazığın var, bi hafta değil de 15 gün kalsam ne olur. Rahatsız olmuş gibi hareketler yapmana ne gerek var" dedim arkadaşıma. Aşamadan, solcu konuşmalar yapıyorsun artık, haberleri soyuz, Yanlı haberleri dinlerken "hee hıa" diye onaylar sesler çıkarıyor. Beni tatilerde gezen solcu olmakla suçladı. İşleri hep bana yaptırıyor. "Ya sev ya terket" yazmış sahile. Akdeniz sildi yazıyı, nası sinirlendi. Doğa bir gün hepimizi silecek zaten dostlarım. Birbirimizi silmeye ne gerek var? Ben bu iti sildim ama, sırtını kuruladım, sildim hep, meh meh meh!

Akşamsefası

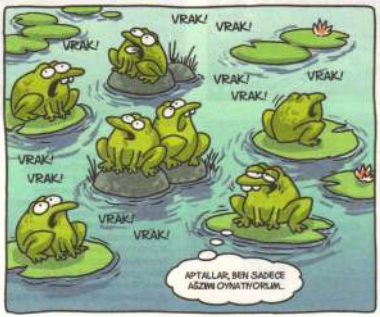

Akşamsefası

ŞAHSİ BİR MESELE: NE YAPTI SANA BU DEVLET?

Ne yaptı size bu devlet! Hiç Devlet sana bir şey yapmaz. Çünkü sen devlet için bir TC kimlik numarasısın. Yani hareketsiz durursan, bir de tabii şansınyaver giderse bir kimlik numarası olarakkalabilirsin. Devlet senişahsen tanımaya kararverene kadar bir sorun yoktur. Bu, senin de devleti şahsen tanıyacağın anlamına gelirtabii, maalesef.

24 Haziran 2010 günü mesela, böyle bir tanışmayaşandı. Genç bir mimar, sadece "kirli bir telefon numarasını" tesadüfen kullandığı için polisin teknik takibine yakalandı ve gözaltında işkencegördü. Yaşadıklarını gururuna yediremedi ve bir geceodasınıncamından atlayarak intihar etti. Onur Yaser Can böylegitti. Ardından anlatılanlara göreözel bir insandı. Vicdanlı, adaletli, yaratıcı, zeki biriydi. Çok azımızonu tanıyabildik çünkü öldüğündeçok gençti. Mesela bentanımak isterdim, belkisiz de, ama onunlaönce devlettanıştı. Devlet benden Onur Yaser Can'ı tanıma hakkını aldı.

Şahsentanıdığım biri vardı. 12 yaşındabir çocuktu. 2003 yılında öyleydi en azından. Umarım ölmeden büyümeyi başarabilmiştir. Okul birincisiydi. Sessiz bir oğlan çocuğu. Bendenönceonunla devlettanıştığı içinsesi çok az çıkıyordu, fısıldayarakkonuşuyordu ve cümleleri bitiremiyordu. Sadeceterli olduğu için ondan şüphelenilmişve devletin dayağını yemişti. Bir gecekondunun damında konuşmuştum onunla, tek ampul yanıyordu çardakta. Bu çocuk İflah olur mu, diye düşündüm. Ama sanırım devlet bunu çokdüşünmedi. Ben hâlâ düşünüyorum mesela o çocuğu. Devlet bana bunu yaptı demek ki. Aklımda kırık bir çocuk bıraktı. Bir çok çocuk var aklımda, yüzlercesi. Kızlı oğlanlı yaralıçocuklar. Bazılarının kolları kırılmıştı, altı yaşında olanibile vardı. Devlet bana yetişkin bir

ILLUSTRASYON: ÇAĞLA ÇOLPAN

yazar kendi deyimiyle. Amsterdam Modern SanatMüzesi'nden ona plastik bir kuş alıp göndermiştim, o kuşun suyladoldurunca öttüğünü anlamıştı mesela. Ona mektubu renkli kağıtlara yazınca vermeyeceklerdiye korkuyorum çünkü bir keresindeoyuna birmektupyazdımkomiklolsun diye, denetçiler çözemedi herhalde,şüphelendiler zaar, vermediler mektubu. Banageri de göndermediler. Devlet benim mektubumu aldı, çokkızgınım. Bir de şundan kızıyorum; bin tane adam var dışarıda tecavüz eden, çocuklarına bile tecavüz eden, sonra kaşına kaşına gidip insanların kaderiyle ilgilifilan kararlarveren adamlar var, onlara bir haltolmuyorama Mizgin 42 eksi 18 yıldır içeride. Daha da kalacak yani. Durum buyken ben Mizgin'e şakalar yapmaya çalışıyorum. Gülünmeyecek durumlara güldürmeyeçalışıyorum, devlet bana bunu yapıyor işte.

Ezgivardı, karnında bebekvarmış onun, yil 2010 olmalı. Polis karnına karnına atmış tekmeyi sokakta. "Hamileyim" diye bağırmasına rağmen atmış. O bebek düştü mesela. Kimse de bir ceza almadı bunun için. Doyuramayacağı çocuğu doğurmak istemeyenler yapamıyor böyle bir şey ama o bebek düştü. Bunu biliyorummesela ben, böyle daha bir sürü hikaye biliyorum. Adı neydi? Bir İnsan Hakları Derneği yöneticisi vardı. Hamileyken o kadar çok faili meçhulü mezara koymuştu ki sonunda karnındaki bebeği düşürmüştü. Doğmamış bebeği küstürmüştü devlet, çünkü o ölüleri kimin öldürdüğünü hiç söylememişti. Ben niye doğmamış bebekleri biliyorum! Bilmek istemezdim.

Didem Yaylalı vardı, hakim adayı. Tayt giyiyor diye Hakimler Savcılar Yüksek Kurulu kızcağıza "Sen yeterince ahlaklı değilsin" gibi bir şey söylemişti, "Öldür Allah seni hakim yapmayacağız" demişlerdi. İntihar etti Didem. En yakın arkadaşıyla telefonda konuşmuştum, evarkadaşıydı. Berbat bir şey bu. İnsanın hiç yaşamamasıgereken bir şey.

Evinde mantıaçan kadınlarvardı. 1996'ydıyıl. Çocukları hapishanede diye, ölüm orucuna girdilerdiye, politikanın zerresindenanlamayan yaşlıyaşlı kadınlar sokaklara çıkmışlardı. Bir tanesinin kızı 16 yaşındaydı ölüm orucunda öldüğünde. Devletonun cenazesini bile vermemişti. Kadının elleri hamur kokuyordu veartık pankart tutuyordu. "Ömrüm oldukça" diyordu, "Bundansonra ömrüm oldukça..." Bu insanlarınasıl katilolmuyordiye düşünüyordum ben? Annem "Sen ölsen ben hiç düşünmedenkendimi balkondan atarım" demişti bir keresinde. "Yani yürüyüp gidip derhalatlarım balkondan." Devlet bana insanların yüreklerinin acı karşısında şişip şişip devleştiğini, insanın ölmek isteyip de ölemediğini öğretti; hiç memnun değilim öğrendiklerimden.

Eğer birisizi kollarınızdan bağlayıpyere yatırıp "Ne yaptı lan size bu devlet!" diye sorarsa tahminim o ki cevabınızı dinleyecek tahammülü yoktur ve devletin kendisine hiç kötü bir şey yapmadığını düşünüyordur. Oysa devlet ona "iyi" ve "kötü" diye birşey belletmiştir ve o da "kötü" olanı yok etmek için canla başla çalışmaktadır. Sanmayın ki işkenceciler manyak sadistlerdir, evlerine gidip maç izleyen, yeni sezonun transferlerini tartışan, çok çalıştığını, az para aldığını düşünen sıradan adamlardır. Bunu da bilmek istemezdim mesela. Kötülüğün sıradanlığını bilmek istemezdim. Bu insanlık adına çok ürkütücü bir bilgi ve bunu bana devlet öğretti. Zamaniçinde. Yavaşyavaş. Bunun şahsi bir mesele olarak algılanması gerektiğini düşünüyorum. Tıpkı savaşta "Beni öldürmeye çalışıyorlar" diyebağıranasker gibi. Çünkü haklıdır, karşıtarafonu öldürmeyeçalışıyordur. Sadece mesele sandığı kadar şahsi değildir. Devlet de şahsen beni hedef almadı bunları öğretirken ama bana öğrettişte.

Sonuç olarak, eğer biri beni kollarımdan bağlayıp yereyatırırsa ve gerçekten merak edereksorarsa -ki o sorudabir merakkırıntısı, anlayamamanın getirdiği bir öfke olduğunu da düşünmüyor değilim-ona yukarıdakiuzun hikayeyi -ki çok daha uzun aslında- anlatacak değilim. Ama kısacaşöyle cevapvermeyi isterdim doğrusu:

"Devlet bana hiç bilmek istemediklerimi öğretti kardeş. Bana sorarsan sana da doğrusunu öğretmişebenzemiyor!"

Devlet bana hiç bilmek istemediklerimi öğretti kardeş. Bana sorarsan sana da doğrusunu öğretmişe benzemiyor!

serkan altuniğne

serkanaltunigne@pangoon.com twitter.com/serkanaltunigne

İYİ Kİ SİZE GELDİK DOKTOR, NE KADAR TEŞEKKÜR ETSEK AZ SİZE.

RİCA EDERİM, NE DEMEK AMA BEN Bİ ŞEY YAPMADIM Kİ...

KARIMI İYİLEŞTİRMEDİNİZ Mİ?!

YOOO!!

NASIL?

DOKTOR

ÖLDÜ SENİN KARIN.

ANANI!

PİŞMAN MISIN?

DUR LEN DAHA YATASI YENİ SİRDİK. Bİ ŞEY YAPMADIK.

ÖEHH! ALLAH CEZANI VERSİN LAN, ÖLÜ MÜ YEDİN, BU NE?!

KARAKOLDA VERDİĞİM İFADEMİ DEĞİŞTİRİYORUM, ZORLA ALINDI O İFADE...

ANAMI TAMAM LAN VURMAYIN, BEN YAPTIM! AGH! LAN KOMİSERİM OY! LAN DUR TAMAM DEDİK! ANANI!

ADAM HAKLI.

OH BEE! SONUNDA BÜTÜN YILIN YORGUNLUĞUNU ATACAĞIM, HAYVAN GİBİ DİNLENECEĞİM.

HAYAA!

YAPMA! NEREYE?

UZAN T-ŞAK Mİ GEÇİYOR, ÇIDDI Mİ ANLAYAMADIM Kİ... SÖYEMİYORUM DA...

YESİL. Bİ ŞEY VAR.

KRİPTONİT!

GÖRÜYORUN... UÇACAKSIN...

ÜZÜLME ABİ, CANA GELE-CEĞİNE MALA GELSİN.

YANINDA NERDEYSE HER ŞEYİMİ KAYBETTİM.

BV, ARABALAR, HELİKOPTERİM, 3 KİLO ALTIN, SO MİLYON DOLAR... HEPSİ, HEPSİ GİTTİ.

N..NE KALDI SERRYS?!

İŞTE 3-5 MİLYON DOLAR, 4-5 ARABA FALAN...

O.. ONLAR DA YANAR İNŞALLAH!

SERHAT, GEL SIRTIMA YAĞ SÜR.

BABA BOTUMU SÜRÜ!

DAMAT BENİ KUMA GÖM...

HEHEHE DİNLENE-CEKMİŞ, KERİZİM BENİM.

BABA, DONDUR-MA!

KES LAN!

SANA OLAN AŞKIM O KADAR BÜYÜK Kİ, SERSERİSE BÜTÜN DÜNYAYI KARŞIMA ALIR, SENİN İÇİN HEPSİYLE SAVAŞIRIM MERVE. ADINA S.ÇARIM ONLARIN, BOMBA ATARIM. ÖRSİPU ÇOCUKLARINA BAK YA! ŞEREFSİZLER.

AY NE DİYOSUN AYOL, DELİRDİN Mİ?

ÇOK PİS BAİZA GELDİN MERVE, DÜNYANIN ANASINI S.KİCEM, SENİNLE UĞRAŞAMAM ŞİMDİ. ELVEDA!

ÇALIŞIRKEN

Neyi yaptı lan size bu dergi?! Köşelerinizi geç gönderiyor diye mi?

Yazı stresi ensemi vurdu. Serkan, Çin yağını uzatsana kelime sürdükten sonra.

Kafam vardı ama bu sefer de adım çıkmamıştı abi. Bi de şimdi iki Com olunca bi şey oluyo mu?

Aloo, aramayın sokum fatih burası!

Pantolon askılı asker eskizini yapan arkadaşa odama göndermiş, askerliği nerde yapmış merak ettim!

Faruk Kayaaaaaa! Mahkemeli gönderin karikatürünü ulanz! Müsaiyt bekliii yaptım, beğendin mi müdür?

Köşe çoktan bitti, çalışırken bişe getirse aklıma mesaj atarım artık!

Faruk bu hafta benim yazı uzun, onu kesme, beni papatalığınma!

Niye tek başıma çalışıyomuşum kapalı, bence koalisyon yapalım, birlikte çizelim!

Saat beş gibi su böreği geliyor. Çay Lobisi'nin gücünü göreceksiniz!

Evi arabayı sat, hafteye beni bekle. Üç bağlıyo diyorum size hacılar!

Bu hafta gündeme espri göndermedim diyelim, ayıp etmem heralde di mi abi?

Kaldır kafanı, gösterimine bak, göz seninle olsun. Üzerine az kekik!

Varsa bi dürüm, yapalım açık dürüm. Dürümümüz yok aabi, atlas nazı için bi dürüm ısmarlayan lan dürümcanlar!

Bi özel hareket diyosun, bi pelik diyosun, asker görünümlü ama sivil gibi de diyosun... Her ihtimale karşı bi de öğretmen çizeyim lan sanal.

Öyle böyle değil, atavlarını ecdadını hissedeceksin diyorum sana abi!

Bem çok geç kaldığın için yazı da geç kalmış sayıldı. Umarım şey olmaz.

Uyumaya gidiyom, bi şey diyonuz mu?

Naaptınız koalisyon içinde? Haber edersiniz, ona göre dönücem memleketel

Ben de tatlıs çıkarsam, eski kullandığım renklerden atbirsınız fotoyapta babalar!

Ne yaptı lan bu kızlar size?! Aklı olun, üzmeyin kızları, karşınızda beni göreceksiniz!

Akşamsefası

D.E.Ç.S.İ.

ÖZET: Feridun Feda (Deçi), İstanbul depreminden sonraki 5 yılı hatırlamamaktadır. Artık çok zengin bir işadamıdır. Fakat kaybettiklerinin acısı, onu hüsrana sürüklemektedir...

MENTEŞ & PERKER

Her şey normal gözüktüğü halde şüphe duyuyorsanız, ilerleme kaydediyorsunuz demektir. (CHUANG TZU, M.Ö. 370 - M.Ö. 287)

Akşamsefası

D.E.Ç.S.İ.

YAZAN: MURAT MENTEŞ
ÇİZEN: M.K. PERKER

DEVAMI HAFTAYA...

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

Akşamsefası

KÖREBE

Bir Başkomser Nevzat Hikayesi

Artık hiçbir olay beni şaşırtamaz diyordum, insanın, ne derece zalim, ne derece korkunç, ne derece aşağılık bir mahluk olduğunuartık öğrendim diyordum. Hayır, öğrenememişim, çözdüğüm onca cinayet, karşılaştığım katiller, kanımı donduran o kadar olay, hepsiboşmuş. Bu iki ayaklı canavarı hâlâ tam olarak anlayamamışım. Bundan sonra anlayacağımı da hiç zannetmiyorum.

Böyle bir girizgah yapmama nedenolan cinayetler zinciri, o sıcakyaz günlerindenbirinde başlamıştı. Sabah kahvaltısını yaparkengelmişti anons. Evgenia'daydım, Tatavla'nın bahçesinde bir akasyaağacının gölgesinekurulmuş masada oturuyorduk. Kar'nımdoymuştu, ama kendi elleriyle yaptığı portakal reçelinden tatmam için ısrar ediyordu Evgenia. Onu kırmakolmazdı, portakalreçelini ekmeğesürerken çaldıcep telefonum. Ekranda Ali'nin adını okuyunca anladım,yine birileribirilerini öldürmüştü. Aldırmadım, portakal reçelli ekmekten bir ısırıkaldım.

"Hımmm. Enfes, kokusu, şekeri, kıvamı, her şeytam olması gerektiği gibi, ellerinesağlık Evgenia..."

"Teşekkür ederim Nevzat," dediğüzel sevgilim ama onun da bakışları çalmayı sürdüren telefonuma kaymıştı. "Açmayacak mısın? Belki önemli bir meseledir."

Hiç acele etmeden reçel ekmeğimi mideye indirdim.

"Eminim önemlidirEvgenia,ama biraz bekleyebilir."

Nitekim,ısrarındaha fazla sürdürmedi Ali. Çünkü az sonrabenim arayacağımdan emindi.

Kahvelerimizi içtikten sonra bastım yardımcının telefon numarasına.

"Bir cinayet var Başkomserim," dedi tahmin ettiğim gibi. "Kasımpaşa'da bir parkta bulmuşlar. Gelseniz iyi olur."

Neyse ki oldukçayakındımolay mahalline, Evgenia'yıavedalaşıp, atladım bizim emektara. Sabah olmasına rağmen fırın gibi kızmışı arabanın içi. Bu boğucu sıcaklarınbirkaç hafta daha süreceğinisöylüyordu uzmanlar.

Parkavardığımda Ali de güzel

Çözdüğüm onca cinayet, karşılaştığım katiller, kanımı donduran o kadar olay, hepsi boşmuş. Bu iki ayaklı canavarı hâlâ tam olarak anlayamamışım.

kriminoloğumuz Zeynep de çoktan gelmişti olay mahalline. Bizim Şefik Komiser'in Olay Yeri İnceleme minibüsü de hazırve nazırdı elbette. Ali karşıladı beni.

"Merhaba Başkomserim." Elinde cızırdayan telsizle, ağaçların ötesinde bir yerlerigösterdi.

"Ceset, çocukların oyun alanında Başkomserim. Parkın en kuytu köşesindeöldürmüşler, caddeden epeyce uzak."

Gösterdiği yöne ilerlerken sordum:

"Kim bulmuş?"

"Dokuz yaşlarında iki çocuk." Telsizle yandaki binayı gösterdi. "Şu okulda okuyorlarmış.... Teneffüste kaçamakyapıp parka gelmişler, kaydırakta oynamak için. Tabii cesedi görünce basmışlarçığlığı. Öğretmenleri zor teskin etmiş çocukları..."

"Çokerkentanışmışlarınsanırcirkin yüzüyle," diyemınıldandımneşeliçocuk

seslerinin yükseldiği okula bakarak.

Ne söylediğimi anlamamıştı Ali.

"Efendim Başkomserim."

"Yok, bi'şey yokAli. Pekigörgütanığı filan, kimse çıktı mı ortaya?"

Sankibundan kendi sorumluymuş gibi mahcup bir şekildebaşını salladı.

"Hayır, henüz kimse çıkmadı."

"Anlaşıldı Alicim,sen etrafı birdolaş bakalım. Kahvelere, dükkanlara birsor,dünden beri tuhaf bir olayla karşılaşmışlar mı? Şüpheli bir şahıs görmüşler mi?"

"Emredersiniz Başkomserim."

Parkın ortasındaki gümrah kestane ağacının arkasındaydı çocuklara ayrılan bölüm. Salıncaklar, tahterevalliler, turuncu bir kaydırak... İşte o turuncu kaydırağın zemine ulaştığıyerdeydicesel, küskün bir afacan gibi öylece oturmuştu kumun üzerine. Az önce kaydıraktan sert bir iniş yapmış ama kimse yardım etmediği için kalkamayıp öylece kalmış gibi. Kuzgunisiyah saçları dar alnını olduğu gibi kapatmıştı. Başı öne düştüğü için gözlerinin rengini görmek mümkün değildi. Ensesinden girenkurşun ağzından çıkmıştı.Göğsünden süzülen kan, beyaz gömleğini olduğu gibi kızıla boyayarak, sarı kumların üzerine dökülmüş, çoktan kuruyan küçük bir birikinti oluşturmuştu.

Kafalarında boneleri,üzerlerindeözel giysileriyle, kumların üzerinde çalışanOlay Yeri İnceleme'nin üç elemanınınbiraz gerisinde duruyorduZeynep; hemenyanındakilerden Komiser Şefik'in gölgesine sığınmış gibiydi. Pek iyi anlaştıkları söylenemezdi aslında. Şefik çok dikkatli bir araştırmacıydı, incecik bir saç telinden, kurumuş bir kan damlasına kadarhiçbir ayrıntıyı atlamazdı.Zeynep ise bu ayrıntıları birleştirerek cinayet mahallinintam bir resminiçikarır,olayınnasıl gerçekleştiğini gösterir, Amerikalıların dediği gibi katilinprofilini sunardı bize. O yüzden hep yeni bilgiler ister, sıkıştırır dururdu Şefik'i. İstanbul gibi her gün birkaçkişinin öldürüldüğü bu şehirde işi başından aşkın olan Şefikde sıkılır, bunalır, her defasında bana şikayet ederdiZeynep'i.

"YaBaşkomserim, söyleyin şu kıza,başka işlerim de varbenim. Günde beş kere aranır mı insan?"

İkisi de lazımdı bana, ikisini de kırmamaya özen gösterir,

"TamamŞefik, sen işine bak, ben konuşurum Zeynep'le," derdim ama hemen ardından eklerdim. "Fakat bizim işleri savsaklayayım deme sakın."

İşteyanyana gelmişlerdiyine. Bakışlarını kum havuzundaki cesede dikmiş tartışıyorlardı.

"Maktul burada öldürülmüş," diyordu Zeynep. "Yoksa bu kadar kan olmazdı."

Bu ihtimal pek kafasına yatmamıştı Şefik'in. Kumdabirbirine paralelolarakkaydırağakadar uzanan iki çizgiyi gösterdi. "Öyledeiyorsun da bak, kurbanı sürükleyerek getirmişler. Bunlar ayaklarının çıkardığı izler değil mi?"

Usulca başını salladı Zeynep.

"Haklısın, adamı sürükleyerek getirmiş katillerama getirdiklerinde kurbanhâlâ sağmış. Burada öldürmüşler, birazdankumların arasındaki kurşunu da bulur seninkler."

"Peki, katillerin ayak izleri?" diyerekben de katıldım tartışmaya. "Katillerin ayak izleri nerede?"

Benifark edince ikisi de toparlandılar ama sorumu Zeynep yanıtladı.

"Silmişlerdir Başkomserim. Adamlar profesyonelebenziyor. Sizin de gördüğünüzgibi, tekkurşunla vurmuşlar adamı. Muhtemelen susturucu kullanmışlardır. Ama cinayeti sabaha karşişilemiş olmalılar,ortalıkaydınlanmadan. Yoksa fark edilirlerdi."

Zeynep'in haklı olabileceğini anlayan Şefik, tartışmadan sıkılmıştı.

"Çok sıcak ya," diye söylendi. "Her yerimiz yapış yapış oldu..."

Gerçekten çoksıcaktı,canından bezdirecek kadarsıcak. Nefesi kesilecek gibi oluyordu

Böyleyken Böyle

SEMRA CAN
semracan@gmail.com

insanın, dili damağı kuruyordu. Kimsede su var mı diye etrafa bakınırken, altınsarısı kumların içinde pembe bir nesneye takıldı gözlerim. Kurbanın bacağının altında kalmıştı. Meraklandım, bu arada Şefik konuşmayı sürdürüyordu,

"Sabahın bu saatinde bu kadar sıcaksa, öğle vakti ne olur kim bilir?" diye mızırdanıyordu. "Bir de şu nem..."

Dikkatimi dağtıyor, düşünmemi engelliyordu.

"Bir dakika," dedim sertçe. "Bir dakika Şefik..."

Afalladı Komiser, ama alınganlıktan çok merak dolu bir ifade belirdiyüzünde. Zeynep'te durumun farkına varmıştı.

"Ne oldu Başkomserim, tanıyor musunuz yoksa adamı?"

Onu yanıtlamakyerinecesedi incelemekte olan polislerden çelimsiz olanına seslendim.

"Şu pembe şey ne? Onu alsana oradan?"

"Tabii Başkomserim."

Olay Yeri İnceleme'nin itfeden uçacak kadarzayıf olanpolisi, hemen uzandı, plastik bir eldivengeçirilmiş sağelinin baş ve işaret parmağıyla maktulünbacağının altındaki pembenesneyiçıkardı. Bu bir bebekti, pembe giysili şu Barbilerden. Cebimden çıkardığım mendille, polisin uzattığı oyuncağı sağayağındantuttum.Ve sözleradeta kendiliğinden dökülüdüdaklarımdan.

"Aysun! Aysun'un oyuncağı bu!"

"Kızınızın mı?" KaygıylasormuştuZeynep. "Ama nasıl olabilir?"

Haklıydı, ölmüşkızımın oyuncağının ne işi olabilirdi bu cinayetmahallinde?

"Bilmiyorum," diye söylendim. "Bilmiyorum Zeynep."

Ne olup bittiğini anlamayan öteki iki polis de olay yerini incelemeyi bırakmış, merakla bize bakıyorlardı. Onları umursayacak halim yoktu,bütündikkatimi sarısaçlı bebeğe vermiştim. Biraz daha yaklaştırdım Barbi'yi yüzüme. Sağ koluna baktım. Hayır, yapışkan izi görünmüyordu.

"Yok... Yok Aysun'unki değil," dedim rahatlayarak. "Onunkininkolu kırılmıştı, ben yapıştırmıştım."

Sakinleştiğime sevinmişti Zeynep.

"Rastlantı olmalı Başkomserim. Belki de oyuncağın cesetle ilgisi yoktur. Belki dün oynamaya gelen çocuklardan biri unutmuştur. Ne de olsa bir park burası..."

Olabilirdi, nerdeyse onu bak verecektim ki, adamın kafasındaki sağın doğal olmadığını fark ettim. Evet, peruk takmıştı adam. Bu ayrıntıyı fark edince, irkildim. Adamın yüzünü görmeye çalıştım. Olmuyordu. Kurbanın yanındaki polise seslendim.

"Maktulünyüzünügörmek istiyorum. Adamın başını kaldırsana evladım."

Kurbanın çenesinden tutarak hareketsiz başı hafifçe yukarı kaldırdı polis memuru. O kocaman burun, kalın kaşlarınaltındakiderin göz çukurlarında donupkalmış kahverengi gözler, o gamzeli sivri çene.Evet, oydu,biraz yaşlanmıştı ama hiç kuşkumyoktu,oydu.

"Bu, o herif..." diye söyledim. "Bu o alçak!" Herkes şaşkınlık içindeydi,

"Kim?" diye sordu Zeynep. "Kimden bahsediyorsunuz Başkomserim?"

İğrenç bir nesneyi görmüşgibi kendiliğinden buruştuyüzüm.

"O herif... Dişte. Yıllarönce kızımı, Aysun'u taciz eden o sapık."

Akşamsefası

NE YAPTI LAN SANA BU DERGİ?

Allahım 400 haftadır Penguen yazarıyım, İştebana yazacak bi şeyler. Bu hafta ayıptırsöylemesi akıl kabızlığıyaşadığımdan sadeceterleyip sıklabiliyorum. O yüzden 400. yazı şanınayakışırbir şekildekalitesizbir yazıolsunistedim. O yüzdentembellik yaptım. AradaFaruk'amail attım:

"SA,değerli abicimsizinmallaraz sonraelinizdeolacak? SA"diye,gelen cevapçarpıcı: "Ne yaptı lan sana bu dergi?"!... Cevap veremedim ama "SA, abi bi dur SA"yazdımcevap olarak.

Şakamaka Faruk'unsorusundan sonra düşündüm. "Ne yaptılanbana bu dergi?" diye... Faruk'un acayipses tonunu da aklımageitripbirazgüldüm, sonra biraz dahadüşündüm.Şunları buldum.

* SerkanAltuniğne gibi gevrek bir insanlatanışmafırsatıbuldum. Gevrekliğ konusundabendendahageveğinilikkez gördüm. Ne deseniz"Eheremeherel" diye gülen,birlikte takılınca sizesürekli sankiçokkomikbir insanmışsınızhissi veren birinsan. Birsürü konuşmaya, işe,tv kanalına, denizkenarına, hatta birkaç kezdeyurtdışındaacilebile gittik bununla. Bir sürü konudaanlaşamıyoruz amaçokiyi arkadaşız. Bencehayatböyle bişey olmalı.

* Bahadır Baruter gibi çizgisine,işlerine bayıldığım birinsanla,bir abiyleaynı mekanda bulundum. Adam gençliğimin çizgiliahlarındardı, tarıdıkça dahada sevdimkendisini. Böyle çocuk gibi, kafası ve akılacık, hafiften sinirli,çipil gözlü,benimçok yetenekli bir abim gibi bir adam çıktıkendisi.Dehalarlaaynı kumaştanyapılmışbenim gözümde.

* KutlukhanPerker gibi bir uzmanla aynımasadadurup,uzunuzun çizgüzerine,çizgitarihi,sinema, sanat,aklınıza negelirsekonuşma fırsatım oldu.Benimelhâlâ konuşup görüştüğümeinanmıyorum. Kutlukhan'ın kalibresindebir çizer olsamkesinaklımı yitirirdim. O ise benimgibikuru erikten hallicebir insana satılerinizdeneyinerverdi. Sonsuz bilgikaynağı,tuhaf bir derin su uçurumu gibi bir insan kendisi.Her güntakım elbisesiyle gelmesibir yaptığı işeolan sevgisinive saygısını gösteriyorbence. Geçengün kendisinin takımelbisesizfotoğrafınıgördüm, tanıyamadım. Bir yandan da hayalim olan bu davranışı yaptığıçin kendisini hepgizli gizli kıskandım.

* Cem Dinlenmiş gibi bir yetenekle birlikte yaşlandım mesela. İlk tanıştığımızda soğuk, sessiz bi tip gibidursa da aklı, çizgisiye harika metaforlarıyla,beni bendenaldı.Birkaç günlerinde yan yana oturduk.Çizgisiyle veyeteneğiyle sürekli benikendine hayran bıraktı. Mesajlaşıyoruz.

* Barış Atar gibibir insanlatanıştım. Adeteüniversiteyıllarımdakihalım gibi,çokacayipkomik,çokkomik çizen Barış da ben de tanıştığımızyıllarda gitar çalamıyorduk (bende4 yıldırgitar vardı evde, onarağmen).Barış Atarşu andagitar dersleriveriyor. İsteyirce oluyormuş, ona bakıpsürekli "Lan bi gitarçalamadım, adamoturdu,inandı, yaptı.Yazıkbana" diyorumsürekli.

* Semra Can gibi kediannesibir çizerle tanıştım. Kendisineredeyseütürünün tekörneği.Şimdiyeni kızlar da var çizerolarakamaSemra'ninbende yeri ayrı.Tam birabla, tam bir kardeş.Ses tonu,sigaraya binkere başlayıpbinbir kere bırakmasibilekomik,neslininçok nadide bir örneği.

* Serkan Yılmaz'inçizdiklerinden dahakomik olduğunugördüm. Acayip anlarını, tuhafhikayelerinipolisiye roman okurgibidinledim.Hâlâda dinliyorum, aha mevzu var!

* SeyitAli Aral'latanıştım."Dünyanın en iyi insanı" gibi bir şekilolsa Seyit Ali, diğerlerine ayıpolmasın diye o ortamagitmez. O derecedekibar, sevgi dolu ve kalem manyağı bir insan. (Adamın tek manyaklığı kalem, böyle bi şey olabilirmi?)

* Mustafa Satıcı'nın samimiyeti ve sakinliğiyle kendimi rahatlattım. Ne zamandaralıpergiyegitsem,bi köşede "Geh geh geh" diye bi seylere güldük durduk.Sanki yüzyıllardır tanışıyormuş gibi.

* Özer Aydoğan'la acayipacayip şeylere güldük. Kendisinitanıdıkçagizgisini daha da sevmeye başladım. İşinenaisi ciddi yaklaştığını, aslındahiçbir şeyin öylesine ya da bir anda olmadığının canlı ispatını gördüm.

* Serdar Karataş'la World of Warcraft üzerineyıllardırkonuşuyoruz. 3 yıl önce oyunubıraktım, hâlâkonuşuyoruz. Belki beniyanımda aldıracak(oyunda).Arkadaş gibi arkadaş.

* Metin Üstündağ gibi bir mizah treninin katarlarında,vagonlarında, lokantasındayolculukyaptım.Başı başınabir yazıkonusu,çokkritikbirabi. Yaşlandıkça gençleşmenin formülünü bilebulduğu söyleyior.

* Erdil'le dahaçok muhabbet etme, yemek yeme fırsatımız oldu. Çokeskiden de tanışıyorduk,ama aynortamda bulunduğuaondaki profesyonelliğe, çalışkanlığave işineolan sevgisine hep imrendim. Adamzaten ses tonuyla,duruşuyla, uzunlüğuyla bambaşka. Bir de koluna kafam kadar saat takabiliyor.

* SelçukErdem'letanıştım. Çizdiği o tuhafhayvanlarınarkasındatuhaf, sessiz, "meh mehhh" diyen deli profesörü bulmuşgibioldum. Tanıbir gizlideli, en akıllı gibi görünen ama zihninde bir anda "Nahah dünyayıyok etme planına işte şimdi başlıyorum!" diyebilecekfırtınalardayaşayan bambaşka bir tür.

Yanında hep kendini"Lan aslında ben çok dandik ve tembel bi insanmışım, tiplere bak ne acayip şeyleryapıyorlar" dediğim insanlar kazandırmış bu dergi. 400. sayım hayırlı olsun.Adını yazmadığım arkadaşlarım, size de sıra gelecek.

MUSTAFA SATICI

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

UYU UYU YAT UYU

Uzun kolları nedeniyle voleybol takımlarından sayısız teklif gelen bir arkadaşımvardı. Hayli miskindide, hepsini reddetmişti. "Kollarınniye uzun?" diyene "Gerinirken oldu" derdi.

"Bir aslanla bir kuzu yan yana uzanabilmeli ama kuzu fazla uyumamalı." **Woody Allen**

1675 tarihli bir Alman görgü kitabında bir hanımefendinin yatağına oturmak yakışıksız görülüyor. Oysa Ortaçağda Avrupa soyluları arasında bir konuğun yatağınüzerinde oturmaya davet edilmesi onun onore edilmesi demekti.

Sleeper (1973) ve **Sleepers** (1996) filmlerinin ortak özelliği bildiğimiz manada uykuyla alakaları olmaması.

2009'da bir İngiliz vatandaşının *jet motorundan* daha şiddetli (111.6 desibel) horladığını okumuştum. 62 yaşındaydı, 4 torun sahibiydi. Horlamak deyince gözünüzün önüne yaşlı ve **şişman bir erkek gelmesi normal, fakat Jenny** Chapman bir kadındı.

Merhum **Hulki Aktunç**'un eseri **Türkçenin Büyük Argo Sözlüğü**'nde *kukurik, sızaki, suyuz* uyumaya karşılık gelir. Sevgili validem *gangilmek* sözcüğünü kullanır.

Ortalama insanın günde 8 saat uykuya ihtiyacı var. İneklere 4 saat, atlara 3, züraflara ise 2 saatuyku yetiyor. Boyuzadıkçauyku gereksinimi azalıyor mu acaba?

"Köpekler tedirginliklerini belirtmek için esnedikleri gibi, keyifli olduklarını göstermek için de esnerler." **Peter Toohey · Can Sıkıntısının Eğlenceli Tarihi**

Gazeteci yazar **Lesley Alderman** diyor ki: uyanık kaldığımız zamanın yarısınıyaşadığımız andan kopuk geçiriyoruz.

Balzac ve **Kafka** günde 2 kere (toplam 7 saat) uyurdu. **Henry Ford** uykuyu gereksiz bulurdu. **Proust** ve **Mark Twain** yatarak yazmayı severdi. **Murakami** akşam 9'da uyur. **Orhan Kemal** sabah 4'te,**Tanpınar** 8'deyazmayabaşlardı.

Bernd Brunner, **Uzanma Sanatı**'nda yazıyor: Uyku araştırmacısı Gerhard Klösch'ün tezine görekadınlarbir erkeğinyanında yatarken çok rahat uyuyamıyor **çünkü kendilerini o** erkekten sorumlu hissediyorlar.

Şarkılarında onlarca kez uykudan bahseden usta **müzisyen Murat Yılmazyıldırım**'ın **şarkı adlarında** tatlı esneyişler: 'Sabaha Çok Var', 'Beni Al Uykumdan', 'Gece ve Düşler', 'Adsız Uyku', 'Gecenin Rengi', 'Bir Uyku Sessizliği', 'Uyuyuş ve Uyanış', 'Günaydın Dünya'

17 saatlik uykusuzlukta 0.5 promil alkol almış gibi davranırız. 24 saatlik uykusuzluk 1 promil alkole eşdeğer. 48 saat uyumadan durmaksa 10 bardak şarap etkisi gösterir.

Uyusunda büyüsün ninni. Tıpış tıpışyürüsün ninni. Sınavlara girsin ninni. ODTÜ'yü yazsın ninni. Yaz okuluna kalmasın ama ninni. Tepemi attırmasın ninni. O kadar. Ninni.

Mitch Hedberg "10 gün boyunca hiç uyumadım. **Çünkü o kadarı da zararlı"demişti**. Bu yazının müellifininse tekbatındauyku rekoru17.5 saattir. 1997'deyatılı okuldanevciçıktığım bir cuma günü kırılmıştır. O kadar çok uyumuştum ki biraz dinlenmem gerekmişti.

UZAY YOLCULUĞU 1981

12. BÖLÜM

KİTAP EN İYİ ARKADAŞTIR

Ben bugün ödül aldım. Sabah uzay gemimizin büyük salonunda yine sıraya girdik tabii. Camekandan kaybolan uzay gemisi maketi vardı ya, müdür yardımcısı maketi çalanlara son bir şans verdi. Bu yirmincison şans, kendimi boğazlayacağım artık. Sonra pek değerli müdür beyimizi kürsüye davet etti, sonraçığıma da bir öğrencinin ismini okudu.

Ben bir yandan3-A sırasındakiMercan'ı görmeye çalıştığım için pek dinlememiş adamı, Engin'e "bu çocuk mu çalmış maketi?" diye sordum. Engin, müdür yardımcısının tek bir lafını kaçırmaz, "yok, bu çocuk resim yarışmasında üçüncü olmuş,ödül verecekler" dedi.
"Aa, senin adın okundu şimdi" deyince yarışmada ikinci olduğum anca aklıma geldi. Bir telaş öne koştum. Öğretmeninmi beni yakalayıp yakamı düzeltti, öylegönderdikürsüye. Ben de dimdik yürüdüm, böyle bir erkeksi filan yani. Çünkü herhalde Mercan da izliyordu beni. Müdür bey, muvaffakiyetlerimin devamını diledi, elimi de sıktı. Sonra yanındaki kız öğrencinden büyük bir kutuyla içinde kitapoldığu belli olan bir paketi alıp bana uzattı. Kitap hediyesi ne zaman süpriz olmuş ki zaten. Üzülmeyin ama, büyük kutuda sadece boktan bir plaket vardı. Ama bak, üstünde ismim yazıyordu, bu da hiç yoktan iyidir bence. Öğrenciler beni alkışlarken Mercan da alkışladı mı acaba? Ama öyle herkes gibi yalandan değil de gerçekten alkışladı mı? Robot gibi alkışlayacaksa hiç alkışlamasın daha iyi. Ya da vazgeçtim hemen,illaki alkışlasın.

Sonra dördüncü sınıflardan bir kız ödülünü almaya geldi. Kızın kitabı daha kalındı sanki. Neyse canım,gözümüzyok kimsenin kitabında. En sonunda da müdürle birlikte yanyana durup pozverdik. Fotoğraf çeken filan yok ama ha. Sırayadönüncekitabın paketiniyırtarakaçtım.

İlk ders Hayat Bilgisi'ydi, doğal afetleri işledik. Ama konular arasında bir kızla nasıl konuşulması gerektiğine dair bir bilgi yoktu. O zaman da bu bana hayat bilgisi gibi gelmiyor arkadaşım.

Kitap Keloğlan Masalları'ydı. "Sever misin?" diye sordu Engin. Sever miyim? Ben kitapları çokseveririmkardaşım, 'Kitap En İyi Arkadaştır' konulu kompozisyonumu bulursanız mutlaka okumanızöneririm. Hatta kütüphanekoluyum bu dönem, o kadar severim kitapları, ama... Ben yazıları çok küçükolan kitapları bileokuyan bir çocuğum, bir keresinde kazara Anna Karenina'yı bile okudum. Keloğlan Masalları sever miyim? Severim lan, niye sevmeyeyim? Ama işte binlerce kitapvardünyada,ve hayatniye böylelan?

Sıraylasınıflarımıza doğrugiderken,Mahmut "İkinci olmak nasıl bir duygu?" diye sordu gıcık bir şekilde gülerek. "Belki bir dahakine kazanırsın."
"Çok umrundaydı. Yarışmaya ben mi katıldım? Öğretmenimiz zorladı."
"Tabiitabii," dedi Mahmut. Bu laftan daha dayaklık bir başka şey var mı dilimizde? Eminim hepimiz bazen bir plaketi bir insanın ağzına sokmak istemişizdir. Ama elleşmedim dangalağa,çünkü folklor kıyafetleri içindeki kızlarıgördüm o an. Gösteri Merkeziyazan

yerden çıkıyorlardı. O zaman büyük bir acıyla, Mercan'ıntörenekatılmadığını,suçlığımın folklör provasında olduğuanladım. Eminim sizin de elinizdeki plaketi kendi kafanızdaparçalamak istediğinizanlar olmuştur.

İlk ders Hayat Bilgisi'ydi, doğal afetleri işledik. Ama konular arasında bir kızlanasıl konuşulması gerektiğine dair bir bilgi yoktu. O zaman da bu bana hayat bilgisi gibi gelmiyor arkadaşım. Neyse, teneffüste koşarakduvar panosuna gittim. Ödül alan resimleroraya asılmıştı ya. Kimsenin ilgilendiğifilan yoktu. Çişim gelene kadar panonun önünde bekledim. Kimse de gelip ilgilenmedi. Sonunda ne yapayım, tuvalete gittim.

Tuvaletten dönerkenkoridordaMercan'layan yanageldik. Ben yan yana gelmek için bir çaba filan harcamadım ha, tamamen rastantı bu. Gezegenler de yüz bilmem kaç yılda bir yan yanadiziliyorya, hah tam da öyle.Yanyana yürümekbana yetiyordu da, üstüneMercan bana döndü ve soyadımı sordu.Bana soyadımı sordu! Hem de nasıltatlıbir şekildesordu. Söyledim hemen. Bu kadar. Sınıfının önüne kadar tam 12 adım attık. Başka bir şey demeden sınıfına girdi.

Bütünders bulmacanın parçalarınıyerine oturttum. Şimdi şöyle olmuş. Panoya bakmış, resmimi görmüş. Çok da beğenmiş hatta,o kadar ki resminaltındaki ismebakma ihtiyacı duymuş. Sonra da o ismi aklında tutmuş. Sonra bu Selçuk, o Selçuk mu acabadiyedüşünmüş. Sonra da emin olmak için gelip bana soyadımı sormuş. Ha demek bu muhteşem resmi yapan benim sevgilimmiş, demiş, bayağı gururlanmış. Bana hayranlığı da bir katdaha artmış. Aynen de böyleoldu kesinkes.

Böyle düşününce, Mercan'ın evlenme teklifimi kabul etmemesi için hiçbir neden kalmadığını gördüm. Nasıl rahatladım,anlatamam. Madem ki sevgilim çizdiklerimi beğeniyor, artık ben de bu resim işinden yürümeye kararverdim.Artık durmadan çiziyoruz, tamam mı? Uzay gemimizin penceresinden bakınca bir an uzay bana "Tabii, tabii!" diyorgibi geldi.

İkinci teneffüste Mercan'ların sınıfınınönünde dolanmaya başladım.Elimde de hediye kitapvardı. Müdür ilk sayfasına sinir bozucu düzgünlükteki el yazısıyla "Uzayve Eğitim konulu resim yarışması ikincisidir,öğrencimizin muvaffakiyetlerinin devamını dileriml" yazıp imzalamıştı. Evet pek parlak değil, ama elimizdeki malzemeyle iterliyoruz.

Sınıflarından Mine'yileberaberçıktı Mercan, yanlarında bir de saçma sapan bir çocukvardı. Kitabımı havada sallayarak "Nasıl gidiyor Mine?" diyesordum. Mine bizim arka sokaktaotur.
"Normal"diye cevapladı, ne biçim cevapsa bu artık.
"Keloğlan mı okuyorsun?" diye sordu Mercan. Gülerek mi sordu, bana mı öylegeldi?
"Sürükleyici mi?" dedi Mine. Saçma sapan çocuk niyeyse pek bir güldü buna. Hayatındasadece resimli Viz Viz Arı kitabından fazlasını okumamış bu insanlarbenim kitabımladalga geçiyor. Gerzekliğe bak.
"Bu ödül kitabı bir kere. Yoksa ben bunu okumuyorum" dedim. "Resim yarışmasının ödülü."
"Ben resminibeğendim" dedi Mercan, "artık Keloğlan mı çizeceksin?"
"Kel oğlum keleş oğlum" dedi saçma sapan çocuk. Mine buna güldü. Mercan da güldü.
"Ben şu anda Nils Holgersson'un Serüvenlerini okuyorum" dedim. "Hani Uçan Kaz var ya, çizgi film. Önemli bir yazarın kitabıo."
Sanki ben hayatlarında duyup duyabilecekleri en ilginç bilgiyi vermemişim gibi bön bön baktılar yüzüme. Bön. Bön.
Saçmasapançocuk,"sizin folklörgösterisi ne zamanolacak" diyesordu. Mercan büyük bir gururla"Mars'taolacak"dedi.
Eminim hepinizin Mars'a ya da benzer bir gezegene kafaatmak istediğinizanlar olmuştur. Zilçaldı, herkse dağıldı. Ben arkalarından "Görüşürüz" dedim, ama o laf da havada kaldı.

Elimde Keloğlan kitabıyla boş koridorda durdum. Engin yine her zamanolduğu gibi en son geliyordu sınıfa. Çocukçağızbütün tenefüslerinituvalettegeçiriyor.
"Gelmiyor musun sınıfa?"
Elimdeki Keloğlan kitabını yere çarptım.
"Keloğlanı da masallarını da sikeyim!"
Engin'inyüzünde,'sik' sözcüğünü kullandığım için bir korkudalgasıgelip geçti.Sonra yerden sakince kitabı aldı. Bana geri verecek sandım. Ama Engin kitabı tuttu daha uzağa fırlattı. Galiba arkadaşlıkböyle bir şey.

Akşamsefası

BOBO
ÜHÜHÜHÜ AH HAÇKO AH!
ÜHÜÜ BÖYLE FİLM Mİ OLUR OĞLUM ÇOCUKLARI ÜHÜHÜ!
EHEHE GÜLDÜRÜYORLAR.
AH BOBO'M AH SİMDİ SENİN KIYMETİNİ DAHA İYİ ANLADIM. SEN DE BENİM HAÇKO'MSUN!
KARNIM MI AÇIKTI?
YA TABİİ BOBO DA İYİ AMA HAÇKO BAMBAŞKA, ÇOK ÖZEL.
NE DİYORSUN SEN! BOBO DA EN AZ HAÇKO KADAR ÖZELDİR! HASSASTIR...
YA HAYVAN 10 YIL SAHİBİNİ BEKLEMİŞ SEN HÂLÂ BOBO DA ÇOK İYİ...
NE VAR KIZIM, BOBO DA BEKLER!
OLM BİZ MARKETTEYKEN KAPIDA 10 DAKİKA BEKLESİN, SÖZ HEYKELİNİ DİKİCEM MAHALLEYE
MARKET
BOBO'SKOM BAK BİZ 10 DAKİKA KALIP ÇIKACAZ, SEN BURDA BEKLE TAMAM MI?
DÜŞÜNDÜM DE 10 ÇOK, 5'İ RAZIYIM BEN.
EHEHEHE NE?
4 SAAT SONRA
HAY SENİN AKLINA UYAN KAFANA SIÇAYIM BEKNAZ KAFALI BOLDU HAYVAN!
BUNA NE KIZIYOSUN LAN, SEN KENDİN DAHA BEKLİO!
ABİ YOL KENARINDA AVI GİBİ AĞLAN GİBİ BİR SEY KOKUYO...
SAHİBİ İŞİ BİTTİ!
FEYZİ ÖZŞAHİN
twitter.com/feyzisahin
feyzisahin@gmail.com
HAS.KTİR! METROBÜS DURAĞIYMIŞ!!!
HAYDA, HAYVINI, ADAMIZ, MUM, MASUL, MÜDÜR, MÜDÜR, MÜFETTİŞ
HAH! HİÇ KIPIRDAMA BABA!.. SÜPER OKUMAYE BAŞLADI!
ÜSTAT TOSİ
GÜNEYE İŞ İSTEMİŞ DİDİŞ ŞUNUN KÜNYİ DE YOK
Özer Aydoğan
TLAK TLAK
HAYVAN GİBİ ABANMIŞIM DİDİŞ BUNA, TAHTA ADAM SANMIŞSIN! MİNİMİZ BİZİ.
BİZ ENGİN MORİLİYA DİDİŞİYORUZ ABİ, SİMDİ TAHTA ADAM YAP DİYMİŞ BÜRÜM SİNİRİ OLUYOR, ÖLÜSÜ TUTMUŞ, ÖLÜSÜ TUTMUŞ, İŞ TÜN DÜŞ?
BİR YÜZ YEN VİR-SİN.
ÖYLE DİYOSUN UN ABİ BİR YÜZ YİNE BİN! BUNA ON TANRIDA AĞUTAN MAKU YAPAMAM, AMA PARAYI ÖDÜN ADAMA BİNİMMİN MANASI NE?
MAŞA LAZIN ABLANDA.
TAHTA ADAM YELBİSİNİ DİKTİ, ÇALIŞMALAR BAŞLIYOR.
TAHTA ADAMDIR ÇALIŞIR, TAHTA ADAMLA MI DÖĞRALIR?
DAMSIZ ALMIYORUZ BEYLER!
AMA ÇOK SAÇMAA!
15
Akşamsefası

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Tatil*

Genel olarak gamsızve tasasız bir insan olduğumiçin, hayatım tatilgibi geçiyor diyebilirim. Ama gibi. Tatil değil. Bu gibilik yüzünden tatilleri çok severim. Hastasıyım lan tatilin! Hatta bence tatil sonrası mutlaka bir tatil daha yapmak gerekiyor. Çünkünedem? Tatil dediğimiz organizasyona çıkarken coşku dolu olduğumuz için tatillerde genelde ayı gibi aktivitelere giriyoruz. İşte; her gece eğlenelim, içelim, şu karşıdaki dağaçıkalım, dubalara kadar yüzelim, yetmedi karşıki adaya kadar yine yüzelim falan... Normal hayatında mutfaktan su almaya üşenen insanlar, bir hafta içinde, hayatları boyunca etmedikleri kadar hareket edince haliyle yoruluyor. Tatilden dönenlerin denyo gibi olmalarının sebebi işte bu yorgunluk, yoksa işe dönme bunalımı falan değil. İşte bu yüzdenbencetatil sonrası tatili diye bir şeyin olmasışart!

İlk tatilime 2 yaşımdayken çıktım. Gerçekten tatil gibi olan tatil oydu. Henüz IQ 4-5 seviyesinde olduğundan kendi başıma bir şey yapmama pek izin yoktu. (Altmaişemek ve sıçmak haricinde.) Dolayısıyla bence şu anda paraverip yapamayacağınız bir tatil yaptım. Yemeğim ağızıma verildi, suyum, sütüm biberonla keza öyle. Efendime söyliyim, sürekli yattım. Gölgeye göre yerim değiştirildi. Sıcak basmasın diye gazeteyle yellendirildim (Datça'datatilyaptığımız veorta sınıf bir aile olduğumuziçin haliylepalmiye yaprağıyla yellendirilmedim.) Efendim sinek ısırmasın diye cibinlikler altında yatırmalar falan... Gerçekten, tatil gibi tatildi.

Biraz büyüyünce ailedeki el bebek gül bebek konumumu -haliyle- kaybettim. Bir de zaten erkekçocuksun, ergenliğe girdiğinzamantipin falan kayıyor. Pis bir bıyığınçıkıyor, kolların gereksiz uzuyor, ayağının biri 40 diğeri 38 numara falan... Evlat olsan sevilmeyecek kıvamageliyorsun ki bir de işin kötüsüevlatsın. Neyse işte benim o tipsizlikabidesi dönemlerimde, babam herhalde evden de uzaklaşayım diye her yaz bana bir iş kitledi. Yani adamın çabasını takdir ediyorum, evladı bir iş-güç sahibi olsun diye birtakım ticari atılımlar yapıyor, kendi bütçesine ve çevresine göre ama insan bir döner malına bakar... O da benden çok abime güvendi sanırım. Ama abim tabii ki "Merak etme babacığım, Serkan'la biz bu işin üstesinden geliriz, ben zaten işin hep başındayım. Ver elini öpeyim..." gibi bir tavır göstermesine rağmen tam birkurnaz gibi bütün bu ticari organizasyonlarda bir gölgegibi yeraldı. Gerçekten gölgegibidyizira ortalıkta hiç yoktu pis herif. (Hastasıyımı!) Abisi manitacılık kovalayan her erkekkardeş gibi işleriben üstlendim ama gel gör ki bende kafa olmadığından babamın bizekurduğu bütün o işleri batırmayı başardık. Ulan zatentatil yapamadım bir de işleri batırdımfalan, 7-0yenik başladım hayata.

Şimdi düşünüyorum da, sanırım 11-12 yaşımdan beri tatil yapmadım lan! Şu anda bile hesapta tatildeyken bu yazıyı yazıyorum. Manyak mıyım lan ben? Gidip bi denize menize bi şeye gireyim de kafam rahatlasın. Bu yazıyı da göndermiycem dergiye. Skerler! Köle miyiz lan biz! Aşıllı olacaksınız Selçuk efendi, Erdil efendi! Alooooo!..

Akşamsefası

ORTAM
En telmaya adam
yunus.ozkarakurt@gmail.com

özet: ORTAM'LA ÖZLEM FINDIKZADE'DE TAM USULÜNCE BIRLEŞEREK KORAY'IN GELMESIYLE HIÇ BIR ŞEY ALTÜST OLUR. ORTAM, KORAY UTANDIĞI IÇIN KORAY'IN EVI DIYE YUTTURMA DERDINDEN KORAY'LA BU YALANI LEHINE KULLANIR. DUŞ ALIP FUTURUZCA BORNOZLA KIZIN YANINA GELIP VÜCUDUNU DESIFRE ETMEĞE KALKINCA ÖZLEM HALLENIP VE EVI TARK EDER...

ÖZLEM'E YALANÇI ÇIKMAMAK IÇIN ERTESI GÜN SAHIBINDEN'IN, HÜRRIYETEMLAK'IN DEMLIKLERINE DALMAĞA BAŞLAR

BU ÂLEMDE "SAHIBINDEN" LAFI "EMLAKÇIDAN" OLARAK ANLAŞILMALIDIR. YALAN DAHA BURADAN BAŞLAMAKTADIR

PLASTIK BORULAR SARMIŞ PORT BIR YANINI

HEADBEYSE KAPTÜRDEN YAPIŞIYORU PRESSLI AMERIKAN KAPI

ILLE DE ENTEL MERKEZ YERLERDEN BAKIYOSAN KADEREN; HAFIFÇANE PENCERE, BUTUBET, SIMSIS SU SERIL EVLERDE DOKTUR...

BIZDEMSIZ MEMURIYUN ÇIKINTISI

BU KADAR MI KÖTÜ? FOTOĞRAF ÇEKELIM

EN DANDIĞINDEN LAMINANT PARKE ILE TUM GÜNAHLAR KAPANACAK HA!

BODRUM KATI DEMEMEK IÇIN "PRESTIJLI APARTMAN", "YARI BODOSOSB", "LOKASYON MEGABI" LAFA ÖYLE YAKLAŞAK ATTIYE, ÖYLE YALAN GÜZELLEMELERLE ALLAYIP PULLARLAR KI, "SIRIN BAHÇE KATI" HA?

BELA ILANLAR VARDIR DEFALARCA ÇIKAR KARŞINA, HEPSI DE "TEK YETKILI" BAŞKA BAŞKA EMLAKÇIDAN

YINE AYNI BELA EV

ULEN KOYSANIZA APARTIMANIN, SOKAĞIN GÖRÜNTÜSÜNÜ, BOŞUNA GELMEDEN FOTOLARDAN AYLARLESLIN, BUNA PÜZEVONUNA, NE SEN YORUL NE BIZ. AMA YOOK, VURGUN PEŞINDEYKEN AKILLAR TUTULUYOR IŞTE.

AŞIRI EMEK, OZEN ULENI BI BARSANIZA ALLASEN, BOYLE BI EV FOTOSU KONUR MU YAHUU?

KIRALIK "KASVET EŞYALI" DAIRE

HIÇ MI MUTLULUK YAŞAMADI MAIA KOYIIM, BU HAHIDE? BURAM BURAM, KASVET KORSIYOR

HACI BAYI, ENNEE!

TERS IŞIK

YOKSA DOĞALGAZ SOBASI MI BU SAKLAMAĞA ÇALIŞILAN?

DUVARLARIN RENGI, AHA BU HALI YALAM ENNEZIMI ALDI

BIRAZ DA EV CENNET GIBI, AMA CEHENNEM GIBI FOTOLAMAYI NE GÜZEL BECERIYORLAR...

AÇARSIN TELEFON EMLAKÇIYA, SENIN EMLAK AŞANI OLMANDAN KILLANIR

BEN CREATIF PERSETORUM, SON NU FIYAT?

LAMBARACA 3+1 KUSET VAR RAKANDA, 1.750 TL

EH DANDIĞINDEN GÖZ BOYAYAN TÜRKIS, ISKEL MUTFAK, BANYO FAHASINA FAHA KATAR KIRANIN.

EH UFAĞINDAN KLOSET

EH JAN SPOTLAR

ANTIEKONOMIK KÜÇÜK LAVABO

HER AN GÖÇECEKMIŞ GIBI PLERSI DUŞ TEKNESI

TAMIRE, EN IŞI BATARYALAR, BENDEN ATACAK

EŞYAMI YANLIŞ ZEMIN

DOLAPLARI HEP KIRACININ ELINDE PATLAYACAKLAR

NAHI METROYA YÜRÜYEREK 5 DAKKAYDI, HIZLI TEMPO 20 DAKKA SÜRDÜ?

BÖYLE YAPMALI

KIZLARDAN SONRA KORAY DA GELIR EVDEKIN EN FAYDASIZ YAKINMASIYLA

OFF BE AABI ŞU HE SICAK, PIŞTIM, YAA PIŞTIMM!

KLIMALI ORTAMLARDASINIZ, KAZMA KÜREK ÇALIŞAN SIZEN KADAR ŞIKAYET ETMIYO YAA!

NE DIYON LEN?

YAANI BIZ ÖYLE AMELEYIZ KI SICAKTAN HIÇ ŞIKAYET ETMIYOZ ÖYLE MI?

AMELESIN KI KLIMAYI KAFATIF DUYUYOSUN

ANADOLU ÇOCUĞU, YETER KI CEBEYAN OLMASIN DA KAVRULMAYA RAZI MODEL

BEŞIKTAŞ'TA, MODA'DA ANCA ZINDAN BULURSUN O FAKAYA, GEL BENIM EMLAKÇIYAA, BIZIM GRALARDAN BARICAAK

YARACIK MIY ÇOK, UZAK DIYL MI YAA

ÇENGELKÖY NATO YOLU HASS

EH YARIN KÜÇÜKYALI'DA BULURSUN, KENTSEL DÖNÜŞÜM VAR EV YOK OLUM)

EV IŞINI HALLEDERIZ MORUK, SEN KIZLA GÖRÜŞTÜN MÜ? HEMMEN BU AKŞAM ÇAĞIR ONU SÖYLE SEKSI, SARAP IÇEBILECEĞINIZ BI YERE. SOORA BEN DE GELIRIM,

AABI KIZ SENIN ONA ASILDIĞINI FELAN DÜŞÜNMÜYO, SENIN GEÇMEN TERS TEPMESIN!

SAÇMALAMA, EVLI OLDUĞUMU SÖYLEMEDIN MI?

BAK YAAA, ULEN SENIN ŞU YALANINA FIGÜRANLIK YAPAYIM, DERKEN BAŞIMA GELSIN BAK YANI KIZ BENI ÖYLE BLUMEMELI, MUHARKKAK BILDIRTMELIYIM, DÜNYA KÜÇÜK OLUM, GÖRE SIMDI RAHMIM YARINI, TANDIĞI FELAĞI ÇEKAĞ YAHAAHM...

PARMAK ARASI ESMILSANIN DENYOLUĞUNU HARBI ADAM EDASI VE YURU. YÜSÜYLE PEDDELEME ÇABASI

KIZIN ZEKASI VE ŞAHSIYETI. KORAY'I YINE BÜYÜLEMIŞTIR

SIMDI BA AYNEN SÖYLE YAPICAAK

VE MODA'NIN GÖYDÜRMEÇE MEKANLARINDAKI BIRI...

UMARIM SÖYLEYECEĞIN SEY GELMEME DEĞERDIR...

BAKALIM KORAY ÎBNESININ KAFASINDA NE DÜMENLER DÖNÜYO

Akşamsefası

AYNEN

Durmuş Turan
instagram.com/durmusturan

ODA ISISI

DOĞAN
oguzeng@ymail.com

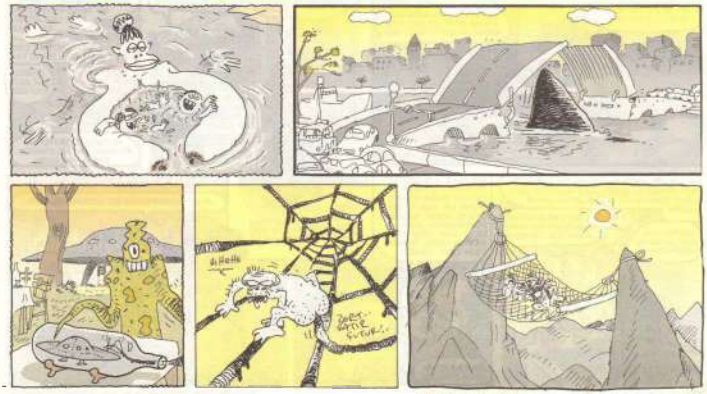

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam - Emirhan Parker
Güven Bilge - İlker Altungök - Mert Dolapçıoğlu

Akşamsefası

İçli Köfte

twitter.com/seyitalaral
seyitarali@yahoo.com.tr

GÖZLER

Kalbin aynası geyiği değil bir tür bağımlılıktır. Birçok huyundantanırsın her canlıyı ama gözler sırları fısıldar. Dakikalarca süren cümlelerle değil anlık bakışla. Her iki göze tek tek, ayrı bakmak gibi bir alışkanlık hâsıl bende küçüklükten, ikisinin de ayrı doku, ses ve renktonu var o bakımdan. Bas ile tiz partiler, kaleci ile şutuçeken, av avcı, gaz ve fren tek surette. Alacalı, elvan, ikisinin de ayrı renkte olanı bile mevcut. Hayatın nohut oda, bakla sofa model evi. Kimi kocaman bir evrene açılan kapı hâletiruhiyeler arasında, sağ giriş, sol çıkış.

Gözlerimizle ziyarete gideriz, çok seversek yatıya bilekalırız.Ömürlük misafirlik bir göz odada başlar. Göz bir çeşit lisandır değişik renkler ile sesiz, nazik ve alabildiğine ketum lehçelerde, rüberû konuşabildiğin. Karşıdaki gözlerden de bakmayı öğrenirsen dünyaya,ötekinin dilinide telaffuzetmeyi öğrenmişsindir o zaman. Bakışların sadece sendekinidiktetttirmekatığındanuzak, ondakinianlama çelebiliğindedirartık ne güzel işte. En mıh gibi hafızagözlerin hafızasıdır, gördüğü, kendi eşini hep anımsar. Olan, biten, yapılanları zihin unutsa bile daima anımsayan göz. Yummaz.

Bazen düşsel bir tutumun oyuncağı olurum bile isteye. Gözle ilgiliefsaneleretakılırım Kiklop, bizdeki Tepegöz misal. Hem tek gözü,kruvazörmisalidevasavücudu var. Ne dedim ben tek göz. O zaman derinlik duygusuolamaz ki tek gözü var ve devletgibi tek merkezdeise. Kendisini nasıl koruyup büyütebildi, o anormalbedeni neyle doyurdu ki öylesine serpildi. Böğürtlenli kek yemedi ya ekskavatör büyüklüğünde parmaklarıyla. Evlatlarını mı yedi yoksa?

Gözdiplerindeoptik kablolar, sinirlervar kafatası içerisinden beyine döşenen. Belki lazerli gece görüş sistemleri, hedefleme podları, MOBESE kameralarının temeli göz ve insan anatomisi mi? Sonra abuk sabuk gün ortası bir telefon; banka veya başka bir kurumladaraldaral konuşurkensıkılınca, ahizeninucundaki tarafın gözleri ne renk? Ses tonu, konuşma hızı, seçilen cümlelerin göz rengi ile bir bağlantısı var mıdır? Belkirenk körüdür konuşan kişi diye akıl oyunlarıalırım ortaya karışık.

Başka canlıların gözleri çok eğlencelidir. Kedilerin heyecanlandıklarında devleşen irisleri, karanlıkta ışık yansıdığında disko topugözleri. Atların insanı kınıyor yoksa seviyor mu belli olmayan bakışları. Martıların didaktik, kuzgunların ruhu emen kapkara, sineklerin pilot kaskı,okyanus diplerindeki uçurumlarda yaşayan dev kalamarların katran karanlığında gören 7 numara basketbol topu büyüklüğündeki gözleri. Bak bak; en balerin ve dansöz gözler sümüklü böcekte. Sağa sola çarif bir şekilde eğmeyi bırak,dokununca nefesgibi bakışlarınıçine çekip orada tutuyor. Hatta taze yavuklılar bir baharyağmuru sonrası gözleri ile birbirlerine dokunup, sarılabiliyor.

Başka yerlerden de birsürü göz bakar sana. Bardağasüzdüğünde yan yana köpük köpük bira ve daha masum komşusu maden suyu. Çorbakaynarken oluşan baloncuk birbakış, hayır o göz seğirmesi, tekrarlı titrek çünkü. Ekmek ise kocasalon konser seyircisi, ortadan kestiğinde irili ufaklı bakışları görürsün, sanki sen sahnedesin.

Bir de son zamanda bakmadığım gözler var, yarı yaşımdalar o gözlerin sahipleri. Göz göze geldiğimde kafamı çevirdiğim. Cesaret toplayıp yüzlerine bakmayı denediğimde aldığım nefes, yediğim lokma ve yaşamdan utandığım. Vesikalığını gördüğümde iki, üç saniye arayla televizyonda. Gazetede fotoğrafları da çıkıyor ertesi gün çoğu nüfus cüzdanından; yüzünün yarısını soğuk damganın belirlibelirsiz harf ve mürekkebi kapatmış. Tıpkı hayattayken barındıkları o iki göz gecekondudan hallice evlerinin, sıvasız, kızıl kiremitten dış cephe duvarları

Gözlerimizle ziyarete gideriz, çok seversek yatıya bile kalırız. Ömürlük misafirlik bir göz odada başlar.

gibi ifadeleri, tüm fakir çocukları gibi. Hep bir yarım kalmış, araya kaynamış "bu da geçer"e razıtebessüme arkadaşbir tevekkül. Ne için yoklara karıştılar; koca bir hiç.

Aslıda merakediyorum tüm bunları geçmişten bugüne getiren, şu anki son temsilcinin bön bakışlarındaki hırsı. Kendi, sülalesiye çevresindeki zevatın gözlerinde ölümden başka nazarı olmayan dünya lideri, çok büyük başkan. Bir oy pusulası için bedenlerişaraparnel, mermi, son noktada geride kalanların kararan hayatlarına gömdüğü o çocukların gözlerine nasıl bakabiliyor? Tek birtanesinin yüzünü dahi hatırlıyor mu?

Akşamsefası

LOMBAK

Bahadır Baruter

Fatih Solmaz

Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN

aydoganozer@gmail.com

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

HİSSEDİYORUM

■ Bir süredir, enerjimin örtüşmediği insanları hayatımdan çıkarmaya bıraktım kendimi. Böyle olunca, bir şekilde, enerjinizin temizlenen kokusunu kilometrelerce uzaklardan alıp sizi buluyor, size huyca hiç benzemeyen ama ruhça çok benzeyenler. Bu kavuşmalar sonrası kotanızı ne aşıyorsunuz ne de kotanızdan düşük seyirde izliyorsunuz. Bir şey,adı konmamışbir görünmeyen doğayasası, bir tür Magna Carta, bir şekilde dönüp dolaşıp sizi olmanız gerekenhâle çekiyor. Aynıruh birliğininiçinde bütünleniyor, sanki dünyayı yeni baştan kurmak için söz kesiyorsunuz. Bunu hissedenler için en kolay seybuna bir isim koymaktır. Bazen, bazı insanlar, isim vermeye gereksinim duymadıkları ama çok iyi tanıdıkları kolektif bir duyguyu, kendilerinebenzer ruhlara sahip insanlarla 'sadece'yaşıyorolmayı daha çok severler.

■ Arılar, nasıl ki kendi aralarında iletişim kurmalarına yarayan antenlereasihpseler, insanlarda fiziken görünmeyen 'dahili antenler'esahipler. Bilim, bu organımıza henüz bir isim koymamışolabilir. Telepatiyle iletişimebenzerdurumları sık yaşayan insanlar, ne demek istediğimi hemen anlayacaklardır. Böyleleri, kelimelerle konuşmaya doyamazlar ama asıl sevdikleri vetutkunuoldukları şeyse, kelimelere gereksinimduymaksızın konuşabildikleri anlara ve insanlara kavuşmalarıdır. Böylelerinin içini dolduran heyecan ve esrime, dünyadaki tüm yasalara yön verebilecek denli güçlüdür. Böyleleri için o anın tadını çıkarmaya çalışmak, en güzel sanateserini üretmiş olmaktan çok daha ileri bir doyumve dönüşüm nirvanası yaşatır.

■ Çekirgeler saldırmadanönce kökleri vasitasıyla birbirleriyle iletişim kurup saldırıyakarşı yapraklarını kapatmaya başlayan ağaçlar gibi, insanlarda büyük toplumsaltehditleraltındaolduklarında görünmezbağlarlabirbirinebağlanır,aynı anda benzer hislerle ayağa kalkıp benzer söylemleri kitlesel güçlü refleksler eve çılgınca bir enerjiyle harekete geçirirler. O güne kadar çaresizceizlemekten başka alternatifleri yokmuşgibi görünen bu insanlar, sanki aralarında gizli bir mesajlaşma hattı varmışda hepsi aynı anda o mesajı almış gibi bir anda yerlerindenfırlarlar. Büyük kitleler, o güne kadaroy vermedikleri birpartiyehep birdenoy verebilirler bu yüzden. Bu kitleler, Gezi Parkı Direnişi öncesinde olduğu gibi, sanki görünmez şekildeörgütlenmişdev bir organizmanın parçaları halinde aynı enerji frekansında bir olur, tekvücutlu dev bir organizmaymışgibisınavsızca kabuğunu sarsar, kırarlar. Bilirler ki bir şeyonları tümüyleyutmuş olsabile, en az iki çıkış yolları daha vardır.

■ Aynı anda aynı bilinç patlamasına maruzkalmış insanlararasındagörünmez genlerden köprüler inşa edilmiştir. Biz o köprüleri çok severiz. Üstünden geçerken hiç yorulmayız.

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndereceğim?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Yunus Emre Gündüz

Emir Kızıltan

Barbaros Altuğ

Erhan Güneş

Hüseyin Şener

Cihan Topçu

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Gürdem Sindıraç

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ · 13 AĞUSTOS 2015 · SAYI: 673
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINCILIK · CİLT: 1303-7579
www.penguen.com
YAYINCI: KOPRAKBİRİ MEDYA LTD. ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: SELÇUK ERDEM YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK BAYA YAYIN KURULU: ERDİL YAŞAROĞLU, SELÇUK ERDEM GENEL MÜDÜR: A. GÜLSÜM AKŞİT
facebook.com/penguendergisi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergi

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil1

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
20 AĞUSTOS 2015 > 34 | 674 | 4,00 TL

Cumhurbaşkanı Erdoğan, katıldığı şehit cenazesinde "Ne mutlu onun ailesine, ne mutlu onun tüm yakınlarına" dedi.

Evrim Kuran
Gençlerini Sevmeyen Genç Ülke

Ece Temelkuran
Bana küçük büyülerden bahset!

Akşamsefası

PENGUEN GÜNDEM

AKP - MHP koalisyon görüşmesinden de sonuç çıkmadı. Başbakan Davutoğlu, Devlet Bahçeli'nin koalisyona karşı olduğu gibi, seçim hükümetine de erken seçimede karşıolduğunu belirtti.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, "Benim muhtarım hangi evde kim var, bunu kaymakamına, valisine, emniyet müdürüne bildirecek" dedi.

Rize'de cami açılışı sonrası kuşları doğaya salmak isteyen Cumhurbaşkanı Erdoğan, kafesten çıkmayanları şemsiyeyle dürttü. Saldığı keklikerden biri, Cumhurbaşkanı'nın başına kondu.

Muhtarlarla 8. kez buluşan Cumhurbaşkanı Erdoğan, "İster kabul edilsin ister edilmesin, Türkiye'nin yönetim sistemi değişmiştir" dedi.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sazyum Çizen: Cem Güventürk

Ortaya karışık:
"Hain saldırıları kınıyoruz"

Başbakan:
"Evlatlarımızı fedaetmeyehazırız"

Enerjibakanı:
"Bu ülkeiçinşehit olmayahazırız"

Diyanet:
"Yerigeldiğindecanımızdangeçebilmeliyiz"

Akşamsefası

"İki tane silahım var"diyen Yiğit Bulut'tan sonra AKP'li Mehmet Metiner, liderlerinin tırnağına halel gelsegereğini yapacaklarını ve üç silahı olduğunusöyledi.

Sağlık Bakanı Müezzinoğlu, "Cumhurbaşkanı yerine başkan seçmiş olsaydık Türkiye bugün bu kaosu yaşamayacaktı" dedi.

Erkenseçimin bütçeye ek maliyet getirmeyeceğini savunan MaliyeBakanı Mehmet Şimşek, seçim için hiçbir partiye ek ödeme yapılmayacağınıbelirtti.

Tivit pet pet: 2015 yılı ilk 6 ayının değerlendirildiği Twitter Şeffaflık Raporu'ndayanlışve güzelülkemin,diğer ülkeleri açık arafarklageride bırakarak % 72 oranında kişisel tweetlere müdahale ettiği bildirilmiş. 442 içerik kaldırma talebinin408'i Türkiye'dengelmiş.

Eyy Economist Akıllı Ol: The Economist dergisi, sosyal medya yasaklarıçerçevesinde"Erdoğan'ın başkanlık saplantısı" olduğunuve yasakların Türkiye'de bir rutinhaline geldiğini yazmış...

Kuşlara Fısıldayan Adam: BüyükBaşgan, cumanamazlarından açılışını yaptığı caminin karşısındaki tabiat parkında ağaçdikmiş, doğaya güvercin, keklik ve sülün salmak istemiş. Hayırlıkederek kafeslerinden dışarıçıkmakisterneyen güvercinleri öncelikleellerini "çapçapçap" diyeçırparak kafesten çıkarmaya çalışbsa da"çubukyokmu çubuk, dürteyim şunları hele" diyerek korumalarından yardım istemiş. Korumaların getirdiği şemsiyeyle güvercinlerikleyenBüyük Başgan yinebaşarılı olamayınca, bu sefer imdadına cengaver bir görevli yetişmiş. Görevlinin kafesegirerek, elceğizleriyle tutup tutup verdiği güvercinleri uçuran Başgan tam muradına ermişderkene guşlardanbiriBaşgan'ın kafasına konmuş. Bir-"Tabiyatla Baş BaşaGünü" dahaböylece sonaermiş...

2 milyon 789: TÜİK veriterine göreülkemizdekiişsiz sayısıymış. Yenііşsizlik oranı % 9,3 olarak belirlenirken, Genç İşsizlikoranı % 17 olmuş. Çalışanın aldığı üç kuruş maaşise yükseltenDolar karşısında iyice kuşa dönmüş...

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

"BENİM MUHTARIM HANGİ EVDE NE VAR BİLECEK" KANLI BİTTİ!

Muhtarlarla bi araya gelen cumhurbaşkanımız onlara yeni görevler verdi. Öyle yetamayacaklar akşamaca. Ev arama ücreti ikamettgah gibi 5 lira, çünkü arama emri yerine ikametgah geçerli olacak. Bizim muhtar Tekseo şerif ofisi gibi yaşımış muhtarlığı. Bi küçük kodes yapmış, tinerci Sedo içerde yatıyo. Kendi yine çitmiş kahveye, cekrotor kızı birakmış oraya. Yaşlı bi teyze muhtarın olmadığını görünce "lanet olası federaller" diyerediği yerde "beşi altında kalası muhtarlar" deyincemuhtar merdivenden düşmüş.

Köşem, Ver Yazı-yorum!

Asım Vetioğlu

Efendim, bir dostumun yazdığında tatilimdevamediyor. Alanya'nın cennet koylarında, ayağımda terlik, boynumda havlu, çıkan kavganın içinde kaldım. Havlumdaki sarı, yeşil, kırmızı renkler yüzünden üstüme yürüdüler. Plaj havlumun öbür yüzünde Apo'nun resmi vardı, izah edemedim. Plajda uyandım, kıpkırmızı yanmışım. Yeşil mayom ve sarı terliklerimle rüyamdaki gibi sempatizan durumuna düşmüştüm yine. Yürürken ıslak terliklerimden "biji biji" diye ses geliyordu istetik. Kırmızı tenim yanıyordu. Tatile yeni gelmiş bembeyaz tenli ve gaipgaraysanmış yedarlgoyu ve dertsi soyulmuş yaşlı olarak hepimiz bir mozaiğiz plajda. O anda iki cahilden biri diğerine yüzme öğretmek için tufuyordu, sonra neden bilmem sıkıldı ve boğma şakası yaptı. İşte sorun bu dostlarım. Boğmak istiyoruz birbirimizi. Boğduruz beni de. Darbelerdan öğün yerineyinde istatik sarayında. Öğün güneşi tam tepede yanıyoruz.

BU OLAY GERÇEKTİR YEMİNLE!

Ramazan isimli genç olaylarda polisleri görünce özenmiş, "uffff robokopgibi giyinmişsun uuff" şarkısına, lavaşa ben de öyle olcam" diye bakıyormuş. Bunu alımşlar. Karakolda başka sebeplerden "uffff" demiş. Alman konsolosluğuna başvuru yapığını, olaylarla ilgisi olmadığını söylemiş. Polis konsolosluğu aramış. Almanlar Ramazan'ı tanımayınca 2 gün yatırış içerde. Vize de vermemişler. Sanayıda çalışıyo şimdi, polis olamamış.

Şiir Kaşeli NURTEN diye bi kız yazdı:

Dost dost diye kimseye sarılmadım, bakmıyım / İlkmim sadık yarim beyaz eşyadır/ yemek verdi et verdi, tanu türlü türlü meyve yedirdi bazıkadın / Çamaşırları 60 derecede yıkadı, bulaşık artık sorun değil / bütün kusurlarını beyaz eşya gidiyor / her kim duruz bu sıra mazhar, benle evlenip yuvalkurar / benim sadık yarim beyaz eşyadır.

Akşamsefası

SE rahatsız olduğundan eski işlerini yayınlıyoruz, özür dileriz.

ÇALIŞIRKEN

10 kilo verdim diyorum, hâlâ şu gato kıza kafamı kullanıyosunuz. Fotoşopta olsana onay Serdar.

Şu dergide adam gibi tek adam Cem Güventürk. Cem'e yanlış bana yanlış, bana yanlış da rahmetli Turgut Bey'e yanlıştır!

Yolumun üstü, eve giderken tantuniciye uğrayayım, birer tane gönderteyim istersenız abiler!

Eskizlerin östüne RTE yazma artık Feriköem, 13 yıl olmuş sen de çizerken bayaa bayaa benzetiyosun işte!

Beni ihmal ediyosun, anladın sen onu babeli!

Okuman yok, yazman ise derdini anlatacak kadar ama sana diyecek lafım yok Serkan. Hem cahilsin hem de çok güzel yaşıyorsun.

Ne mutlu sana, ne mutlu yakınlarına! Başına Tayyip kuşu kondu canım, kafaya iyiklik kısmalı kanka sende!

Gündemden o kadar uzağım ki, "çipet pet pet pet şi pet pet, altılı-yedili şak şak şak" diye nasıpsın öyle kendini oalum?

Kahve Lobisi'ni başkan seçmiş olsaydınız, bugün bu kaosu yaşamayacaktınız!

İster kabul edilsin ister edilmesin, dergisin yönetim şeklini bi taylon leğende 10 mandala değiştirim.

Ülke turizmi can çekiliyomuş hacılar! Bütük ve beraberliğe, dergicensek tatile en çok ihtiyaç duyduğumuz günlerden geçiyoruz.

Mühtardan ikramiyeyi istemeye cekinivom lan, sonuçta sarıyada tanıdığı var!

Kutlukhan'ı sokakısız ve ovketsiz görünce tanıyamadım, önce bi kıl oldum, sonra kolduki ödemeden mevsiyo uyandım ve 'Aziz' çektim aranda!

Dergimin yönetim şekli değişse de benim gözümde en şekilsizi yine sensin müdür!

Ne mutlu size, kuru kuruya çay kahve mertebesinden kavun biber peynir tatlısı mertebesine ulaştınız!

Dergiye gelirken sizi dövüz bürosu önünde görmüşler, dolara mı girdiniz gençler?

Deniz dövüşler rahatsız! Mesnetsiz açıklamalarla tühmet altında bırakmasınlar!

Mesnet ve Tühmet ne la? En az 50 yaş büyüklerine sizden!

Ne mutlu köşesini erken bitirene kooooaaarrr!

ECE TEMELKURAN

BANA KÜÇÜK BÜYÜLERDEN BAHSET!

"Herkes kendine yardım etsin!" gibi, kötü çeviri bir cümle bağırıyor kitap vitrinleri: Self-heeelp! Demek "okur" böylebağırıyor: Heeelp!

Dünya, milyonlarca imdat çağrısıyla dolu. Sınır tellerinden geçirilmeye çalışılan aç bir bebekten, canı sıkılan, fazla zengin ve meşgale arayan insanlara kadar çeşitlenen bir yardım çağrısı bu. Dünyanın büyük bir bölümü temiz su ve ekmek bulmaya çalışırken her nasılsa biz "kendini bulmaya" çalışanların imdat çağrısını daha çok duyuyoruz. Vitrinler hep bu derdin dermanıyla dolu. Garip değil mi? Açlık, ölüm, etten oluşan trajedi, üzerinesöz söylenmeyen resimlerle temsil edilirken,kişisel trajedilercilt cilt kitaplar tutuyor. Büyük söylemlerin, büyük çözümlerin tükendiğinin ilanından buyana herkes kendiküçük çözümünün peşinde. Ama bu güya küçük çözümler milyonlarca dolarlık bir kültür endüstrisi oluşturuyor.

Artık Ho Ho Ho Chi Minh yok! Artık Fi, Pi, Ho Chi Minh var ve ne yazık ki dahafazlaVietnam!

Biz her gün bir Vietnam görmek zorunda bırakılan bir çağın insanlarıyız. İnsanlığın en büyük trajedileri ve en büyükcinai manyaklıkları telefonlarımızın ekranlarından her an bize bakıyor.

Günlük burç yorumları arasında çıplak cesedi yerlerde sürüklenen bir kadın, mükemmel bronzluk için beş tüyonun hemen ardından kesilmiş bir kelle vesaire vesaire...

Herkes kendine küçük bir tedavi bulmaya çalışıyor. Fi, Pi, Çi ve daha az Vietnam!

Kadın "Biz komşularda evde buluşup kuantum yapıyoruz" demişti, "O kadar iyi geliyor ki!"

Saçı başı dağınık ve her daim dertlifizik profesörü arkadaşım bir bilim adamı ciddiyetiyle sordu: "Ne yapıyorlarmış?"

"Ne bileyim!" dedim, "Herhalde su kaynatıp, mum yakıp, formüllere bakıp kafayı buluyorlar."

Komşular kuantumu ne zannediyorlar, bir ev hanımının varoluş sorunlarına kuantumun nasıl bir derman sağlayacağı da muamma ama profesör dostum şöyle dedi: "Manyetizma da zamanında böyle bir şeydi. Bilimsel gelişmeler, toplumsal bilince yerleşmeden evvel bilinmeyene açılan kapı olarak görülürler." Bilinenlerçok çaresiz bırakıyor insanıdiye düşünüyorum artık.İnsanlık tarihininbelki de en çok çaresiz hissedilen zaman diliminde yaşıyoruz.

Vietnamları örgütlenerek, birbirimize ve insanoğlunun vicdanına inanarak engelleyebileceğimize dair umudumuzun en çok ufalandığı dönem bu. Bu sebepten dünyanın bir bölümü atomu parçalayıp gezegenlerde kendine sayfiye yeri bakarken, dünyanın öteki bölümü, sınırlı imkanlarıyla kendi oturma odasında kuantum alemine (?) açılan kapılararanıyor.

İLLÜSTRASYON: CEM ÖNDÜNÜR

hisseden insanlar marketlerde satılan, her birinin kolay okunan (page turner) kutsal kitapları bulunan küçük tanrılara koşuyor. Başarı için,huzuriçinve niyeyesevmeyi ama daha ziyade elbette daha çok sevilebilir biri olmayı öğrenmek için. Her ne kadar sonsuz ve ihtiraslı bir öğrenme süreci gibi dursa da bu telaşlı gayretsanki en meşru cahilliğin peşinde. Büyük ve karmaşık dünyanın kendi küçük ve berrak dünyasına temas edemeyeceği bir huzuru cahillik peşinde insanlar. Yumuş yumuş bir titizlikle kurulan, hiç dalgalanıp bulanmasın diye bütün rüzgarlardan korunan bir kapalı alan. Öyle bir büyü bulmak istiyor ki insanlık, bütün gerçekleri etkisizhale getirsin. Sürekli olarak 'algı açılmasından', 'farkındalıktan' söz edilen bu gayya içinde en çok istenen kendinden başka hiçbir şeyi görmediğin, sana kendinden ve Instagram'daki güzel fotoğraflardan başka hiçbir şeyin ulaşmadığı bir «yaşam odası» yaratmak. Göçük altında nefes almayayarayan o odalardan biri.

Küçük bir devrim alır mıyız?

Kimin yazdığını bulamadım, kendisi lütfenaffetsin, ama Twitter'da geçen gün biri şöyle birşey yazdı: "Self-help kitaplarından birini aldım. İlk sayfasında 'Yapamayacağınızı düşündüğünüz birşeyi yazın' diyordu.Yazdım: Devrim. Sonraki sayfada da şöyle yazıyordu: "Şimdi yazdığınızşeyi yapın.' O gün self-helpkitaplarıyla işim bitti."

"Evde kuantum yapanlardan" ya da Fi'li, Pi'li şeylerokuyanlardan yapılmamış devrimlerin hesabını sormak saçmalıkolur. Ayrıca devrim onların sorumluluğu da değil. Ama en merak ettiğim şey şu: Dünyanın en büyük trajedilerine cevapları ne? Böyle kitaplarda, örneğin, Türkiye'nin bütün cadde ve sokaklarında arabaların altına atlayıp dilenen ve sadece dilenme Türkçesi öğrenen Suriyeli çocuklarla ilgili bu "felsefeler" ne söylüyor? Oralar "fill in the blanks" olarak mı kalıyor? Yoksa sadece korunmayı mı anlatıyorlar? Başımıza bir bela gelmeden, aman fenalıklara hiç bulaşmadan fırtına ortasında sınırlı sayıda bulunan filikalardan birini kapıp selamete ermenin yollarını mı?

Ne diyebilirim? Bir filikada bir kaplan varsa işin kolaydır ama onlarca çocukla aynı filikaya sığamıyorsan işte o zaman ev yapımı kuantumla çözemeyeceğin bir problemin vardır.

Bunları yazınca sanılmasın ki cevapları biliyorum da bilmeyenleri parmakla gösteriyorum. Öyle bir kibirden ar ederim. Ama sarsıcı boğulanlar bu kadar çokken bir filikada yoluna tek başına devam etmekten daha çok ar ederim.

Ama tabii E=mc2. Yani bi' yerde herkesin kuantumu kendine.

Biz her gün bir Vietnam görmek zorunda bırakılan bir çağın insanlarıyız. İnsanlığın en büyük trajedileri telefonlarımızın ekranlarından her an bize bakıyor.

Komşularla evde kuantum

Fizik profesörü bir dostumla konuştuk bunu. Yaz tatiline giderken bile içinde sadece fizik formüllerinin olduğu, devkuantumfiziği kitaplarıyla dolaşan bir adamdan söz ediyorum. Onu, şuna inandırmaya çalışıyordum: Bir kadından kendi kulaklarımla duydum bunu.

Market Tanrısı seninle olsun yolcu!

Mekke'nin, Kudüs'ün ve Washington'ın tanrılarının kendisine yardım edemediğini

Akşamsefası

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

SABAHLIYORUM

■ Kış kabakları henüz olmamışt. **Perseid** göktaşı **yağmurları** hâlen sürüyordu. Plajlarda yatıp geceninayvatüylerinioksuyorduk.Canımız **meteor** çekmediğinde,şemsiye yapıyorduk yapraklarını incirlerin. Para kazanmak isteyen **Boşnak** çocuklarsa sahilde akordeon çalıyordu.

■ Yarım ay gibi sırıtıp **TomWaits** şarkıları söylüyorduk. **Şemsa** güzel isimdi; **Platon**'un Şölen'i çok güzelkitaptı; **Epikür**'ün ya da **Hasan Sabbah**'ın bahçesi gibi bir bahçemiz olacaktı daha. Gece serinliğini içiyordu; gece bitiyordu, geceler başlıyordu. Biz hayalkurarken,gece üstümüze üstümüzesoluyordu.

■ Plajdayaktığımız ateşisöndürüpkavisli,dik, dar ve zeytinliyollara koyulduk.Frekansıkaçtı bilmiyorum; arabanınradyosu,karşıdakiadadan bir **Yunan** radyosu yakaladı. Sıradaki her şarkıyı -memleketimizin şarkısıymış gibi- seviyorduk o tozlu yollarda...

■ Bir şelale sesine yaklaşınca arabadan inip yürüdük; birarıktangiripcamyeşilibir kanyonun ciğerine doğru... Gecemiz kekik, at, geyik ve çam kokuyordu. **Sabahattin Ali**'nin ayak izlerini bıraktığı patikalardankıvrılarak, geceninkaranlıkveyabanıl ağzınaotturduk.

■ İçimizden en sessizimizi yaban arısı soktu. Sonra, **"Beyaz bir domuz gördük"** dedi dostlarım. Bakıp o ak hayvana **"Bu"** dedim; **"Kangal köpeğine benziyor; domuza değil."** Köpeğe bakarak soyundum, dizlerime kadar suya girdim.

■ Nehire bakıp, **"Gece, gündüz, orman, deniz... Aslında her biri bizim etrafımız"** diye bir şarkı uydurdum. **"Biz yine bizir her yerde; şimdi su perileriyiz, su perileriyle yüzeceğiz; korkmayın."** Soyundular; karanlık bizeağzınıaçtı;sıcak bedenlerimiz suyuniçine tümüylegömüldü; geceyle biz işteo zamantanıştık

■ **Pan**lar, **syrinks**ler ve **nemf**ler gibi, o **Roma Köprüsü**'nünaltındakibuz büvette, hayvanlarla, ulu ağaçlarla,taşlarla,suyla, geceyle,galaksiyle, herkesle, her şeyleve dahi kendimizle barışahidi imzalayıp dağ meltemi yutmuş **Artemisgiller**'e karıştık.

■ Yıldızların, dolunayın, samanyolunun, **Venüs**'ün alacakaranlığındaydık veyahut galaksinin bir yerinde**yakamoz** gibi,**'plankton**'lardan da küçük yıldıztozları gibi parıldıyorduk. Canımızfena halde geceyiçekiyordu.

■ Gece,baştançıkaran tılsımıyla,denizin çağrısı gibi bizi,içine,can suyunun ferahlığına çekti. Akrepler, domuzlar, su yılanları, katiller, dağ kedileri, dev keskin kayalar,alabalıklar, kartallar, kurtlar veyahutadalararınsan kaçakçılığı yapan tacirler, o **Vahabi**karanlıkta bizi izliyor olsalardı bile,bir çınarın dibindeölü bulunmadık. Kıyafetlerimizi birçoban bulmadı.

■ Fısıldamayı seven gece,çıplak korkularımızı aç bir canavar gibiyuttu:**"Bin pınarlı,vahşi hayvanlararası"**nınkoynunda, gecenin ağzındaki süt dişleri bizdik.

■ Bir hikâyemiz var değildi; binbir gece masallarımız vardı: **Ağustos böcekleri** gecenin ses telleriydi, bizse **Tom Sawyer**'in askerleriydik.

D.E.Ç.S.İ.

MENTEŞ & PERKER

Bazen, olup bitene verilebilecek en münasip reaksiyon delirmektir. [PHILIP K. DICK]

Akşamsefası

D.E.Ç.S.İ.

YAZAN: MURAT MENTEŞ
ÇİZEN: M.K. PERKER

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

Akşamsefası

AHMET ÜMİT

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"Her yıl, dört kişiyi öldürmüş..."

Akif Akkan... Maktulün adı buydu. Tanıdığımda çokdaha gençti, yakışıklıydı, ama saçları daha o zamandan dökülmüştü. Aslında temizbir yüzü vardı; onu görenler çocukları tacizeden hastalıklı bir adam olduğunu asla tahmin edemezdi. Zaten, Akif Akkan'ı ilk gördüğümde ben de öyle düşünmüştüm. Aysun'un okulunun karşısındaki kırtasiyecide çalışıyordu. Evet, Aysun henüz hayattayken, ilkokulüçüncü sınıfa giderken başına gelmişti bu iğrenç olay. Durumu ilk fark eden rahmetli karım Güzide olmuştu. Aysun'un okuldan, pembe giysili bir barbi bebekle geldiğinigörünce,kızımızabu oyuncağınereden aldığını sormuş, o da, "Bir abi verdi" deyince kuşkuları iyice artmış, olayı bana anlatmıştı.

Ertesi sabah Aysun'u ben götürmüştüm okula. Önce kırtasiye dükkanına uğramıştık, Aysuntezgahın arkasındaki temizyüzlü,iyi giyimligenci göstererek;

"İşte bu abi hediye etti bebeği" demişti.

Aysun'un yanında benigörengencin beti benzi atmıştı ama bozuntuya vermemeye çalıştı. Barbi bebeği götürüp tezgahın üzerine koydum.

"Bu bebeği sen mi verdin kızıma?" diye sordum.

Masum bir gülümseme bürüdü, etli kırmızı dudaklarını.

"Evet, öyle beğeniyle baktı ki, içimden geldi."

Samimi görünüyordu ama hiç aldırmadım.

"Adın ne senin?"diye sordum sertçe.

Nezaketini hiç bozmadan,

"Akif, efendim,Akif Akkan."

Katil, kurbanlarını görmemizi; çocuk tacizcilerini cezalandırdığını bilmemizi istiyordu. Çünkü, adaleti yerine getirdiğine inanıyordu.

"Bak Akif" diyerek işaret parmağımı yüzüne doğrusulca salladım. "Ebeveynleri yanında yokken, çocuklara hediyevermek doğrudeğil. Anladın mı?"

Üzülmüş gibi başını öne eğdi.

"Kötü bir niyetim yoktu..." diyecek oldu,

"Bunun niyetle alakasıyok"diye kestirip attım. "Seni tanımıyoruz, ne ben, ne de kızım. Sen de bizi tanımıyorsun. Şimdi bu oyuncağın parasını alacaksın ve sadece benim kızıma değil, tanımadığın hiçbir çocuğahediyefilan vermeyeceksin. Yoksa başın belaya girer."

"Tamam efendim, nasıl isterseniz" diye boyun eğdi. Rolünü o kadariyi oynuyordu ki, bir an pişmanbile oldum delikanlıya çok mu sert davrandım diye. Ama merkeze gidip küçük bir araştırma yapınca, ne mal olduğuçıktı ortaya. Henüz yirmi beş yaşındaolmasınarağmen, çocuklara taciz suçundan tam dört kez gözaltına alınmıştı. Hemen o an kırtasiyeye dönüp Akif Akkan'ı tutuklamakgeçti içimden. Fakat bu hiç de akıllıca olmazdı. Çocuk Şube Müdürlüğü'nden Münir'i aradım. Durumu anlattım, bu sapığı, izlemesini söyledim. Cevval arkadaşlardandı Münir.

"Hiç merak etme Nevzat, Asayiş Şube'yle de irtibatkurarım, en kısa zamanda kıstırırız o alçağı."

Söylediği gibi yaptı, iki haftaya kalmadan, başka bir kız çocuğunu kırtasiye dükkanında elletacizederken, suçüstüyakaladılar Akif Akkan'ı. Hepi topu birkez görmüştüm bu çocuk tacizcisini, ama bu olaydan üç yıl sonra gazetede başkahaberiniokumuştum.Sekiz yaşındaki birkıza tacizden tutuklanmış,gönderildiği Çorum Hapishanesi'nden mahkumların linç girişimindenağır yaralı olarak kurtulmuştu. Cezasını tek kişilik hücrede çekeceği yazıyordu haberde. Cezasınıçekmiş, tekrartoplum hayatına katılmıştı demek ki. Ama birileri onu affetmemiş olmalıydı ki, bunca seneden sonra ensesine birkurşunsıkarakson vermişlerdi hayatına. Buraya kadarhepsi normaldi. Su testisi su yolunda kırılır deyip geçebilirdik ama aklım pembe kıyafetli barbi bebeğe takılmıştı. Hakikaten de bir rastlantı mıydı,yoksa bu işin içinebeni çekmek isteyen birileri mi vardı? Eğer öyleyse yakındakokusu çıkardı. Masamda oturmuş bunları düşünürken, Ali'yle Zeynep damladılar odama. Daha kapıdan girdikleri anda, yüzlerini gördüğümde önemlibir bilgiye ulaştıklarını anlamıştım. Ali gergin görünüyordu, Zeynep güya sakindi ama avının saklandığı kovuğu bulmuş bir aslanın gizli heyecanı vardı gözlerinde. Kucağında tuttuğu kırmızı kaplı kalınca dosyayı masamın üzerine koyarken,

"Galiba bu cinayet, Oyuncakçı'nın işi Başkomserim" diye verdi müjdeyi. "Dosyasını bulduk, enteresan bilgiler var."

Ne demek istediğini anlamamıştım.

"Oyuncakçı birseri katil Başkomserim" diyeaçıkladı. "Çocuk tacizcilerini öldüren bir serikatil... Oyuncakçıdenmesinin nedenide, kurbanlarının yanına birer oyuncakbırakması. Yani,'Onlarıöldürenben değilim, taciz ettikleri çocukların ruhu' mesajınıvermek istiyor."

Elbette ikna olmamıştım.

"Akif Akkan'ın cesedinin yanında bir bebek bulduk diye, Oyuncakçı'yı katil ilan etmek pek mantıklı değil. Daha fazla kanıta ihtiyacımız var."

Hâlâayaktadikilmekteolan Ali'den geldi cevap:

"Sadece bebek değil Başkomserim, cinayetin işleniştarzı da Oyuncakçı'yla aynı. Kurbanlarını tek el ateş ederekensesinden vuruyor. 38'lik bir tabancayla. Gerçimerminin balistik incelemesi henüz gelmedi ama eminim 38'lik bir tabancadan çıkmıştır."

Dayanamayan Zeynep araya girdi:

"Üstelik, kurbanlarını ya bir okul bahçesine, yaoyun parkına, ya kreşe ya da lunaparkgibi çocukların kullandığı mekanlara bırakıyor. Tüm bu bulgulara baktığımızda katilimizin Oyuncakçı olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz."

Mümkündü, ama çabuk karar vermemek gerekiyordu.

"Peki, bu Oyuncakçı'nın işlediği son cinayet ne zamanmış?"

"Epey önce Başkomserim, bir dakika tam tarih olarak söyleyeyim..." Masanın üstündeki dosyayı açtı Zeynep. "Evet, işte burada... 2009 yılının Mayıs ayında. Nuri Karlıdağ adında, erkek çocukları tacizeden birini öldürmüş.Ensesinden

vurarak, 38'likbir kurşunla. Mermi kovanını inceleyen balistikçiler, toplu bir tabancadan atıldığını saptamışlar ama silahın markasını bilmiyoruz. Hepaynı tabancayıkullanıyor, elbette silahbizde kayıtlı değil. Cesedi Altunizade'de bir kreşin bahçesinebırakmış. Mutat olduğüzerekurbanın yanında küçük, kırmızıbir oyuncakkamyonetvarmış."

"O tarihten sonrabir vukuatı yokmu?"

Dosyaya yeniden göz attı.

"Hayır Başkomserim, ondan sonra sessizliğe gömülmüş. Kriminal tabirle uykuya yatmış. Ama artık ne olduysa altıyıl sonra yeniden başladı öldürmeye..."

"Ne olacak?" diye söylendi Ali dikildiği yerden. "Memlekette o kadar çok sapık türedi ki, adamcağızdurumdan vazife çıkarmışişte... E, çok da haksızolduğunu söyleyemeyiz değil mi?"

Yardımcımla suçve adalet üzerine bir tartışmaya girecek halim yoktu, dosyayı gösterdim.

"Peki hiçbir ipucu yok mu? Oyuncakçı'nın kim olduğunadair diyorum, birdelil, bir görgü tanığı, bir iz..."

Kati bir ifadeyle başını salladı Zeynep.

"Yok Başkomserim, adam çok becerikli. En küçük bir açık bile vermiyor, hiçbirkanıt bırakmıyor geride. Sanırım bizim çalışma tarzımızı da çokiyi biliyor. Sanki bizden biri gibi..."

Küçükbir kahkaha koyverdi Ali.

"Olay Yeri İnceleme'nin Komseri Şefikolmasın..."

Ne Zeynep ne de ben esprisinegülmeyince somurtarak sustu.

"Kaç kişiyi öldürmüş bugüne kadar?" diye yeniden sordum. "Biliyormuyuz kurbanlarının sayısını?"

Çetinbir meseleyle karşılaşmış gibi usulca başını salladı Zeynep.

"Dosyada yeralan kurban sayısı on iki. Maktullerin hepsi sabıkalı tacizciler. Olay mahallinde hepaynı rutintekrarlanmış. Ama ilginç birbulgu daha var. Her yıl birtekişiyi öldürmüş. Ne bir eksik,ne bir fazla..."

"Şu haldecinayetler 2007 yılında başlamış..."

"Evet, 2009'da da bitmiş... Tabii bilebildiğimizkadarıyla, yanibulamadığımız kurban filan varsa..."

"Bence o kadardır Zeynep" diye kestim sözünü. "Katil, kurbanlarını görmemizi istiyor, çocuk tacizcilerini cezalandırdığını bilmemizi istiyor. Çünkü, adaleti yerine getirdiğine inanıyor. Ama daha da önemlisi, küçükken uğradığı bir tacizin ya da tecavüzün intikamını almaya çalışıyor. Sadece bedenini değil, ruhunu da paramparça eden bir tacizin intikamını... Galiba yaşadığı süre boyunca da kutsal saydığı bu intikamı almaya devam edecek."

Ali'yle Zeynep büyük bir alakayla beni dinliyorlardı, muhtemelen de onaylıyorlardı sözlerimi ama ben hâlâ emin değildim Arif Akkan'ı Oyuncakçı'nın öldürdüğünden.

DEVAMI HAFTAYA...

Akşamsefası

RÜYALARLA YAŞIYORUM

Son günlerdeçok fazla rüya görmeye başladım. Aslında rüya filan görecek halimyokzatenleş gibi yatıyorum her gece. Nedense yazgeldi diye mi, havalarabartarak ısındı diye mi bilemiyorum,artık pasorüya görüyorum. Rüyalar da sağ olsunlar beni görüyorlar, her geçen gün daha da saçma sapanlaşmaya, daha da bir acayipleşmeye başlıyorlar. Bir iki hafta düzenli rüya gördükten sonra dizi modeliher gece devamını gördüğüm rüyalara bile geçtim. Tabii gördüğüm bunca fantastik rüyayı hatırlayabilmek

İlk rüyamda Serkan'ı gördüm, bizim dergideki kel olan. Serkan sürekli 'Abi paramyok yeaa, çok fenalardayım yeaa' diye yanıma geliyordu.

için geceleri başucumda bir ses kayıt cihazı taşımaya başladım. Hem şekil görünüyordu, hem de gördüğüm rüyaları yazmama gerek kalmadan not almış olacaktım. Gel gör ki rüyalarınmalarınertesi sabahında kaydettiğim kendi sesimi dinlediğimde 'Böğüüünn boğorok bono botto boylo kocomon, voy onosono!' filan gibi şeyler duydum. Haliyle uyku ve susuzlukta boğazım TuzGölü misali kurumuş, yastık terden Sünger Bok'a dönüşmüş, yorgan, çarşaf sizlere ömür, her yerdekedi tüyü istilası... Anlayacağınız yatakdeğil Kerbela. İnternet bile çekmiyor o noktada. Uyurken kim internet kullansın tabii ama bazen de lazım oluyor giderayak.

İlk rüyamdaSerkan'ıgördüm, bizimdergidekikelolan. Serkan sürekli 'Abiparamyok yeaa, çokfenalardayım yeaa'diye yanıma geliyordu. Ben de rüyada olduğum için 'Kanpacığım dert etme, al bu bin lirayı, bi ihtiyacını giderirsin'filan diye diye buna para vermeyebaşladım. Gel rüya, git rüya, Serkan her gece gelip 'Abi valladarda kalmasak ortamına gelmezdim, fişekle kardeşine üç beş bi şeyler' diye geldikçegeliyor, rüyada adamaparavereverehal oluyordum. İki gün daha rüyaya yattım, bu kel ortalıkta görünmedi. Bi ara rüyamda telefonum çaldı, bu aradı 'Pardon abi favorilerde olduğuiçin götümdenaramışım kusurakalmazanpacığım'dedi. Ben de 'Ya ne önemivar abi, götünle de olsa bi hasretgidermiş olduk sonuçta' filan dedim, mevzu kapandı... Arkadaş bu herif iki gün görünmeyince beni rüyamda bi triplersarmaya başladı. Atladım rüyamdaki arabama (gerçekteyok zaten) gittim herifin mekanına. Bi baktım heryer hafriyat. Kapıda inşaatkamyonu var, inşaatın külü var, Serkan yok. Hemen aradım 'Abi neredesin ya? Senin evine geldim ama evi yıkmışlar, bi inşaatvaryerine' dedim. Bu herif ne dese beğenirsiniz 'Abi yeni ev alıyorum, eskisini de yıktırıyorum, zehir zıkkım olsun benden sonra yerleşecek insana' dedi... 'Lan Serkancım, benim kiramın kaç para olduğunu biliyorsun, neden senin şu güzelevini kardeşine kiralamadın ya?' diye sordum. Çünkü rüyamda ev sahibim olacak orçoking kirayı köklemişti de köklemişti (Zaten gerçeğinde de büyük sapladılar ama neyse artık)...

Uyandım, Serkan'ı aradım, açmıyor. Tekrar aradım, bu sefer mesgule yattı. SMS attım 'Hacı ne iş?' diye ses yok, Vatzap'ı açtım 'En son iki dakka önce onlayndı abi bu' diye ihbar etti Vatzap Serkan'ı. Ulan dedim bari Snapchat'ten görüntülü mesaj atayım,çıplak fotoğrafımın üzerine 'Abi ben bittim, donuma kadar gitti' yazdım. Ona da cevap yok...

Tekrar vurdum kafayı yattım. Aslında size İbrahim Tatlıses ve Riyannarüyalarımı anlatacaktım, ama kısmet değilmiş. İlbo rüyamda elden 3000 TL verip 'Saol Kaancım bu senin hakkın' demişti halbuki.) Riyanna da rüyamda ful Türkçe konuşuyordu 'Abi adam bekliyoruz kaç saattir gelmedigtk' filan diyordu... Ama Riyanna'nın ortam iyiydi, onu anlatırım bi ara.

Demekki zenginlikböyle böyle oluyormuş.

Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

ŞAPŞİK FOTO

"Gülümseyin" dedi fotoğrafçı. "Hangisiolsun?" dedi hostes.

2009'da Galler'de hırsızlık suçundan aranan 23 yaşındaki **Matthew Maynard**, polis kayıtlarındaki fotoğrafını beğenmeyip dedektiflere, sevdiği bir başka fotoğrafını göndermişti.

Fotoğraf makinesinin mucidi **J. N. Niepce,** şeker kamışından şeker çıkarma aletini de icat etti. • Şu an *Ay*'da en az 12 boş fotoğraf makinesi var, astronotlar daha fazla ay taşı götürebilmek için bırakmış. • *Paparazzi* tabiri **Fellini**'nin **Tatlı Hayat** filmindeki **Paparazzo** adlı fotoğrafçıdan gelir.

Biz Heybeli'de deklanşöre basardık. Sandallarımız flaşla dolardı. *Instagram* yoktu, çubuk yoktu. Negatifedalardık, objektifik. Karanlık odada banyovardı. Duş yoktu, *lik* yoktu.

Kalecinin *oturanlar* arasında olduğu bir takım fotoğrafını ve kafa topuna çıkarken gülümseyen bir futbolcu karesini paha biçilmez buluyorum.

"Herkes fotoğrafik hafızaya sahiptir. Bazılarının filmi yoktur." **StevenWright**

Bilinen ilk özçekimi (selfie) **Robert Cornelius** 1839'da yaptı. **#Selfie** ilkin Flickr'da 2004'te kullanıldı; 2013'te Oxford sözlüğüne girdi, yılın kelimesi oldu.

19. yüzyıl İngilteresi'nde fotoğraf çekilirken *cheese* (peynir) yerine *prunes* (kurutulmuş erik) denirmiş çünkü sürekli gülerken görünmek aptallığa işaret sayılırmış. *Prunes* derken dudaklar çok az açılır. Danimarkalılar *appelsin* (portakal), Almanlar sa *a meise scheiße* (karınca pisliği) diyor. İkisini de söylerken gülümsermiş gibi görünürsünüz.

"Fotoğraf makinelerinden nefret ediyorum. Her şeyden, benim olabildiğimden çok daha eminler." **John Steinbeck**

Eskiden portre resimler,yesikalık fotoğraf gibi kullanılsaydı, memurun biri çıkıp İnci Küpeli Kız'ın diğerkulağını da görmek ister miydi acaba?

Seda Sayan'ın ünlü olmadan önce çektirdiği fotoğraflar *gündem* olabilir. *Dem* ise **Nuri Bilge Ceylan**'ın ünlü olmadan önce çektiği fotoğraflardır.

"Polaroid fotoğrafı sallar gibi salla..." sözü geçen **OutKast**'ın meşhur **Hey Ya** şarkısına karşılık Polaroid firması şu açıklamayı yapmıştı: "Aslında sallamak ya da silkelemek resmi bozabilir."

Alper Canıgüz anlatmıştı; bir okuru ona birilerinin resimlerini gönderip **"Barış Bıçakçı** bu mu?" diye soruyormuş. Barış Bıçakçı'lar görerek değil okunarak sevilir.

"Uygarlık ileriye gidiyor ama insanlar güzellik anlayışını kaybetti" diyen **Ara Güler**, fotoğraf için bazen *resim* sözcüğünü kullanıyor. Herkes rahatolsun.

"Artık insanlar okumaya donanımlı değil. Okuryazar sonrası bir çağdayız. Yani görsel bir çağ" diyordu **Gary Shteyngart**, **Süper Acıklı Bir Aşk Hikâyesi**'nde. Katılıyorum. Fotoğraf, birçok şeyin yerini aldı. Okumak, düşünmek, hissetmek yerine *bakmak* tercih ediliyor. "Seni seviyorum" mesajına "*Caps* var mı?" sorusu geliveriyor.

SELÇUK ERDEM

UZAY YOLCULUĞU 1981

13. BÖLÜM

GEÇİM KAYNAKLARIMIZ

İlkokulumuz, Mars yolunda ağır ağır ilerliyor. Uzay gemimiz yanı. Belki ağır ağır da gitmiyordur ama uzayda hızımızı anlamak mümkün değil. E=mc2 deyip geçmek kolay, ama başınıza geldiğindeöyleolmuyorcanım. Yine de ağır ağır diyelim, çünkü ben seviyorum böylelaflarıkullanmayı. Şu anda Dünya'dan çokuzağız, Mars'a da yakın değiliz. Defterimin boş sayfasına bakarken ben de kendimi böyle her şeyden uzakta hissettim. Uzunzamandıriyi bir kompozisyon yazmamıştım. Tabii insanlar benim kompozisyonlarımı bekliyor olmalıydı. Açıkçası böyle zamanlarda 2-C sınıfının bütün sorumluluğunuüstümde hissediyorum. Defterimi karıştırdım, yıldızlı pekiyi aldığım eski bir kompozisyonumu okudum: Turizm BacasızSanayiidir. Sankibaşka birisi yazmış gibi geldi. Sözcükler ne kadar kolay akmış. Şu cümleye bir baksanıza: "Ülkemizden memnun ayrılan bir turist bir turist demektir. Tabii bu turistin hiç arkadaşı da olmayabilir. Bu durumda ülkemizdenayrılmasa belki de onun için daha hayırlıolur. Sonuçta sevmiş burayı adamcağız. Ayrıca döviz."

Bundan daha iyisini yapmak imkansız gözükü gözüme. Yazmak zor iş arkadaşlar. Yeminlen. Her zaman bir anlatım bozukluğuna çarpma olasılığınız var. Çünkü galiba çok fazla anlatım bozukluğuvar hayatta. Bir de imla!

Şimdi tabii biliyorsunuz, kompozisyonlarımızı giriş,gelişme,sonuç şeklinde yazıyoruz. Giriş ve sonuç bölümlerinde aynı cümleleri farklı bir şekildeyazarız. Gelişme kısmında ise her türlü iyi niyetimize rağmen önemli bir gelişme olmaz. Belki başka bir ödevde daha şanslı oluruz diye

Ülkemizden memnun ayrılan bir turist bin turist demektir. Tabii bu turistin hiç arkadaşı da olmayabilir. Bu durumda ülkemizden ayrılmasa belki de onun için daha hayırlı olur.

teselli ederiz kendimizi. Yazarlık umut dünyası. Öğretmenimiz, sade, ilgi çekici ve kolay anlaşılır cümlelerkurmamız gerektiğini söylüyor. Çünkü okuyucumuz hayatta her şeydenkolaysıkılan, yazdıklarımızı da her zaman uykusuvarken okuyanbirisi. Konu dışına da çıkmayacakmışız, çünkü bizim adam hoşlanmıyor bundan. Adam konuyu bitirip hementavukgibi uyumak istiyor. Bana soracak olursanız, bir kompozisyon öncelikle komik olmalı. Sonra içinde biraz da hüzünlü şeylerolmalı. Çünkü ne yapalım, hayatta böyleşeylervar. Bence bir komik, birüzücü, sonra gene komiklebitiriş iyi bir kompozisyon olabilir. İçinde mutlaka biraz salaklık da olmalıdiye düşünüyorum. Hatta salaklıkla bitmesi çok hoş olabilir. Gel de bunu öğretmenlere anlat.

Sayfanın başına kırmızı kalemle GEÇİM KAYNAKLARIMIZ yazdım. Kırmızı kalemin arkası mavi ya, o maviyikullanacak iyi bir yer bulamamakbendebiraz gerginlik yaratıyor. Bu konuda bir açıklama bekliyoruz. Bu arada Engin kitabına gömülmüş geçim kaynaklarımız haritasını inceliyor. Büyükbaşve küçükbaş

hayvancılık, arıcılık, ipekböcekçiliği, daha bir sürü geçimler. Bu ipekböcekçiliği bana çok uydurma gibi geliyor ama belki gerçekten de öyle bir şey vardır. Kimseyi suçlamıyorum, sadeceduygularımı paylaşıyorum burada. Konu dışına da çıkmadım, tam dibine kadar geldim ama çıkmadım dikkat ederseniz. Haritada bazı şehirlerin üstünde küçük koyun resimleri var, bazılarında arı, bazılarında elma, üzümfil an. Tabiideniz kenarlarında balık var, ortalarda bir sürü başaklar. Sizibilemem, ben geçim kaynakları haritasında en çok tavuklara gülüyorum. Bilmiyorum, belkiçok gururlu gözüktükleri için gülüyorumdur. Adam, kümes hayvancılığınitemsil etmekten gerçekten mutlu olmuş gibi bakıyor.

Önce defterime "Geçim kaynaklarımızı bilmek çok önemlidir" yazdım. Sonra sildim tabii, adam doğrudan uyumaya gitti gibi geldi. Biraz kafamı dağıtayım diye dönem ödevi için aldığım notlara baktım. Engin sık sık dönem ödevini ne zaman bitireceğimi soruyor. Çünkü benimkini değiştirerek yazması lazım. Bu değiştirerek yazma işi o kadarda kolay olmadığının benden daha çok zamana ihtiyacı varhaliyle. Engin öyle diyor yani, ben de ikna oluyorum. Dönem ödevimizin konusu 'Uzaydaki Yerimiz'. Notlarıma bakarken gerçekten canımsıkıldı. O kadar kötü şeyler yazmışım ki. Mesela ne yazmışım, şöyle yazmışım: "Evrenimiz milyarlarca yıl önceoluşmuştur. İyi ki de oluşmuştur, yoksa gerçekten çok büyük karışıklıklar çıkabilirdi." Senin kalemine sıçayım ben, o nasıl cümle? Bizimtavukadam çoktanuyudu, ben de birisi cümlemi gerçekten okumuş gibi yerindibine geçtim. Yazarken bol bol utanırızzaten. Böyle zamanlarda hiçbirzaman yazar olamayacağım kafama dank ediyor. Kafaya dank etmek, çokaptal olmanıza rağmen yine de bir şeyi anlamanız demektir.

Bir türlü kafamı veremedim ödeve. Hep Mercan geliyor aklıma. Koridorda yanyana yürümüştük ya, o anı unutamıyorum. Kız sürekliyavaşçekim yürüyor, nasıl beceriyorsa artık. Bendendaha uzun boylu olmasını şimdilikdert etmiyorum. Birkaç yıl daha bekleyip öyledert ederim. Aşık olmak zor iş arkadaşlar. Biliyordunuz da söylemediyseniz aşk olsun yani!

Tekrar Engin'ingeçim kaynaklarımızharitasına baktım. Yaşadığımız şehrin üstüne kırmızı kalemle bir kalp çizdim.

"Aşkla mı geçiniyoruz biz?" diyesoruEngin. "Kaynak yok ki" dedim gülerek. Mercan büyüyünce ne olmak istiyor acaba, nasıl bir geçim kaynağı olacak?

"Birkıza büyüyünce ne olmak istediğinisormak ters mi kaçar? Yanifazla özel birsoru mu olur?" "Bence olmaz" dedi Engin, "Sonuçta büyüyecek, illaki de bir şey olacak. Sorulur bence." Uzun uzundüşünduktensonra "Hangi kız bu?" diye sordu.

Cevap vermedim, sessizce sınıfımızın penceresinden uzayabakmaya başladım. Ne zaman uzayadalsam kafam birtuhaf oluyor. Şimdi ise yıldızların üstünde koyunlar, tavuklar, elmalargörüyorum.

"Her şey anlamsız!" dedim gözümü boşluktan ayırmadan.

"Evrenin işi gücü yok da sanaanlamlı mı gelecek?" dedi Engin. Yine haklıydı eşek sıpası. "Bak bir şey söyleyeceğim sana, ama kimseye söylemek yok."

"Söylemem" dedi heyecanla Engin. Bana fazla heyecanlandı gibi geldi. Mercanı sevdiğimi söyleyecektim de vazgeçiverdim.

"Bak bu korkunç gizli. Uzay Korsanları diye bir çetem var, katılır mısın?"

"Uzaykorsanları ne iş yapar?"

"Maceradan maceraya koşar."

"Hayır yani geçim kaynakları nedir?"

"Bu ikincisinıf hayat bilgisikitabıseni fazla etkiliyor arkadaşım. Uzay korsanlarıböyle şeyleri dertetmez. Maceradan maceraya koşacağız işte. Tehlikeli şeyler yapacağız. Belki uzaydakaybolacağız, belki aşık olacağız."

"Tamam lan katılıyorum!" dedi Engin, "Zaten senden başka arkadaşım yok. Tek şansım bu çete galiba."

Ulan. Böyle bazen bir şey boğazınıza takılıyor ya, onu anlatmaya çalışmak acayip bir kompozisyon ödevi olurdu. Üzüntüden çetemde ondan başka üye olmadığını da söyleyememdim.

Teneffüse çıkarken Engin kolumdan çekti, önce kimsenin bizi duymadığından emin oldu.

"Başkan, ilk toplantımız ne zaman? Çetemizin isminin Çılgın Uzay Korsanları olmasını öneriyorum."

Baksenşu Engin'e. Hemenoy birliğiyle kabuledildi önerisi. Biz artıkÇılgın Uzay Korsanlarıyız.

Akşamsefası

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Yalancılık*

Hatırladığım en eski yalanım, ilkokul ikinci sınıfta kantinin ortasında altına sıçtığım zaman "Serkan altına mı yaptın çocuğum?" diye soran öğretmenime "Hayır, çamura düştüm!" dememdi. İşin ilahî tarafı yalan söylemeyi beceremeyen bir salak olarak ısrarla söylemeye çalışmam. Lan havada yağmur yok, belki 40 derece, çamuru nereden buldun da düştün? Artı, paçalardan akıyor yalanın, daha ne sıkıyorsun çamur falan diye! Kafa yok işte. Aynı yıl yağmurlu bir günde de altıma işemiştim ama yağmur var diye o pek anlaşılmamıştı. Dolayısıyla yalan söylememe gerek kalmamıştı. (Ne pis çocukluk geçirmişim lan? İşemeli sıçmalı.)

Dediğim gibi genelde yalan söylemeyi beceremem. Eşşek gibi sırıtırım hatta bazen kahkaha attığım bile olur. Lisedeyken sözlüye kaldıran hocama babam hasta olduğu için çalışamadığımı söylerken de ayı gibi gülmüştüm. "Yavrum sığır mısın ne gülüyorsun?" diye soran hocaya "Psikolojim kötü etkilendi ondan oluyo hocam" derken şen kahkahalarımla sınıfıve koridorlarınıletliğimi hatırlıyorum. Hocanın "Yine de sana sıfır veriyorum geç yerine..." dediğini ise sırama geçtikten sonra arkadaşlardan öğrendim. Ayı gibi güldüğüm için kadın duyamamışım.

Liseden sonra üniversiteye giremediğim için bari bi yerlerde çalışayım deyip işe girdim. Çalıştığım yerden Galatasaray-Fener maçını izlemek için izin istemek yerine "Annemi İzmir'e terziye götürücem..." diye tarihin en gerzek yalanını söyledim. (Sanki annem Bülent Ersoy anasını satıyım.) Ne terzisi? Neden İzmir? Niye izin istemiyorsun lan, sanki istesen vermeyecekler mi gibi sorular o an benim için anlamsızdı. Neyse aldım izni, maçı izledim (yenildik), sonra işe geri döndüm. Annemi İzmir'e arabayla götüreceğini söylemem de yalanını süslemek için kullandığım gereksiz detaylardan biriydi. Neyse, bir gün patron geldi ve şehir merkezinden birtakım kolileri almam gerektiğini söyledi. Olur dedim, hemen gider alırım. Son model, sıfır kilometre arabasının anahtarını da o arada elime sıkıştırdı. Sıkıntı şu ki ben araba kullanmayı bilmiyordum. Yalanımın inandırıcılığını artırmak için kullandığım detay elimde patlamış görünüyordu. Göt korkusuyla araba kullanmayı öğrenen ilk insan olarak tarihe geçmem o döneme rastlar.

Ortaokul ve lisede benim beyanlarıma göre her dönem teşekkür-takdir bekleyen ailem, karneyi aldıklarında üç bilemedin dört zaman zaman beş ya da altı kırıkla yüzleşiyordu. İşin garibi ben de tam bir utanmaz gibi sürekli bu güzel insanlara "Banko takdir yeaa! Kaçarsa bir puanla kaçar ama imkansız..." diye yalan söylüyordum her dönem. Onlar da yazık, oğullarına hep inanıyorlardı. Her dönem bir haftaları güzel geçiyor, akabinde gerçeklerle yüzleşiyorlardı. Her seferinde de sırıtıyordum halbuki, bence anlamaları lazımdı. Orta 2'de ilk dönem tarih notum kırık gelecekti, ben annemlere "Zayıfım yok, teşekkür belki" dedim. Karneyi alıncaöğretmenlerihin notunu 5 yapıp evegittim. Geri zekalı olduğum için puanlarımı toplamayı unutmuşum. Puan toplamım tarih dersi 5 olunca teşekküre yetiyordu. Babamın "Alla allaa neden peki teşekkür vermediler?" sorusunu nasıl cevaplayacağımı bilmeden sırıtmaktan ve terlemekten bayılmışım. Babam hâlâ gerçeği bilmez... (Nasılsa okumuyo dergiyi, hehe) Aa babam arıyo... Alo baba?

ORTAM
En t-elmaya adam
sonmezkerakurt@gmail.com

özet:
ORTAM, KORAY'IN TALİMATIYLA ÖZLEM'İ MODA'DA ŞARAP İÇMEYE ÇAĞIRIR. KORAY'IN KENDİSİNE ASLANMASINA VE ORTAM'IN DA GAVAT POZİSYONDA KALMASINA SEBİYET VERİLMİŞTİR. ÖZLEM, AÇIKLAMA BEKLEMEKTEDİR...

Akşamsefası

ODA ISISI

DOĞAN
zeynoncgil@gmail.com

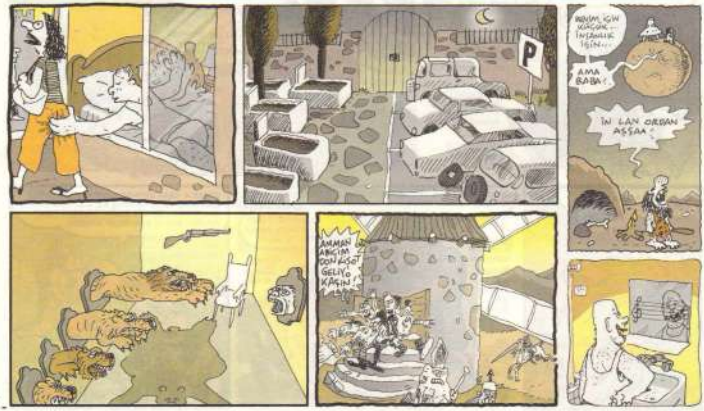

Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam - Emirhan Perker - İlker Altungök

Akşamsefası

Mert Dolapçıoğlu

EVRİM KURAN

GENÇLERİNİ SEVMEYEN GENÇ ÜLKE

Geçenlerde 40 yaşıma girdim. Orta yaşlıyım artık. Mevzuya kuşak perspektifinden bakacak olursak, ülkedeki 16 milyon X Kuşağı'ndan biriyim. Benim kuşağım iyidir, hoştur; pek çalışkan, pek sorumluluk sahibidir. İlkokulda zekası solo test ile ölçüldüğünden, ortaokulda performansı Saliha Teyze'nin sınıf birincisioğluyla kıyaslandığından mütevellit biraz da rekabetçidir. Çoğunlukla 68 Kuşağı'na bir yanından mensup olmuş ebeveynlerin çocukları olarak, "olaylara karışma" motivasyonuyla yetiştirildiğinden, bugünün gençleri gibi her konuya atlamaz, hemen fikir beyan etmez; önce bir ölçer, tartar benim kuşağım. Benim kuşağım iyidir, hoştur; şirket yönetir, insan yönetir, ülke yönetir benim kuşağım. Bütün bunları yaparken de, gençlerle karşılaştığında bir zamanlar kendinin de genç olduğunu unutma eğilimi gösterebilir; gençleri onların dönemine ait gerçeklerle değil, kendine ait yargılarla görmeyi tercih edebilir. Günün moda tabiriyle "empatik" olmayı beceremeyebilir. Empati neydi? Empati bir başkasının duygularını, içinde bulunduğu durum ya da davranışlarındaki motivasyonu anlama ve içselleştirmek demekti. Aslına bakarsanız, "empati" ile "sempati"yi bir miktar karıştırır benim kuşağım. Sempati nedir? Yakınlık duymak, bizim insanımızın sevdiğitabirle "kanının kaynaması." Misal, gençlere sempati duyuyoruz biz, empati değil. Arada bir kanımız kaynıyor kaynamasına da, "içinde bulundukları durum ya da davranışlarındaki motivasyonu" ne denli anlıyoruz, tartışılır. Çünkü biz gençken de gençlerini sevmeyen ülkenin çocuklarıydık...

77 milyonluk memleketimizde 27 milyon genç var. Genç olmaya aday çocuk sayısı ise 19 milyon. Yani işin sadece matematiğine bakmak bile, bir an evvel şapkayı önümüze koyup düşünmeyi gerektiriyor. Ama yok; biz orta yaşve üzeri, özenle inşa ettiğimiz ideolojik kulelerimizden bakmaya devam ediyoruz gençlere. Aslına bakarsanız dünyatarihi bunun örnekleriyle dolu. Hesiod, 2800 yıl önce "Günümüzüngençleriöyleumursamaz ki, ileride ülke yönetimini ele alacaklarını düşündükçe umutsuzluğa kapılıyorum" dedi. Aristo "Bugünlerde gençler kontrolden çıkmış durumda" diyeli 2365 yıl oldu. (O Aristo ki Büyük İskender gibi öğrenciler yetiştirdi.) Pekiya Türkiye? Bundan 43 yıl önce, 6 Mayıs 1972'de, darağacında, Deniz ve Yusuf 25, Hüseyin ise 23 yaşındaydı. Erdal Eren'in, 17 yaşındayken yaşı büyütülüp idam edilmesinin - son bakıştaki o gözlerin aklımızda kalmasının- üzerinden 35 yıl geçti. Hasret Gültekin'in Madımak'ta türküleri yarım kaldığında -yakıldığında- 22 yaşındaydı; yaşı kadar yıl geçti üzerinden. O gün Sivas'ta yanan37 candanyirmisi,yirmi beş yaşın altındaydı. Ve Haziran 2013'ün güzel yüzlü çocukları Mehmet, Abdocan, Ethem, Ali İsmail, Ahmet, Berkin... Gençtiler... Suruç'ta 33 can, Kobani'nin yeniden inşası için gerekli yardım malzemesi ile çocuklar için oyuncak ve kitaplarla çıktıkları yolda katledilenli sadece bir ay oldu. Gençtiler... Bu satırları yazarken bir haber daha düştü Twitter'ımın olağan ekranına: Yükseköva'da üç şehit: Gençtiler...

Bir de yaşarken öldürdüklerimiz var. Lise öğrencileri Twitter mesajlarından dolayı TCK 299'dan yargılanıyor. Atanamayan öğretmen sayısı 350 bin. Ne istihdam piyasasında yer alan, ne eğitim gören ne de staj yapan 15-29 yaş arasıgençler listesinde ilk sırada tahmin edin hangi ülke var? OECD'nin raporuna göre krizin vurduğu Yunanistan bile, bu oranın yüzde 31 olduğu Türkiye'nin altındayer alıyor. Hadi bu arada, işe bir giren dertli, bir de girmeyen... Ülkede gençler ortalama iki buçuk yılda bir iş değiştiriyor (ya da değiştirmek zorunda kalıyor.) Plazalardakigençler kravatlarını gevşetmek istiyor abiler! Laminant parkelerden kimyasal sızıyor, spliktlimalardanmikrop sızıyor,yaka kartlarından rötuşlu vesikalıklar sızıyor, kahve makinelerinden haftanın fısıltısı sızıyor, mantarpanolardan kotalar sızıyor, kübikmasalardandüş kırıklığı sızıyor abiler! İşte o gençler, sindirilmek değil, dahil edilmek, "geribildirim" kroşeleri ile devrilmek değil, takdir edilmek, saygısız, sadakatsiz diye etiketlenmek değil saygınınve sadakatin çifttarafıolgular olduğunun farkına varmamızı istiyor. İnsan kaynak olup arada kaynamasın; insan mümkün kılınsın, kendini gerçekleştirmesine olanak tanınsın istiyor. Yaptığı işin, sahip olduğu diplomanın değersizleşmesi vetoplumsal faydasızlık arasındagidip gelen Türkiyeli gençler, vasatlık sularında boğuluyor. Ortalama yaşı 45 olan ve 45 gündür hükümet kuramayan bir Büyük Millet Meclisi'nden, gençlerin gençliklerini yaşamalarına izin verilen bir ülkenin teminatı olmasını bekliyoruz.

> *Gençler, sindirilmek değil, dahil edilmek; 'geribildirim' kroşeleri ile devrilmek değil, takdir edilmek istiyor.*

77 milyonluk ülkede ortalama yaşımız 30. "Yenilikçilik", "çeviklik", "gelecek", "vizyon" gibi sözcüklere ışıklı sahnelerde, PowerPoint sunumlarda en şık fontlarla yer versek de, hedef 2020-2023-2025 ve hatta 2071 desek de, gençlerini sevmeyen genç bir ülkeyiz.

Sahi empati neydi? Neydi empati?

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

BİZ NEYMİŞİZ BE AĞBİ...

İçli Köfte

twitter.com/seyitaliaral
seyitarali@yahoo.com.tr

Küçük bir evde yaşıyorum. Evimi de çok seviyorum. Yaşadığım mahalle, getto gibi ufakbir yer. Kompaktve hayli iç içe. Sürekli"Bilader geri al, yoksen gerigit, terstesin kardeşim" gibi şoför muharebelerinin yaşandığı bir yer. Asıdrenkli olan (kaldıise tabii) her mahalledeolduğu gibi esnafkuşağı. Elektrikçisindennalburuna herşey ve heryerayakın, dip dibe. Bu alternatifte tabii ki en çokziyaretettiğimyer,öteberialdığım küçük mahalle bakkalımız. Esnaf severim, muhabbeti, geyiği keyiflidir. Sabah giderken bir "Günaydın", akşam dönerken "Bir çayımızı iç." Güzel hareketlerdirbunlar, AVM defalan göremezsin böyle şeyler.

Mahalle bakkalını iki kaptan yönetiyor: Hasan Aga ve Tankut Baba. Aramız da iyidir haliyle. "Ağbiaz yolsuzkaldım, ateşler misin oradan bi ellilik" dediğimde ikiletmez bile. Ayosunundaidareederlerbir güzel, veresiye yazdıklarında söylemezler nezaketen. Ben elbet hatırlarım az geciksem de. Dünya aslında birazonların yüzsuyu hürmetine döner işinde gücünde. Herkes gibi çoluk çocuk yaşam derdinde. Bu girizgâhtan sonraolaybaşka aslında. Gerçekte herdükkân bir laboratuvar gibidir aslında, tabii oradaki enteresan denek, kişi ve olaylar aarada rastlayabiliyorum, oradaki esnafkadar sık olmasa da.

Geçenaksam,istihkakıalmaya giderken dükkâna, bir adam veyanındaeşi, yavuklusu ne ise birisi ile, alışveriş yapmış hararetle konuşuyor. Mekânda televizyon da açık olduğundan ilk ona kilitlendim her zamanki gerzomat halimle, ne alacağımı unutayım biralaka gereksizşeyleldöneyim evebir güzel,sonra muhabbetekaydı kulağım. Adam diyorki: "Ağbi bu sigara şirketleri kullanımı yaymak için eskiden üniversitelere falan böyle adamgönderir, koli koli sigaradağıtırdı. Hani bu eski GrGr, Leman, Penguenvarya..." (İçimden müdür burada, bana konuş dedim.)Sigara firmalarının onlarlaanlaşmasıvardı, karton karton sigara gönderiyorlardı onlara. O karikatüristler, yazarlarda arkada o sigaraları falan çiziyor. Özellikle Kemil gönderiyorlardı, onlarda devesinifalan çiziyordu. Bakkal, market karikatürlerine bak, arkadahep sigara görürsün; olayı çaktın mı? Toplum mühendisliği böyle bir şey."

Bir milisaniye Tankut Baba'yla gözgözegeldik,ben haykırarak gülmemek için dilimi falan ısırdım. Adam gitti...

Nasıl bir akıl ulan bu. Bizim rahmetli göçene kadar Maltepe -ki o da ıslak kokmuş çorap ile çok önce ölmüş bir şeygibi kokardı- bilemedin Tekel 2000 içerdi, hiçbir karikatüründe yoktu. Hani akıl güzel aslında, böylesponsorlu, gizli reklamlı yaşasak şatodafalan oturuduk hepimiz muhtemelen. Sonra düşündüm hakikaten öyle olsa: Dergide sürekli Ezop gibi hayvanlı huyvunlu şeyler çiziyor mübarekler. E mühendislik tavuk,zürafa, inek ve Afrika'dazebra kovalayanaslan ile de yapılıyormuş. Seko tinerci Sedo'yu anlatıyor. Ben de "Azkekik bas" hesabı baharatfirmaları ileanlaşmalıyım. Yoksa "kekik,yeşil, ot"falan,genjlerinasıl esrara alıştırmışım bile isteye... Diğer arkadaşlar da birerderya deniz olduğundan, neresinden anlatacağımı da bilemedim. Hem o kadar mühendis değilim toplumsal olarak.

Bunca zamandır yazarçiziz, bizden önce de nice insan yazıpçizdi,yerigeldi gözüne bilesoktusebep olan kim ise, lakin bugün, bu halegetirdiğimiz birilerikoca bir toplum varise, kurabildiğimiz en kötü ve korkunç halk, insanve uygarlık karikatürcü ve yazarlar sayesinde (hem de bakkal karikatüründe sigara çiziyor, bak sen) oldu ise, başımıza ne geldiise müsebbibi biz isek, o zaman biz neymişiz be ağbi...

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
27 AĞUSTOS 2015 • 35
675
4,00 TL

Ece Temelkuran
Hoşnutsuzluğumuzun Kışıdır Artık...
Ahmet Ümit
Bir Başkomser Nevzat Macerası KÖREBE

Akşamsefası

PENGUEN Gündem

Şehitlerin acısını yaşadığını söyleyen Cumhurbaşkanı Erdoğan, TSK ve Emniyet mensuplarının "bunların olabileceğini" bildiklerini söyledi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan "Beştepe'nin yolunu bilmeyenler" diyerek, hükümet kurma yetkisini CHP'ye vermedi.

Başbakan Davutoğlu, muhalefetliderlerini son bir kezkoalisyon görüşmelerine davetettiğihalde, Cumhurbaşkanı Erdoğan erkenseçim kararını açıkladı.

Türkiye'nin 45 günü heba edildi! Başbakan Davutoğlu'nun hükümetkurmasüresisonaerdi.

Dolar 3 lirayıgördü. Ekonomi Bakanı Nihat Zeybekci, endişeyegerek olmadığını belirtti.

Şehit cenazelerine katılanbakanlar protesto edilirken, Cumhurbaşkanlığı'ndan gönderilen çelenk parçalandı.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Joker... Şakacılık ve sağlıksız bir ülkedesağlık bakanlığı yapmakta.

Testere de kuklalık, aynı zamanda büyükbirilde müftülükyapıyor.

Hannibal Lecter... Doktor ve yamyam. Özelbir devlettebaşbakan.

Darth vader, Sit lordu, galaktikbaşkan.

Enerji Bakanı Taner Yıldız, "Benim amacım Allah nasip ederse şehit olmaktır" dedi.

Son 3 ayda denizde boğulan sayısı 218, ölen asker sayısı için, "Abartmakta üstümüze yok" diyen Sabah Gazetesi haber koordinatörü tepki gördü.

Ağustos 2014'te İzmir'de Tayyip Erdoğan'ı protesto eden 22 kişiye, bir yıl sonra dava açıldı.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

DOLAR KAYGISI KANLI BİTTİ!

Dolar 3 lira olmuş. Ekonomi bakanımız "kaygılanmaya gerek yok" dedi. Zaten şu hayatta hiç bişeyi kafaya takmaya değmez olum. Ne olmuş yani gavur malımızı, kirazımızı ucuza alacak diye üretici zamı koyup halkımız daha az kiraz yiyecek diye. Her şey kiraz mı? Önemli olan otobanlar ve metrolar. Salih abi dolar 3 lira oldu diye çok sinirlenince bunu kahvede dövmüşler. Lan adam çapulcu değil "paramı niye dolara yatırmadım" diye üzülmüş manyaklar.

GAZETENİZ KİMLERİN TERÖRİS OLDUĞUNU SÖYLÜYOR.

Bedava dondurma çubuğunu, "git kimden aldıysan ondan al" diyen aşşadaki bakkal teröristtir, dondurma paraları dağa gidiyor. Şehit cenazesinde cumhurbaşkanımızı protesto eden asker yakınları teröristir, o zaman ağlamayacaksın. Bizim Salih abinin oğluna uyuz oluyorum, o da terörist. Bi de kızı var, biri birinden gıcık. Aslında saymaya kalksan çok teröris var.

FAZLA KIR PİDESİ SAĞLIĞA ZARARLI DEĞİL FAYDALARI SAYMAKLA BİTMEZ.

Habertürk gazetesinde "fazla maden suyu sağlığa zararlı" haberi yapan editörleri, reklam veren sodacılar üzülür diye işten kovulmuş. KIR PİDESİ DUDULLU MERKEZ'DE YENİ!!! Soda ve kır pidesini birlikte denediniz mi? Bi'k gibi oluyo, aha kovuldum.

Köşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim, ütopik bir dünya bu bahsedeceğim. Cahiller için açıklama, ütopik, uydurdum demek. Bu ütopyada sarılar her şeyi üretir, morlar ise sarıları sömürür. Sarılar cahildir, üstelik cahillik suçtur. Sarılar renk körüdür. Morlar gizlenmek için onlara kimin ne renkte olduğunu söyler. Herkes birbirine düşer, çok fazla sarı ölür. Morlar barış mesajları ile gelip iyi olurlar. Mor olmak basittir, insanları birbirine düşür, şimdi söylediğini sonra reddet ve yüksek sesle konuş, hep haklı ol. Morları bulmak için çözüm renklerde değil seslerdeydi. Sesi uzun süre yüksek çıkanlar mordur. "Bizi öldürdünüz" diyenler bile aslında mor, ölü olsalar konuşamazlardı. Sessizce çalışmaya devam eden sarılar her şeyi üretmeye ve ölmeye devam etti. Hastir! Bu gezegen Dünya çıktı ya lan!, Özür dilerim cahiller, ütopya değil, gerçek çıktı. İtiraf ediyorum ben de bir morum. Nerden mi biliyorum? Eskiden bir sarıydım. Çocukken sarışınmışım üstelik ya.

BAŞKANLIK SİSTEMİ OLSAYDI

- Artvin ve Rize'de etkili olan sağanak yağış sel baskınlarına neden olmaz, 8 kişi hayatını kaybetmeyebilirmiş...
- Dolar yıl başındaki 2,34 TL seviyesinden 3 TL'ye çıkmasıyla Türkiye'de kişi başına düşen milli gelir dokuz yıl öncesine gitmez; asgari ücretlilerin 1 Ocak 2015'te 949 TL olan ve 406 dolara tekabül eden asgari ücretli maaşı 333,3 dolara gerilemez; kişi başına düşen milli gelir de 1 Ocak 2015'ten bu yana 10 bin 404 dolardan 7 bin 714 dolara inmeyebilirmiş...
- Hayatını kaybeden 35 yaşındaki Jandarma Astsubay yakını 81 yaşındaki Döndü Tekin, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'a tepki göstererek "81 yaşındayım, atsın beni de içeri ama gençler ölmesin" diye isyan etmeyebilirmiş...
- Hatay'ın Reyhanlı İlçesi'ndeki Suriye sınırının tamamı beton bloklardan oluşan duvarlarla örülmez. 45 kilometrelik sınırdaki duvar örme çalışmalarının 3 yıl içinde tamamlanması beklenmeyebilirmiş...
- Ankara Polatlı'da bir yerel gazete, ilçeye soğan toplamak için gelen mevsimlik tarım işçilerini "şehrin dengesiyle oynamak", "sosyal yapıyı bozmak", "mevsimlik işçi gibi değil şehir yerlisi gibi davranmak"la suçlayarak manşetten "şehri terk edin" tehdidinde bulunmayabilirmiş...
- Koskoca Yunanistan Başbakanı Çipras, Nâzım Hikmet'in "En güzel günlerimiz, henüz yaşamadıklarımız" şiirini okuyarak istifa etmeyebilirmiş.

Akşamsefası

ÇOK ACAYİP YAA, SEN NAAPTIN BÖYLE BRÜTÜS YAA? NE DİYECEĞİNİ BİLEMEDİM SANKİ.. YANİ BU BÖYLE OLMADI BRÜTÜS.. ÇOK ACAYİP..
BİRAZ KİTAP OKU ÖKÜZ!

SELÇUK ERDEM
selcukerdem@gmail.com — twitter.com/selcukerdem

BAŞKALARININ YANINDA BENİMLE ÖYLE AZARLAR GİBİ KONUŞMA Bİ DAHA..
YA NE DEDİM ALLA ALAA, SADECE ÇÜŞ DEDİM..
ERCAAN..

YA BEN TAM ŞURDA OTURUYORDUM!
SİYAH DERİ BİR CÜZDAN?

BABAMA ALTIN SEMER VURMUŞLAR, GENE DE ANNEMDEN ÇOK KORKUYO..

BARIŞ SÖNMEZ
instagram.com/barissonmez
twitter.com/barissonmez
BİTKİLER KONUŞUNCA BÜYÜR DEDİK AMA NE BİÇİM MUHABBİRİTİ YARMIŞ ADAMIN...
FISKİDEN BURALAR HEP YEŞİLLİKTİ!

OTURAN BOŞA
TAŞA OTURMA OĞLUM, ÇOCUĞUN OLMAZ SONRA!
HEY ALLAAH!

KUSURA BAKMA FRELO, BU SAATTE SAHATİEZ FOYORUM AMA BİL BAKALIM NOOLDU?
SABAH SABAH GÜYANDA MI GÖRDÜN OLLUM??

KIZA BÖĞÜNÜ BAĞIRMASIN YOKSUNA, KIZIN İÇİNE DÜŞMÜŞ NEYİ GÖRÜNCEN SANDIĞI GİBİ DEĞİL..
ÖĞRENMEMİŞ OKUMAN BİR OLDU LAN!

AYDA HAYAT VAR MI DİYE YOLLADIK ADAMI, KONUYU HİÇ ANLAMAMIŞ...
YAŞANILACAK YER DEĞİL VALLA!

ECE TEMELKURAN

HOŞNUTSUZLUĞUMUZUN KIŞIDIR ARTIK...

Sarayların kapısına, evet hepsinin, "Seni sevmeyen ölsün" yazmalıar. Çünkü sarayların tek gerçeği budur. Çünkü bir yapıya "saray" adı verildiği andan itibaren yapının etrafında bir yaşam kurulmayabaşlar.

Saraylar gelir uzak diyarlardan,herkes numarasınıçekerbüyük gayretle.Saraylar bu yüzden çok eğlencelidir. Güldürmezse ölecek soytarıların kan ter içinde kalmasıyla eğlenebilen insanlarvar olabilirler içeride. Evet, ancak onlar gülebilirler insanların korkularına.

Saray denen heyulanın dönmesi için kölelertoplasırbahçede, nereye yürüyeceklerini bulamamanın yorgunluğuyla bir yörüngearayanyıldız kırıklarıgibi sallanırlarortalıkta. Bir ekmek parçasına sevinen insanların sevinciyle memnun olanlar yönetirler işini sarayların.

Vezirler, bilginler, alimler, bütün palavrabilgeliklerini, bütün o mühim ciddiyetlerini geçirip sırtlarına, gelirler. Kim daha kanlı,daha şüpheli, daha korkunç bir yöntem önerirse, baş vezirliğe o seçilir. Çünkü kralların tahtları korkunun en parlak mücevherleriyle kurulur. Kim en çok kandansöz ederse en çok onun sesi duyulur tahttan.

Yalan ve zulüm deryası

Saray, bir gemi batığı gibidir. Yoksul evlerin küçük hayalleri, küçükinsanların büyük umutları yıkılınca hep birlikte, tek bir saray eder suyun dibinde. Bu yüzden, senin benim gibi insanların sarayın kapısındangirebilmekiçin nefesini tutması gerekir ya da bir balık kadar unutmasıbildiklerini.Yalan ve zulüm deryasında solungaç geliştirebilecek kadar becerikli olanlar kalabilir orada hayatta.

İnsanın kötü yanı üzerinde saraylar inşa edenler kadar uzundur tarihi, insanın iyi yanına inanıp şiirler yazanların.

Bir kere saray kurulduktan sonra yıkması güç. Çünkü korkuve tiksintikadar hayranlık ve imrenme de yaratır saray denen nesne. Ah! İnsanoğlunu kandırmak ne kolay! Ne çabuk zanneder sadece bakarak payaldığına,hepsini yiyemeyeceği ekmeğin kokusunu alarak doyduğuna ve hiç yatamayacağı güzel kadınları hayalinde soymaya... Ah! O muhtarlar ne çok anlatacaklargördüklerini dostlarına ve ne çok övünecekler iştahla yalanmalarıyla.

Krallar, insanınkötüyarısınıiyi bilirler. Krallarinsanın o kötü, o çürük, o zavallıyarısıyla düşüp kalkar, o yarı ile iş tutarlar. Saraylar

ILLUSTRATION: ISMAIL GÜVENDİREN

insan kalbinin o berbatyarısı üzerine çatılırlar. O kötü yarı, oğlan ve kız çocuklarının cesetleri o sarayın bahçesinden çıksa bile sarayın zulmüne inanmak istemezler. Kral da bilir bunu: İnsanın zavallı yarısının, kazanacağından emin olmadığı bir kavgaya girmekte ne tembelolduğunu... Krallarinsanın yumuşak karnında eğlesirler.

Adı lazım değil...

Şimdi "hoşnutsuzluğumuzun kışı" geliyor, ünlü şairin dediği gibi. Kralların gelip krallarıngittiğini, insanın iyiye kötüyarısının hiç değişmediğini, maalesef değişmeyeceğini bilen şairin biri. O, kılıçla geleninkılıçlagittiğinibilirdi. Bu sebeple, en güçlü kralın savaş alanında "Bir at! Bir at için bütün krallığım!" diyerek yalvardığını hayal etmişti. Ama bak, *hayal etmişti!*

Bugün de birçok kişi hayal ediyor, güçlü bir kralın,hepimizin "adı lazım değil" diyerek adını anmaktan bile korktuğu o birinin, günün birinde, bir ata muhtaç olacağını. "Bir at! Bir at!" diye *bu yangınyerinde avuç açacağını.* Ama hayaldir bu, insanın iyi yanınadair inançlı, inatçı, inadına bir hayal! Fakat şunu da biliyoruz: İnsanın kötüyanı üzerinde saraylar inşa edenler kadar uzundur tarihi insanın iyi yanına inanıp şiirler yazanların.

İnsanlık tarihinin en son sahnesinde kavgayı kimin kazanacağını bilmiyoruz elbette. Kıyamettenevvel kim dikecek yerküremin üzerine bayrağını, söyleyemeyiz. Biz bitince, uzayın karanlığında sönünce, birileri gelip bizim hikayemizi merak edecek mi, onu bile bilmiyoruz hatta. Kimin bir at için yalvaracağından asla emin olamayız bu savaşta. Ama kimin kazanacağını da umursamaz şairlerin tarafını tutanlar. Ah! Şairlerin tarafını tutanlar!Tek tesellileri iyi dostlar, şüphe duymadan atılan kahkahalar, su katılamayacak kadar küçük mutluluklar ve *serçenin uçuşuyla genişleyen gökyüzü*... Az şey değildirbunlar. Saraydan daha uzunsürer hikayeleri.

Hoşnutsuzluğumuzunkışı geliyor.Yazdan daha uzun sürer kış, bilhassaüşüyenler bilir bunu.

Acılı bir şaşkınlık

Ya sandığımızdan da uzun sürerse kış? Ya hiç yalvaran bir kral olmazsa "Bir at!" diye? Ya kral kaçmaz ve saray orada öylece durursa, etrafında yalananlarla birlikte? Sen nerede olacaksın o zaman? Düşün bir kere. Ömür kısa, değmez acı çekmeye diye mi düşüneceksin? Tarih uzun öte yandan. Öyle ise sen, o kifürbaz sevgili şairin *Türkçe* söylediği gibi "Değmez bu yangın yeri, avuç açmaya değmez" mi diyeceksin?

Bak, öfke değil. Bak, nefret de değil. Mücadele ruhu, kavganın üşüşmesi de değil, emin ol. Ama bir tiksinti büyüyoretrafta. *Acılı bir şaşkınlık* demişti Nazım, öyle bir şey. "Nasıl olur?!" diye bağırıyor insanlar, "Ama nasıl olur!" Soru işaretleri giderek"Böyleolamaz" demeye gelen birer ünleme dönüşüyor. İnsanlar, bak öfke değil, nefret de değil, tiksintiyle bağırıyorlar. Duyuyorsun biliyorum.

Biliyorum, biliyorsun, herkes biliyor: Dört temel duygusu vardır insanın. Bunlardan biri tiksintidir. Öfkeden de güçlüdür aslında,bazensevgidende. Öfkelendiğine yaklaşabilirsin, sevdiğine uzaklaşabilirsin ama tiksindiğini miden kaldırmaz. Sen yiyip yalayıp yutmaya niyetlensen de miden dışarı gönderir girtlağından bir sarıntıyla. Tiksintiyi yenemezsin. İmrendiğinden bir kere tiksinmeye başlarsa insanlar...

Tiksiniyor insanlar. Buna hazırla kendini: Tiksintimizin kışına...

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

evrim: Her hafta espri bul, karikatür çiz... Başkanlık sistemi olsa böyle olmazdı!

ferruh: Dergide gram kahve kalmamış, Perker Amerika'ya giderken yanında mı götürdü lan!

aleyna: Beyler ben bugün de geç kaldım ama kendime göre erken sayılır yani.

serkan a.: Muhabbetiniz sevdiğimden değil de evde elektrik yokmuş, mecbur dergide kalcaz moruk!

tuğçe: Benim ağzımdan hep küfürlü şeyler yazıyosun bi hafta da İstanbul Türkçesiyle yazsana amk!

erhan: Ben döndüm memlekete, özlediniz mi beni?

aleyna: Bir elin tabutta, bir elin altında Serkan..

perker: Sizbu satırlarıokurken bendergidençok uzakta olucam ama ruhum sizinle, akıllıol Çay Lobisi!

bahadır: Tam erken göndericem bilgisayar bozuldu Faruk'cuum, başkanlık sistemi olsa böyle olmazdı!

dilşeker: Geçen haftaki salvonu gördüm baboli!

evrim: Kapağı da verdim köşemi de bitirdim. Şimdi beni rahatbırakın!

serkan a.: Beni niye çalışırken'in sonuna koyuyonuz kızlaaaar?

aleyna: Bırakın kağıt kalemleri, mis gibi börek geldi, köşeler hep yağ içinde!yiyo sonra!

ozvilay: Yağlıköşelerinizitinayla temizlenir!Serdar fotoşok kuru temizleme!

aleyna: Baruter'la gece mesajlaşmayın. Çok fena yazıyor. Ne yazdığı belli olmıyor anlamında yani.

serkan a.: Gündemi erkenden verdim, adeta Dolar kadar hızlıyım müdür!

serdar: Ligler başladı, arkadaşız siz onu! Giriyo muyuz ortak kupona pampalar?

tuğçe: Ben gidiyorum arkamdan çalışırken'de muhabbetimi yapmayın sakın!

serkan y.: Bu dünyalar böyle olduğuna göderek zorlasıyo komikliğ!

ekmeleten: Ya benim köşe de geçen haftadan renklenmişti. Yani diyom, ne güzel hazır iş..

serkan a.: Asosiat gibin gene sona yazın beni kızlaaar, iyi böyle!

D.E.Ç.S.İ.

ÖZET: "Deçsi" (sakallı Feridun Fidis, İstanbul depreminden 5 yıl sonra uyanır. Artık çok zengindir. Yeni ve görkemli hayatında, fırlatanı fotoğrafçısı olan gösteriş Deçsi, yeni arkadaşına, yani komutanı güvenmeyebilir diyerek kaçtıktığı adamla karşılar. Artık, şoka atmış asalarla, tüm evrene sırıtı sırıtı gülerek bakmaktadır.

Gerçeklik, bir tür antalojik oyun hamurudur. (ROBERT ANTON WILSON)

MENTEŞ & PERÇİN

Akşamsefası

D.E.Ç.S.İ.

YAZAN: MURAT MENTEŞ
ÇİZEN: M.K. PERKER

DEVAMI HAFTAYA...

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

"Feminizmi Baltalayan Halife"

Mustafa Salıcı

‹ MİNİ ÇAKAL ›

BARIŞ ATAR

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"Şu çocuk tacizcilerini öldüren şahıs..."

Eski emniyet müdürü, namı diğer Tazı Şinasi'yi mütevazı evinin bahçesinde, yaz güllerinin toprağını havalandırırken buldum. Üsküdar'daki baba yadigarı evinde emekliliğin tadını çıkarıyordu. Beni görünce, içten bir gülümseyişle doğruldu.

"Vay Nevzat Başkomserim, vay iki gözüm. Şükür kavuşturana yahu. En son ne zaman görüşmüştük?"

Sarmaş dolaş olmuştuk eski meslektaşımla.

"İki yıl olmuştur rahat" dedimelimle sırtına vururken. "Kokulu Katil vakasını çözmüştük birlikte... Hani şu Sarıyer'deki cinayetler..."

Ona tazı lakabını kazandıran kehribar gözleri canlanır gibi oldu.

"Ha, şu hemşirenin öldürdüğü yaşlı hanımlar... Kadın sağlam sapıktı, kurbanlarını adeta kokuyla yıkıyordu. Neydi o kullandığı kokunun adı..."

"O eau de toilette" dedim güya Fransızca bir aksan kullanarak. "Lancome firmasının ürettiği koku..."

Hayranlıkla baktı.

"Valla bravo Nevzat, ben dün yediğim yemeği hatırlamıyorum, senin hafıza zehir gibi."

"Yok be Şinasi, ben de çok sık unutuyorum şu sıralar... Kokulu Katil davası orijinal bir iş olduğu için aklımdan çıkmamış..."

Gözlerini kısarak hatırlamaya çalıştı.

"Babaannesiyle ilgili bir sorunu vardı değil mi hemşirenin?"

"Evet, küçük bir kızken,babaannesine bakmakzorundakalkmıştı.Zavallıkadın tuvaletinitutamıyormuş, annesi de yatağı bu zavallıya temizletiyormuş. Belki başka travmalar da vardır, neyse iştekızcağız kaldıramamış. Yıllarsonrayaşlıkadınları öldürmeye başlamış. Kurbanların öldürdükten sonra da babaannesinin kullandığı kokuyu,

Oyuncakçı tam bir profesyoneldi. Hiçbiripucu bırakmıyordu. Ne bir ayak izi, ne parmak izi, ne saç teli, ne tükürük, ne ter, ne de bir görgü tanığı...

üzerlerine boca ediyormuş..."

"Ayakta mı tutuyorsun Nevzat Bey'i?" diyen Naciye Hanım'ın sesiyle ikimiz de geriye döndük. "Aşkolsun Şinasi, böyle mi ağırlanırmısafir?"

Suçlu suçlu güldü Şinasi...

Ya dur Naciye ya, adam yeni geldi, hasretlik gideriyoruz ayakta..."

Naciye Hanım durmadı.

"Kusura bakmayın Nevzat Bey, Allah müstahakını versin, bizim Şinasi böyledir."

Akasya ağacının altındaki masayı gösterdi. "Lütfen, şöyle buyurun... Orası serin olur..."

Yıllarsonra Şinasi'yle ayrıntılı paylaşmak biraz canını sıkmış olmalıydı Naciye Hanım'ın, hiçsesimi çıkarmadangösterdiği ahşap masanın ucundaki iskemleye yerleştim.

"Kahve mi yapayım, yoksa soğuk limonatam var, ondan mı istersiniz?"

"Zahmet etmeseydiniz?" diyecek oldum, "Ne zahmeti Nevzat Bey, kırk yılın başında evimize gelmişsiniz..."

"Limonata içeyim o zaman."

Kocasını şöyle bir süzdü:

"Ya siz Şinasi Bey, siz ne içeceksiniz?"

"E ben de limonata isterim o zaman, bu sıcakta kahve gitmez..."

Misafirperver ev sahibesiiçeri girerken, elindeki küçükkeğiyere bırakıp karşımdaki iskemleyeyerleşen Şinasi ciddileşerek bana baktı.

"Hayrola Nevzat, hangirüzgar attıseni buraya?"

Seniözledimfilan gibilerinden lakırdıları bir yanabırakıpdoğrudankonuyagirdim.

"Altı yıl önceki bir dava için geldim. O zamanlar sen bakıyormuşsun dosyaya..."

Müşkül bir meseleylekarşılaşmış gibi asıldı suratı, hatırlayamayıp mahcup olmaktan mı korkuyordu acaba?

"Şuçocuk tacizcilerini öldürenşahıs..." diye açıkladım. "Lakabınısenin taktığınseri katil."

Şaşkınlıklamırıldandı:

"Oyuncakçı... Oyuncakçı mı? Yoksa yakalandı mı?"

Yıllarca peşine düştüğü katilin ele geçmiş olmasından sevinç mi duyuyordu, yoksa kendisi başaramadığı için üzülüyormuydu, belli değildi.

"Yok" diyerek durumu açıklık getirdim. "Yok, yakalanmadı ama yeniden öldürmeye başladı.

Dün Kasımpaşa'daki bir parkta,çocukların oynualanında bir ceset bulduk.Sabıkalı bir çocuk tacizcisi. Ensesinden sıkılan tek kurşunlaöldürülmüş."

Adeta nefesini tutarak sordu:

"Oyuncak da bırakılmış mıydı yanına?"

"Evet, birbarbi bebek..."

Gözleriheyecanlakıpırdamaya başlamıştı, emekli memur gitmiş, yerine o cevval katil avcısı gelmişti. Kaçınılmaz olanı duymuş gibi usulcabasını salladı.

"Biliyordum, öylece bırakıp gidemezdi. Biliyordum, geri gelmesi lazımdı."

Sanki hayatından hiç çıkmamış birinden bahsedergibiydi, sanki hiç unutamadığı eski bir aşk hikayesinden bahseder gibi...

"Dosyadaki bütün belgeleri okudum Şinasi; yazılan raporların hepsini,cinayetmahallinde olan bitenleri,kurbanların otopsi sonuçlarını... Amaişime yarayacak hiçbir bilgiye ulaşamadım. O yüzden geldim buraya. Belki sen daha ayrıntılı malumat verirsin bana..."

Bir an duraksadı, gözlerinden tuhaf bir parıltıgeçti. Evet, artık emindim, hiç kimsenin bilmediği bazı bilgilere sahipti ama hemen kaçırdı gözlerini. Ellerini çaresizce yanaçtı...

"Yok Nevzat, ben de senin bildiğinkadarını biliyorum. Keşke sana yardım edebilsem, ama ne bulduysam, kiminle ne konuştuysam, hepsini dosyaya koydum."Yalan söylüyordu ama beni ikna etmesiiçin birazdaha açıklamayapması gerekti. "Evet, Oyuncakçı tam bir profesyonel. Açıkkonuşmak gerekirse, polisolmasındanbile kuşkulandım. Çünkü hiçbir ipucu bırakmıyordu. Ne bir ayak izi, ne parmak izi, ne saç teli, ne tükürük, ne ter, nede bir görgütanığı... Üstelik kurbanların başka yerlerde öldürüp çocuk mekanlarına taşımasına rağmen. Biliyorsun, bu işler organizasyon gerektirir..."

Konuyu eşetemek için zarf attım:

"Belki de bir yardımcısıvardır..."

Alt dudağını sarkıttı.

"Onu da düşündüm, fakat bu tezi destekleyecek bir delil de bulamadık. Üstelik cinayetiişleyen iki kişi olduğunu ortaya çıkarmak ihtimali daha da artar. Cinayet mahallinde iz bırakmaktan söz ediyorum... Hem biliyorsun, seri katiller çoğunlukla tek çalışır. Ki, çocuk tacizcilerini öldürenbirinin, geçmişinde çokderin yaralarvardır;öyle herkese anlatamayacağı türden, utanç verici olaylar... Yok, Nevzat, bencetek başına hareketediyor Oyuncakçı... Ama çok güçlü biri, çok da akıllı. Elbette birtaşıt kullanıyor. Muhtemelen bir minibüs. Son cinayetinde... 2009 yılının Kasım ayından bahsediyorum... İki görgütanığı minibüs gördüklerini söylemişti. Minibüsün markasından emin değillerdi. Biri Volkswagen olduğunu iddia etmişti, öteki Ford... Ama her ikisi de gri bir minibüsten bahsediyordu. Trafik şubeyle işbirliğinegittik, İstanbul'daki bütüngri renkliminibüsleribulduk, içlerindeinceleme yaptık, sahipleriyle tektek konuştukama hiçbir neticeye ulaşamadık."

Neticeye ulaşmamış olabilirdi ama elinde bizden dahafazlabilgi vardı. Daha da önemlisi, bu dosyayı asla kapatmamıştı. Belki de hâlâ Oyuncakçı'nın izini sürüyordu. Ama ısrar etmeninfaydasıyoktu, dahası,ona inandığımı sanması işime gelirdi. Aklımdan bunlar geçerken geldi Naciye Hanım; elindeki tepsinin üzerinde, buğulanmış bardakların içinde iki limonata, yanlarında da ev yapımı kurabiyelerle.

Limonatamı yudumlarken sordu ev sahibesi:

"Evgenia Hanım ne yapıyor? Sağlığıiyidir inşallah..."

Bir keresindeonları Tatavla'ya davet etmiştim, çok sevmişti Evgenia'yı.

"Teşekkür ederim Naciye Hanım, iyidir." O anda aklıma gelenyaları söyleyiverdim: "Bir akşam yine Tatavla'ya bekliyor sizi. Buraya geleceğimi duyunca, 'Naciye Hanım'la Şinasi Bey'i davet et' diye ikaz etti beni. Önümüzdeki hafta bir gün bekliyoruz."

Şinasi'yleyeniden konuşmak için iyi bir bahaneydi bu. Yılların kurtpolisi, ailesinekarşı birden uyanan bu alakayı anlamakiçin kuşkuyla bakıyordu yüzüme ama tatlı eşi Naciye Hanım memnuniyetle mırıldandı:

"Aa... geliriz tabii, ne zamandır dışarı çıkmıyordu zaten." Kocasının sesini çıkarmadığını farkedince, dirseğiyle dürttü. "Öyle değil mi Şinasi? Gideriz değil mi?"

Neyapsın Şinasi,anında geldi hizaya:

"Tabii canım, Nevzat çağırır da gitmez miyiz?"

DEVAMI HAFTAYA...

İLKER ALTUNGÖK
twitter.com/ilkeraltungok
ilkeraltungok@gmail.com

Böyleyken Böyle

SEMRA CAN
semracan@gmail.com

AYNI İNSANLAR GİBİ, KEDİLERİN DE SEVİMİ EFSANELERİ VAR SEKSİYON.

Yeşil yola dur de, yeşil yol talanına dur de sakarın.

Akşamsefası

DİYANET SARMALI

Çıkanıksımın özeti: 4 yetkili abi konuşmaktadır.

-SA q4rd3shler!
-AS
-AS
-AS
-Ya'd'yorumki, yeni Star Wars filmi fena olmayacak gibi olm. Trailer'ını izlediniz mi?
-Ya hacı, ben izledim ama şimdi o sapı da ışınkılıcıolanışın kılıcı beni bozdu. O ne lan öyle.
-Hakkaten ya Allahaşkınanasılöylebi kılınçolur?
-İkiuçlu olsa anlayacağım, ama o da değil, bende anlamadım valla...
-Olm bırakın kılıcın şeklini. Ceycey Abrams bu seferpaso her şeyi maketle yapıyormuş. Onu gördünüz mü? Eski Star Wars filmlerigibiolacakmış.
-Yaolmaz öyle, nereye oluyor? Eski filmin bütçesi...
-Hangisi Episode 1 mi?
-Olmendandik filmdeoydube. Yavşaklık dolu bi filmdi lan. Carcar neydi öyle?
-Corc Lukas sırf Camayikalıları aşağılamak için öyle konuşturmuş diyorlardı heee.
-Lanilkfilm o mu? Episode 4 diyorum. Yeni Umut... Bütçesi 13 milyon dolar.
-Şu andaki kurlaiyipara lan. Biyıl önce 13milyon dolar alsaydım, şimdi%50 kârdaydım ya...
-Bakbanabak, yeni filmin bütçesi 200 milyon dolar abi. Nasıl ilk filmgibi olsun.
-Heval aya.
-Olm adamlar kasmış her şeyin maketini yapmış...
-Yemişim maketini İmparator kadar güzel. Star Wars filmiyoktubence. Hem sonunda kötüler kazanıyor gibioluyor, Luke'un eli gidiyor, Darth Vader'in babalıktestinin sonuçları geliyor, Boba Fet Han Solo'yu paketliyor. AT-AT'ler var, Yodavar...
-Şşşşşş... Şimdi bi saniye Yoda dedin dimi?
-Evet abi, çakalgibi bataklık gibibi gezegende takiliyor. Kesin arazi rantına yatıyor.
-Yoda'nınmağarası gecekondumuş haalar!
-Yapma ya. Uyanık... Kenstel dönüşüm Dagobağ'a geldiğinde tabii oraya apartman görecek.
-En az 290 katlı. Herİflerde yerçekimi de 0.8 olm!
-Metrobüs'e de 4 daggaymış... Yürüme yolu.
-He valla. Ya aklıma bi şey takıldı. Şimdi Luke'un bu mağaradakilerden emir alması doğru mupeki?
-Ya bırak mağarayı şimdi. Yodakaç yaşında?
-900küsur.
-Olm Yoda zaten böyleyse parasını 200 yıl önce fil anyapmıştır. Bak şimdi o Yodavarya...
Aniden kapı açılır. Müsteşar belirir.
-SAzanQu4arrr!
-AS
-AS
-AS
-AS
-Beyler durum çok acil. Bakanımızın aracındaki USB oynatıcı...
-Mercedes'dekinde mi yoksa özel uçaktaki mi?
-Ya dur, lafını kesme.
-Karavandaki mi?
-Yoksa... Zırhlı denizaltıdaki mi?
-Ya, Mercedesteki tamam ya. Bi şey anlatıyorum, dinleyin. Şimdi başganımızın zırhlı arabadaki USB oynatıcı...
-Şey migelmiş. Virüs? Allahkorsun malveyr filansa yandık!
-Ya bisus!
-Pardon abi. Amageçen seferkafam kadar virüs girmişti.
-Neyse ki virüsüçıkartıp adaların arkasından denize attıkda kurtulduk.
-Tuzlu su virüsü öldürüyormuş zaten. Zehrini aldı leptapın valla.
-Ya susun bi ne pis muhabbetiniz var ya? USB'nin diyorum, bağlıolduğuabit disk 700 devirmiş!
-Neeeeğğğğğ! Gezaiet! Fransız gibi yaptım, oldu mu sizce?
-Nasıl olur?
-Hemen 200 Terabaytlık solidstate alalım her arabaya. Terabayt şimdi 308 dolar. Hemen alalım.
-200tane alalım her arabaya!
-Dolar en yükseketeyken alalım.
-Her şeyvatana hizmet için, yaşasın!
- Selamette o zaman. ben gidiyorum.
-AS x 4
Müsteşar gider.
-Hahnediyordum? Yoda, olm o Yoda var ya seni beni mezara gömer. Tam bi çakal. Kulaklardan belli.
-G@tü yere yakın abi. G@tü yere yakından korkasın zaten.
-Olm o Yoda orçosu bak şimdi uyandım. Sağdasoldaeldebastonla geziyor, sakat numarası yapıyor. Ama Kulonların Saldırı'ndaKontDuku'yla manyak gibi ışınkılıcısavaşıyapıyor.
-Baston filan da kullanmıyor olm. Tam bir şerefsiz. Hanio sakat numarası yapan dilenci videosu var, polisler bunuyakalarmış, yürümeye başlıyor. Kameraya "Çekme ananı, babanı, bacanı" diye saydırıyor. Öyle bi şerefsiz demek ki bu.
-Bizimle dalga mı geçiyor olm Yoda? Yoda dedik, büyüğümüz dedik adam sahtekar çıktıya!
-Yeşil cüce! Öğrencilerine de halleniyordur o kambur kel!
-O zamankesin paraleldir hocam bence.
-Durolmbitirelimbu Yoda'yı. Bizeşekil mi yapıyor lan? Getirin altın leptapımı!

İki hafta sonra...
Diyanet İşleri Başkanlığı'nın aylık dergisinde Star Wars serisindeki Jedi savaşçıları eleştirildi. Yazıda, "Jedi savaşçılarının dinioİan Jediİsm günümüzde Hıristiyan toplumlarda taraftar bulaıak yayılmaktadır. Avustralya'da 70bin kişi, İngiltere'de 390bin kişi kendisini 'Jedi' olarak tanımlamıştır" denildi.

MUSTAFA SATICI

Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

ÇİZGİLİROMAN

En Kahraman Rıdvan'ın çizeri **Bülent Arabacıoğlu,Tipitip**'in de yaratıcısıdır. 70'lerde TRT içinçekilen çizgi filmlerde Tipitip'i Şener Şen seslendirmişti.

İlan: Çizgi romanımızda uyku rolü için Z harfleri aranıyor. Askerliğini yapmış, sigara kullanmayan ve gece mesaisi yapabilenler tercih edilecektir.

Red Kit'in atı **Düldül** hesap yapar, balık tutar, ağaçlara tırmanır, satranç oynar ve Mark Twain'i özgün dilinden okuyabilir. Red Kit'in (çizeri Morris) ile **Asteriks**'in (çizeri Uderzo) yazarı aynı kişiydi: **René Goscinny**. 51 yaşında efor testinde, kalp krizinden öldü, **Bartholdi**'nin Özgürlük Heykeli'ni tasarladığıapartmanda.

Çocukken "**İlle de roman olsun, ister çamurdan olsun**" şarkısındaki romanı, çamurdan **Tommiks** çıktı, **Zagor** macerası gibi bir şey sanırdım.

Fantastik Dörtlü, IronMan, X-Men ve Hulk'un da müellifi olan**Stan Lee**, Örümcek Adam'in ismini önce *Sinek Adam* veya *Böcek Adam* olarak düşünmüştü.

"İnsanoğlunun Taş Devri'nden bu yana problemi değişmemiştir. İnsan topluluğunun büyük bir bölümü ezilenler, küçük bir bölümü ezen, krallar, padişahlar, ağalardır. Daha küçük bir topluluk da ezilenleri ezenlere karşı koruyan kahramanlardır." **Suat Yalaz**

Çoğu süper kahramanın bir yardımcısı olur. Hayalimdeki "sanat çizgi romanı", bu yan karaktere odaklanıyor. Hikâyede pelerinli, tayttı süperi garson veya şoför rolü kadar görüyoruz.

Batman hep 34 yaşındadır. **Andy Warhol**'un **Batman Dracula** isminde tamamlanamamış bir film projesi vardı. **Joker** karakteri için 1928 tarihli **Gülen Adam** (The Man Who Laughs) filmindeki **Conrad Veidt**'tan ilhamalınmıştı.

1978 tarihli, 72 sayfalık bir **Süpermen** macerasında kahramanımız **Muhammed Ali** ile karşılaşır. Süpermen nakavt olur.

Tenten ırkçı mı değil mi hep tartışıldı ama pek hayvansever olmadığı kesin. Kongo macerasında ormanda kamufle olabilmek için, maymunlardan birinin derisini yüzüp giymişti.

Kanaatimce Yeşilçam'in en komik çizgi roman uyarlaması, aynı zamanda çizer olan **Süleyman Turan**'ın Gamlı Baykuş'u, **Ali Şen**'in Mister Blöf'üoynadığı **Korkusuz Kaptan Swing** filmidir.

"Aslında çok dua eden biri değilim, ama oralardaysan, lütfen beni kurtar Süpermen!" gibi laflar eden **Homer Simpson**, bir keresinde kızı Lisa'nın "Havai fişek fabrikasında işe ne dersin?" sorusunu "Şu mükemmeliyetçiler mi, boşver!" diye yanıtlar.

D.E.Ç.S.İ'nin üç ayrı açılımını açıklıyorum: Domestik emprovizatör çorabını salona itelemez. Oekupaj emekçisinin çuvalı sürreal imgedir. Deve ekselanslarıçömelirse soda içer.

"Romeo ve Jülyet'in altı çocuğu olsaydı, haklarında bir kitap yazılır mıydı sanıyorsun?" **Azrail'i Beklerken • Marjane Satrapi**

"Ne iş yaparsın?" dedi kötü adam. "Konuşma balonu yazıyorum" dedi iyi adam. "Patlatırım ben onları" dedi kötü adam. "PAAATT diye mi, POOFFF diye mi?" dedi iyi adam.

İLK GÜNAH

Bir elma cennetinde doğdum. Yaz akşamları, şehvetli bir günah kadar cazip elma kokuları, takatsiz esintiye katılıp kuytu sokaklarda salınıp dururdu. Hasat zamanları, kahvehanelerde, hamamlarda ve karanlığın örtüsüaltındafırsatçısimsarlarlaetlma konuşulurdu. Pazarlıklar, dedikodular, kavgalar, türküler vedeyimlerhep elmalıydı. Elmaya dair her şey konuşulurdu ama kimse Kasım'ın elmalarından söz etmezdi.

Kasım, kasabaya küstüğü için elmalarını Kars'taki bir tüccara satardı. Kasabadan kimseyle muhatap olmaz,ihtiyacıolan herşeyi hısımları aracılığıyla Kars'tan alırdı. Kasabanın doğu ucundaki son bağ Kasım'ınkiydi. Onun elmalarınınhepsi imzalıydı. Henüz elmalar kızarmadan,tek tekhepsinin üzerinesiyah kâğıttan iki harf kesipyapıştırırdı. Adınınve soyadının baş harfleri olan "K" ve "T" güneş almadığı için hep yeşil kalırken iri meyvenin her yeriboylamasına kızıl ve bordo hatlarla renklenirdi.

Kasım 40'lı yıllarda askerden döndüğünde, Amasyalı bir arkadaşından öğrendiği gizli bir tekniği deneyerek o elmaları yetiştirmiş ama kasabalı onun yarattığı muciziyi görmezden gelmiş; ısırdıkları zaman gömleklerininyakasını, çenelerini, arsız göbeklerini ıslatan o elmaları kendi yetiştirdikleri saman tadan, kokusuz ve anemik meyvelerle bir tutmaya kalkmışlar. Bunu bile yapmamışlar aslında. Üzerine hiç konuşmamışlar, o şehvetli tadıyok saymışlar. Zavallı genç, onca emekle, sabırla yetiştirdiği

Kasabanın merkezinden akan ırmak bile Kasım'ın bağının önünden geçerken gençler ve dinginleşirdi. Hazzın ve acının kaynağıydı Kasım'ın bağı...

meyvelerin çürümesinden korktuğu için, değerine değmezine hale dökmüş. Biraz daha bekletse, komposto fabrikasına düşecekmiş o başyapıtlar. İki yıl artardaaynı tuhaflığı yaşadıktan sonraKasım, kasabalıların kendisine komplo kurduğunu iddia etmeye başlamış. Üçüncü senenin başında, bir akşamüstü hışırnla kahvehaneye girip "Benim eserimi ağaçta çürütecek adamoldunuz mu lan siz?"demiş ve o günden sonra kasabalıya tek bir elma satmamaya yemin etmiş.

Üçüncü yıldan başlayarak Kasım, tek tek elmalarına imza attıp bunları Kars'taki ahbabına göndermeye başlamış."Bu şerefsizlere birtane verirsen elmalarını rüyanda bile görmezsin!" demişüstelik.Bağ evinin kapısınakadargelen kaymakam muavinini, bir inzibatsubayını hatta birhakimi bilegeri çevirmişğüya...

Hazzın ve acının kaynağı

Üç iri köpeğivardı Kasım'ın. İkisi orta boylu bireşek iriliğindeydi ya da çocuk olduğumiçin banaöyle geliyordu. Bu üç vahşiyaratık,bütün gün bağ evinin taraçasında oturupgelip geçen herşeyedikkatlebakardı. "Herşey" derken gerçekten herşeyi kastediyorum. Havadaki

İLLÜSTRASYON: İSMAİL GÜZELSOY

atsinekleri bile onların dikkatinden kaçmazdı. Havlamaz, pis bir hırıltı çıkarırlardıyalnızca. İkiyanına akasyave salkımsöğütlerin dizili olduğu, yay gibi kıvrılıpsonraovanın düzlüğüne uyarak kasabanın merkezine kadarengebeli yolu izleyen ırmak,Kasım'ınbağının önünden geçerken genişler vedinginleşirdi. O ürkütücü dinginliğinkenarındayürürkenbaşımı çevirip o köpeklere, taraçada uyuklayan Kasım'a, hele ki elmalaradoğrudan bakmaya cesaret edemezdim. Hazzın ve acının kaynağıydı Kasım'ın bağı. Irmağın paralelinde, kavun tarlalarının kenarındaki yol,güvenlive aydınlıktı. Kasım'ın bağının yoluysa, yaşlı ağaçların güneşi perdelemesinden dolayıağır gölgelerle koyulaşırdı. Yine de teyzemegiderken o yolu kullanırdım.Kalbim sekerek, köpeklerle, Kasım'la ve elmalarla göz göze gelmemeye gayretederek ve her üçünde kaçamakbakışlar atarakyürürdüm.

Elmalarınkokusunu çalmak için bunu yapardım. Kasım her şeyi saklayabilirdi, sakınabilirdi ama o serinyolaakan, her şeye bulaşan elmaların kokusunu çalmamı engelleyemezdi. Evet, onlarla gözgöze gelemiyordum. Henüz sıcak renklerin cümbüşüylesırlanmışelmaların görüntüsünü yeterince çalamıyordum ama kokusu benimdi. Her hafta cumartesi ikindisi, Kasım'ın elmalarının kokusuyla mest olurdum. Şehvetli bir iç çekişle o rayıhayı içime doldurur, soluğumkesilenekadartutardım.Işıksız sonbaharserininde, gaz lambasınınaltına dizilmiş yorgun kasabalıların, hayaliyle yanıp tutuştuğu elmalarabakmaya cesaretettiğimde dokuzuncu yaşımayeni basmıştım.Artık çaktırmadan incelemeye de başlamıştım o güzel yumruları...

Birşey söyleyecek olsa"Ben zatenyavaş yürüyen biriyim, ne var bunda?" diyecektim. Ne söyleyebilirdi ki? "Niye yavaşyürüyorsun delikanlı, haydi bakalım hızlıyürü, elmalarımın üzerindeki kızıl, bordo, uçuksarı renklerden oluşan muazzam ebruyu, efsunu, leziz kokuları çalmasana!" Böyle bir şey söyleyebilir miydi?

Bir çocuğun aklındaki resim, asla yetişkinlerin dünyasının belirgin çizgilerinden oluşmaz. Her şeye rağmen aklımdaki Kasım, kasabalıların inanmak istediği gibi manyak biradam filandeğildi aslında. Küskün bir yürekti yalnızca. Bu yönüyle onu kendime benzetirdim.

Yumruk ve elma

"Yakala şunu!" diye bağıran kadınıduyup etrafa bakındım. Bir karış boyunda, koyu kahverengi bir enik, ön ayaklarıyla ırmağınkenarındakitaşatutunuparka ayaklarıyla çırpınarak kıyıya çıkmaya çabalıyordu. Kafamı Kasım'ın bağına doğru çevirdiğimdeyse, ulu elma ağacının tepesinde bir adamla bir kadının bana **baktığını gördüm. Güzel elmaların arasında, beyaz tenli**, iri gözlü kadının kaygıyla banave köpeğebaktığını, Kasım'ınsa kadının aşağı düşmesini engellemek istercesine onun omzuna sıkıca sarıldığını gördüm.Kadın ağaçtan atlayabilirmiydi sahiden? O kadarçok mu seviyordu eniği? "Çocuk, onu yakala" diye bağırdı ak sineli kadın. Düşünmeden ileri atılıp eniği aldım ve kıyıyaçıkardığımda ilk kez bağ yönünden bir havlama duydum. Birkaç dakika içinde Kasım, ak tenli kadınve eniğin anasıyanıma gelmişti. Islanmışenik encikleyipduruyordu. Kadın onu kucağına almak için eğildiğinde bağı çözülmüş yakasından memelerinin bir kısmını görmüştüm. Aklıma iki kelime gelmişti: Yumruk ve elma... Elma ve yumruk birleştiği zaman meme mi oluyordu?

"Çitin altından geçer, demiştim değil mi?" diye söyleniyordu kadın eve yönledinde. Kasım duyamadığım, anlamlandıramadığım bir şeyler mırıldanıyordu. Bağ kapısını kapattıktan sonra kadın bana döndü, gülümsedi ve kafasını okşayan bir el gibi başının üzerinde çatallanıp genişleyendaldan iri bir elma koparıpbana fırlattı. Kasım dönüp bakmadı bile...

Uzay Yolculuğu 1982, yeni bölümüyle haftaya devam edecek.

Akşamsefası

Akşamsefası

CEM GÜVENTÜRK
instagram.com/cemguventurk

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Hayal Kurmak*

Hayatta en sevdiğim şeylerden biri, hayal kurmak. Kendimi bildim bileli hayal kurarım. Ama öyle zengin olmak, mankenlerle sevgili olmak, yat kat falan gibi düz adam hayallerinden bahsetmiyorum. Mahalledeki diğer veletlerle saklambaç, ebelemeç, yakar top, kutu kola maçı, kukalı saklambaç falan gibi günlük rutin işlerimizi yaptıktan sonra çayıra yayılıp hayal kurduğumuz anlarda millet zengin ve ünlü bir futbolcu olma hayali kurarken ben gezegen olmak gibi fantastik hayaller kurardım. "Gezegen olmak mı istiyorsun?", "Hee... ehehehe" gibi diyaloglardan sonra arkadaşlarımı genelde anneleri çağırdığı için onlar evlerine giderdi, ben de sığır hayallerimle baş başa kalırdım. Gerçi annelerinin çağırdığını da hiç duymadım ha. Zaten hayalimi kurmayı bitirip sırtarak eve giderken de bunları kutu kola maçı yaparken falan buluyordum hep. Ulaaann...

Star Wars'u izlediğim zaman Darth Vader'dan ne biçim korktuğumu yazmıştım önceki haftalarda. İşte o zamanlar hayal kurarken, sanırım sırf bu yüzden, Darth Vader yerine direkt Stormtrooper olmak istiyordum. Stormtrooper olup Darth Vader'a posta koyduğumu kurguladığım hayallerim favorilerimden biriydi. Bir anda posta koyup Jedi'lara avantaj sağlıyordum, isyancılar benim hastam oluyorlardı. Yoda'yı da tokatlıyordum sonra. (Oldum olası sevmem zaten yeşil cüceyi. Tipini s.ktimin. ÖNCE KONUŞMAYI ÖĞREN ASLANIM! Yüklem ayrı yerde, özne başka yerde, sonra vay efendim Master Yoda. SİEE!..)

Futbolcu olma hayalleri kurduğum bir dönem de oldu. Futbolu çok seviyorum, yalan değil. Futbolcu olma hayali kurmam da bence gayet normal bu yüzden. Ama Galatasaraylı olmama rağmen hayalimde futbola Galatasaray'da başlamıyordum. "Bodrumspor altyapısında yetişip sonra A takıma çıkıp oradan sen al Bodrumspor'u birinci lige çıkartmayayım mı? Vay efendim oradan şampiyon oluyor Bodrumspor, şampiyonluk maçında golü ben atıyormuşum ama Galatasaray'a atıyorum sonra ağlamamla beraber kupayı alıp Galatasaray'averiyorum ve çok güzel oluyor her şey..." gibi fantastik hayallerim vardı. Hayale bak! Cümle yapısı da aynen bu. Ondan sonra Yoda'ya laf ediyor sığır.

Erotik birtakım hayallerim de yok değildi tabii, şimdi buradan yazıp da efendime söyleyeyim birtakım sıkıntılar çıkarmanın gereği yok. Ama işte yukarıdaki Bodrumspor hayali kurgusunun erotik versiyonunu düşün. Bir de bütün hayallerimin sonunda her şey çok güzel oluyordu. Nasıl güzel diye sorma çünkü detay olmuyordu pek. Güzel işte. Ortaokul-lise yıllarımda Tarih Atlası isimli fantastik kitabın da etkisiyle haritada kendi devletimi kurup tükenmez kalemle sürekli sınırlarımı genişletiyordum. Ama bazen bana bile fazla geliyorsa demek, sınırları tipeksle düzeltip geri çekiyordum falan ama bu hayalimde bile sonu güzel oluyordu. Ne biçim bi iyimser dangalaksam artık. Düşün şu anda devletyönetip aynı çocuk oyununuayrı zevkleoynayıp oynadığı oyunun gerçek olacağına inanan insan var şu dünya üstünde. Çok enteresan lan. Şimdi burada uzuun uzuun kendilerinden bahsetmek istemiyorum amavar böyleinsanlar sen de biliyorsun. Biz de onların hayal dünyalarında yaşıyoruz. Ve muhtemelen de o insanların oynadığı oyunun sonunda her şey benim hayallerimdeki gibi güzel olmayacak.

ORTAM
En telmaza adam
ssonmezkorakurt@gmail.com

özet: KORAY OYLE HAYIN Bİ STRATEJİ KURMUŞTUR Kİ, ÖNCE ORTAM'I ÖZLEM'LE Bİ ŞARAPÇIDA BULUŞTURUR, ARDINDAN O GİZEMLİ/ATAKLI ÖZELLİKLERİ BELİRİVERİNCE AYAĞINA MEKANIN ÇIKMASINDAN GEÇERKEN TESADÜF HESABI ORTAM TARAFINDAN MAŞAYA DAVET EDİLİR. AMAÇ, KORAY'IN ASLINDA ÖZLEM'E ASLI MAHREMİ, DUĞUN Bİ ADAMIN OLDUĞUNU İSPATTIR.

Akşamsefası

Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam - Emirhan Perker
Güven Bilge - Mert Dolapçıoğlu

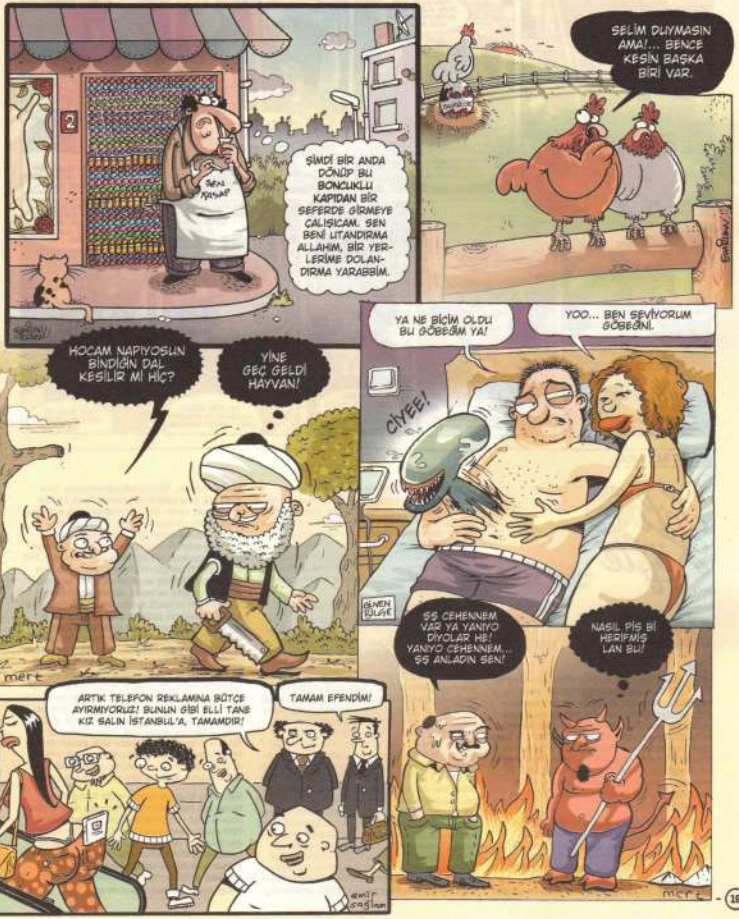

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

BAHARAT

Kanımız içimizde şimdilik. Büyüyen, esneyen, duran, saçmalayan, şaşıran, her yerde ve hepimizden hızlı, bir o kadar da zengin hayatlarımız. Karşılaştığın ne ise, şekli şemali, nasıl yaşanacağı sana kalmışlarında. Bittabi onun içerisine ne katacak isenbiraz karakterin, akıl fikrinde etki eder. Yaşamınkıvamını bir sürüşeyile tutturabilirsin yada tutturamayabilirsin. Nihayetinde keyifli bir lezzeteulaştırmak senin elindedir. Küçükbir muhabbet geçelim o zaman; biliyor musun bu dünyadakisayılıgünlerinealdığın birçokşeyin baharat karşılığı var.

Şeytandırtat, detayda gizlenir. O detay baharattır. Zaman, doğa ve dünya; hepsinin kendine has, eşsiz ruhlarını topraklar, dağlar, ormanlar, kök dibi, kayaaltı ileçokuzun işlemiştir. Deli karşılarbazısı seni,şekeri, likörü, lokumu, yağı.Kimidinginlik,bir diğeri telaş, acele vadeder, uyandırır ya da uyutur kişisine göre. Tat beş çeşittir ama kendi ile çarpımı sonsuzakadareklemlenir. Hikâyede anlatır damakla dinleyebileceğin. İyibir buruınsahibive meraklı damak erbabi sen diileğini, söyleyeceğini, onlarla, dilinin ucu ilede iletebilirsinkarşındakine üstelik. Hatta dilekve büyülerin de malzemesidir. Baharatın iki vazgeçilmezi vardır tüm dünyada, bizleri ortakkılan,hepimizdebulunan: Elve göz. Kararında duran ve ikisini de korkak alıştırmayan. Herinsanın kokusu, lezzeti vardır. Hepimizaslında türlütürlü baharatız.

Misal doğum nanedir, nefes ve başlangıçtır, ilk anda acı mı, değil mi derken ferahlık gıdıklar alabildiğine. Likörü kriptonit şerbeti oh mis. Serinleten ne var ise ona dolgunluk verir, yoğurttan limona kadar. Barışmak çubuk tarçın, biraz karamsar ve acımsıdır ilk anda. E küsmüş, kırmışsın birbirini zaman geçmiş reçinelеşmiş gönül yaraları. Ama sonrauyuştururbereleri, darbeleri, öfkeni,tasarı perdeleyip sakinleştirir. Affettirir ama unutturmaz olanı. Onun tek yumurta ikizi karanfil, haklı olarak iddialı,hergeleveşantidir;hâkimiyetkurartüm duyuların arasında. Garip yerlerde karşılaşırsın onunla, dişçi koltuğunda ya da sarımsağı bol bir işkembe çorbacısı sortisi sonunda. Yıldız anason anneannedirmin,dayanındaki eşlik ettiği ne olursa. Sakin, mağrur, yumuşak ve bağışlayandır. Tatlı veya tuzlu, ne olursa,sepya renklere boyar bir güzel. Baharatlarıntaş plakseli dilberdir, gözleri de çok güzeldir. Kekikise köyündelisi, ailesindeçeşit çeşit şekli mevcut. Dünyada koca bölgelerin, dağın taşın doğal parfümü. Zeytinyağı ile gizli yavuklu, sıcakçöllerde yaşayanzahterin uzun zamandır göremediği panpası. Hani acayip suskun birisini getirakl.na, neredeyse hiçkonuşmaz,hüzünlü,ağlamaklıbakar bir de göz bebekleri. Kimyon,bildin değil mi; görmüş geçirmişliğiganidir, anlatmadığı için bilemezsin. Tahmin edersin ama boş. Tersi pistir çokfenabastırır diğerlerini; Kadirağabey misalitatarı vardır. Ağır klasmanda takılır kokoreç, ciğer ondan sorulur bir güzel. Soğan yanında kadrolu olarak çalışır. Bir de düşünde oturaklı, ağırbaşlieniştenin delirip kravatı alına, ceketibele bağlayıpcoşkuyu verdiği, kelle olduğu anı gör. Bak o kişiştir. Ertesi gün hiçbirşey hatırlamaz ama akıldakalır.Haşhaşve çörekotu noktavevirgülüdüraslındaşekilve lezzetolarak. Neyinüzerine gelirlerse bir nefeslikduraksama, hızlıolanne var ise bir yavaşlama vadeder. Dişin arasına kaçar, her ne kadar susam ile karıştırılsa bile. Çıktığında sankihâlâ oradaymışgibi kitlerkafanı, inatçıdır, beklenmedik anlarda kullanırsan aklını alır. Öfkeli olanda vardır; pulbiber misal. Hakikive yağlı acılıkta olanlıkan davası güder gibi sarılır,yapışır boğazına. Karabiberin narin centilmenliği, kırmızı toz biberin rikkatli nezaketi yoktur onda. Ani, haldır huldurvedirektgirer konuya, uzatmaz lafınısakınmaz. Erketedeki yancısısumaktır,silik gözükür ama tehlikelidir, arada fitne fücur tahrik eder onu. Hayallere de yolculuk yaptırır kimi. Bin Bir Gece Masallarının kokusu olsabu kesin safran emin ol, hafif gül suyuna meftun, renginden belli zaten bakır. Asındabinlerce türü var, biliyorsunuzişte.

Baharatın iki vazgeçilmesi vardır tüm dünyada, bizleri eşit kılan, hepimizde bulunan. Ama kimlerinin el ayarı ve göz kararını geçtim, taa hamuru öyle yavan, çürümüş ve bön ki. Alemdeki hiçbir şeyözünebir dirhem lezzet katamaz. Ha bir de tekbaharatatırlaronlar aktarlarındansarayalrna. Kınadır o da kanile yakılanından; kendi sülalesi, şürekâsı veiktidarıçın kurban ettiği. Dahaağzısüt kokan ana kuzularını süslemek için...

Akşamsefası

LOMBAK

Bahadır Baruter

Fatih Solmaz

Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN
aydoganozer@gmail.com

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozano nen

TESLİM OLUYORUM

■ Biz çağırmayız, davet de edilmeyiz ama bir şeyler olur ve insanlarla, hesap etmediğimiz ve edemeyeceğimiz meyanlarda, tahmin edemeyeceğimiz mecralarda aniden buluşuruz: Bu bir şölendir ve davetiyesizgirişlerle gelenkimi güzellikler, bizi kendilerine tepeden tırnağa âşık etmeyi iyi bilir. Bir delilerin kapızili olmaz, bir de böyleanların.

■ Diktatörler, âşıklar, Melâmîler, "Hadi gelbirerduble rakı içelim"ciler,seyyar satıcılar, falcılar, Hurûfîler, "Sen hep benim hayatımda olsana"cılar, "Sana ne?"ciler ve "Ben böyleyim"ciler, adres tarifi sorup teşekküretmeyi unutanlar, "Bizsize demiştik"çiler, "Sen benim kim olduğumu biliyor musun?"cular, "Ülke bu haldeyken sen neden tepki vermiyorsun?"cular, kolundan tutup da çekiştirenler, peşinden koşup da erişemediklerin, masadan kaktığın anda ardından dedikodu yapacaklar, "Anlatan ne güzel yazıyorsun!"cular, garsonlar,taksiciler, polisler, zorunda oldukları için parklarda uyuyanlar, Stoacı bir keyfi yaşamak için plajlarda sabahlayanlar, sebebinin kendisiolmadığı bir savaşın gidişatını değiştiremediği için kendisini vicdanen suçlu hissedenler,birazdan pimi çekip kendisinin ve başkasının canına okuyacak intihar bombacıları, hümanist olduğunu ilân etmekten zevk duyan ama aslında faşizmin hasını uygulamaktan hiç vazgeçmeyecekler, "Seninledünyayı gezelim mi?"ciler, hayatının kadınlarıve hayatının erkekleri, sanasadecehakikâti hatırlatanşamanlar, "Bir komün mü kursak acaba?"cılar, hiç konuşmayan otostopçular, yerigelseiki böbreğini birden sana istemediğin halde sana vermeye hazır hissedecek fedakârlar, anneler, babalar, düğün günü evlenmekten korktuğu için fısıltılarla sana kaçacak dostların, çomarlarvetekirler,sana sormadan, köyünekasabana, sağınasoluna, yan koltuğunaveyaüst katına, arkana, önüne, burnunun dibine, karşı sandalyene ve yanı başına, yatağına veyahut ciğerine kadar,muhtemelen de üstüneüstüne gelecekler dir: Sevabına da girecektir onlar, belânada.

■ Kimi zaman hayatına sızanbir insanın, kimi zamanda hayatına sızan bir cümlenin, önüneçıkıveren birduvaryazısının,bir şehrin, bir ağacınveyahutbir duvarın dibinde şahdamarına nâzırçekilmişbir sustalının, hayatını baştan aşağı değiştirme ihtimaline hâiz görünmez gücü, seni belini kavrar gibi ilk ilk teslim alacaktır yabancı... Zevkinevarmıyöğrenmişsen eğer, bu hayatta seni seni istemeden bulduğunu düşündüklerinin, yaşayacak olduğun güzelliklerin keferetine dönüşmesi de an meselesidir. Çünkü o zaman teslimiyet hâlinde seçiyor olmanın kıvamını tadarsın veönüneçıkan iki yoldan dahauzun olanı seçersin: Çünkü-artkiyi bilirsin ki- daha uzun olan o yol,daima manzarası güzel olandır. İşte o zaman başlar güzel kahkahalar, başından sonuna ezbere bildiğingüzel şarkılar, güzelyemekler vegüzel kalçalar, güzelinsanlarvegüzel içkiler, güzelcümlelervegüzel sesler, güzel adalarvegüzel odalar, ıslak iskele kokusunu sevmeler, bir şeyler, bir şeyler...

YUMURTALAR

*Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Cihan Topçu

Berkay Yaşar

Erhan Güneş

Ayberk Şentürk

Uğur Aksoy

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Gürdem Sındıraç

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 27 AĞUSTOS 2015 - SAYI: 675
HAFTALIK YAYIM SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1305-7529
www.penguen.com

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

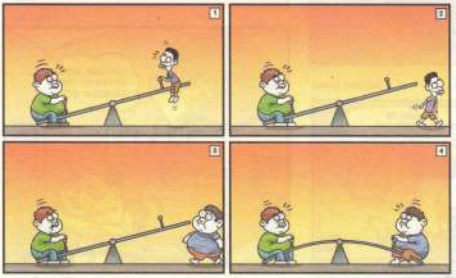

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
3 EYLÜL 2015 • 36 676 4,00 TL

Ece Temelkuran
Etli Absürt Böreği: Anadolu'nun Son Lezzet Durağı
Selçuk Erdem
Uzay Yolculuğu 1981

Akşamsefası

Emine Erdoğan, şehit aileleri için "Evladını kaybedenlere engin sabırlar diliyorum. Sabırcı ama meyvesitatlıdır" dedi.

Yeni yönetmeliğe göre, 'Terörle Mücadele Yasası' kapsamındaki suçlarda ihbarda bulunanlara, üst sınır 200 bin liraya kadar para ödülü verilecek.

TERÖR SUÇLUSU YAKALATANA PARA ÖDÜLÜ!

İstanbul Aksaray'da kendisine toplucasaldıranesnafı döven İrlandalıboksör turist, fenomen halinegeldi.

Gezi'yi hatırlatan Erdoğan,Türkiye'ninbirkaç 'çapulcunun' ve 'teröristin' at oynatacağı ülke olmadığını, söyledi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, cebinde sigara gördüğü vatandaşa "Sigarayı bıraktım de bakayım!" diyerek müdahale etti.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Gelin bugün bir şey deneyelim sizinle... Türkiye birkaççapulcununat oynatacağı ülkedeğil.Büyükdüşünün!

Mesela içinizdeki terör suçlusunu ihbar edin. Kesin kötü bi şeyler yapıyordur!

Hopa'da 8 kişinin öldüğü sel felaketi sonrası, sularınsürüklediği çöpve atıklar, kamyonlarla taşınarak Karadeniz'e dökülüyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın, şehit uzman çavuşun kız kardeşinetelefonda, "Ağabeyin de bu mesleği seçmeseydi" dediği öne sürüldü.

Milliyet gazetesinde, özellikle muhalif kimlikler olmak üzere birçok yazar ve muhabirin işine son verildi.

Başbakan Davutoğlu, parti konuşmasında "Hayat standartlarını siyasete girerek değiştirmiş olanların aramızda yeri yoktur" dedi.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

DUDAK OKUMA KANLI BİTTİ!

Cumhurbaşkanımıza "dudak okuma" yöntemiyle hakaret ettikleri anlaşılan iki kişi gözaltına alındı. Kahveci Mustafa Abi gaydanak yansmasından dudak okuma yöntemiyle arkasından "g bebek" diyen Hakan isimli genci kaynar suyla haşladı! Çocuk arkadaşına "hadi gidek" demiş.

İRLANDALI BOKSÖR KANLI BİTTİ!

Esnafı döverek kahraman olan adama karşılık vermek için esnaflar adası gayesi Sedat Abi'nin öndeliğinde toplanan semtimiz esnafı, Natbur Ayı Sedat'ı İrlanda'ya gönderip esnafı dövdürmek için hareketegeçti. Ayı-Sedat'ı ballar böreklerle besleyerek kavgaya hazırladılar. Irlanda Büyükelçiliği sebeplerini öğrenince vize vermemiş. Tırsbı korkaklar. Kürt tekeciiyi bıçaklamış bu.

MUTLULUK YARIŞMASI KANLI BİTTİ!

Mutluluk araştırmasında, ülkemiz ülkeye sıralamasında sondan üçüncü oldu. Şike var, Eurovision'daki gibi hakkımızı yediler. Yunanistan' dan filan yine puan çıkmamış bize. Bizi sevmiyolar işte, biz de birbirimizi sevmiyoruz, nası mutlu olalım? Hakkı Abi "mutlu musun" diye soran muhabirimize saldırdı!

YENİ MESLEKLER: İHBARCILIK

İhbarcılara para ödülü resmi gazetede yayınlandı. İş bulmak için resmi gazeteye bile bakan Murat Abi "sen zz yatarsın" diye küçük kardeşini ihbar etti. 200 bin lirayı kadar vereceklermiş. Gazetenin sadece 90 kuponu ihbar ediyor zaten.

Kaşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim, ağır sarhoşum, gündüz gözü iştim, bir kaos içindeyim, çünkü ben sanatçıyım. Meh meh meh! Birlikteiştiğim gündüz gözünün, gözüne gözüne bakıyorum. "Çıkmazdan çıkan kelimeler bulmak içinbunları yaşamak zorundayım" diyorum sonunda. Yani sanat kaşkım için, bu bir iş sadece. Nefret ettiğim, çok sevdiğim bir iş. Bir şeyi hem çok seviphem nefret ettiniz mi? Hakime Aşkın'ın gözlerinde kocası için görmüştüm. Sevıyor ama nefret de ediyor.Çocuklarının adını "Kaos" koymalarını önermiştim, "Selahattin Kayra" koydular. Kayra sorunlu oldu. 13 yaşında adam bıçakladı. O adam bendim. Çünkü çocuğun gözlerine bakttın, tanıdık duygular yaşadığım anasının meyveisinin ruh halini görmek için. Sevgiyi ve nefreti bir arada yaşayanlar hep mutsuz olur. Çocuk da kendini böyle ifade ediyor. Ona kızmadım, şikayetçi olmadım. Tırstımsanızı, arada hariçkalıyor. O haraç sanısın, ben ona harçlık veriyorum. Işe yatırım bu, teniyenca anlatacam Kayra'ya.

AKŞ MULA
ŞÖYLE OLMUŞ BÖYLE OLMUŞ

İHBARHATTI

- 3G'den4.5G teknolojisinegeçişle, çevreyeverdiği zarar ilebilinen baz istasyonusayısının 3 yılda100 binden 130 bine çıkarması bekleniyormuş...

- Soma'da 301işçininhayatını kaybettiği maden faciasıyla ilgili yargılananTKİ Kontrol Şube Müdürlüğü'nde Başmühendis Adem Ormanoğlu ve aynı birimdeki maden mühendisi EfkanKurt'un terfi ettirildiği ortaya çıkmış...

- Göcek Koyları'nı kiralamainadından vazgeçmeyen Orman ve Su İşleri Bakanlığı, tüm tepkilere rağmen ikincikez ihaleye çıkardığı 'Göcek Koyları'ndaherhangibir yapılaşmaya izinverilmeyeceğini savunmuş...

- Artvin'in Hopa ilçesindeyaşanansel felaketininardından25 liralık gizmeler 50 liraya satılıyormuş...

- Bağdat Caddesi'nde11 Temmuz gecesikaldırımdaçiçeksatan Mehmet Emin Kaya'ya aracıyla çarpıktan sonra kaçan 19 yaşındaki Murathan Öztürk halenkayıpmış. Babası, sosyal medyada yazılarından ötürü psikolojisinin bozulduğunu söylediği oğlunu tedavisi bittikten sonra teslim edeceğinisöyleyeli neredeyse 50gün oluyormuş...

- Yunanistan'ın Kos adasına geçmeye çalışırkenyakalanan göçmenler Muğla'nınBodrumilçesinde emniyet binasının arkasında demir bariyerlerle oluşturulan'kafes'e kapatılıyormuş. Bariyerlerle çevrili alanda yemek dağıtımı sırasında arbede yaşanıyormuş...

- 6 Eylül'herhangi birtutuklusanığı kalmayan, İstanbul Mecidiyeköy'de 10 işçinin hayatını kaybettiğiasansör faciasının yıl dönümüymüş...

Akşamsefası

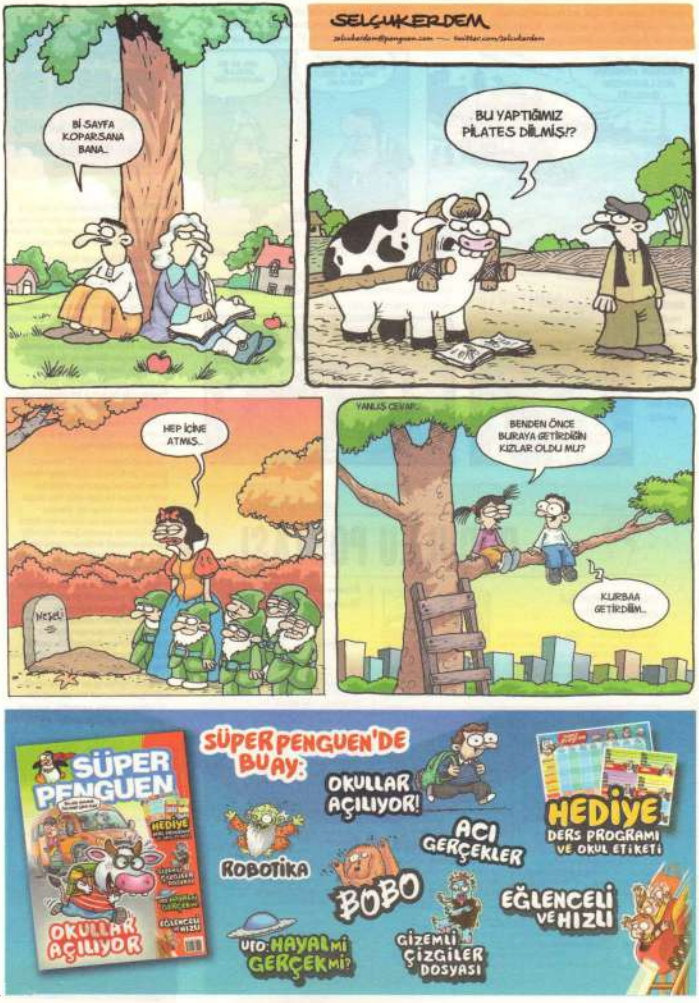

Akşamsefası

ECE TEMELKURAN

ETLİ ABSÜRT BÖREĞİ: ANADOLU'NUN SON LEZZET DURAĞI

Bazı çocukları öldürdüler. Bazı yedi yaşındaki çocukları... Konuşmasak daha iyi, çünkü isimleri meşru değil. İsimleri başka dilde. İngilizce değil bu dil, Almanca değil, Zuluca da değil, başka ve korkunç bir dilde. Üstelik çocuk yanlış yerdeydi. Belki Beyrut'ta olsaydı, belki İstanbul, belki Frankfurt, o zaman biz bu çocuktan bahsedebilirdik. Ama şu durumda bu çocuk ölmedi gibi yapsak en iyisi. Çünkü hep birlikte bir çocuk ölmemiş gibi yaptığımız takdirde o çocuk ölmemiş olur. Gerçekten de olabilir bu. Daha önce yıllarca bu yöntemi denedik ve basbayağı işe yaradı. 90'lı yıllardı ve akşam yemeklerimizi haberlerde yere dizilmiş cesetlerle yemiştik. Biz böyle de yemek yiyebiliyoruz yani. Çocuk cesetleriyle akşam yemeği yemekte sıkıntımız yok. Yuttuktan sonra biraz kırık uçurtma ve patlak plastik top tadı var ama bol su içince geçip gidiyor boğazımızdan. Bol miktarda ekmek ve bol miktarda suyla boğazımızdan aşağı indirip sonra da bir eğlence programı eşliğinde sindiremeyeceğimiz miktarda hiçbir şey kalmadı. O kadar ki koca mahalleleri -Gazi-, koca köyleri -Yeşilyurt-, dev şehirleri -Sivas- yuttuğumuzu bilirim. İşkembemizi çelik gibi yapmış bir tarihimiz var bizim. Çelik konstrüksiyon hatta. Hatta işkembeden ibaret olanlarımız bile var. Bir adet çocuk cesedi dediğin nedir ki!

Çocuk cesetleriyle akşam yemeği yemekte sıkıntımız yok. Bol ekmek ve suyla boğazımızdan aşağı indirip bir eğlence programı eşliğinde sindiremeyeceğimiz hiçbir şey kalmadı.

Yeni bir sindirim organı

Fakat bu kez yeni bir beceri daha edinmemiz gerekiyor. Bu kez sadece dev bir işkembeyle bu ölüm dalgasını atlatamayız. Çünkü çok sayıda ceset torbasını tek kerede yutabilmek bile yetmiyor artık. Bu kez yeni bir yiyecek türünü sindirmeye yarayacak yeni bir organ geliştirmemiz gerekiyor. Çünkü etli absürt böreğini bizim gibi işkembeler bile kaldıramaz. Evet, etli absürt böreği.

Geçtiğimiz günlerde bu tarifin artık mükemmelleştiğini, bundan böyle ne zamandır üzerinde çalışılan ürünün artık kamuya sunulabilir hale geldiğini yeni Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Ayşe Gürcan hanımefendi müjdeledi. Gerçek bir Türk icadı! Bakan hanımefendi şöyle buyurmuş:

İLLÜSTRASYON: CEM SÖVENTÜRK

"Eğer bir Müslüman kadın börek yapmasını bilmiyorsa o aile dağılmaya mahkumdur." Bakanın ölen çocukların darmadağın olmuş ailelerine bunu yüz yüzeyken söylediğini hayal ediyor ve huzur buluyorum... Bakan hanım, tıpkı İdil Biret'in konserini basanlara arka çıkan yeni Kültür Bakanı'mız gibi işinin ehli. İnsanın dimağını nasıl felce uğratacağını iyi biliyor. Gülemediğin, ağlayamadığın o yüksek doz absürt şokuna sokmak konusunda uzman olduğunu daha işe başlar başlamaz kanıtladı. Elbette keklikleri dürten bir liderin önderliğinde başka türlüsü düşünülemezdi ki kendisi milletin cebinden sigara paketi çekip "Sigarayı bıraktım de!" gibi başka ülke liderlerinde rastlayamayacağınız bir ihtirasla çalışıyor. Kullanılan biber gazı memleketin atmosfer değerlerini kalıcı şekilde değiştirmişken sigara dumanıyla uğraşmak onun işi.

Absürt piyadeleri

Kahramanlarımız yalnız değiller. "Harekete geçmiş cehalet"in muzaffer ve dev ordusuyla birlikteler. Süvarisi, kurmayı olduğu gibi, piyadesi, miçosu da var. Ormanları yakarak arazi üreten, mühendislere sormadan projeler yaptığı için kasabaları su altında bırakan, yanlışlıkla hep ekmek almaya giden çocukları öldüren dev bir ordudan söz ediyoruz ve sonra bütün bunların "halkın iradesi" olduğunu söyleyen... Sürekli absürt üretiyorlar. Absürtten börek yapmayı bile başardılar. Evet, işkembe bütün ölüleri sindirebilir, cesetleri torbalarıyla yutabilir insan, ama gelin görün ki absürt, bambaşka bir mesele. İnsan beyni -ki işkembe ne kadar büyüse de insan gövdesinde yine de beyin denen organa öyle böyle bir yer kalıyor- absürt olan, saçma olan karşısında yanlış soru sorulmuş bir bilgisayar gibi sonsuz bir işlem başlatır. İnsan beyni anlamaya, anlam vermeye ayarlı, hiç yorulmayan bir makine çünkü. Anlamı göremediği yerde anlamı imal edecek kadar ihtiraslı ve durdurulamaz bir çalışma mantığı var insan beyninin. Karşılaştığı saçma şeyde bir anlam bulamadan başka işlemleri yapmaya devam edemez. Bu sebeple, kah börek konusu olsun kah keklik dürtükleme olsun, her gün tanık olduğumuz bu dev etli absürt böreği bizi çok meşgul ediyor. Elbette bu konu biraz da eğlenceli. Bir çocuk ölüsü üzerine çok fazla şey söylemezsiniz ama kadınların meselelerine bakacak bir kadın bakanın böreği istikbalimizin temeli, nurlu ufukların tek çaresi olarak ilan etmesi hakkında herkesin söyleyebileceği matrak bir söz olur. Espri yarıştırmak için şahane malzeme. "Pijamamla ben gelsem atarım" diyeceğiniz türden bir pas. Ama işte biz absürt böreğini yiyip absürt topuyla ileri düzey akrobatik mizah numaraları yaparken hakkımızda ciddi kararlar veriliyor. Çocukların öldürülmesiyle ve öldürülmemesiyle ilgili kararlar bunlar çoğunlukla.

Hazırmısınız?

Cesetleri sindirdik, üzerine de absürt böreğini yedik, güldük eğlendik. Sonra? Şimdi şu soru için zaman geldi geçiyor: "Bundan sonra bir tek ben karar vereceğim, siz de dediğimi yapacaksınız" dediğinde ne olacak? Anayasa Mahkemesi, Danıştay, Yargıtay, Meclis filan gibi kelimeleri birer seçenek olarak zikredecek kadar iyimser olanlar kaldı mı? Büyük sermayeye saldıracak kadar güçlü hisseden bir bünyeden söz ediyoruz. En iyi olanımızın bile iyi bir şakayla etkisiz hale getiremeyeceği bir meseleden bahsediyorum. Yiyemeyeceğimiz kadar büyük bir absürt böreği.

Ben buna hazır değilim. Ne yapacağımı bilmiyorum. Midemde çok çocuk var. Düşünemiyorum.

Akşamsefası

serkan altuniğne

serkanaltunigne@yaniyen.com twitter.com/serkanaltunigne

VALLA ÖYÜNMEK GİBİ OLMASIN, SEVGİSİN ADAMIN GEYSASI OLURUM, AKŞAM EVE GELDİĞİNDE UÇAN TEKME ATARIM, YILDIZ FIRLATIRIM, EFENDİMİZ SÖYLİYİM ŞÖYLE Bİ GÖZ OKARIMA HAREKETİMİZ VAR!

LAN BU DEDİĞİN NİNJA, GEYSA DEĞİL!

AA?

ABİ NOLUR KURTARIN BENİ BU MANYAKTAN.

SEVGİLİ AİLELERİMİZ VE DOSTLARIMIZ. BU MUTLU GÜNÜMÜZDE YANIMIZDA OLDUĞUNUZ İÇİN ÇOK TEŞEKKÜR EDERİZ.

Bİ DAKİKA, MUTLU GÜN MÜ?!

GERİ ZEKALI DÜŞMANIM MERTALİ, SANA DA TEŞEKKÜRLER. SAYENDE YÜZÜMÜZ GÜLDÜ.

LAN Bİ DE ALTIN TAKTIM, İYİ Mİ?

ÖNLÜ POPÇUNUN ACI GÜNÜ DEDESİNİN CENAZESİNDE BASKISI AZDI!

BU NE BE?!

YANIYORUM!

KAZANIN DOĞURDUĞUNA İNANIYORSUN DA ÖLDÜĞÜNE NEDEN İNANMIYORSUN? KEH KEH KEH!..

KAÇ YAŞINDA ADAMSIN, HİÇ YAKIŞIYO MU HODİ SANA, İÇ KURUŞLUK KAZANIN İSTİNE YATICAN DİYE... ÇOCUK KANDIRMIŞSUN SANKİ!

OLM ANLAMADIN SEN, BEN ORDA KISSADAN HİS...

YA BIRAK!

KOCAM EVİ TERK ETTİ, DÖNSÜN DİYE BÜYÜ YAP DEDİN, YAPTIK... DÖNDÜ AMA BANA ELİNİ SÜRMÜYO DEDİN, ADAMI KÖLEN YAPTIM, DAHA NE İSTİYORSUN BENDEN KADIN!?

SÖYLE PENİS BÜYÜTÜCÜ Bİ ŞEYLERİN YAR MI?

BÖYLE BİR DÜNYAYA ÇOCUK GETİRMEK İSTEMİYORUM FARUK...

DUY DUY!

SEN ONLARA BAKMA, ABARTIYORLAR!

KÜRESEL ISINDI, SIS YILMIZ KALDI DENİYOR.

BOŞ VER, SEN OYUNUNA BAAK...

BAKICAM AMA Bİ ISINSIN KÜRESEL, BAK BEN SANA NAAPIYORUM...

TİPİNİ SIKTİMİN ŞAMSIZI!

ALO SULAR İDARESİ MİT? AYOL SABAHTAN BERİ SUYUMUZ KESİK, ÇOLUK ÇOCUK PERİŞAN OLDUK YAZ GÜNÜ!

ALLAH AŞKINA Bİ ANLAT, NASIL PERİŞAN OLDUNUZ?

YA BÖYLE ÇOK ACAYİP TABİİ YANİ ŞÖYLE BURDA GÜNEŞ OLDUĞU İÇİN VE ONDAN SONRASINDA ŞEYD... SANA NE BE SALAK... CAT!

KAERRRR!

YÜRÜĞÜ ANCA GİDERSİN!

ÇALIŞIRKEN

sezyum: Serkan, senin tivitlerini bir muhbire ispiyonlayacağım. Duble paragelecekbana!

serkan a: Senden korkan senin gibi ossun, çok yüksek mevkilerde muhtar tanıdıklarım var olum!

faruk: Dergi mutluluk endeksine göre sondan sonuncuyum, köşelergecikmesin lan!

perker: Amerika'dan yeni geldim bi jetlak kahvenizi içerim artık, yoksa uyurum!

seyit ali: Börek yenmemesihalinde budergidağılır.O yüzden bitepsi Boşnak böreği geldi,yumulungençler!

erdal: Vay be, demekbir tek ikimiz sabahlıyoruz abi. Herkesuyumuş.

Sedat: Varsabahis, bütünparayı İrlandalı'yayatırınm.

bahadır: Dayak yiyen bi sürü esnaf çizdirmiyceksin heralde bana,olaysonrasıRTE gelmişgibi yapıyorum!

Tatlıer: Osmanlı'da kırmızı bayrak yok mu yanii? Gogç'a bi sorun, eminseniz verirm üç hilale yeşil rengi!

ahmet: Hiç arayıp sormıyosun, muhtar gibi sev beni batsoll!

sevdet: Börek de bi yere kadar l an,dürüme giriyorumvar mı arkamdan gelen?

cem: Öyle acil sondakkaşeysi, çizimmizimçıkar sahiç çekinme ara gelirim abi!

dorukhan: **Köşeiçin havayagirmem** lazım,Riyarnaklibi açayırn mı seyrederiz!

barış: O kadarlafettin, eskizleri bileeycdi kalitetarayıp yolladımmıdür!

sezyum: İhtiyacımız var ama sakalımız yok. Kutlukhan NY'a gidiyor, haberimiz yok. siparişler badem oldu.

faruk: Buranın havası da iyice bozdu,KahveLobisigeri dönmüş!

serkan y: Tatilden yenidöndüm, zaten sen onuagal Ama Dudullu gelir!

erdil: Sonuç olarak, bana börek ayırmadınız mı yani?

sezyum: Serkaaan, seni hapisten çıkartmak içinde o parayı kullanacağım. Böylelikle banaömür boyuborcunolacak!

cem: İspiyonlamış gibi olmiim ama Sezyum abi köşeyi yollamadıdaha müdürüm!

sinura: Köşe bitti ben evime börek açmaya gidiyorum kolaaarr!

D.E.Ç.S.İ.

ÖZET: "Deçsi" lakaplı Ferdun Feda, İstanbul depreminden 5 yıl sonra uyanır. Artık çok zengindir. Yeni ve görkemli hayalinde, tarihsel fotoğraflar taş gözlerin: Deçsi, yeni ortağıyla, yeni kimlikle güvenilmezken, depremde kaybettiği ailesini arıyor. Ve yeraltında yaşayan dehşetçi bir grupla karşılaşır.

MENTEŞ & PERKER

Hayat, dansları ziyade boksa benziyor. [CİTİLMLİU ZENİ]

Akşamsefası

D.E.Ç.S.İ.

YAZAN: MURAT MENTEŞ
ÇİZEN: M.K. PERKER

DEVAMI HAFTAYA...

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

Seri katilin rutiniyle uyuşmayan bir davranış...

Merkeze döndüğümde Zeynep'i hayal kırıklığı içinde beni beklerken buldum. Masamınönünde dikilmiş, kestanerengi gözlerinikaçırarakizah etmeyeçalışıyordu.

"İlk kez başıma geliyor... Bulduğumuz mermi çekirdeği eskiden berikum havuzundaymış." Masamın üzerine bıraktığı dosyayıgösterdi. "En az iki aydıroradaolduğunu söylüyorrapor.Yani maktulü öldüren kurşun o değil. Hem mermi 38'lik bir tabancadan değil, 44'lükbir silahtanatılmış."

"Yani,aradığımız çekirdek hâlâ kum havuzunda mı demek istiyorsun?"

"Yok Başkomserim" diyerek Ali girdi araya; "Balistikten bu raporgelince,derhalolay mahalline gittik. Havuzdaki bütün kumları adeta elekten geçirdik, mermifilan yok."

Bakışlarımgüzel kriminoloğumuzaçevirdim, eleştirmek gibi bir niyetimyoktu,sadece anlamaya çalışıyordum, ama yüzü kıpkırmızı olmuştu bile.

"Cannısıkma Zeynepçiğim" dedim gülümseyerek. "Olur böyle şeyler.Bütün ayrıntıları görmemiz imkansız. Peki, ne diyorsun, katil, kovan gibi mermi çekirdeğini de yanında mı götürdü?"

Biraz rahatlamış gibiydi.

"Muhtemelen öyle olmuştur Başkomserim. Gerideihçbiriz bırakmamayaözen gösteren biri var karşımızda. Bizim için hiçbir malzeme bırakmak istememiş olay mahallinde."

Bazı insanlar, kötülükle asla yüzleşmek istemezler. Kendileri iyi olunca dünyanın da iyi olacağını zannederler. Ama hayat, durmadan hatırlatır yanlış yolda olduklarını...

Ama bu, Oyuncakçı'ninprofilibyleuyuşmuyordu. Çünkü altı yılönceki cinayetlerinde, kovanı da, çekirdeği de olay mahallinde bırakmakta hiçbir sakınca görmemişti.

"Evet, serikatilin rutiniyle uyuşmayan bir davranış" diye söylendi Ali. "Ama belki de bizim Oyuncakçı artık işi dahasıkı tutmayakarar vermiştir."

Hiç zannetmiyordum, bir seri katilnasıl başlarsa öylegiderdi. Takıntılı olmak, bu adamların kolay kolay yenemeyecekleri bir duyguydu. Yine de hemen karşı çıkmadım.

"Bu işi yapan Oyuncakçı olsun ya da olmasın, etütetmemizgereken şahıs.o. Fakatdosyadaki bilgilerin bizebir faydası yok. En azındanşimdilik yok. Bu öğleden önce, Şinasi'ye uğradım. Bizden önce bu dosyaya bakan amir. Artık emekli olmuş ama adım gibi eminim hâlâ bu davayla ilgileniyor. Oyuncakçı'yıyakalayamamışolmayı kendine yediremiyor birtürlü. Bizden sakladığı bilgiler var. Alıcığım, şu Oyuncakçı'ninöldürdüğü kurbanlarınyakınlarıyla birkonuş bakalım.Belki serikatil hakkında raporlara geçmeyenbazı ayrıntılara ulaşırız. Bir de sor bakalım,Şinasi, onlarlayakınlarda irtibat kurmuş mu, bunu da öğrenmeniistiyorum. Zeynepçiğim, biz de, son kurbanınyakınlarına bir uğrayalım, bakalımonlar ne anlatacak?"

Umutsuzca boynunu büktü Zeynep.

"Akif Akkan'ın hiç yakını yok Başkomserim. Kurban, kimsesizler yurdunda büyümüş."

Kendisi de Çocuk Esirgeme Kurumu yurtlarında büyüyen Ali dikkat kesilmişti.

"Hangi yurtmuş bu?" diye sormadan edemedi. "İstanbul dışında mı?"

Görevini eksiksizyapanbirinin rahatlığıyla açıkladı kriminoloğumuz:

"Çanakkale civarındaymış. Hem o ilçedeki yurt kapanmış çoktan, ama şanslıyız, o zamanlar yurt müdürü olan Selçuk Akıncı, artık İstanbul'da yaşıyor..." Bana bakarak sürdürdü sözlerini. "Şinasi amirimiz gibi emekli olmuş, Zeytinburnu'nda bir apartmandaoturuyor. Telefonla irtibatkurdum. Anlayışlı bir adama benziyor. 'Her türlü yardımı yapmaya hazırım'dedi."

Bizegerekende böylebiriydi zaten.

"Hadi o zaman, vazifebaşına."

Selçuk Akıncı'nın dairesi şu çirkin apartmanlardan birinin üçüncü katında yer alıyordu. Kapıların önüne konulmuş ayakkabılar, çocuk sesleri, yemek kokuları... Henüz şehirli olmayı becerememiş ama bundan da en küçük bir rahatsızlık duymayan kim bilir Anadolu'nun hangi yöresinden kopup gelmiş insanlar...

Esmeryüzüneçokyakışansımsızcakbir gülümsemeyle karşıladı bizi Selçuk Bey. Evi oldukçadüzenli, mobilyaları pek kaliteliolmasa da zevkliydi. Evdeondanbaşkakimse yoktu. Akımagelen soruyu Zeynepsordu:

"Yalnız mı yaşıyorsunuz?"

Yakışıklıyüzü kederlenir gibi oldu.

"Evet, tek başımayım. Olmadı Zeynep Hanım, vazife gereğihep Anadolu'daydım,şehir şehir, kasabakasabadolaşırkenevlilik meselesini beceremedim. Şimdi de yaşımız ilerledi. Bu saatten sonra kim isterbenim gibiyaşlıbir adamı?"

Kendine haksızlık ediyordu, 50'den fazla göstermiyordu, üstelik aklı da bedeni de dinçti. Ama Zeynep'in adamla yüz göz olmak gibi bir niyeti yoktu, o yüzdenyaş meselesini bırakıp konuya girdi.

"Telefonda bahsettiğim gibi Akif Akkan cinayetini soruşturuyoruz. Bizeonu anlatırmısınız?"

Sahici bir üzüntüyle gölgelendi Selçuk Bey'in zeytin karası gözleri.

"Çok üzüldüm Akif için... Çok iyi bir insandı... Kimseye bir zararı yoktu. Kim ne ister ki ondan?"

Akif'in çocuk tacizcisi olduğunu bilmemesi mümkün müydü? Zeynep de benim gibi şaşırmış olmalıydı ki, "Ama maktulün..." diyecek oldu...

"Onunlanasıl karşılaşmıştınız?" diyerek araya girdim. Adamı suçlamaya başladığımız anda savunmaya geçecek, hatta bilgi gizlemeye çalışacaktı. "Akif, sizinyurda geldiğindeoldukça küçük olmalı."

Buruk bir gülümseme belirdi dudaklarında

"Sekiz yaşındaydı. Çok sevimli bir çocuktu, çok da zekiydi. Anne babası bir trafikkazasında ölmüştü. İki amcası vardı ama fakirlerdi, bakacak durumları yoktu."

"Kaç yıl kaldı yurtta?"

Hiç düşünmeden cevapladı:

"Liseyibitirene kadar. Ama biz altıyıl birlikteydik, sonra ben başka bir şehretayin oldum."

"Birdaha görüşmediniz mi?"

"Görüşmez miyiz?"Eliyle duvardaki fotoğrafları gösterdi. Bej rengi duvar bir düzinedenfazla fotoğrafla kaplanmıştı.Bazıları mezuniyetsırasında çekilmişti, bazıları düğün töreninde, yeni doğan bebeğini kucağına almış genç bir adam bile vardı. "Onların hepsi benim çocuklarım. Hepsiyle yazışırım, telefonla görüşürüm.Beni düğünlerine davetederler. Akif'le de bağımız hiç kopmadı."

Daha fazla sabredemeyen Zeynepsonunda baklayı ağzından çıkardı.

"Akif'i bu kadariyi tanıyorsanız,çocuk tacizcisi olduğunu da biliyorsunuz demektir."

Akşamsefası

Selçuk Bey'inbir kadınınki kadarbiçimli kaşlarıçatıldı.

"Ne! Siz neden bahsediyorsunuz hanımefendi?"

Zeynep'in geri adım atmaya hiç niyetiyoktu.

"Demindenberiövüp durduğunuz Akif Akkan'ın hasta ruhlubiri olduğundan bahsediyorum. Evet,hakkındaaçılmış davalar var. Bu suçtanhapiste bileyatmış.Sizin bunlardan haberiniz yok mu?"

Adamın yüzü kireçgibi oldu.

"Nasıl? Hayır, hayırbir yanlışlıkolmalı. İlk kez sizden duyuyorum..." Yardım istercesine bakışlarını bana çevirdi. "İsim benzerliği olmalı. Başka bir Akif Akkan'dır. Benim çocuğum öyle sapkın biri olamaz."

Samimi görünüyordu ama hakikat de ortadaydı. Ya öğrencilerimle ilgileniyorum, bağımızhiç kopmuyorfilanderken abartıyordu ya da düpedüzyalan söylüyordu.

"Ne yazık ki bir yanlışlık yokSelçukBey" dedim üzüntülü bir sesle. "Öldürülen Akif Akkansizintanıdığımızşahıs.Ve gerçekten de bir çocuktacizcisi... Sizeşunu sormak istiyorum. O yıllardan, yani çocukluk, ilk gençlikdöneminden Akif'in yakın bir arkadaşı varmıydı? Ya da hep kaygaattığı bir çocuk. Bilirsiniz, o yaşlarda birsize musallatolur..."

Kesinbir ifadeyle başını salladı.

"Benim yönettiğimyurttа böyle biri barınamaz. Hayır, benim çocuklarımın hepsi birer pırlantadır. Akif meselesinde de bir yanlışlık olmalı. Ben, Akif'in böylesi iğrenç hislertaşıyabileceğine inanmıyorum. Hayır, kimse beni inandıramaz."

Adam hayaldünyasında yaşıyorolmalıydı. Kendisi mükemmel biriydi, elbette yetiştirdiği çocuklarda öyle. Çok iyi tanırdım bu türdeninsanları, kötülükleaslayüzleşmek istemezlerdi. Hatta kötülüğünvarolduğunu da kabul etmezlerdi. Kendileri iyi oldukları zaman bütün dünyanın da iyi olacağınizannederlerdi. Ama hayat, durmadan hatırlatırdı yanlış yoldaolduklarını. NitekimZeynepde sorduğu soruyla birkezdaha hatırlattı hayatın ne kadar tiksindiriciolabileceğini.

"Yurttaçocuklara yönelikcinsel istismar olayları yaşandı mı?"

Adamın kara gözlerinden nefret dolu bir parıltı geçti.

"Benimlenasıl böyle konuşabilirsiniz?" diye bağırdı. "Hangi cüretle bana bu soruyu sorabilirsiniz?"

"Sakin olun!" Sesim oldukça sert çıkmıştı. "Lütfen sakin olun Selçuk Bey. Karşınızda bir hanımvar.Sesinizinayarınadikkatedin. Üstelik bu hanım, çocuklara tebelleşolmuş tacizcileri bulmayaçalışıyor."

Bendenböyleбir tepki beklemiyor olacak ki derin bir şaşkınlıkbelirdiyüzünde.

"Amaaçıkça suçluyor... Hayırefendim, benimdönemimdebizim yurtta böylesiiğrenç olaylar vuku bulmadı. İnanmıyorsanız, genel müdürlüğümüzegider,yazılmış şikayet dilekçesi var mı kontrolederseniz..." O kadar çok öfkelenmişti ki, ne yapacağını bilemeden sağına soluna bakındı. "Hem... Hem kusura bakmayın ama artık sorularınızyanıtlamak istemiyorum. Lütfen evimiterkedinizi! Evet efendim, ikiniz birden!"

DEVAMI HAFTAYA...

Böyleyken Böyle

SEMRA CAN
semracanmail@gmail.com

Akşamsefası

AYAĞIMI ÇEKSEM DİZİ OLUR

Eskiden belgesel izlemenin de bi kafasıvardı. Artıkhiçbir şeye 1 saat dayanamıyorum. Belgesel izleyeceksem de Vine'dan izliyorum neredeyse imkan varsa. Zaten dizi mizi izleyeyim diye iyice monçiçiye bağladım. Mr Robot dediler, adam ken... Neyse yazmayayım. Tru Dedektiv dediler, emlak rantı çıktı. Yabancı dizilerde de pek iş yok abisi.

Eskiden şey bi dizi vardı. 1001 Gece... Hatırladığım kadarıyla bi kadına Halit Ergenç'in oynadığı karakter ilişki karşılığı para teklif ediyordu. Dizinin konuya gel. Bunu duyduğum andan itibaren izlememiştim diziyi. Kesin güzel ortamlar da olmuştur ama arkadaş, şimdi konu '100 liraya bu iş olur mu?' e dizi nereye gidecek. İlişki kurulursa zart diye reklama giremeden bitecek dizi. İlişki olsa fiş fatura muhabbeti yapılır maksimum, ondan sonra yine biter diye izlemedim. İyi ki de kaçırmışım.

Aşk-ı Memnu da kaçtı arada... Hayatı bitirmek için en ideal dizilerden. Eski bir romanın uyarlaması ama tek fark herkesin altında spor Mercédes olması. Bi de Behlül'ün neredeyse dizideki herkese hallenmesiydi. Ha bir ara da direksiyonuyla ilişkiye geçmeye çalışıyordu. Onu da youtube'dan izledimdi. Böüüüü böüüü diye sesler çıkarıyordu.

Tek vazgeçemediğim şey, o da dizi değil: Çarkıfelek... Tabii ki Mat'yle olacak. Sürpriz garanti. Yalnız 10 dakikadan fazla izleyince beyinde uyuşma yapıyor. Zaman kavramı bitdiğin kararıyor.

House izliyordum mesela, özetle anten bir doktor. Her şeye bi cevabı var. Şimdi Türkiye'de tam gözde yandaş gazeteci olacak adam. Her şeyi de bi şekilde çözüyor. Ha bir de hapçı... Güzel diziydi de kanser arkadaşıyla çok dalga geçti be.

Lost izledim. Allah keşke belamı verse. Şu anda Lost izleyecek kadar zamanım olsa, giderim halter çalışırım, badi yaparım, gerekirse kros fit üzeri sakallı şekil yaparım ama Lost'u izlemem. Ya dünyanın en boktan finalini bir kenara koyun. Zaten adada atom bombası patlayınca ben dizi bitti zannetmiştim. Hiçbir şeye ilaç olmayan bomboş bir diziydi. Said vardı, namaz kılıyordu, sonra oradaki en badem kıza perçinletti kendini sakaldan.

Mahallenin Muhtarları dizisiyle ilgili tek söyleyebileceğim şey, bir gün Kuzguncuk'taki12 kişi kaldığımız evde yaşarken kapıya bir maymun gelmişti. Meğerse Çarli setten kaçmış. Ben de ona ekmek uzatmıştım. Sonra ekmeğe bakıp bir de dönüp bana kılıklıbakmıştı. AmaErkanCan olmasaydı, dizideki en iyi oyuncuydu be, büyük fark yedi tabii.

Walking Dead filan hiç haz etmem. Ölen ölmüş, daha hâlâ neyin peşindesin? Yürüyen ölü, zombi mombi bana ters. Sokağa çık ya da haberleri aç herkes zombi gibi zaten, bir de evde mi zombi izleyeceğim? Ama çok güzel dublaj yapılıyor üzerine. Zombi üzerine paso konuştum durdum evde. Dizide ne oluyor hiçbir bilgim yok.

Last Ship... Sıçamayan bir kaptan ve dünyayı yok edecek virüse ilaçolacakyılan gibi doktorun bir firkateynde macera dolu hikayesi. İşte dizi gibi dizi. Tam bir rezalet. Kaptan dizinin sonuna kadar sıçamadı, karısı da öldü feci şekilde. Allah rahmet eylesin.

Selena... Güleyim mi, kötü niyetle mi bakayım bitemediğim tuhaf bir diziydi. CGI ne demek bu diziyle öğrendim ve hala o iğrenç efektleri unutamıyorum. İğrenç miğrenç arada bi çeyrek atıyordum bu diziden. Zaten uzun sürüyor abi. Saçma sapan oyunculuklar, webcam'te çekilmiş gibi kaybolma ve belirme efektleri...

Masters of Sex izledim. Sırf adında seks var diye. Onu da Lizi Kaplan'ın hatırına izledim. Bilimsellik kisvesi altında seks deneyleri filan yapıyorlardı. Sonraoradaki doktor da kafayı yedi. Kapattım diziyi. Hâlâ devam ediyormuş diyorlar. Çıktığı var mı acaba?

Neyse ya! Gidip Youtube'dan Küçük Emrah filmi açayım. Ohhh.

MUSTAFA SATICI

Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

ADINI SEN KOY

Devlet dairesinde form doldururken *ADI* hanesine soyadını da yazıp altta *SOYADI* satırını fark edince samimiyetle oraya yazacak bir şey düşünen dost, inan ki biz seninle iyi anlaşırız.

"Çocuğunuzun adı sesli harfle bitmeli; ona bağırdığınızda çok işe yarıyor." **Bill Cosby**

Zimbabve'nin 1980'deki ilk devlet başkanının adı **Canaan Banana**'ymış. (Banana=Muz) Kendi imkânlarımız ise; Fatih Portakal ve Süleyman Hurma.

Batman ve *Birdman* gibi kanatlı filmlerle tanınan **Michael Keaton**'ın asıl adı *Michael Douglas. Issur Danielovitch* ise **Michael Douglas**'ın Beyaz Rus asıllı babası **Kirk Douglas**'ın gerçek adı.

Her 10 ABD'liden 1'i *HTML* kısaltmasını cinsel yolla bulaşan bir hastalık sanıyormuş.

E. E. Cummings, '70 Şiir' adlı dosyasını, 14 yayıncı reddedince kitabını kendisi bastırdı ve başlığını: *Hayır Teşekkürler* olarak değiştirdi. **Gabriel Garcia Marquez**'in *Yüzyıllık Yalnızlık* romanının taslaktaki ilk ismi 'Ev', **Sherlock Holmes** için düşünülen ilk ad 'Sherrinford Hope' idi.

Şanlıurfa'da görev yapmış bir doktorun hasta listesinden ilginç isimler: Ait, Bakır, Bedevi, Cerrah, Diri, Haki, İğde, Limon, Öttü, Perde, Sara, Siyaset, Zehir, Zemzem.

Louis Armstrong'un takma adı *Satchmo* (kısa boylu) idi. **Malcolm X**'e *Detroit Red*, **O. J. Simpson**'a *The Juice* (meyve suyu/elektrik) diyorlardı. Google çeviri sayfasına *Bardof Avon* (Avon'un Ozanı) yazarsanız direkt **Shakespeare** olarak tercüme eder.

"Burhanettin sen misin?" dedi telefondaki. "Hayır" dedim. "Kim o zaman?" dedi. "Yanlış numara galiba" dedim. "Burhanettin'e söyle; avukat arıyo veraset için, acele gelsin" diye bağırdı. "Lütfederseniz Burhanettin olmaktan onur duyarım" diye fısıldadım.

Adam: "Merhaba, Bay Patrick diye birini arıyorum." *Kitapçı*: "Bu isimde biri çalışmıyor." *A*: "Fakat burada yaşıyor olamaz mı?" *K*: "Burada kimse yaşamıyor, burası kitapçı." *A*: "Emin misiniz?" **Jen Campbell + Weird Things Customers Say in Bookshops (Kitapçılarda Tuhaf Diyaloglar)**

Nietzsche'yi, **Foucault**'yu kopya çekmeden yazamayan felsefeciler için vakıflar kurdum rüyamda. Sonra bir gün sinemacılar **Krzysztof Kieślowski**'den bahsetti, uyandım.

Mesela bir L harfisin ve ne yazık ki **Will Ferrell**'in isminde doğdun. İşte L'liğin büyük imtihanı.

Anagram, bir kelime ya da kelime grubundaki harflerle yeni bir kelime ya da kelime grubu oluşturmaya denir. Çoğunlukla ünlü isimler için yapılır. **Diego Maradona** için yapılan çok ilginç: *An Ar m? Good Idea!* (El mi? İyi fikir!)

Picasso'nun tam adının *Pablo Diego José Francisco de Paula Juan Nepomuceno María de los Remedios Cipriano de la Santísima Trinidad Ruiz y Picasso* olduğunu biliyor muydunuz?

"Telefon rehberinizdeki çoğu ismin başında *DR.* yazıyorsa yaşlanmışsınızdır." **Harrison Ford**

Elias Canetti "İnsanın kaderi ismiyle özetlenmiştir" der. Örneğin, **Mert Cesur Yiğitoğlu** adlı biri kendini sürekli tekrar eder.

UZAY YOLCULUĞU 1981

14. BÖLÜM

ARKADAŞLARIMIZA KÜFRETMEMELİYİZ

İlk öpücük gibi, duyduğumuz ilk küfür de unutulmaz. Bence yani. Ha öpüşmek deyince, ben tabii şimdiye kadar hiç öpüşmedim. Ama ne yalan söyleyeyim, çokyakında öpüşürmüşüm gibi bir his var içimde. Sonuçta 8,5 yaş bu gibi şeyler için iyi bir zaman. Bugüne kadar sadece bir kızla kasklarımızı tokuşturduk, bilemiyorum artık o bundan ne kadar hoşlandı. O kız da biricik aşkım Mercan'dı tabii. Hani bir film vardı, kadıh adama "Çok iyi öpüşüyorsun" demişti de benim aklım gitmişti. "Vay bunun iyisi kötüsü de oluyordemek" diye düşünmüştüm. Ben çok isterim iyi öpüşmeyi. Kısmetse artık...

Uzay gemimizin kantini bodrum katında ya, işteorada Engin'le oturmuş leblebitozutıkınıyorduk. Ders saati olduğundan kantinde bizden başka öğrenci yoktu. Kantinler bodrum katında olurgenellikle, çünkü kendini kötü hissetmelisin herhalde.
"Gazoz almayacak mısın?" dedim Engin'e. Bende yoktu gazoz alacak para. Engin alsaydı bence çok iyi olurdu. Benimle paylaşsın diye demiyorum, paylaşır paylaşmaz, ama sonuçta şu evrende bir gazozalınmış olurdu. Bu da neredenbaksanız iyi bir şeydir.
"Bilmem, alsam mı?" dedi Engin, içinden çıkılmaz bir felsefisorunla karşılaşmış gibi.
"Ya bir şey soracağım, sen sevdiğim bir kız var demiştin ya. Derya mı o?"
"Yok."
"Bence Derya."
"Bok."
Bok derken, tabii ki arkadaşlarımıza

Benşimdiye kadar hiç öpüşmedim, ama ne yalan söyleyeyim, çok yakında öpüşürmüşüm gibi bir his var içimde. Sonuçta 8,5 yaş bu gibi şeyler için iyi bir zaman.

küfretmemeliyiz. 'Arkadaşlarımızla iyi geçinmeliyiz' konulu kompozisyonumda da aynen böyle yazmıştım. Gerçi o ödevden istediğim tepkiyi alamamıştım. Aslında içine, gerekli olan her şeyi koymuştum; "Arkadaşlarımıza küfretmemeliyiz" yazmıştım mesela, sonracığıma "Oyun oynarken arkadaşlarımıza çelme takmamalıyız" yazmıştım, hatta "Kartopunun içine taş koymamalıyız" bile yazmıştım. Daha ne olsun? Son cümleyi de "Sonuç olarak arkadaşlarımızla iyi geçinmeliyiz,onlara kesinlikle küfretmemeliyiz, çok değer vermeliyiz" diye bitirmiştim.
"Gelişme bölümünde sıçtın" dedi Engin tıkınmaya devam ederken. Haklıydıtabii. Gelişme bölümünde,olması gerektiği gibi bakış açımı örneklerle zenginleştirmekiçin şöyle yazmıştım: "Arkadaşlara küfredilmez, örneğin denyoya denyo diyemeyiz. Tamam demeyelim, içimizde kalsın. Öte yandan, düşünsel birdeney olarak, örneğin bok kafalı bir arkadaşımız olduğunu ama arkadaşlığımızı bitirdiğimizi hayal edelim. Bu durumda ona bok kafalı diyebiliriz, çünkü artık arkadaşımız değil." Öğretmenimiz bu yazdıklarımdan niyeyse hiç hoşlanmadı. Nasılküfür kullanırmışım, hayretmiş yahu, hem de benim gibi iyi bir öğrenciden bunları duymak onu nasıl da şaşırtmış, ay ay bunu duymamış olacakmış. Falan filan. Ama ben düşünsel deney yapmıştım ya! Her şey bilim adına, yeminlen.

Derssaatinde niye kantindeydik? Engin beden derslerine hiçbir zaman girmez, raporu var. Diğer çocuklar onunla dalga geçer. Beden dersi en eğlenceli dersolduğu için bu derse girmemek pek havalı değil. Ben de bugün cezalı olduğum için derste değildim. Ö ödev bir beden dersine mâloldu. Ama ikimizin de beden dersine girmemesi anlamlı oldu hemen. Bizim gizli çetemiz var ya. Çılgın Uzay Korsanları. Hakikaten de çok tehlikeli bir macera gibi oldu sanki.
Poşetimi havaya kaldırıp son tozları da ağzıma dökmeye çalışırken, kantinci abi yanındaki yardımcısına hararetle saydırıyordu. Bilmediğimiz birisine uzun uzun giydirdi, o da adam mıymış, haddini bilecekmiş, yüzüne de söylermiş bunları. Yanındaki adam da sanki kabahatlikendisi gibi başını öne eğmiş, baş sallayarak dinliyordu. Kantincigerilimi yavaş yavaşartırıp zirveye vardı: "Ben onun ölüsünü dirisinisikerim!"diye bağırıverdi.
Zaman dondu o anda. Bizim bildiğimiz küfürler aptal, sik, bok gibi şeylerden ibaretti. Engin'le birbirimizin yüzüne dehşetiçinde baktık. Demek bu küfür işi oralara kadar varabiliyordu. Ölüsü dirisi. Adamın lafını duyunca birden önümüzde yeni bir olasılıklar penceresi açıldı, belli ki hayat dahayeni başlıyordu.
Adam bir yandan öğretmenler odasına götüreceği 30 bardağaçay koyuyor, bir yandan da soydumcaya devamediyordu.
Bir ara sustu,sonra "tabii ya, tabii ya" diye aklındangeçirdiği bir şeye yine kendisi cevap verdi. "Biz bu uzay gemisinin ihalesi nasıl oldu bilmiyoruz sanki!" dedi. Sıra son vuruşunu yapmaya gelmişti, yardımcısının yakasına sarılıp "O müdür kim ki beni azarlayacak? Bana bunu kimse yapamaz, yiyemeyeceğin yarraanaltına yatmayacaksın!" dedi. Engin'in gözleriyerinden fırlayacaktı sanki, boğazına kaçanleblebitozu yüzünden öksürmeye başladı. Kantinci o zaman hatırladı bizi, "Siz laf mı dinliyorsunuz sik kafalılar?" dedi. Ölecek gibi öksüren Engin'i çektim kolundan, sırtına vura vura kantinden çıkardım. Kaçtık daha doğrusu.Koridordahâlâ öksürüyordu. "Gazoz alaydık iyiydi" dedi kendine gelince. Geçmiş olsun canım.

Öncebirbirimizi inceledik, sik kafalı ne demekti, gerçekten benziyor muyduk? Sonra döndük koridordaki pencereden uzayımıza bakmaya başladık. Güneşten daha uzaktaydık şimdi, yine de gözümüzü alıyordu. Güneş hidrojenlerinihelyuma çevirmekle meşguldü herhalde şu anda. Dört, bilemedin beş milyarsonra elindeki hidrojenleri tüketiphayatının sonuna gelecek. Güneş ölürken artık küfüredecek kimse kalmayacak buralarda. En fazla güneşin kendisi son bir kez "hassiktir" diyecek belki. Belki deaklımıza gelmeyen çok ağır küfürler edecek. Güneşin öleceğini düşününce çok üzüldüm. "Göremeyeceksin zaten niye üzülüyorsun?" derseniz, size ağır küfürler ederim. Ama eğer arkadaşsak edemem tabii.

Her zaman çantamda taşıdığım Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü'nde olmayan her şey çok acayip ilginç değil mi? "Damlaya damlaya gölolur" atasözünü açıklamamızı isteyenödevler yerine"Havadakaradasikerim seni" ne demektiraçıklayındiyen ödevlerimiz olsa nasıl olurdu? Acaba bu şekilde hayata daha hazırolur muyduk? Bunlarıyine düşünsel deneylerolarak soruyorum.

"Küfür edersek zamanda kırılma olur, uzayın başı kıçına gelir. Aman ha!" dedim yüksek sesle. Engin güldü, sağ olsun.
"Ama yani Çılgın Uzay Korsanları olarak daha iyi küfürler biliyorolmamızlazım" dedi haklı bir şikayetle.
"Doğru lan, daha iyi küfürlerimiz olsaydı bok gibi kalmazdık ortada. Belki kantinciye cevap bile verebilirdik" dedim.
"Bak bok diyorsun hâlâ. Denemiyoruz bile." Ben küfür ettiğim zaman devamını bilmediğim anlaşılıyor. Örneğin "Siktir git!" diyebiliyorum ama aslında o sadece giriş cümlesi. Onun devamını bilmek gerekiyor asıl.
Uzaya bakarak "Ben senin uzayına da zamanına da sıçayım. Şerefsiz kuantumunu da belirsizliğini de sikeyim" dedim.
"Atomaltı parçacıklarını çarpıştıra çarpıştıra sikeyim" dedi Engin. Ağzımızı tutarak ses çıkarmadan güldük. Hiç de fena olmuyordu sanki. Şu büyük patlamasını sikti̇ğim evrende biz bu işi becerecektik galiba. Arkadaşım ve ben.

Akşamsefası

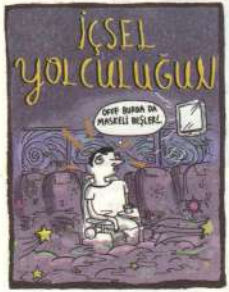

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Gaza Gelmek*

İlk gaza geldiğimde doğdum! Evet yanlış duymadın, doğdum. Yani tabii ki tam olarak hatırlamıyorum ama muhtemelen büyük bir gazla doğmuşumdur. Yapı olarak hemen gaza gelebilen bir karaktere sahibim. Lisede yemekhanedeki yemeklerden şikayetçi olan bir arkadaşım vardı. İşin garibi ben pek şikayetçi değildim. Genel olarak "Yemek buldun ye, dayak buldun kaç" felsefesiyle yaşayan bir adam olduğum için ne koysalar gömüyordum. Neyse bu arkadaşım verdi bana gazı "Müdüre gidelim, şikayet edelim, hakkımızı isteyelim" falan diye. Bunun gazıyla bayla bayla yediğim nohuttan bir anda tiksindim. Beraber birkaç salağı daha örgütledik. Hep beraber kararlı adımlarla müdürün kapısına gittik. Kapıyı çalıp açtığımda arkamda kimsenin olmadığını gördüm. Müdüre yine de derdimi(zi) anlattım. Yemekler değişmedi ama inanın ondan sonra yediğim bulgurun, nohutun tadı bir başkaydı. Zafer tadındaydı. Şaka lan şaka, ne başka olacak işte bildiğin nohut, bulgur...

Sigara içiyorum. Sigara içmeye de bir gazla başladığım yalan değil. O zamanki işe yaramaz arkadaşlarım (her dönem işe yaramaz arkadaşlarım olmuştur) sigara içmeye başlamışlardı. İlk gördüğümde acayip kınadım, sağlıksız bir şey olduğundan dem vurmak suretiyle kafalarını s.ktim. Yaklaşık olarak 20 dakika sonrasya ilk sigaramı yaktım. Sebebi ise bana, sigara içen erkeklerin kızlar tarafından daha çok beğenildiği yönünde verilen bilgiydi. Bilginin doğruluğunu, yanlışlığını araştırmadan gömdüm sigarayı. Sonradan öğrendim ki meğer kızlar sigara içen YAKIŞIKLI erkekleri beğeniyorlarmış. Örnekler çoğaltılabilir tabii, sigara içmeyen YAKIŞIKLI erkek, efendime söyleyim yolda yürüyen YAKIŞIKLI erkek, altına s.çan YAKIŞIKLI erkek vs.

Elektronik sigaraları da aynı gazla edindiğimi inkar edecek değilim. İlk elektronik sigaramı bir akşam saat 20.00 civarında, çalışırken, en az benim kadar denyo bir arkadaşımla sigarayı bırakma gazıyla şehrin bir diğer ucuna gidip almış, saat 23.00 civarında da "Bu ne lan?" diyerek çöpe atmıştık. Bundan sonra da defalarca (10-15 kez) sanki bu anı hiç yaşanmamışçasına aynı gazla alıp alıp evde sağa sola fırlattığım elektronik sigaralar oldu. Sadece gaz alan değil, iyi de bir gaz veren olduğum için en son Kutlukhan Perker'i yaktım. İki ay önce yine bir gazla elektronik sigara alıp yaklaşık dört gün boyunca "Yav vallahi şahane, inan sigara aramıyorum...", "Serkancığım inanır mısın ben de aynı durumdayım..." dışında cümle kurmayan adamlar olarak, şu an ikimiz de cihazlarımızın nerede olduğunu bilmiyoruz. Kendi halinde çizen adamı da yakmayı başardım.

Ayıptır söylemesi, sahil çocuğu olduğum için su sporlarıyla pek haşır neşir geçti çocukluğum. Sürat teknesi olan bir abimiz, ben yaşlardaki çocuklara su kayağı yapmayı öğretmeye karar verdi bir yaz. İlk başta yanaşmasam da kızların su kayağı yapan erkekleri beğendiğini duymam yetti. (O zamanlar IQ 4. Hemen unutuyorum aldığım bilgileri.) Bir de teknede bu abinin ben yaşlarındaki kızları olunca bana vermesi gereken bilgileri "Ben biliyorum!" diyerek reddettim. Tarihte ilk göt üstü su kayağı yapan insan olarak kayıtlara geçmem aynı döneme rastlar. Su tazyiği (Tayzik! Tazzik! Bilemiyorum...) yüzünden kıçta eriyen şortumla da çeşitli komedi filmlerinin ilgili sahnelerine ilham vermiş olabilirim.

Ulan bu köşeyi bile bir gazla yazmaya başladım, düşün! Çünkü ben düşünmedim. "Ben yazı da yazacam!" diyerek üstüme aldığım köşeyi, ikinci haft adan itibaren "Ne yazıcam lan! Skyim bulamadım bi şey! Faruk geliyo abi yazı, az bekle, ehe ehe" diye diye yazıyorum. Gerçek bir başarı öyküsüyüm...

ORTAM
En telmasa adam
sonmezkarakurt@gmail.com

Özet:
KORAY, ORTAM'LA ÖLLEMİ Bİ ŞARAP EVİNDE BULUŞTURMUŞ, SONRA TESADÜF AYAĞINA KİMYOSU DE MUHABBETE DAHİL OLMUŞTUR. EN KLAS ŞARABI VE KAYINVİTHİ SİPARİŞ EDİP DÜZGÜN DURUŞUYLA VE MUHABBETİYLA MASANIN İŞLERİNİ ELİNE ALMIŞTIR. HESABI DA ÖDEYİP ERTESİ Bİ ARKADAŞININ CADDEDEKİ EVİNE SÜRPRİZ VAAT EDEREK DAVET ETMİŞTİR.

MODA'DAKİ ŞARAP EVİNDEN CADDEYE DOĞRU YÖNLENİRLER

ARKADAŞ İZMİR'E ÇOCUĞUNU GÖRMEYE GİTTİ, KEDİSİNİN MAMA SAATİ GELDİ, DÖRT GÖZLE BENİ BEKLİYORDUR ŞİMDİ NAMUSSUZ

MODA'NIN BU LEKELİSİYA EVLERİ NASSI KEM GÖZLERE MAHAL HİÇ BİLİN Mİ?

HANİ NEREDE BU FERAH FEZA EVLERİ ÇİZEN MİMARLAR ŞİMDİ?

ARTIK CADDEDE MOTOR BOĞUŞTEREN ZENGİN PİÇLERİNİN YERİNİ HAFRİYAT KAMYONLARI ALDI

ŞİMDİ BUNLAR YARIŞIYORLAR DEMEK

OLSUN BEN BUNLARI TERCİH EDERİM, ŞURDAN DÖNÜYOZ KAPTAN

TELEFONSUZ ASEAT

HESAPTA CADDEDE OTURUYORLAR, TOZ TOPRAK, GÜRÜLTÜ; ŞANTİYEYE DÖNMÜŞ LA BURALAR.

BİZİMKİ DE YIRMİLİ YAPILSA Bİ MİLYON YAPILSA Bİ MİLYAR EDER, HAYIN EVLAT GİDİ BAKTTA ÖMÜRL GİDİ Bİ ÖLÜVERİN DE KURTULUN BİZİM DAVA!

NEREDEN BAKSAN 10 YIL DAHA BÖYLE

VAROŞLARDA BÖYLEGİNE ŞEVKLİ Bİ DÖNÜŞÜM YOK, NEDEN ACABA?

SENİ GİDİ, YOLLARIMI MI GÖZLÜYÖN SEN BAKIM

KORAY ŞAHİR EVİN SAHİBİYMİŞCESİNE BONKÖR TAKILMAKTADIR

SİZE ÖYLE Bİ VOTKA İÇİRİCEM Kİ, ŞİŞESİ 300 EURO YMUŞ.

SİHİRLİ KUTUYU DA BULDUN

HASI Bİ KANKALARSA ACEP, AÇIK-EŞAT HESABI MI NE?

ARKADAŞ BOŞANMIŞ, EX YİNGENİN ZEVKİ AİLE SAADETİ MOBİLYALARI İLE KALAKALMIŞ, İÇİ HÂLÂ TABAK CANAK DOLU KONSEPT DOLAP

ÇİLEK DİYOLAR BUNA, GRAMI 200 DOLARMIŞ

ARKADAŞIN HEMMEN İNTİKAMSAL DONATTIĞI PLAYSTEYSEN, SES SİSTEMİ, AMFİ, GİTAR DALYRAK TEÇHİZATLARI

ŞİMDİ ARKADAŞIN ZULA KUTUSUNUN BEKÇESİ!

YİNGENİN KIRMIZI KARE KONSEPTE AYILDINIZ MI?

GICIK DOLARI VARDIR HEP PİPSTUK...

HADİ GENÇLER BEN YATIYOM, YARIN GEREN KALKICAM, SİZ KEYFİNİZE BAKIN

MUHABBETİN AH BALLI YERİNDE

ÇİLEK ORTAM'IN SİLİNE VURMUŞTUR...

SÖYLE BAKIM ASYALILARIN GÖZLERİ NEDEN ÇEKİKTİR?

CEVABINI BİLDİĞİN SORUYU NİYE SORUYORSUN? İMTİHAN MI EDİYOSUN?

SAKIN ARŞİVİ TİKSİNMAYIN HA

VATAN PARTİLİLER YİNE BAŞLAR İKTİDARA YÜRÜYORUZ DİYE...

NİYE? KORAY AKLATIRKEN GÜLMEYE DOYAMIYODUN AMA. ZATİ O GİTTİ KEYFİN KAÇTI, FARKINDAYIM.

ORTAM ALLAHASKINA Bİ SUS HOOKUP YAA, BIRAK BİRAZ KAFAYI YAŞTIYM YAA...

TABİİ, PARA, PUL, GÜÇ DİHLETİYO DEMEK ADAMA, İTİRAF ET.

GİRİBİLİR MİYİM KORAY, KAFAYI SIYIRDI BU, UYUTMUYO!

KORAY DA EN NADİDE BOXERİNİ Mİ GİYMİŞ NE?

Akşamsefası

AYNEN

Dürüstcan Toran
instagram.com/durustcantoran

ODA ISISI

DOĞAN
mynameisdogan.com

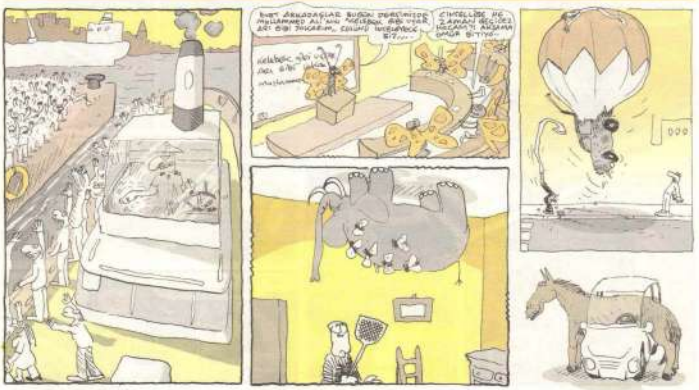

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam – Emirhan Parker
Güven Bilge – İlker Altungök – Mert Dolapçioğlu

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

twitter.com/seyitalaral
seyitaral@yahoo.com.tr

İÇLİ TESİSAT

Siyasi gerilim, olaylar, ölümler, cinnet vatanın birbirinden eşsiz muhteşemliktekі halinden duygusal nefrit geçirmiştim. İnsan kafa dağıtayım diye bir işin ucundan tutar, atraksiyona girişir. Kimi oda toplar, beriki evi badana boya yapar, öteki eşyaların yerini değiştirir, bahçe ile ilgilenir, binlerce şekli var, kişisine göre. Benim de bir meşgalem olsa, ben de bir şeyle uğraşıp kafayı kilitlesem derken Tanrı'nın sevgili kulu olduğumdan iş bizzatayağıma geldi, hatta ağzımı kırdı. Bu sürecin adeta hayatımı esir alabileceğini nereden bilebilirdim...

İnat var ya, kendini doldurmak. "Bir koyun varmış kendi bacağından asılan, hatırladın mı evlat" diye gaza getirdim zat-ı denyomu. Yetmez ama evet "Yapanın boynuzu, kulağı mı var, neyim eksik, uçak mühendisi mi o adamlar" koyverdim yokuş aşağı. Para ile yaptırmak kolay, eve gelen usta muhtemel, kafa ve iş ahlakı olarak cumhurbaşkanın aynısı. Tek fark, kıç çatalını görecektim, hem ayını kıç çatalından hatta daha güzelinden bende de vardı oysa. Olay şu idi: Her şey taharet musluğunun vanasının azıcık damlatmasıyla başladı. Bak bu önemsizdi. Tesadüfen fayansta birikintiyi gördüm,kuruyup gidiyordu zaten. Zamanla o miktar az arttı, çözüm altına küçük boy kapalı ayran kabı. Hem kendi flora ve faunamda evde susayan kediler ne hikmetse taslarındakini değil; bu alternatifi tercih ediyorlardı. Bak bu önemliydi. "Kedi çelebidir, var bildiği, kaynakları aynı anda tüketmiyorlar, aferin lan onlara" diye minik hayat dersi bile çıkardım. Akabinde bölgeye bir, sonra da üç kiloluk yoğurt kabı ile destek vermem gerekti, yırtık genişlemişti. Geçmişteki masum birkaç damla bir denizaltı içinde patlayan boruların, yara savunma tatbikatına dönüşüyordu. Bu rezilliğe bir son vermeliydim. Görev beni çağırmıyor adeta yalvarıyordu.

Mücadele için silahlarımı kuşandım. Sızdırmazlık için lif, teflon bant, contalar, kurbağacık isimli ayarlı anahtar, yeni boru ve üç ünite kırmızı kutu bira. Mohikan savaşçısı reflekser, zehir gibi çalışan zekâ ve aklımı dizginlemek adına biramdan ilk yudumu alırken, stratejik ve taktik üstünlüğü ele geçirecek planı yaptım. Basitti; duvara monte tuvaletin dibindeki ve musluktakini söküp yenisi ile değiştirecektim. Sızdırmazlık ardından gelecekti. Bencileyin gitar çalıp yemek yapabilen bir sanayi dalgıcı için parkta yürümek kadar kolaydı.

Musluktaki taraf tamam, tuvaletin alt gövdesindeki girişi sökerken bir şeylerin yolunda gitmediğini fark ettim. Tersliktuvaletin yapısal olarak iç tarafında kalan, musluğa su gitmesini sağlayan, içerideki hattın parçasını sökmüştüm. O kısım duvarda kuburun sabit olduğu arka kısımda kaldı. Bu beklenmedik sürpriz karşısında süratli bir muhakeme yapmak için ikinci ünite kırmızıyı da açtım. Çalışma ortamı müziksiz çok yavandı hem, duruma uygun klarnetçi Deli Selim ve goygoycu arkadaşlarının hareketli albümlerinden birisi imdadıma yetişti (adamların ağır parçası var sanki!) zaten Bach falan dinliyorum normalde (valla).

Durum değişmişti, tuvaleti sökecektim. Parçayı içeriden irtibatlayıp devam edecektim. Taşıma için büyük vidalardan kademeli olarak sökmeye başladım sağ, sol taraf. Arada dizimle de destekveriyor,özenli davranıyordum. Üzerinde hatırı sayılı zaman geçirip her memleket insanı gibi aklımın ya kaçarken ya s.çarken başıma geldiği nice kararlar verdiğim sevgili kubur taşıma. Deli Selim'in vahşi girnata ezgileri, şerbetçiotu kanıma karıştıkça hareketlerim hızlanıyordu, söküm işleminden sonra iç taraftaki onarımı yaptım. Zafer ganimeti olarak üçüncü ünite kırmızıyı da açtım. Ne de olsa son yarım saat içerisinde tamir bitecekti, ilk deneme için mesanem fazlası ile hazırdı. Derken sabitleme esnasında sıcağın ve kırmızıların etkisi ile önce hafif bir ter ardından, biraz şakulü bozuk bir hava sezinledim kendimde. Biraz pozisyonumu değiştireyim derken diz ile destekverdiğim klozet kaydı. Minyon bir nano saniye dengemi kaybedip yana doğru kayarken zemine çarparak patlayan seramik şangırtısı adeta hayatımın özeti idi. Sıvadım, ardından sessizlik.

Şimdi kırılan yerdeki gider deliğine aşırtma atışı ile işiyor,hatta vantilatör ile yan rüzgâr verip falso ile köşe bile dönüyorum, bu meziyetin ne işime yarayacağını bilmesem de haytalık haneme bir artı olarak işleniyor. Fakat uzun metraj için akraba, taallukatın evine gidiyorum. Adlı adınca söyleyemediğim için her seferinde bir şey alıp ziyaret numarası çekiyorum. Mecburen çaylar eşliğinde kaçmaya çalıştığım, memleket halleri üzerine iç sıkan sohbetlere gark oldukça şiştikçeşişiyorum. İnsanların hayırsız olarak bildiğişahsımın, böylesine sıcak aile ilişkilerini canlandırma sebebinin sırrı karnımda saklı oysa. Yeni kubur takılsın, muhtemel onu da kırana dek bir daha görüşmem hiçbiriyle. Ah bir an önce gelse de bir güzel s.çsam ağız tadı ile.

Her şey taharet musluğunun vanasının azıcık damlatmasıyla başladı. Zamanla o miktar, arttı. Artık bu rezilliğe bir son vermeliydim. Görev beni çağırmıyor adeta yalvarıyordu...

Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN

aydogansozer@gmail.com

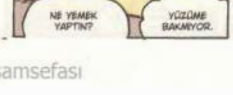

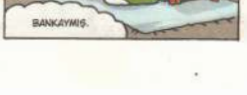

OZAN ÖNEN
www.twittar.com/ozanonen

TURNALIYORUM

■ Aynı kişi olmanı bekliyorlar: Aynı düşman. Aynı sevgili. Aynı çocuk. Aynı yazar. Aynı esnaf. Aynı isyancı. Aynı çizer. Aynı arkadaş. Aynı amatör. Aynı çalışan. Aynı yabancı... Seni "öyle" tanımış olanlar, senihalen "öyle" görmek istiyor: Hâlbuki eski düşmanlarını bile en temel stratejik hatasıdır "seni halen o kişi sanmaları".Sana dair bir tanım getirmeye çalışıpkısayoldan "O, öyledir" demek,sana göre tasmalar üretmek istiyorlar: "O, bu işi yapar", "O, evli bir kadın", "O, sessizbiri", "O, çok romantik", "O, doktor olacak", "O, gitar çalar", "O, soğan yemez", "O, sosyalisttir", "O, asla alkol kullanmaz", "O mu? Çok komik biridir", "Fırında balığı çok iyi yapar", "Boş beleşin tekidir o", "O varya..."

■ Hayır, "öyle" olmayacak. Bir karikatürist, bir üzüm bağı kurabilecek günün birinde; en güzelarabonun bağından içeceğiz. Soğan yemeye başlayacak soğan yemeyen çocuklar. Boş beleş bildiklerin,insanlığın kaderinideğiştirenbuluşlaraimza atacak. Bir gün, kafasıatıp da her şeydenyeterince tiksinen biri,meselabir yazar, alıp başını, kulübesineçekilecek vedünyatarihiiçin, **Walden Gölü** kıyısındaki **Henry David Thoreau**'yu kıskandıracak kadargüzel bir **sivil itaatsizlik** dönüşecek. Kadın, kocasını terkedecek,kendi devriminiböyle başlatacak. Tasıtarağıtoplayıp,işinden istifa edipbelki sadecebalık tutmayı isteyecek o fırındabalığı çok iyi yapan adamlar ve kadınlar: Belki vejetaryen de olacaklar, okullarını bırakacaklar, mesleklerini, çevrelerini, şehirlerini, alışkanlıklarınıtümden değiştirecekler. Sessizliğiyle bildiğin o çocuklar, günün birindearabanda, radyoda dinlediğin o şarkıcılaradönüşecek; hem de sen onları kekemesanıyorken. Köyündederebile görmemişbir çocuk, okyanusunortasında, dalgaları kılıçbalığıgibi yara yara ilerleyen o güzelim teknesinde, yapmakta olduğudünya turunun seyir defterini karalıyorolacak.

■ Sarsılacak, şaşıracak, yargılayacak, yadırgayacak bunu öğrenen bazıları: "O böyle değildi,nasıl olur?" Delirecekler. Seni, aynı düşman tanımının içinde tutup aynı derede iki kere yıkanırkengörmek isteyecekler: Düşman, diyorum: İnsanlığın en ilkel etiketi... Sana getirdikleri tanımın dışına çıktığın anda, o **cangılın** içindeki en tehlikeli, kontrolü en zor hayvan, onlar için sen olacaksın. Onları şaşırtan, öngörülerinin sükünetinidağıtan, tanımlama ve tanıma kabiliyetlerini darmadağineden şeylere şahit oldukları andareddedecek,yok sayacak, dışlayacak, bazen de kıskanacaklar: Kendilerinden uzaklaşıp da kendisinisürekli yenileyenleri, kendilerinin elde edemediği cesaretitadıyor olanları, çokyönlü ve her güzelliğeaçık olanları sevemeyecek bu dünyanın geride bıraktıkları. Sana söylüyorum: Öldürdüler **polimat**ları! Sayıları, **Bulanık Ovası**'nın telliturnaları kadarkalsın istedilerama merak etme; bu da geçecek... ↻

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndereceğim?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Alp Uzunoğlu

Ayberk Şentürk

Gürdem Sındıraç

Barbaros Altuğ

Berkay Yaşar

Erhan Güneş

Emir Kızıltan

Cihan Topçu

Gürdem Sındıraç

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ · 3 EYLÜL 2015 · SAYI: 676
HAFTALIK YAYIM SÜRELİ YAYINDIR · ISSN: 1305-7529
www.penguen.com.tr

Akşamsefası

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
10 EYLÜL 2015 • 37
677
4,00 TL

Aksamsefasi

PENGUEN Gündem

Hakkari Dağlıca'daki saldırısonrasışehit sayısıyla ilgili bilgi verilmezken; Genelkurmay, saldırıdantam bir gün sonra 16 askerinşehitoldu̇ğunu açıkladı.

Dağlıca saldırısının, milli maç sonuna kadar medyadan gizlendiği iddia edildi.

Bir kez daha 400 vekil talebinihatırlatanCumhurbaşkanı Erdoğan, "400vekili elde edebilecek sayıyı bir siyasi parti yakalasaydı, durum bugün çok farklı olurdu"dedi.

Başbakan Davutoğlu'nun, Türkiye - Hollanda milli maçını bir şehit çocuğunu yanına alarak izlemesi tepkilere neden oldu.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Bu seçim bozuk çıktı.

Ben de büyük oyunu bozdum...

Bu arada söylemediğim bir sözümü çarpıttılar, ortalığaTivit attılar.

O sinirle gittim gazete bastım.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, "'5 çocuğumu da feda etmeye hazırım' diyenşehitbabasıda var, böyle karakteri bozukolanlarda" diyerek şehit cenazelerinde tepkigösterenbabaları eleştirdi.

Öncelikli tehdit PKK, İŞİD 2. sırada! Cumhurbaşkanı Erdoğan "Bizimiçin öncelikli tehditPKK"dedi.

Gezi Parkı olayları sırasındaEthem Sarısülük'ü vuran polis memuru tahliye edildi.

Aylan Kurdi'nin cansız bedeninin kıyıya vurduğu acı olay sonrası, Avrupa ülkeleri göçmenlere kapılarını açtı.

YEREL GAŞTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

CUMHURBAŞKANLIĞI ÇOK YIPRATICI BİR İŞ

Cumhurbaşkanımız şehit ailelerini bizzat arıyor ve "hepsi 'çocuklarınız bu vatan için fedaolsun" dedi" demiş. Çok zor bi iş bu, call center çalışanı gibi herkesi aramak. Bazıları hakaret filan ediyo call center'a. "Öncelikle konuşmalarınız kalite standartları açısından kayıt altına alınmaktadır. Modern kurulumu gibi ne yapmanız gerektiğini anlatıcam. Şimdi şükür ediyosunuz, vatan sağoldu mu? Sağolmadı mı? Gözlerinizi kapatıp 10 saniye bekleyin tekrar açın, hala mı ağlıyosunuz? Bi saniye bekleyin. (bekleme fonu)Şua dinletiliyo) Bekleğiniz için teşekkürler. Site ülkeyi bölmeye çalışanların virüsü bulaşmış olabilir. İlgilieklplere bildirdim, siz gözalbıra atacaklar!"

Kâşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

E fendim,ben EXPENDABLES gibi bir yaşarım.Sylvester Stallone yaşlı aktörleri toplayıp çektiği film. "Kaybedilebilirler" demek, hayattan önemsiz. Ben de öyleyim ve yaşlıyım. Kurşun gibi yazı sıkmalıyım hedefe, başım binalara girmeli. Ya bu bir tuzaksa? Kurtarmak istediğim insanlardaysa sorun? Filmde tuzağı bilir yinede içine dalarlar. "Suçlu Erdoğan" yazmalı mı? Sadece bi yönetici o, tüm dert koltuk. Expendables yazı: Türk bayrağıyla profil süsleyenler, ölen Kürt çocuğu fotoğrafıyla show yapan herkes suçludur. Çocuklar dönülmez yere gittiler, ne yaparsak yapalım getiremeyeceğiz geri. Kanlarında kimse boğulmazsa, karnı salmi sonrası SEGMEN (!) mutlu olsun diye uçaklar havalanmazsa,k imse kimseyi dağa çıkarmaz. Teröristlikler boğulur, insanlığı test etmeye kalkmaz bir daha. Hedefe odaklanmayan kurşunu; tanıdıların cenazelerindeki intikam duygusu suçludur.İnsanların KULLANILABİLİR yapor ve adı da "EMPLOYABLES" olur savaş filminin.

400 VEKİL OLSAYDI BÖYLE OLMAZDI!

300 spartalı filmi gibi düşün, 400 milletvekilini. Hani adam tekme atıyodu ya filmde, Soma'da madenciye tekme atan korumanın attığı gibi düşün. Olum var yasal Olum 400 milletvekili çok çok girer lan duşmana. Kılıçdaroğlu'da terim o filmdeki ucube bi tip var ya, o işte. Vatanı saltıyo hani tipsiz. Olum var yaaa 400 diyorum! Uuuuu neler yaparlar varyaaa!!

APOLİTİK GÜLTEN APLA FLASH TV İZLİYOR

Toplumdaki olaylardan bir bicği bi uçak durmasıyla, bilinen aplamız" En büyük geyfim halay izlemek. Hayata bi defa geliyoruz, sürekli olaylar oluyor .Kısır yaşıyoruz, bakonu yıkıyorum, can enği seviyorum ama doktor tuzu yasaklıadı, zaten mevsimi de geçti. Bi gazım var o da olayları izlemiyo, hep internette selfie paylaşıyo, bi tek bu konuda antapyonuz" dedi.

400 VEKİL ALINSAYDI

- Şayet400vekil alınsaydı;Hürriyet binasınadüzenlenensaldırıda ön saftarda yeralıp "Kasım'daki seçimden sonrane çıkarsaçıkısın Erdoğan'ı başkan yaptıracağız" diyerek, 'vatan sevdası' hakkında duygu yüklü bir konuşma yapanAKP Gençlik Kolları Başkanı arkadaşımızın askertliğini bedelli olarakyaptığı ortaya çıkmayabilirmiş...

- Şayet 400vekil alınsaydı; koskoca başdanışman kuzularınkuzusu Burhan,16 askerimizinşehit olduğusaldırı sonrası "Gebertilen teröristlerin msayenesi mutlaka yapılmalıdır. Görülecektirki, önemli birbölümü sünnetsiz." şeklindetivit atarak çık siyaseti yapmak zorunda kalmayabilirmiş...

- Şayet400vekil alınsaydı; Millilerimiz Hollanda'ya 3 değil, tam 5 gol atabilirmiş...

-Şayet 400 vekilalınsaydı; aklı başındavatandaşlarımız kalkıpda Eskişehir, Edirne, Balıkesir,Çorlu, Manavgatgibi şehirlerde topluca HDP binalarına saldırıpateşe verme girişiminde bulunmayabilirmiş...

-Şayet 400 vekil alınsaydı; Samsun'da birkişi yüksek hesap getirdikleri gerekçesiyle, yemek yediği lokantayı benzin döküp yakmaya kalkmayabilir... Ağrı Doğubayazıt'ta isebaşkabir kişi, dişlerini iyi yapamadığı için diş teknisyenini rehin almayabilirmiş...

- Şayet400vekil alınsaydı; Şımak'ta şehit düşen Denizlili asker 21yaşındakiDoğan Acar'ın evine asılan Türk Bayrağı'nın yetkililerce gerialındığı ortaya çıkmayabilir... Şehidinannesi FatmaAcar,"Benim çocuğumkanını verdi,canını verdi. Şehitannesinden bayrakistemezsiniz. Hak etmedi mi bir bayrağı?" diye sormak zorunda kalmayabilirmiş...

Akşamsefası

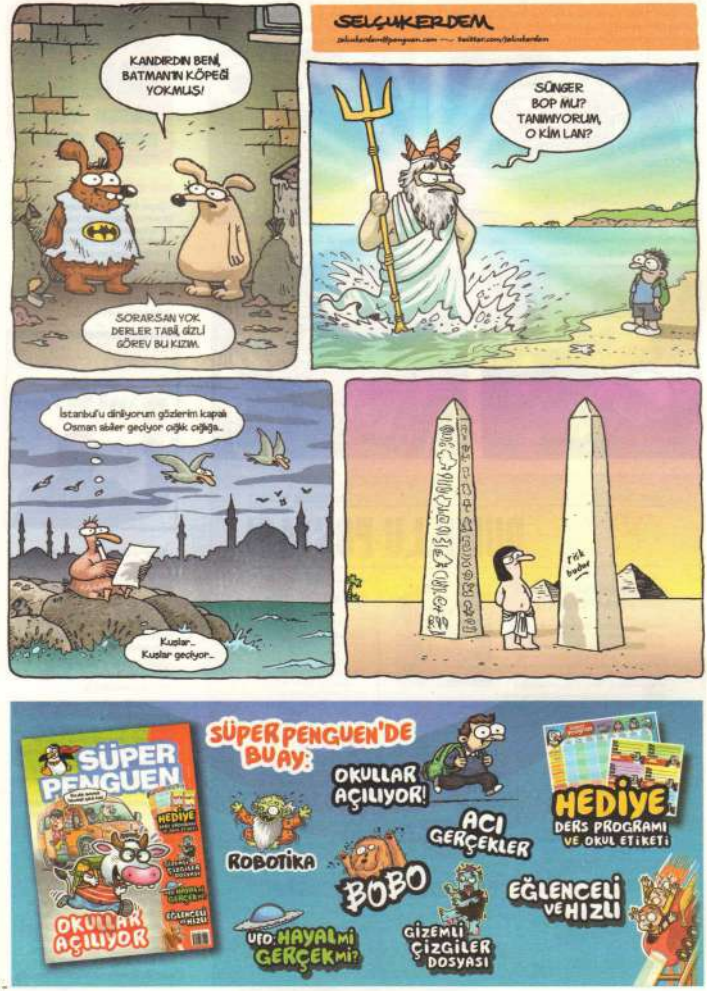

Akşamsefası

ÇİRKİN GÜLÜYORSUN, GÖRÜYOR MUSUN?

Artık gülünecek bir şey kalmadı. Söyleyecek yeni bir şey kaldı mı, ondan de emin değilim. Bu yüzden, şimdi gidip de bayiden bu dergiyi alanların, burada yazan ve çizen insanlardan ne beklediğini merak ediyorum. Çünkü bu dergiyi, benzer başka dergi ve gazeteleri alanlar-alıp-okumiki-hâlâ çareyi sözde arayan, giderek büyüyen silah gürültüsüne rağmen sözden hâlâ umudu kesmemiş kişiler. Söz söyleyen insanların da şimdi hem derde derman olmak hem de çıkış yolunu göstermek, en azından sezdirmek gibi sorumluluğu var. Olmalı ya da.

Oysa çoğumuz top çevirmekten başka bir şey yapmıyoruz.Öfkeyi, tasayı, kederi ve yası pişirippişirip yeniden ortaya koymaktan daha fazla yapabileceğimiz çok az şey var gibi görünüyor. Hep birlikte"Al benden de o kadar", "Sorma sorma, aynen böyle işte" deditecek kelamı kerelercetekrar ediyoruz. Yazının bu işleyinin bir adımı ilerisinegeçmek, insanlara ne yapılması gerektiğini, hasbelkader bildiğimiz kadarıyla söylemek, giderek çok tehlikeli hale geldi. Çünkü örgütlenmiş ve "harekete geçmiş cehalet" sokakları, siyaseti, basını işgal etmiş halde. Korku saçıyorlar. Bir gece toplanıp Hürriyet gazetesini "Madımak gibi cayır cayır yakmaya gidecek" kadar şirazeden çıkmış haldeler. Kimse onları engellemiyor. Bu ülkede bizim can güvenliğimizi koruyan kimse kalmadığını kanıtlarcasına kimse onlara dur demiyor. Çok hanım hanımcık iki yazar hanımımız, gece yarısı takipçilerini

Kimsenin ölmesini hayal edemeyecek insanları öldürmek isteyen insanların ülkesi burası... Öyleydi de zaten, şimdi tam kadro sahne aldılar.

Hürriyet'tekileri linç etmeye çağırıyorve kimse ona çüş demiyor. Kimsenin ölmesini hayal edemeyecek insanları öldürmek isteyen insanların ülkesi burası... Öyleydi de zaten, şimdi tam kadro sahne aldılar.

Aşınının aşırısı komik!

Şığın acağımız bir sine-i millet kaldı mı onu da bilmiyorum, çünkü alçağın biri "Neyse, kıyıya vuran çocuk Kürt'müş, üzülmeme gerek kalmadı" diyebiliyor. İçin için de biliyorsun ki onun gibi, bir çocuğun bir savaşta bir taraftutabileceğine inanmış binlerce cahil manyak var. Bir tarafımız delilik vecehalet,öteterafımızise silahlanmış delilik ve cehalet. Bir gece sabaha karşı evlerimizin çıldırmış bir kalabalıktarafından basılabileceğini, göz önünde, gururla öldürülebileceğimizin göz kamaştıran sinyalleri verildi. Bundan sonra bildiklerimizi, düşündüklerimizi, öngördüklerimizi söylemek

mümkün mü? Zalim olmakla gurur duyan bu kalabalığa "Siz ne zaman bu kadar zalim oldunuz?" deyip son vicdan kırıntısına çağırmaya kalksak muhtemelen gevrek gevrek gülüp pişkin pişkin cevaplar verecekler. Yapabilecekleri "aşırının aşırısı komik" espirileri hayal etmek istemiyorum.

Şehitler ve gazoz kapakları

Savaşlar, zengin ihtiyar erkeklerin, yoksul genç erkeklerin birbirini öldürmesi için tezgahladığı küçük kıyametlerdir. Hangi taraftan kaç genç erkek öldürüldüğüne göre kazananın kim olduğunakarar verilir. Bir gazoz kapağını, bir misketi kaybettiklerinde üzüldükleri kadar ve tamı tamına aynı şekilde üzülürler zengin ihtiyar adamlar. Daha fazla değil. Eğer gerçekten ölü bir çocuğun annesi kadar üzülselerdisavaşlar bir günden daha uzun sürmezdi. Kimse maval okumasın. Kollarında kıyıya vurmuş bir bebeği taşımayan hiç kimse de savaşın mecburiyeti üzerine söylev vermesin.

Savaş keşke sadece ölümden ibaret olsaydı. Bu hiç değilse biraz daha temiz bir şeyolurdu. Savaşöyle garip bir kimyasal süreçtir ki cephede olmayanları da daha kötü insanlara çevirir. Savaş bir kez başladı mı insafımız, vicdanımız, insanlığımız aç faralerle karşılaştırılabilir ancak. Ki bunun olduğunu görüyoruz, daha da fena halde göreceğiz. Peki işte tam da bu zamanda ne söyleyebilir söz? Çizgi ne söyleyebilir?

Gırgır'dan bugüne acı mizahı

'Devir' romanını yazarken 1979 ve 1980'in Gırgır'larının hepsini okudum. İmkanı olan varsa bakmasını öneririm. Bugün bizim yaşadığımız şeylerin hepsi, ama hepsi, hem de tipatıp aynısıyla o günlerdeyaşandığı için derginin hali bugün Penguen ya da diğer mizah dergilerinin haline benziyor. Acılı olayı öncebirkaç karikatüre, birkaç cümleye sıkıştırıp gülmeye çalışmış insanlar. Tıpkı geçtiğimiz zaman boyunca bizim de yaptığımız gibi. Sonra, acı, zamanla dergide kendine daha büyük bir yer açmaya başlamış. Sonunda bakıyorsunuz ki acıdan başka hiçbir şeyden bahsedilmiyor. O en korkunç günler geldiğinde gülmek için birkaçnafileve son derece beceriksiz ve muhtemelen isteksiz çabadan sonra artık dergideki her şey acı acı gülmeye başlıyor. Bir delinin, çok ağır şeyler yaşadığı için delirmiş birinin acı acı gülmesinden söz ediyorum. Gören insanda acıma ve hatta zaman zaman korkuyaratan bir gülmeden bahsediyorum.

Muhtemelen bu hafta, bu dergiyi elinize aldığınızda sizin de yüzünüz, korkunç şeyler gördüğü için delirmiş o insanın gülümsemesiyle ikiye yarılacak. Çünkü biliyorsunuz ki iki taraf da savaşistediği zaman bizim gibilerin payına böyle bir çirkinleşme düşüyor. Bizi böyle çirkinleştirmelerinin bir bedeli olmalı.

Korkaklık ayıp olur

Sözün görevi şimdi bu çirkinleşmeyi göstermek. Savaşın sadece cephede ölenlerden ibaret olmayan bir çirkinleşme, insanlıktan uzaklaşma olduğunu kerelerce tekrar etmek. Ve sonra ikinci seçeneği sunmak sözün görevi. Yapılacak şeyleri söylemek. Ama bunun için kendini ortaya atıp tek başına kahraman olacak ve sonra muhtemelen feda edilecek bir yazar, bir çizer, bir siyasetçi beklemekbüyük korkaklık. Ayıp bir korkaklık. Hepimiz biliyoruz ne söylenmesi gerektiğini.Mucizevi yeni bir söz yok. Tek bir söz var, hepimizin bildiği. Sadece bunu hep birlikte söylemek gerekiyor ki ilk söyleyeni vurmasınlar. Vuramayacakları, kıramayacakları kadar çok olmamız gerekiyor ki işe yarasın. Bu söz atla deve değildir. Bu söz yepyeni bir icat değildir. BARIŞ hepimizin bildiği beş harfli bir sözcük ve telaffuzu savaş kadar kolaydır. Savaş sözcüğünden tam bir gün önce ortaya çıkmıştırdünyatarihinde. Yeterince büyük bir kalabalık tarafından yeterince yüksek seslebağırılmadığı için savaş başlamıştır. Hep.

Benim yeni bir sözüm yok. Ama bizim, hep birlikte daha yüksek bir sesimiz var. Bu kadar. Ölü çocukları sindirmek zorunda kalmaktan yorulmadıysanız siz birlikte sizin. Gülmeye devam edebilirsiniz.

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

bahadır Kapağı sana kilitledik deyince, kazık bi şeyler çizecem diye korktum lan!

serkan a. Tatilde olucam oolum bana bulaşma! Anladın sen kimolduğunu S harfli insan.

sevyen Baruter Gümüşlük'te bir ormandatam zamanlı koala olarakiş bulmuş, belediyeden tanıdıkvar tabii adamda.

pınar Köşelerinizi çizerken kahveden başka bir şey içerseniz, böyle olur. İçme!

seyit ali Böööreklieeer dünaaa kadaaar gelseydiiin baaril! Börek espirilerinin hepsini geçen hafta yapbyduk di mi?

faruk Aranızda, tatilden döndüğü belli olsun diye geçici dövme yaptırıp gelen var. Çizer insansınız bari siz yapmayın oolum!

nilüfer Gözden irak olanın gönülden irak olmadığını ispatlamaya devam baboli!

tuğçe Lafının bildim ama çok önemli bi şey söyliycem; üzüm çok güzelmiş, yiyin!

semih +KDVnerdeolmasın? Katma Grafiker Vergisi, yapanın ama paranızıalırım!

sedat Almancı tipi mi var bende? Nerden bilim pasaport kontrol noktasınınAlmancasını!

cem Googlegörsellerden bakıpÖzerçizince,Mesut Yılmazoluyo hakketten!

dersiktan Masalgibi köşeçizdim, abi! Tamda sabahlarken okuyupuyumalık!

barış Mailimiz bozulsa da başka mailden yollarız,işten kaçmayız müdür!

sevyen Semra Can'aSemracan diyorum aylardır, anlamadı ya hahah!

faruk 400vekil alınsaydı köşelergecikmezdi demeyin bana, burada köşelergecikmez'olik oynamyoruz!

evdii Bana börekli bi şey yazma oolum çalışırken'de,herkes dombiliyim sanacak!

serkan y Agaoım, ikinci karede 300 spartalı gibi kırmızı pelerin takmış takım elbiseliler. Kemal Kılıçdaroğlu saç biçmiş beyaz cüzcük.

sevyen Semra Cananlamış, peşimde 3 gündür kediterdolaşıyor!

emsiz Bana 400 kedi verin.. Amaanın neyse, insanda espri yapacak hal bile bırakmadı bunlar kızlaam!

Akşamsefası

D.E.Ç.S.İ.

YAZAN: MURAT MENTEŞ
ÇİZEN: M.K. PERKER

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar/
barisatarfiyuhoo.com

BALTALI İLAH

"Benzinleri Baltalayan Rahip"

Mustafa Salıcı

«MİNİ ÇAKAL»

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"Oyuncakçı'nın işi olduğundan emin misiniz?"

Eski yurt müdürü Selçuk Bey'in evinden kovulmamızın üzerinden birkaç dakika geçmişti, benim emektara binmiştik, ama henüz kontakanahtarını çevirmemiştim.
İşte o anda çaldı telefonum; arayanAli'ydi.
Maktulün morgdaki işi bitmişti. Cenazesi yarın öğle namazında Edirnekapı'daki bir camiden kaldırılacaktı.
"Belediye mi kaldıracakmış cenazeyi?" diye sordum. "Adamın bir yakını filan yok muymuş?"
Tuhaf bir heyecanla açıkladı.
"Ben de onu diyecektim, Parmak Recep sahip çıkmış cenazeye."
Parmak Recep son birkaç yıldır ortalığı kasıp kavuran bir çetenin reisiydi. Parmaklakabını, öldürdüğü rakiplerininortaparmağını keserek kazanmıştı. Defalarcagözaltına alınmış, ama suçu hep adamları üstlendiği için yakayısıyırmıştı. Çocuk tacizcisi bir adamla ne alakası olabilirdi?
"Şu Parmak Recep'in dosyasına bir bakalım." Hem telefonun ötekiucundaki Ali'ye, hem de yan koltukta oturan Zeynep'eydi sözüm, "Bu mafyabozuntusu, cinsel taciz suçlarına da bulaşmış mı bir anlayalım."
Anında tepki verdi telaşlı yardımcım.
"Isterseniz hemen çalayım kapısını Başkomserim, direkt sorguya alalım herifi."

Akif Akkan adındaki sapık, izleme altındaydı. Son iki yıldır bir vukuatı olmamıştı. Yani onu kim öldürdüyse daha önceki günahları için öldürmüş olmalı...

Git desem, kesin arbede çıkarırdı bizim deli bozuk.
"Yok, yok Ali" dedim sakin bir tavırla. "Yarın cenazede konuşuruz. Peki sen ne yaptın? Oyuncakçı'nın daha önce öldürdüğü maktullerin yakınlarından bir malumat alabildin mi?"
"Birinin babasıyla konuştum. Katilin kim olabileceği hakkında hiçbir fikri yok. Ama ilginç bir bilgiyeulaştım. Şinasi amirimizyakın zamanda ziyaret etmiş adamı... Maktulün düşmanı var mıydı, onu kim öldürmüş olabilir gibilerden sorular sormuş yeniden. Yani Şinasi Bey sadece kağıt üzerinde emekli olmuş. Davayı hiçbir zaman bırakmamış..."
Hiç şaşırmamıştım buna, Şinasi'nin bizden bilgi sakladığından emindim. Üzerine gitsem eminim, işbirliği yapmaktan kaçınır, en küçük bir malumatı bile benden sakınırdı. Uyarına giderek halletmek gerekiyordu bu meseleyi. HattaŞinasi'yi gayriresmi olarak soruşturmanın içine bile sokabilirdim. Mevzuata aykırıydı ama katili yakalayacaksak, bunun hiçbir kıymetiharbiyesi yoktu. Önümüzdeki haftaEvgenia'nın meyhanesinde buluştuğumuzda bu meseleyi halledecektim.
"Anlaşıldı Alicim" dedim yardımcıma, "Sen araştırmanı sürdür, biz maktulün evine uğrayacağız. Merkezde görüşürüz artık."
AkifAkkan'ınevi, FulyaYokuşu'ndaki bir apartmanın bodrum katındaydı. Zeynep eve uğramış, mutlaka benim de görmemi istiyordu.
"Sözlerle anlatmak olmaz Başkomserim, kendi gözlerinizle görmelisiniz."
Evin önüne geldiğimizde kapının yarı aralık olduğunufark ettik. Kim olabilir dercesine soran gözlerle bana bakan Zeynep'e, sessiz olmasınişaretederekkapıyı itteledim. Bu arada sağ elimi belimdeki silahıma yakın tutmayı ihmal etmemiştim. Sessizce açılan kapıdan içeri süzülürken,
"Adam harbi sapıkmış amirim" diyen bir ses duydum. "Çerçevelerin hepsi bomboş... Bir şey mi anlatmak..."
Ayaklarımızın altındagıcırdayan zemin tahtalarından içeri girdiğimizi anlayanadam susmuştu.
"Merhaba" diye seslendim bir terslik olmasın diye. "Kim var içerde?"
Salonun kapısında önce bir gölge belirdi, sonra bizim Çocuk Şube Müdürlüğü'nden Münir'in endişeli yüzü göründü, ama beni görüncerahatladı, temizyüzüne ışıklı bir gülümseme yayıldı.
"Oo Başkomserim siz miydiniz?"
Ben de sevinmiştim onu gördüğüme. Sahi, neden aklımıza gelmemişti Münir'le konuşmak. Muhtemelen kurbanhakkında epeyce malumata sahipti.
"VayMünircim, işbaşındasın ha!"
Ellerini yana açtı.
"Ne yapalım Başkomserim, çocukları tacizcilerden korumak için ölene kadar takip ediyoruz. Ölünce de bitmiyor iş, başka bağlantıları var mı diye evlerini, eşyalarını araştırıyoruz."
Bakışları Zeynep'e kaydı. "Siz de katilin peşindesiniz tabii. Nasıl, bir ipucu filan bulabildiniz mi bari?"
"Yok, henüz hiçbir iz yok... Oyuncakçı'nın işi olduğunu düşünüyoruz." Duraksadım. "Oyuncakçı'dan haberin var değil mi?"
Manidar bir ifade belirdiçakır gözlerinde.
"Olmaz mı, adam bizim vazifemizi elimizden almaya çalışıyordu..." Gülmediğimi görünce toparladı. "Yani söz gelimi diyorum. Ama düşünürseniz, bir yandantam olaraköyle. Biz çocuk tacizcilerini yakalıyoruz, mahkeme birkaç yıl içeride tutuyor, fakatadamlarçıkar çıkmaz aynı işi yine yapıyor. Halbuki Oyuncakçı bu meseleyi kökten halledivordu."
Münir'i bir polis olarak çok iyi anlıyordum, ama sapıklarla başa çıkmanın tek yolu ölüm olamazdı. Eğer bu yöntemi kabul edersek, herhangi bir katille aramızda hiçbirfark kalmazdı. Fakataraştırma için geldiğimiz maktulün evinde bu konuyu tartışacak değildim.
"Akif Akkan" diye sadede geldim. "Sizde özel bir dosyasıvardır değil mi?"
"Elbette var, hem de çok ayrıntılı bir dosya. Hatırlarsanız bu herifle ilk kez sizin sayenizde tanışmıştık. İkazınız sonucu küçük bir çocuğu taciz etmeden ele geçirmiştik alçağı." Yüzümün gölgelendiğini görünce cesaretle açıkladı. "Evet, Başkomserim bu adamlar alçak. Hatta alçağın önde gideni... Öldürüldüğüye yaptığı kötülükleri un utmamız gerekmiyor." İtiraz etmediğimi gör ünce sürdürdü sözlerini. "Evet, AkifAkkan adındaki bu sapığı o günden beri izleme altına aldık. Ama izleme dedimse yanlışanlamayın, her hareketini, her davranışını takip etmemiz mümkün değil tabii. Yani çalıştığı iş yerini öğreniyordu, adresini tespit etmeye çalışıyordu. Ona fark ettirmeden iş yerindeki yöneticileriyle, komşularıyla konuşuyordu. Aslında son iki yıldır bir vukuatı olmamıştı Akif Akkan'ın. Yani onu kim öldürdüyse daha önceki günahları için öldürmüş olmalı." Düşünceli bir ifade belirdi yüzünde. "Oyuncakçı'nın işi olduğundan emin misiniz? Başımı sallayarak onayladım.
"Emin değiliz Münir, ama katilin profili ona uyuyor." Salona doğru yürüdüm. "Ee baktınız mı eve? Var mı dikkate değer bir şeyler?"

Münir de Zeynep'le benzer cümleyi kurdu.
"Acayip şeylervar, buyurunkendi gözlerinizle görün."
Salona girer girmez anladım ne demek istediklerini. Bütün duvarlar maviydi, iç bunaltan, kopkoyu nerdeyse laciverte yakın bir mavi. Evin her yanına kırmızırenkli, ahşap çerçeveler asılmıştı ama içlerinde ne bir resim vardı ne de fotoğraf. Sadece bembeyaz kağıtlar. Ne sevinç, ne keder, sanki yaşanmamış anları simgeleyen beyaz kağıtlar. Ve her yer pırıl pırıldı, bütün eşyalar düzenli.
"Bekardı değil mi bu adam?" diye sormadan edemedim. "Yalnızyaşıyorduyani."
Zeynep cevapladı.
"Öyleymiş Başkomiserim. Hiç evlenmemiş..."
Sinirli sinirli güldü Münir.
"Yetişkin biriyle yapamazdı, adı üstünde adam sapık..."
Meslektaşıma laf yetiştirmek yerine köşedeki kitaplığa yöneldim. Duvardaki çerçeveler gibi kitaplık da kırmızıya boyanmışti ve kitapların hepsi mavi bir kağıtlakaplanmıştı. Herif sağlam manyakmış deyip geçmek işin kolayına kaçmak olurdu, önemli olan bu kırmızının, bu mavinin, bu çerçevelenmiş bembeyaz kağıtların manasını çözebilmekti.
"Ne tür şeyler okuyormuş acaba?" diyerek mavi kağıtla cilttlenmiş kitaplardan birini çektim. Kapağını açarken mırıldandı Zeynep.
"Henüz yazılmamış kitaplar."
Gözümün önünde beliren bembeyaz sayfayı görünce anladım ne demek istediğini. Bunlar kitap değil, bomboş defterlerdi.
"Hepsi mi böyle?"
"Hepsi" diye söylendi Münir. "Adam kafayı yemiş. Belki de bizim bomboş gördüğümüz o sayfalarda, yazılargörüyordu Akif Akkan. Muhteşem romanlar, şiirler, öyküler, makaleler. Kim bilir daha neler neler..."
"Bu kadar basit değil." Adeta azarlarcasına çıkmıştı Zeynep'in sesi. "Sapık da olsa, çocuk tacizcisi de olsa,karşımızda bir insan var. Sizin gibi, bizim gibi onun da bir ruhuvar."
Küçümseyen bir tavırla dinliyordu Münir. Anlat anlat heyecanlı oluyor havalarında. Ama hiç aldırmadan sürdürdü sözlerini kriminoloğumuz.
"Eğer olayaböyle yaklaşmazsanız, meselenin kaynağına da inemezsiniz. Nasıl ki tek tek katilleri yakalayarak cinayetlerionleyemezsek, çocuktacizcilerini yakalayarak da bu işi çözemeyiz. İnsan neden tacizciolur, bu sorunun cevabını bulmalıyız. Akif Akkan mutlu bir insan değildi. Dahası yaptıkları için utanç duyuyordu. Ama kendineengel olamıyordu. Hep başka bir hayatın hayalini kuruyordu. Tertemiz, dokunulmamış, örselenmemiş bedenlerden ve ruhlardan oluşan bir hayat." Eliyleduvardakiboş çerçeveleri gösterdi. "Tıpkı bu bembeyaz resimler gibi, tıpkı o mavi kapaklı defterlerdeki henüz kirletilmemiş sayfalar gibi..." Birkaç adım attı. Pencerenin önündeki masanın üzerinde duran pirinç levhayı eline aldı. "Bakın burada ne yazıyor." Kederli bir sesle sarı zemin üzerine iki sıra halindekazınmış şu uzun cümleyi okudu: 'Sorsalardı, asla istemezdim, ama artık seçme şansım yok, bu lanet hayatı sürdürmek zorundayım."

DEVAMI HAFTAYA..

Akşamsefası

OH-Yes!
Kenan Sertkan
facebook.com/yasayanlar
blogcum.com

ŞANSA İNANMA

İnsan kendi şansını kendisi yaratır. Çalışırsın, işini gücünü yaparsın, her gün yaptığın işe biraz daha asılırsın, sonra şans gelir zaten...
Tabii ben bunların hiçbirini yapmıyordum. Mal mal yolda duruyordum. Tatil beldesindeyim, havasıcak, asfalt kayınyor. Demin bi kamera geldi yumurta kırdı, ben de ekmek bandım. Hani Örümcek Adam'da Su Adam diye kötü karakter vardı. İşte Su Adam'ın yenildiği sayı gibi sıcak hava. O sayıda OA, SA'yı bi binanın çatısına 'Eğer herifsenburaya gelirsin, şerrefsiz!' diyerek çağırmış. Su Adam da Örümcek'e 'Lan otm benim kim olduğum belli, senin gibi mutantdeğiliz, delikanlı gibi, yüzde yüz Su Adam'ız. Adam gibi adam su gibi olur. Unutmayın su sağlıktır, şimdi anani laciverde boyamaya geliyorum meymenetsiz böcek!' diye postasını koymuştu.
Feysten kavgaya çağırılma mekanı gibi o çatıda Örümcek Bey, bi sürü eskigazeteyitoplamış, hava zaten sıcak, Su Adam'ın üzerine gazeteleri atıyor. Su adam bölümün sonunda su kaybından sizlere ömür. Buhar olup uçuyor, gidiyor...İşte öyle bi havavar. Çoksıcak. Otostop çekiyorum, kimse almıyor... Bir dakika, beş dakika, on dakika... Buharlaşmama az kaldı. Yirminci dakikanın şafağında doğru güneşin doğduğu yerden bir araç gelmeye başladı. Jip gibi ama ufak, rengi tam piyasadaolmayan bi acayiprenk (böyleyanarlıdönerli gibi), ulan dedim 'Ulan bi zengin de bi fakiri bi gün memnunetsinbe' dedim içimden. Servet düşmanı iç benliğim sıcakla ve su kaybıylaberaberete kemiğe bürünüyordu...
Ne olsun beğenirsiniz? O janti araba önce selektör yaptı bana (o sırada 'Şerrefsiz zengin hava basıyor' dedim ben de içimden) sonra da geldiyanımdazartdiyedurdu.
Normalde otostop çektiğinde şoförle konuşmak için ön kapıyaçarsın,ben killiğina arkakapıyıaçtım, taksigibi davranacaktım pis zengine. Kapıyı açtım, anne babayla konuştuğum tonla 'Kekova'ya mı gidiyorsunuz?' dedim. Direksiyondan 'He kekolarla Kekova bizim olayımız' dedi. Lan o ne? SerkanAltuniğne!

Vay arkadaş, adam zengin olmuş, altınaçıyangibi aletçekmiş,tatile çıkmış,benise Kekova'ya gitmek için otostop çekiyorum, beni aracına alıyor. Halebak! Sevineyim mi üzüleyim mi bilemedim, biraz düşündüm ve sevindim..Hemen ön kapıyaseğirttim 'Makine yılanmış eaaaabiieee, ne zaman geldin?' dedim. Dün akşam gelmiş. Bindik Kekova'ya gittikiki keko.Orada da lokantada Serkan'a 'Abisen hayvan gibi yedin, ben bi kaseçorba içtim'diye tatsızlık yaptım hesabı öderken, adamın surat kayış. Hiçbir şeye bozulmadı, 'Ya sorun olmaz Zanpaaa, sen de içkilerialırsın' dedi...İşteiçimi o an bi korku kapladı. Bu herifbenim iki katım, içerde içer. İnşallahbiraz içiyordur mal gibi diye düşündüm kendi kendime. Evet, biraiçiyormuş.Lan zatenyıllardır bildiğimşeyi neden düşünüyorumberi. Yıllardır da mal gibi bira içiyor. Bir de bu yetmezmiş gibi 'Zehezehezehe'diye muhabbet edip çevresindekileri eğlendiriyor. Başlı başına stendap komedi gibi adam. Bi de etkilesimli komiktik.
Bi şey diyorsun, ona da cevap veriyor. Biz iştebu kafaylasaatlerce geyikyaptık gülmektençenemiz ağrıdı. Eğlence bile dert arkadaş! Sabahladığımız şezlonguların parasını vermemek için geceden şezlongcuyla anlaşmabile yaptık, gün ortası geldi,yumurtagibi pişti. Aha, o da ön şezlongdaki zengin görünümlü çiftortamdan hesabı ödemeden kaçıyor! Nasılanladım peki benbunu? Çünkü yıllardır en iyi yaptığım şeylerden biri: Hiçbir şeye paravermemekİşte o şezlongçulardan gelen orçosal elektriği hissettim. Bunlar fiyacak parayı kilteyip mekana... Elektrik bunu söylüyor vegülüyorpispis. Al işteiZengin görünümlüçift aynentopukladı... Beş dakika sonra gecepara vermeme konusunda anlaştığımız şezlongçu çocuk geldi yanımıza 'Abi yan şezlonglar nereye gitti?' diye sordu bize.
Benim ağızımda bakla ıslanmaz. DirektZanpicim, o ikisi hesabısana kilittoris yapıp kaçızladılar' dedim... Çocuk şaşırdı. 'Abi onlar böyle hali vaktiyerindegörünüyorlardı-yani yanlışanlama-sizinfakirsound onlardayoktu, nasılolurya?
diye şezlonglaradoğruyönelirdi. O sıradaSerkan'dan sesçıktı'Ahalan ahal', 'Nooldu Serkan?', 'Lanolm seninzenginler burada saatlerini unutmışlar, ohasaatebak, duvar saati gibi. Armani lan hem de, Sezaisaate gel!' dedi... Gittim, harbiden Armani. 'Ya olm Armani ne lan? Tag Heuer, IWCfilande anlayayım. Hadi mal ol Bvlgari de ama Armani'yi kim taksın?'...
Ben çocuğa saatin kaç para ettiğini veçok zevksiz bir tasarım olduğunu, gereksiztasarımlara çok fazlapara ödendiği zaman tasarımın güzelleşmeyeceğini filan anlatıyordum, Serkan bi şekilde o saatekarşılıkmekanda 10 gün daha beleşşezlong ayrıladı bize.Şu anda bu satırları yazarken klavyeye çikolatalı kekkırıntılarıdüşüyor. Ben dedipte bi taneRayBan gözlükve 25 liraboldum. Hayatbazengüzel.

* Hayat bok gibi olsa da yılmayın. Ona karşı en iyi hareket hayatta kalmak.

MUSTAFA SATICI

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

GAGALILAR

Kargalar koca birer yalan sayılır mı? Evet. Aynen yalanlar gibi çok sayıda ve gürültücüler.

Anatidaefobi, herhangi bir yerde, bir ördek tarafından izleniyor olma korkusudur.

"Dünyaya yeniden gelsem, şahin olmak isterdim. Hiçbir şey ondan nefret etmiyor, onu kıskanmıyor, istemiyor ya da ona ihtiyaç duymuyor." **William Faulkner**

Wilhelm Genazino "Birkaç kırlangıç geçiyor yine yaya alt geçidinden uçarak" cümlesiyle beni kahkahaya havale edince, doktorumun şahit olduğu hadiseyi hatırladım: Bir güvercini yaya üst geçidinde yürürken görmüş. Hikâyesini bu komik kuşa seslenişiyle bitiriyordu: "E, uç!"

Kuğular ömür boyu tek eşli yaşar. Nişan tepsilerinde, nikâh şekerlerinde kuğu figürünün kullanılmasının sebebi bu olmalı. **Denis Diderot** ise adeta bu tek eşliliğin sırrını açıklamış: "Kuğuların gururlu, aptal ve muzip bir havaları var; birlikte çok iyi giden üç niteliktir bunlar."

2005'te bir albatrosun karnında bulunan plastik parçanın 2. Dünya Savaşı'nda düşen bir uçağa ait olduğu saptanmıştı. Bir albatrosun kanat uzunluğu 3.80 metreye çıkabilir; o, uçağa en yakın kuştur.

Ahmet Dinç'in **Türkçe'nin Kayıp Kelimeleri** eserinde geçer; *Kakart*, tavuk veya kuş gagası demekmiş. Ayrıca *Gaga*; meyve, *Gagaç*; kuru, kaskatı, *Gagışlamak* ise itmek anlamına geliyor.

Zac The Macaw adlı papağan, özel bir potaya 1 dakikada 22 smaç basabilmesiyle 2011'de, 35 tane içecek kutusunun halkasını açabilmesiyle 2012'de **Guinness Rekorlar Kitabı**'na girmiş.

Serçeler pop, bülbüller alaturka, ağaçkakanlar arabesk düşkünüdür.

Leyleklerin dilimize de *lak lak* diye geçmiş gaga takırdatma sesleri aslında eşlerini karşılama ritüelidir. Bunun tercümesi, karşılayan erkek ise "Nerede kaldın be kadın! Gene güne gittim deme sakın?", dişi ise "Yoğurt aldın mı, ekmek aldın mı, çocuğa bez aldın mı, dünyaları aldın mı?"

25 cm boyunda bir kuş türü olan *Jacana Spinosa*'nın her ayağında dörder parmak var ve her parmak tam 7 cm. Orta Amerikalı bu kuşun tehdit maksadıyla hasmının suratını parmaklarıyla büzerek "Bir daha geldiğimde para hazır olsun" demekte zorlanmayacağını sanıyorum.

"Ah bir kuş olabilsem! Fakat tırtıl yemek yok mu?" **Filistin atasözü**

Kuşların soyunun dinozorlar olduğunu düşünen bilim insanları tavuk DNA'sından dinozor üretmeye çalışıyor. Yanlış kuş! Köy otobüslerinde gıdaklayan dinozorlar istemiyoruz.

Bir gece Şule Gürbüz'ün saat tamirhanesine dalıp 12 kere *guguk* diyerek kaçmak isterim.

1936 tarihli **Karayipler'in Kuşları**, yazar **Ian Fleming**'in başucu kitabıydı. Romanının başkarakterine kısa, erkeksi bir isim ararken bu kitap gözüne takıldı. Yazarının adı *James Bond*'dur.

"Kuğuya katılmaz dikkat edersen karabatak/ Karakuşla akkuş birbirinden çok uzak / **Uçar kuş arka**daşını bilir, sürüsünü bulur / Sen insansın, katılacağın kişileri ayır." **Yusuf Has Hacib • Kutadgu Bilig**

Akşamsefası

HİNT OKYANUSU'NDA TROPİK AŞK ÜÇGENİ

Gözümü açtığımda Hint Okyanusu'na bakancamgöbeği bir kumsalda,tahtave sazdan yapılma basitfakatzarifbir kulübenin içindeydim. Akşamdan kalmalığımı üstümden atmak için hizmetli kızın getirdiği sumuthimi kafama diktim ve ağzımı elimin tersiyle vahşice silerken hangi günde olduğumuzu düşündüm.

Adaya geldiğimden beri, gün, gündem, Tayyip sesi, dolar kuru gibi dertlerimden tamamen sıyrılmış olduğumu o an anlayarak, pişkin pişkin gülümsedim. Dünyada acı çekmenin yaşam biçimi olmadığı, her gün insanların sapır sapır ölmediği yerler de vardı ve ben onlardanbirindeydim. O sevinçle denize atladım ve mercan resiflerine kadaryüzerekkendime gövde gösterisinde bulundum. Hatta dönüşte tıpkı Avrupalı bir hippi gibi kumlarda yoga da yapacak, bireysel huzurumu ince beyaz kumullarla perçinleyecektim. Ne var ki, kaderbana layıkgördüğü acıların sonunagelmemiş. Resiflere geldiğimde yorulmuştum. Normalde her sabah Twitter'a bakıp kahvaltı öncesi limonlu çay ile üç beş dal sigaratüketen bedenim fazla oksijen ve serotonini ne yapacağını bilememiş olacak ki kalçamdan topuğuma doğru saplanan krampın esiri oldum. Bir rahatsızlık değil bir adamdı sanki giren kramp; maç çıkışı sustalı çeken bir Fikirtepedelikanlısı kadar zalimdi. Velhasil, olduğum yerde su yutarakdebelenmeye, ıssız kumsala doğru çaresizce "help help" diye bağırmaya başladım. Sonrası uzun, mavi bir sessizlik...
Tekrar gözümü açtığımda içinde bulunduğum cennetin apgireyd olduğunu görüp içimden ufak bir sevinççığlığı attım. Zira hâlâ aynı beyaz kumullu sahildeydim ve bu kez başımda Batı Avrupalı kimliklerini inci dişleri,k.üllü sarı perçemleri, tüysüz uzun vücutlarıyla doyasıyayaşayan iki genç adam duruyordu. Resiflere dalmaya çıkmış, Norveç fiyordlarının lacivert gözlüdelikanlısı Wotzic ve Büyük Britanya'nın büyüklüğünütekrargözlerönüne seren, resmen fularıyla dalmaya gitmiş Adams, endişeyle yüzüme bakıyor, bana bir sonraki suni teneffüsü yapmak için adeta yarışıyorlardı. Kıyamazdım, ki kıyamadım. "Şimdiye dek aldığım nefeslerin tadı yokmuş!" benzer ilitifatlarla ikisini de sakinleştirdim. Tatilim nihayet maceraya doyacak gibiydi.

Günler geçiyor, Adams ile Wotzic'in bana olan şefkat ve seksüel enerjiyle yoğrulmuş ilgileri katlanarak büyüyor, bense seçime giden kararsızvatandaş gibi birtürlü mührü kime vursam bilemiyor.dum. İnsan bu kibar delikanlılara baktıkça, on tane mührü olsun, beş-beş aralarında paylaştırsın istiyordu. Buna rağmen seçim yapmam şarttı çünkü Avrupa standartlarındaki bu gençler birbirlerini kız yüzünden şişlemeyi reddediyor, "bro bro" takılmalarını sürdürüyorlardı. Bu duruma içten içe bozulduğumu, arada birbirlerine karşıfişteklemeyeçalıştığımı saklayacak değilim. Şükür rabbime, bu fiştek çalışmalarım meyvesini verdive berabersürattekenesiyle gezerken sumuthi içe vakavaka dansları ettiğimiz bir günün sonundageçler,beni

paylaşmakamaçlı, birtenis müsabakası yapmaya karar verdiler. Maçı alan beni de almış sayılacaktı. Diğeri ise hayatımızdan çıkıp gidecekti. Çaresizce bu modernliteye boyun eğdim ama tenis sevmediğim için maçı izlemedim açıkçası. Galibi, büyük bir heyecanla, tahta barakamda, bembeyaz cibinliğim içinde bekledim.

İngilizrakibinefarkatan Wotzic, beni ve aşkımı kazanmıştı. İlk günler, kaybettiği arkadaşı Adams için azıcık içlense de, benim deneyimli kollarımda mutsuzluğunu kısa zamanda unuttu. Varını yoğunu bana, ilişkimize ve yanıma taşındığı için, tahtakülübemize yatırmayabaşladı. Elinden her iş gelen bir delikanlıydı Wotzic, sankianalar onu benim için doğurmuş, hamurunu her türlü ev işi, tamirat. dizayn ve dekorasyon ile yoğurmuştu. Kısa süre sonra içinde önceleri yatakve cibinlikten başka bir şey olmayan kulübemiz,rustik bir kuzeyevine benzemeye başladı. Akıllı tasarımlar etrafımızı sarmış,olmayan camlara canlı renklerde perdeler asılmış, kulübeye 46 parçalık antika yemek takımı, yüzde 100 bambu dokuma çarşaflar ve daha nice şeyler alınmıştı. Wotzic resmen yuva kurucu bir kuş misali çarşı pazardan sürekli ihtiyaç topluyor, evimizin hiçbir şeyini eksik etmiyordu.

Ben önceleri bu yuvalanma faaliyetini memnuniyetle karşılasam ve Wotzic'e Türk erkeklerinin ne evden ne işten anladığını, hepsinin zevksiz herifler olduğunu dedikodulasam da, işler giderek zorlaşmaya başladı. Wotzic beni kumlu terlikle kulübeye sokmuyor, sevişticken sonra yatakta zinharsigara içirmiyor,zaten öncesinde de dişlerimi üç kez fırçalatarak beni diş ve dişeti rahatsızlıklarına karşı korumayı görev biliyordu. Bestenme programımı da elegeçirmişti.Önce pesketaryen, sonra vejetaryen, en son vegan olmuştuk. Wotzic'in elleriyletopladığı çiğ meyve, tohum, fındık-fıstığı tüketmekten kulaklarımınüstü tüylenmeye, içimde emirgenlik emareleri oluşmaya başlamıştı. Gözüm her yerde domuz pastırmasına elli kollu girişen, cızbız köfteyi beşer beşer götüren Adams'ı arar olmuştu. Wotzic ile kuzeyli oda orkestraları, efendime söyleyeyim Wagner, Schubert filan dinlemekten yüzümde renk kalmamıştı. Bazı sabahlar çok uzaklardan gelen bir Ankara havası melodisiyle uyanıyor, tüm sabahımı kumlara iri iri bıyıklarçizerek geçiriyordum.

Bir gün, daha fazladayanamayıp motosikletime atladığım gibi kasaba merkezine doğru yolaçıktım. Niyetim yeniyüzler görerek aklımı dağıtmakve belki de Adams'a denk gelip nasıl bir hatayaptığımı itirafetmekti. Sokaklarda uzun uzun dolaştıktan sonraAdams'ı bir bilardocuda buldum. Elinde birasıve sigarası,gömleğinin önü bele kadaraçık, tek gözünü duman gelmesin diye kısa kısa üç bant oynuyordu. Çekingenceyanına yaklaştığım Adams banayüksek sesle "Selamınaleyküm!" diye bağırmasın mı? Ne yapacağımı şaşırmıştım. Adams ise güvenle gülümsüyor ve beni kaybettikten sonra acısını dindirmek için Tayland'a ziyarete gelen tüm Türklerle ahbaplık ettiğini, onlaravердiği dalgıçlık dersleri karşılığında Türkçe ve Türk kültürünü öğrendiğini anlatıyordu. Küfürde, ölümcül araçkullanmada, Twitter trolllüğünde uzmanlaşmıştı. Hatta kulübesini tuğla ve çimentoyla camsız, sadece kapısı olacak şekilde ördürmüş, sonra sırf adada ses olsun, yaşadığımız ortaya çıkısın diye matkaplacam açtırmıştı. Kulübesinin balkonunu iki kez eve katmak amaçlı kapattığını, belediyeye şikayet olunca yıktırıp bu kez komple pimapen yaptırdığını öğrendiğimde artık kendimi durduracaktakatim kalmamıştı. "Sus artık yalvarırım!" diyerek dudaklarına yapıştım. O ise beni sertçe yere iterek "Arkadaşımın aşkısın sen, kahpe!" diye bağırdı. Sonra elbette yerden kaldırıp hastaneye götürmeyiteklif etti çünkü genlerinden gelen bazı sıkıntıları aşması o kadar da mümkün değildi. Yine de ilk kavgamızı bikinimin boyutu üzerine ettiğimizde, sonunda doğru seçimi yaptığımı anlamıştım.

Sevgi emekti... Sevgi, Batı'nın ahlaksızlığıyla handiyse bir godoş gibi rahattakiacak adamı, kıskanç bir erkeğe dönüştürme çabasıydı... Ve biraz emekle Adams'tan tam ağzıma layık bir erkek üretebileceğime emindim. Onun çipil gözlerine hülyalı hülyalı bakarken "Büyük bi tek taş isterim yannız. Ee beni alıyosun olm, kolay mıa?" diye fısıldadım.

Wotzic, elinden her iş gelen bir delikanlıydı; sanki analar onu benim için doğurmuş, hamurunu her türlü ev işi, tamirat, dizayn ve dekorasyon ile yoğurmuştu.

Akşamsefası

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Televizyon*

Siyah-beyaz televizyondan renkli televizyona geçtiğimiz ilk gün sevdim ben televizyon denen harikulade aleti. Ondan önce, evdeki siyah-beyaz televizyon eğlenceli gelmiyordu sanırım. Siyah-beyaz fotoğraflar da eğlenceli gelmiyo bana. Tamam, sanatsal açıdan değeri varama renkli fotoğraflara bakmakvarken siyah-beyaz bi anlam ifadeetmiyor.(Vayöküz) Neyse, renkli televizyon aldığımız gün, gün boyu başından kalkmamıştım. Kırmızı kazaklı bir çocuk var diyelim ekranda, babamlara heyecanla dönüp "Baba kazağı kırmızı!" diye bağırıyordum. İlk birkaç sefer güldüler, eğlendiler falan ama bütün gece hatta bütün ilk haftayı benim "Babaa pantolonu lacivert!" gibi cümlelerimle geçirince benden biraz tiksindiklerini fark ettim. Neticede evlat, atsan atılmaz satsan satılmaz ehehehe...

Bir gün anneanemm (80) "Radyonun içinde küçük insanlar konuşuyor diyorlardı, demek ki televizyonda da küçük insanlar dolaşıyor" deyince "Abbooovv!" dedim. "Yav anneanne olur mu hiç öyle şey ahahaha, mal mısın yaa?" dedim. "Doğru konuş!" diyerek kafama yolladığı terliğini, akabinde kurduğu "O zaman anlat da öğrenelim nasıl oluyormuş televizyon yayını, loppoş!" cümlesi takip etti. Anneanneminin sorusunu "Yav şimdi... Stüdyo var ya... Orada hani çekim yapılıyo işte o kameralarla çekiyorlar ve ondan sonraordanyayını yaparlarken tabii bizdede televizyon var, biz de boş değiliz! Bizde boş değiliz anneanne! Kaç para bu televizyon seninhaberin var mı?" diye gayet bilimsel cevaplarken "Lanısığır, madem sen de bilmiyorsun, bize ne sik sik ediyorsun?" cümleisyle devreye giren babaannem ve kafamda patlayan tokadıtakip etti. Hâlâ da tam olarak bilmiyorum televizyon teknolojisini. Kablolar falan var, ordan şey oluyo sanırım... (Abbooovv!)

Dijital birürünü sevipbağrınabasanhergeri zekalı çocuk gibi, annemlerin evde olmadığı bir gün, tabii ki oturup televizyonu açtım. Açtım derken; vidalarını (sekiz adet) özenle söktüm. Arka kapağını çıkardım. Ayı gibi ekran tüpünü ve tüpün arkasındaki işte katottur, anottur bilumum hadiseyi elimdeki kontrol kalemiyle üç beş kere dürttüm. Sonra gerçekten mantıklı bir karar vererek (hayret!) dedim ki "Ben daha fazla ilerlemeyeyim, şimdilik burada durayım, yoksa sıçacam." Neyse işte kapağı geri taktım ve vidaladıktan sonra üç vida artırmayı başardım. Yıllar sonra televizyon bozulduğu zaman babam tamirci bırakıp geri aldığında, üç eksik vida yüzünden gariban tamircinin ağzını kırarken elbette her yavşakinsan gibi "Cık cık, olmaz ki canım!" demekten de geri kalmadım.

Neticede, televizyon bence önemli bir ürün. Yayınlardan falan bahsetmedim farkındaysanız, birçoğunun sığır eğlendiren türdeolması bu caaanım teknolojik aletin ve bu teknolojiyi bulan adamın kusuru değil. Adam 28 yıl uğraşmış, bunu yapmış, sen çıkıp "Aptal kutusu yeaa!" dersen adama ayıp etmiş olursun. İki kablo leğimlesen "Bu işlerden çoğiyi anlarım!" diye hava atan adamsın şimdi beni konuşturma. O yüzden televizyonumuzu sevelim, koruyalım, bu teknolojiye hayranlıkla bakalım, boş zamanlarımızda bu teknolojinin anasını belleyen yapımcı, televizyoncufalan bilumumunun ağzını kıralım... (Arada ben de program falan yapıyorum televizyona, beni şey yapalım, es geçelim. Benim ağzımı kırmayalım... Tenk yu, bay bay.)

Akşamsefası

AYNEN

EMİR SAĞLAM

Akşamsefası

ODA IŞIŞI

DOĞAN
oguzsanal@hotmail.com

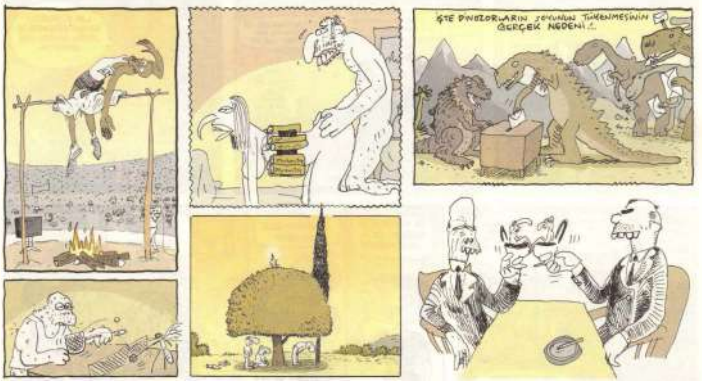

ORTA DÜNYA
Emirhan Parker – Güven Bilge
İlker Altungök – Mert Bolapçıoğlu
İSMİNİZ?
GÜLmem...
NEY?!
GÜLwww...
GÜL?!
YANLIŞ YAZ LAN İNSTAGRAM'DA PAYLAŞICAM G.T!
İLKER
HAKKATTEN YOK MU BE ALLAH?!
İLKER
BATMAN! BU ŞEHRİN SANA İHTİYACI VAR.
Bİ ŞEY DİYİM Mİ, BEN AŞLEN GOTHAMLI DEĞİLİM...
...
SUSUYOSUN?!
mert
YABANCI GİRDİ! YABANCI GİRDİ!
DIIT! DIIT!
ZATEN BENİ TURİST ZANNEDER-LER HEP!
ÇEMEN İLGAZ
YA VAR YA BEN BİZİM KÖYDE AYI DEVRİYORDUM! AYIY, YERDEN YERE VURU...
ARİF Bİ GELİR MİSİN? Bİ ŞEY KONUŞMAM LAZIM.
EE... ÖHM... ÖHEH!
KAÇARSAN DAHA PİS DÖVERİM!
mert
TUTUYORUZ!
ÖHÖ ÖHÖ! ŞEY... BİZ BİRAZ DÜŞÜNELİM.
BİRİ TUTUYORUZ DEDİ SKERİM! TUTTUNUZ. G.TLÜK YAPMAYIN...
REZERVE
BAK ŞİMDİ BAYRAĞI DİKECEK!
YA, SPOİLER VERME BE ABİ!
Akşamsefası

BUZDOLABI

Makinelerle konuşmak, teknik alet edevatı izlemek, ifadeleri, kişilikleri, duyguları olduğunu düşünmek, onların başka tür canlılar olduğu fikri çocukluktan beriye kalan bir hayal et, işlet, devret modelim. Ev eşyaları, dış dünyadakibüyük makineler, uçaklar, gemiler, iş makineleri, ameliyat aletleri, trenler, tencere, tava, bıçak ve dahi mekanikaksamı satan yerler; kaçkadar olsam bile gözünefar tutmuş tavşan, ışığa koşturan güve derecesine yükseltir bünyeyi. Eskice bir arabam var; 20 yaşında. Kot pantolon gibi üzerime tam oturduğu için ondan kopamıyorum. Öyle, arabasını karısından çok seven saplantılı elemanlardan da değilim ama bir bağ var aramızda. Biraz yaşlandığı için elden çıkarmak faydalı bile olabilir, parçası bulunmuyorfalan ama binlerce kilometre yolgittik bir sürü anı ile. Sanki onu satarsam "ölsün artık"diye yaşlılaryurduna sıpıtılmış, bacağı kırılan at misali, vurmuş gibi hissedeceğim. Arabaların surat ifadeleri vardır bitirsiniz; kızgın veya alımlı, bazısı sakin, ötekisaldırgan ama benimki hep "ehehehğğ ehehehğğ" diye sırıtıyormuş gibi geliyor. Öte yandan anlamı yüklediğim bir sürü makine de var. Mesela uçak gemileri. Ağır, çok gülmeyen ama aşırı derecede sorumluluk sahibi şefkatli bir babayı andırıyor. Hep hani evlatlarını aklında, üzerinde, omuzlarında taşıyan cinsten. Hayat deniz ve o bunu çok iyi biliyor. Çocuklar üzerinden havalanıp atılıyor yaşama, kıyı ve kara uzak, koşullar çetin, hop geri dönüyorlar baba kucağına. Denizaltı mesela, herkes ev falan düşler, ben denizaltım olsa da tüysem kimseye görünmeden derinden derim...

Giriş uzadı, nihayetinde hepimizin hayatında bir ev aleti var, benzer şekilde iz bıraktığımız, heryerde karşılaştığımız. Hatta karakterimiz, hayat tarzımız, kafa yapımıza dair birçok ipucuveren, detayları takipten keyifalırken delileri keyiftendiren. Muhtemel Diyojen günümüzde yaşasa idi, fıçı yerine kendisine onu seçerdi: Buzdolabı.

Birçok şekli ve şemali olan vardır. Eski semt eczanelerindekiler ilk sıradadır. Muhtemel sahibi ile aynı yaş, saç renginde. Beyaz ama artık o kemik ile tereyağı sarısınaçalan. Tek kapılı robust saf kan Alman malı. 56 Şevrole'yi anımsatır, kapağı açıldığında ise sıra sıra aşı ve ilaç ampulleri belli belirsiz bakır tadında bir "B" vitamini kokusu yayargenzine. Bakkal tipi diye ismi bile vardır bu coğrafyada. Vitrininde her şeyi görebilirsin, o aslında bir "diva"dır. Benim gözümde uzunluğu ne olur ise olsun üzerinetüm ziynetlerini takıp bir prenses Kleopatra edası ile uzanmış Bülent Ersoy kalıbındadır. Gecenin sessizliğinde ninni gibi takılanları vardır, bazen bulaşık makinesi ile düet bile yapar. Nine buzdolabı neşelidir; beklenmedik yerlerinden bir alay değişik şey çıkar. Dut pekmezinden ojeye, makarna yününe kadar (güve yemiyor, ilk yıkamada çekmiyordu ördüğü atkı ve kazaklar, benim nine öyleydi). Buzdolaplarındaki izler aslında bizleri bir hayli birleştirir. İç kapağında hep güzel, sağlıksız, neşeli şeyler vardır. Açtığında ritmik bir şıngırtı ile karşılar"Hoşgeldiniz ağbimm!" Tonlaması birbirine hafiften çarpan şişelerin cins ve boyutlarına göre değişir. Rakı var ise iç kapakta daha asil ve derin Müslüm baba tonlaması ile merhaba çeker buzdolabı.Bazen Pavlov deneyine bağlar kafayı. Hepimizin evinde yumurtaların olduğu bölümde yumurta dışında da bir şeyler durur. Ama tam veya yarısı kesilmiş limon desem... Görevi konserve ton balığına dalmak, belki sade sodayı canlandırmak, barbunyaya ani ve sinsi bir taarruz olabilir. Lâkin küflenmeye başlamış ise üşengeçliğin, bakıp da göremenin sembolüdür. Diğeri, boş sürahideki su, boş dediysem dibinde bir serçe parmak derinliğinde çok ama çok soğuk su var ya... Çok şeyanlatır; saf kan mutsuzluktur o su. Gece yanmış şekilde kalkar, çaresizce yudumlarsın. İlk anda iyi gelir fakat devamı olmadığı için sadece bir an umut verir. Ve boş bir şekilde geri konur, çok sevdiğin yavuklundan ayrılınca unuttuğunu zannettiğin bir sürü anıların bir anda zart diye aklına gelmesi gibi. Uyumaya çalışırsın; bir yudum soğuk sudan neleri anımsayan hafıza, arkadan iter seni sonra bin âlem rüyaya. Çok tesadüf etmişliğim vardır boş sürahilere, dert dinlediğim evlerde.

Deli olanların dolapları ayrı bir klasman. Rakıcı bir dostumvardı içtikten sonra"rakı terlemesi" durumunu sevmediğinden buzluğa yatış zamanında giyeceği tişört, alna serinlik için hafif nemli havlu koyardı. Aynı kişi gündelik kullanım için kolonyalı mendil paketlerini buzluğun en soğuk bölümüne istiferdi. Bir diğeri nüfus cüzdanının fotokopisini yapıştırmıştı buzdolabının içine. "Niye lan?!"ın cevabı büyük İstanbul depremine evde yakalanır ve ölüverir ise, muhtemelaylar sonrabulundukları kim olduğu bilinsin, yetkililere iş çıkmasın diyeyapmış. Fil mezarlığı hissiyatlı, düşünceli bir arkadaştı hayli. Buzdolabı aslında zaman makinesidir çürümeyi, yaşlanmayı, bozulmayı az da olsa yavaşlatır.

Buzdolabı aslında zaman makinesidir çürümeyi, yaşlanmayı, bozulmayı az da olsa yavaşlatır.

Düşündüm de ülkenin bu yangın hali bitene dek hayatı askıya alsam, hiçbir şeyi değiştiremediğimden mütevellit Diyojen fıçısı misali buzdolabına mı kapansam? Elbet biri fark edip çıkarır beni, çözer buzları sonradan. Barışırız belki hepimiz o zaman.

Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN

aydogansozer@gmail.com

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

HATIRLIYORUM

■ Günahım geldi; sormam lâzım: Yarını hatırlıyor musun? Ben hatırlıyorum. Kaç yaşında mıyım? On yedi bin! Belki birkaç bin eksik, belki de birkaç bin fazla... Bir zeytin çekirdeğine bakınca, dünyanın yaşını görmüyor musun? Gözleri parlayan insana bakınca, onun yaşı şudur diyebiliyor musun? Ayın aydınlık yüzünü görünce, ayın karanlık yüzü yok mudur zannediyorsun? Gözlerime bak ve hatırla; zeytine bak ve hatırla; aya bak ve hatırla: **Ünsiyet**ten ve **nisyan**dan türemişse **insan**, nasıl unutmasın alıştığını; nasıl hatırlamasın unuttuğunu?

■ Hatırlıyorum; yarının tüm felâketlerini ve tüm güzelliklerini, nefesnefese ve gündüzgece... Sazdan kulübesinde ağlayacakları, güneyden kuzeye üfleyecekleri, o hiç dinmeyecekmiş gibi inecek kışları; bir tahtalı güvercinin gagasından düşmüş o zeytinin çekirdeğiymişim gibi hatırlıyorum. Zarif davrandığımız için zayıf sayılacağımızı, zayıf olmadığımızın zarif davranacağımızı, yüksek yerlerdeki alçakları, bir başkasını yakmamakiçin kendini yakacakları; bir buhurdandan tüten dumanın karışacağı o kartallı bulutmuşum gibi hatırlıyorum.

■ **Ali**'si, **Veli**'si, içtiği dolusu, dağlarda **delisi** olan bir göknar gibi hatırlıyorum. Su gibi, katran gibi, taş gibi, dem gibi, ağaç gibi hatırlıyorum. Biliyor sun,taşın da vardırhafızası: Dünyanın tüm ener jisini çeker durur da ağırlaşır suyadeğdiği vakit; suya temasetmiş o ağır taş gibi, suyun o güzelim rengi gibi, unuttuğumuz her şeyi hatırlıyorum. Biz kazın ciğeriymişim gibi, bir **Navajo Kızıderlisi** gibi, bir **Salur Türkmeni** gibi, **nisyana isyan** bayrağı çekmiş bir **Avşar** gibi, yarınımızı gümbür gümbür hatırlıyorum.

■ Bu dünyanın büyüye büyüye küçüleceğini, küçüldükçe kendi dışına taşacağını, kendini bozup bozup yeniden kuracağını, bir 20'lik diş gibi, bir iğde çekirdeği gibi, bir kaz ayağı gibi, bir kaburga kemiği gibi hatırlıyorum: Kendinden olan ve olmayan her şeye zulmeden insanı, o insanın kendi zalimliğinin zulmüne uğrayacağını, toprağa, suyave havaya nasıl karışacağımızı;ateşin suya, odunların balığa nasıl dönüşeceğini, lavın nasıl fokurdayacağını, narın nasıl dağılacağını, incirin ballanıp da insanın kanına nasıl sızacağını,âlemlerin âlemlere nasıl da karışacağını, bir ulu sedirin veyahut **Sirius-B**'nin şahitliğiniyapmışım gibi hatırlıyorum.

■ Hatırlıyorum: Beş yaşımdayken hayatımda ilk defa meteoryağmurunu izlemiştim babamla; çimenli bir tepeydi, bir geceyarısı. Unutunca işte bunu hatırlamak istiyorum; tatlı bir rüya görürken bir anda uyanıp hemen ardından tekraruykuya yatarak, o rüyama kaldığım yerden devam etmeye çalışırmışım gibi, o tatlı rüyanın kaplankuyruğundan yakalamaya çalışan bir bebekmişim gibi, o turkuazyarınımızı pırıl pırıl hatırlıyorum. Kaç yaşında mıyım? On yedi bin! Belki birkaç bin eksik, belki de birkaç bin fazla... Gözlerime bak ve hatırla; zeytine bak ve hatırla; aya bak ve hatırla: Sen insansın; unutur ve hatırlarsın.

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgiadresinden ayrıntılı bilgiedinebilirsiniz.

Hüseyin Şener

Yunus Emre Gündüz

Ayberk Şentürk

Ekin Göre

Gürdem Sindıraç

Barbaros Altuğ

Hüseyin Şener

FERHAT İLE ŞİRİN... Emir Kızıltan

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 18 EYLÜL 2015 - SAYI: 677
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN. 1303-7573
www.penguen.com

YAYINCI: KOMİKKÖRÜMEDYA LTD. ŞTİ. İMTİYAZSAHİBİ: SELÇUK EDEDEN YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA YAYIN KURULU: ERDİL YAŞAROĞLU, SELÇUK EDEDEN, BENGİ MÜDÜR, A. GÜLSİM AKŞİT

YAZIŞMA ADRESİ: BÜLENT ÜLGER bulgerus@hotmail.com YAZIŞMA ADRESİ: TUNALI HİLMİ CAD. BAŞÇİLER SOK. NO:20 KAT: 3 KENİ, SERDAR KILIÇBİÇİ, TAMER ÖNDER, SEDAT GÖSTERİKLİ ADRES: ORTAKLAR CAD. BAHÇELİER SOK. EFE HAN NO: 20 KAT: 3 MECİDİYEKÖY - ŞİŞLİ / İSTANBUL TEL: (0212) 283 22 77-78 FAKS: (0212) 245 85 98 BASIM: UNIPRINT BASIM SAN. VE TİC. A.Ş. İMERLİ MAH. HADIMKÖY İSTANBUL CAD. NO:159 ARNAVUTKÖY 34555 İSTANBUL TEL: (0212) 788 28 40 DENEL DAĞITIM: DPP TEL: (0212) 822 22 22

facebook.com/penguendergisi
twitter.com/penguendergisi
instagram.com/penguendergisi

Penguen'de yayınlanan tüm karikatür, yazı, eşarplar karakterlerin yayın hakları şahiplerine ait. Yayınevi ve çizer/yazarlar, izin alınmaksızın kısmi veya, tamamı ile yayınevi organında ve temsil sınırında kullanılmıştır.

Akşamsefası

KOMİKAZE
ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil
ISSN 1303-7179-0-7
9 771303 717908

Akşamsefası

HAFTALIK
www.penguen.com
PENGUEN
17 EYLÜL 2019 • 38
678
4,00 TL

D.E.Ç.S.İ.
SON BÖLÜM

Murat Menteş & M.K. Perker

Ece Temelkuran
Bizim Küçük Hayat Oruçlarımız

Ahmet Ümit
Bir Başkomser Nevzat Mecarası
KÖREBE - *"Kopya cinayetler mi?"*

Akşamsefası

PENGUEN Gündem

90'lı yılları hatırlatan Başbakan Davutoğlu "O dönemde, kendi anadilinde ağıt yakamayanlar vardı" dedi.

Terör saldırılarını protesto için toplanan grubun, Kürt diyerek dövdüğü kişi Amasyalı çıktı.

Hürriyetgazetesine yönelik saldırıdaön saflardayer alan AKP Gençlik Kolları Başkanı ve İstanbul Milletvekili Abdurrahim Boynukalın,oy birliğiyle divankuruluna seçildi.

Başbakan Davutoğlu, Cizre'de tek bir sivil kayıp olmadığını savundu.

8 günlük sokağa çıkmayasağının ardından Cizre'detekrar sokağaçıkmayasağı ilan editdi, sonra o da kaldırıldı.

Aktifsiyaseti bırakmasının ardından Bülent Arınç "Liderleri yarı tanrı haline getirmenin manasıyok" eleştirisindebulundu.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezgum Çizen: Cem Güventürk

Herşeydebir hayır vardır.

Zaten hayatta en önemli şey seçimler.

Oysa herkes kendisine yakışanı seçmeli...

Bu sizin son seçiminizolabilir.

Akşamsefası

Ülkede kaos ortamı yaşanırken Başbakan Davutoğlu, "Anketlerde yükseliyoruz, bunun tek parti iktidarına gidecek şekilde güçlendirilmesi için çalışıyoruz" dedi.

İŞKUR'a kayıtlı resmi işsiz sayısı 3,2 milyona çıktı.

Başbakan Davutoğlu "Türkiye'de sanki olağanüstü bir durum varmış gibi gösteriliyor" yorumunda bulundu.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

ATATÜRK BÜSTÜ ÖPTÜRÜLÜP DAMAK YEDİ!

Atatürk'ün isteği gerçekleşti. "Peşimerge kıyafeti ile poz veren benim büstümü öptürüp dövün" demiştiatan'ız. Bir sürü adamın bir kişiye zorla bunu yaptırması gerçekten onurlu bir hareket. İşte Atatürk'ün bilinmeyen sözleri: "Hayatta en önemli şey düşmanlara laf sokmak ve dövmektir", "Ya sev ya terk et", "Arabaların komasına basa basa gezin", "Facebook diye bi şey çıkacak, en az bir milyar beğeni bekliyorum", "Kürtleri hiç sevmiyorum ya" demiş. Topraklarımızda ölen düşmanlar için de "Onlar artık bizim evlatlarımız" demişti. "Gençler demyokat yapmayın, onur öyle bi şey değil." M.K. Atatürk

NOKTA DERGİSİ TOPLATILMIŞ

Her şeyimiz Erdoğan'a, şehit cenazesinde selfie yapar şekilde fotoşoplu mizansen yapmışlar, polis baskın yapıp toplamış dergiyi. Bizim de başımıza geldi ama ses etmedik. "Anamız babamız Erdoğan' olsun" diye başlık atmışlar, polisler gece geldiler, anamızı babamızı aldılar ,hâlâ haber yok. Kurban Bayramı da geliyo. Babaokuyosan bunu, sanmiyorum yapmazlar öyle bi şey ya, yok!

KORSAN KİTAPLAR ATEŞE VERİLDİ!

Kimyerler'de kitabevi ateşe verilmiş. Bizim mahallede de korsan kitap satan Şükrü isimli gencin kitaplarını yakmışlar. "Aha Kürt değilim, güneşle yandım" dedi. Gördüğü iki açık ip lambeyaz tam cinayğun. Eskişehir üyrniş ya.

ORDA BURDA BOMBA PATLATMAYIN LAN!

Bomba patlatıp insan canına kıyan, Kürt halkına da zulmedi'yorsun. Onlar da, kimseler sayıp duymuyo sana. Kendini kahraman sanıyosun ya, sadece kullanılıyosun. Parkın yok, canavarsın.

Köşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim,olayları DAĞA iyi görebilmek için DAĞA çıktım. Hayır teröristolmadım. Şaman şifacı Ozan Doğudan arkadaşlarıyla dağda yaşıyor. Bayır köyü minibüsçüsü sırtımı gösterip "Aha şurdan" diyo, baya bi yürüyosun. Ağaç ev, keçi, şifalı bitkilerle yaşıyor. Yaş 50 ama 30 derdin. Beni sevsin diye hemen yogaya başladım. güldü. Yörük kültürünü anlattı. Göçer konar, doğada yaşayanlara Türkmen denirdi. Kağanın en fazla gadar bazı bi metre fazla olurdu halktan. "Avatar gibi" dedim, izlememiş. "Avrupa'nın binaları güzel çünkü bizimgibi özdeğda yaşamadılar" deyişlerim geldi aklıma, utandım. Anladım ki ihtiyaç duymadığımız şeylerine köle olmuştuk sistemin. Kaideriş gibibir toplumu şehirlere hapsettiler. Aşın şehirli, zengin abilamın "Mutluluk abartılıyo" lafı geldi aklıma şelaleden atlarken, mutluydum. Gece kalkıp Ozanı dürttüm, "Niye senin bezin bi metre fazla oluyomuş?" dedim, çünkü ben gerçek bir solcuyum.

devamı

SELFİE BOYLUM: Nokta dergisi, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'a askercenazesiönünde "selfie" çektirenkapağı nedeniyle polisbaskınınauğramış.Derginin son sayısı toplatılırken, yazı işleri müdürü gözaltınaalınarak "Cumhurbaşkanı'nahakaret"ve "Terör örgütüpropagandasıyapmak" suçlamasıyla, tutuklanma talebiyle nöbetçi mahkemeye sevk edilmiş...

3 MİLYON 219 BİN 934: Son 1 yılda 783 bin 914 kişiartarak yurdumdaulaşılanişiz sayısıyımış. Kayıtlışizlerin içinde15-24yaş grubundakigenç işsizlerinsayısı % 24,2oranı ile 778 bin 707olmuş. Bu da her 4 kayıtlı işsizin1'inin gençişsizlerdenoluştuğuanlamına geliyormuş. 400 vekil alınsaydı belki de bu dört dörtlükişsizlikde olmayabilirmiş..

ÇOK YANLIŞIZ BE ATAM: Muğla'da lingçirişimine uğrayarak zorlaAtatürkbüstü öptürülen İbrahim Çay hakkında suçuve suçunu övme suçundan işlem başlatılırken; İbrahimÇay'alınç girişimindebulunduğu belirtilen 5 kişi, ifadesialınarak savcılıktalimatı gereğiserbest bırakılmış. Adalet mükün temelidir öptm kb baay'mış...

AVM'LERİLE YAŞAMAYI ÖĞRENMELİYİZ: Alman Alfred WegenerEnstitüsü'nündepremiçin 'en tehlikeli 10 kent' sıralamasında İstanbul 9'uncusıradayeralmış. 2025 yılına kadarbüyükbir deprem yaşanmaihtimaliihayli yüksekmiş. Yoğunnüfusve dayanıksızbinalar tehlikeyi arttırıyormuş. Neyse ki olası İstanbuldepreminde barınmave çadıralanı olarak kullanılacakbirçok noktada şu an sapasağlam rezidanslar, AVM'ler bulunuyormuş...

AY NE KADAR SİRİN, ISIRIR MI?..
HAYIR, ÇOK TERBİYELİDİR...
SELÇUK ERDEM
Körolmayacaklar, gene kudurttular oğlanı...
SENİ SÖVALYE İLAN EDİYORUM...
KANDIRMAYIN LAN ÇOCUĞU!
BENİ NASIL BULDUN?..
AKŞAM EZANI?..
SÜPER PENGUEN
SÜPER PENGUEN'DE BU AY:
OKULLAR AÇILIYOR!
ACI GERÇEKLER
HEDİYE
DERS PROGRAMI VE OKUL ETİKETİ
ROBOTİKA
BOBO
EĞLENCELİ VE HIZLI
UFO: HAYAL Mİ GERÇEK Mİ?
GİZEMLİ ÇİZGİLER DOSYASI

BİZİM KÜÇÜK HAYAT ORUÇLARIMIZ

Leyla Zana, "Kimseye gücüm yetmez ama nefsime gücüm yeter" diyerek ölüm orucuna yatacağını açıklamıştı. Cizre'de insanların susuz kaldığı, ölü bebeklerin buzluğa konulduğu söyleniyor ve gevşek ağızlılar "He he! Su yoksa nasıl buz var?! He he he!" diyordu. Art arda gelen acı ve tiksinti şoklarıarasında insanlar at izini it izinden ayırtetmeye çalışıyordu sosyal medyada. Ekranlarda "Kim daha çok öfkelenirse madalyayı ona verecekler!" yarışması vardı. Öfke bir haltı çözüyormuş gibi. Ülkenin bayrağı "proaktif duygu paylaşımlarının" kırmızı sarımsağı olarak bütün şeytani soruları savıyordu: Savaşı kim çıkardı?

Çocukları kim öldürüyor?

Bu yeni paramiliter tipler ne zaman, nerede yetiştî?

Devlet eskilerini işten çıkardığına göre yeni derin devlet mensupları ne zaman işe alındı? Seçimlerden sonra mı yoksa çok önce mi?

Bağışlayacağınızı umarak sormadan duramadığım şahsi bir soru:

Linç edilen insanlar hukuki yollara başvursalar yüzde kaç ihtimalle "hukuki süreçten" sağ çıkarlar?

Devletimiz, linç edenler dışında hiçbir vatandaşına can güvenliği garantisi veremediğine göre bizim meşru müdafaa yapmamız mı bekleniyor?

Hükümetimiz ve adı lazım değil, bizim için son on sayıyorsa bu bize ne zaman bildirileceksiniz? Ülkeyiterk etmemiz için verilecek süre ne kadar olacak?

Kusura bakılmazsa iki şahsi soru daha: Bu paramiliter oğlan çocukları daha sonra benim gibi yazarların evlerine saldıracak mı yoksa etkinlikleri sadece Kürtlerle mi sınırlı tutuluyor?

Maaşlıtrol çalıştırdığını, kendi paramiliter kuvvetlerini yetiştirdiklerini söylediğim üç-dört yıl önce hakaret ve tehdit yağmuruna tutansolcu arkadaşlar şimdi benden özür dilemeyi düşünmüyor değil mi? Şunu soruyorum, sizi affetmek zorunda kalmak fikri kabuslarımagiriyor.Lütfenyapmayın.

Bütün bu duman eden sorular sorulamazken Leyla Zana, ölümler devam ederse kendini ölüm orucuna koyacağını söyledi. "Tanıyan bilir" dedi, "Laf bu ağızdan çıktı mı kellemi alsalar dönmem." Nefret edenler de olabilir ondan ama en azından hakikaten de dönmediğini hepimiz biliyoruz.

Çıtkırıldım oruçlar

Ölüm orucu dev bir mesele. Herhangi bir ölüm orucuna tanık olmuş bir insan için akla getirmesi bile çok ürkütücü bir şey. Cesaretten başka bir şey daha gerektirir.

Feda, vazgeçmek... Kerelerce ölüm orucu görmeme rağmen tarif bile edememben bunu. Desteklediğim bir protesto yöntemi değil ama şunu ilklerime kadar biliyorum ve siz de biliniz: Bazen insana hiçbir yol bırakmazlar.

Bazıları "Propaganda he he he!", "Kandırılmışlar kih kih kih", "Öldüklerini görmeden gizli gizli yemek yemediklerine inanmam!" gibi kesin "fikirlere" sahip olabilirler. Oysa hakkında öyle hiç de kolay konuşulacak bir konu değildir. İnsanın kendini açıklıaöldürmesi ve bu yavaş, acılı ölümün izleyenlerde isyankar bir vicdan duygusunu canlandırmasını beklemesi, hele ki bizimki gibi "Çocuğu vurdular ama bi' sor bakalım neden vurdular!" diyebilen ülkelerde gece geçen bir gemi gibidir. Geçip gider ve gider işte o kadar. Maalesef.

Bizim gibiler gerçek bir oruç yerine küçük oruçlar tutar. Bunlar da bir tür "ölüm orucu." Çıtkırıldım oruçlar... Minik hayat oruçları.

Harman kafalar

Hepimiz magazin yazarlarına benziyoruz bugünlerde. Yazılarına hep "Bu kötü günlerde" diye başlamakzorunda olan ve sonra "Hayat devam etmek zorunda tabii" diyen. Yeri gelmişken söyleyeyim, bu ara en çok Kelebek ekindeki arkadaşlaraüzülüyorum. "Mülteciler konusunda iki farklı bakış" diye dev birinci sayfa haberleri yapmak zorunda kalıyorlar. Bülent Ersoy halkımız açlık çekerken mülteci çocuk evlatlık almazmış, Hande Ataizi alırmış. Bu haberi yapmak için Hande Ataizi'nin dev, seksi bir pozunu koymuşlar. Gezi sırasında da "Gezi Modası" haberi yapmışlardı. Memleketin kanlı gündemini magazinle"harmanlamak" tahmin ediyorum ki epey harman olmuş bir kafa gerektiriyor. Bunu alaycı bir tonla değil, cidden söylüyorum. Gazeteleri saldırı altındayken böyle laylaylom haberler yapmak zorundalar. Biz de, her ne demekse normal hayatlarını sürdüren insanlaralakarfaklı durumda değiliz işte.

Ne lincin tam ortasında ne de bütünüyledışındayız. Her günü irili ufaklı oruçlarla geçiyoruz. Üzüntümetrelerimiz, kahırmetrelerimiz, isyanmetrelerimiz var. Takır takır atıp duruyor bu metreler. Savaş, kurşunla hayat aldığı gibi kurşunsuzarazide de hayatikemiriyor:

O kitabı okumanın zamanı değil.
Bu resmi yapmanın zamanı değil.
Şimdi şiirden söz etmenin zamanı değil.
Film festivalinin zamanı değil.
Şimdi felsefe yapmanın zamanı değil.
Şimdi politika yapmanın zamanı değil.

Ve sonunda o sonsuzkuraklığa varılıyor: Şimdi düşünmenin ve konuşmanın zamanı değil! Her nasılsa kimse "Şimdi para kazanmanın, çalışmanın zamanı değil" demiyor ama.

Kısalan günleri kovalayan itler

Küçük oruçlarla kısalıyor günler. Faşizmin en sinsi köpekleri kısa günleri uzayan gecelere doğru kovalıyor. Ne gecede kalıp kahrın dibine vurabiliyoruz ne de güneş doğuyor adamakıllı.

Savaşçıkmasın diye gidip canlı kalkan olmadığımıza göre...

Linç edenlerin önüne dikilmediğimize göre...

Ölmüş çocukların cenazelerinde bağırmadığımızagöre...

Bunları çok ama çok azımız yapabildiğine göre...

Biz neciyiz bu ülkede?

Küçük oruçların küçük insanlarıolarak yeni bir ülke kuruyoruz kendimize. Bir ekran-ülke burası. Orada değiliz, yangının çıktığı yerdedeğiliz. Ama kendi evimizde de değiliz. Yatelevizyon ya bilgisayar ya da telefon ekranına bakaraknefes alıyoruz. Bu dört köşe ülkeden yüzümüze beyaz-mavi bir ışık yansıyor. Hepimiz hayatlarını küçük oruçlarla azaltan dijital ateş böcekleri gibiyiz. Yanıp yanıp sönüyoruz. Varlığımız ne tam olarak anlamı ne de büsbütünanlamsız. Ne bir işe yarıyor kahrımız ne de yakılıp yıkılanların bizden haberivar. Yakıp yıkanlar, kurşunlayıp öldürenler zaten "medeni ölü" olduğumuzu ilan ettiler. (Bkz: Garip gazetelerin garip köşe yazarlarının uydurduğu garip Türkçe:"Yeni Türkiye'nin Yeni Mefhumları")

Biz ne işe yarıyoruz hakikaten?Dijitalateş böcekleri olarak yanıp yanıp sönüp sonra yanıp yanıp sonunda son bir kez sönecek miyiz?

Bir ekran-ülke burası. Yangının çıktığı yerde değiliz ama kendi evimizde de değiliz. Televizyon, bilgisayar ya da telefon ekranına bakarak nefes alıyoruz.

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

Serkan, tatilden hiç dönme istiyordum ama bakıyorum, dönmüşsün.

Dergiye seni 90'lara döndürmeye geldim, aklım alıcam Kaan!

Telefonumun zamanında bittiyse demek, yoksa kapak banagiriyodular!

Olimpos bitmiş yeaa! Eskiden sensen gençlik vardı, şimdi takım elbiseyle denize girsen var ya!

Kürt böreği yerine yanlışlıkla Boşnak böreği yiyen çizerleri Azz sonra!

Kahve Lobisi Çay Lobisi olarak barış süreçine biz girelim bari lan, yoksa bu böyle olmayacak!

Beni soran olursa tatildeyim.

Deyvid Linç esprileriyle gelmeyin, kalbiniz kırarım!

Kasvederi bi kamyon adamı toplayıp, karikatürünü çizeyim diye getirmişsiniz!

Dağtepesindedibinde şahin gördümSelçuk, sana selamı var. SelamŞahinsss!

Jerar Depar diyo kaçıyo, ben yürüyoem diyen Kürt Kobeyn'i duyarlı vatandaşlar dövüyo nasıl?

Bi kamyon adam yine iyi ya benide tank var, paletli maletli moruk!

Hava kararırdı, artık gündem gelmez derken kendimi çizerken buldum, İşte benim gündemim müdür!

Neden bi tek sen börek yiyosun, gençsin diye mi?

Dağlara gittim geldim. Bi hafteder dağ keçisi sütü içiyorum. Yaşayarak yazı-yorum!

Mağara adamıgörmeliğ diye bi seyvarsa, o renk yapıştehacı!

Vinyet demişsinizama bildiğintabloçizdim,bari birabiyiklikoysanız lan!

Baruter tırtıl gibi adam beyler. Az sonra kelebek olup uçacak.

Yokluğumda çok kitap okuduunuzmu baboli!

Neİşe yarıycaksa dergiden birlikte çıkmamız,ben karşının çizeriyim oolum!

Bla gırgıtlık.. 90'lar deyince votka gelsin, perma gelsin aklınızakızlaaarr!

D.E.Ç.S.İ.

ÖZET: "Deçsi" lokalı Fenerbahçe Feneri, İstanbul depreminden 5 yıl sonra uyanır. Artık çok zengindir. Fakat mahrumiyet bunalımlarına düşüktür. Deçsi, yıl etrafında yaşayan bir dinamiç grubuna katılır. Eski silah, bıçak ve hesaplaşmaya girişir..

MENTEŞ & PERKER

Ölüm, hayata son verir, ilişkilere değil. [ROD SERLING, The Twilight Zone]

Akşamsefası

D.E.Ç.S.İ.

YAZAN: MURAT MENTEŞ
ÇİZEN: M.K. PERKER

BİTTİ

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

"Temizkâri Baltalıgöze Baltı"

Mustafa Salıcı

MİNİ ÇAKAL

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

AHMET ÜMİT

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"Kopya cinayetler mi?"

Tabağında küskün duran poğaçaya yüz vermeden heves le anlatıyordu Ali. "Hiçbiri katilin kim olduğunu bilmiyor Başkomserim. Tabii, çok zaman geçmiş aradan. 2009 yılının mayıs ayında öldürülen en son tacizci Nuri Karlıdağ'ın abisi, 'Biz olanı biteni unuttuk' diyor. Ama bana pek inandırıcı gelmedi. Şüphelendikleri biri olsa unutmazlardı."

Odamdaki küçük masanın etrafına toplanmış, bir yandan kahvaltı ediyor bir yandan durumu değerlendiriyorduk. Çayından bir yudum aldıktan sonra sordu Zeynep:

"Kurbanların hepsi çocuk tacizcisiydi, nasıl düşmanları olmaz? Tacize uğrayan çocukların yakınları nasıl rahat bırakırlar ki onları?"

Poğaçasına uzanacak ti ki yine vazgeçti Ali. "Yok Zeynep, kurbanların dosyalarına da baktım. Taciz ettikleri çocukların yakınları tarafından hiçbir saldırıya uğramamışlar... Atıldıkları hapishanelerde bazı olaylar olmuş ama onlar da kayıtlara geçmemiş."

Ağzımdaki lokmayı çiğnedikten sonra kendi fikrimi söyledim.

"Maktullerin yakınları ketum davranıyor bence. Öldürülmüş olsa da akrabalarının çocuk tacizcisi olmaları onları da lekelemiştir. Herkesin onları, tacizcinin abisi, ablasıdiye suçladıklarını düşünsenize... Bu konunun yeniden açılmasından utanç duyuyor olabilirler. O yüzden konuşmak istemiyorlardır."

Güzel bir çocuktu, ama zayıftı Akif. O büyüyünce çocuklara ne yaptıysa, aynısını Akif'e yaptılar yetiştirme yurdunda. Alenen fiili livata, tecavüz, taciz, aklınıza ne geliyorsa...

Sonunda poğaçasını eline alabilen Ali usulca başını salladı.

"Ben de öyle düşünüyorum Başkomserim." Poğaçayı ağzına götürmeden ekledi: "Şinasi amirimizle tekrar konuşmakta fayda var. Bu davayı kişisel mesele haline getirmiş. Eminim hepimizden daha fazla bilgi ve belgeye sahiptir."

Fincanımın dibinde kalan kahvenin son yudumunu içtim.

"Şinasi'yi bana bırakın çocuklar" dedim fincanı masanın üzerine koyarken. "Ama bu soruşturmayı emekli bir polisin insafına terk edemeyiz." Artık kahvaltısını bitirmiş olan kriminoloğumuza döndüm.

"Zeynepçim, senden 2007 yılına dönmeni istiyorum. Oyuncakçı'nın ilk kurbanını öldürmesinden, son cinayetine kadar bütün bilgileri, ama hiçbir ayrıntıyı atlamadan bütün bilgileri bulmalısın. Sadece polis soruşturmalarını değil, o günün basını ne yazmış, ne demiş hepsini öğrenmeliyiz. Oyuncakçı'nın rutinini çözmemiz gerek."

Ağzındaki lokmayı aceleyle yutan Ali, "Zaten biliyoruz" diyecek oldu. "Hayır, bilmiyoruz" diyerek kestim sözünü. "Kurbanlarını 38'lik bir tabancayla, enselerinden vurarak öldürdüğünü biliyoruz. Cesetleri çocukların bulunduğu mekanlara bıraktığını biliyoruz, yanlarına oyuncak bıraktığını biliyoruz. Ben cinayet tarihlerinden bahsediyorum. Oyuncakçı, 2007 ile 2009 yılları arasında, her yıl dört kişi öldürmüş. Bu 12 cinayet hangi aylarda, hangi günler değişlenmiş? Tarihlerin arasında bir bağlantı var mı? Cinayet tarihleriyle, cesetlerin bırakıldığı mekanlar arasında bir alaka var mı?"

Zeynep'in kestane rengi gözlerinden parlak bir ışık geçti.

"Anladım Başkomserim" dedi yüzüne döküle n saçlarını eliyle geriye atarak. "Hiç merak etmeyin, en kısa sürede öğrenirim istediğiniz bilgileri."

Güven dolu bir gülümsemeyle mırıldandım. "Sadece bilgi değil, yorum da istiyorum. Oyuncakçı'nın kişiliğine dair tahlillere ihtiyacımız var." Parmağımı usulca kaldırdım. "Ve 2009 yılının mayıs ayında işlenen, sonuncu yani 12. cinayette,Kasımpaşa'daki son vukuat arasındaki benzerlikler kadar farklılıkları da merak ediyorum."

Elinde poğaçası öylece kalakalmıştı Ali. "Birinin Oyuncakçı'yı taklit ettiğini mi düşünüyorsunuz?" diye tahminde bulundu. "Kopya cinayetler mi?"

Bu konudaki düşüncelerim henüz olgunlaşmamıştı ama daha önceki 12 cinayetin hepsinde Oyuncakçı mermiyi olay yerinde bırakmışken, son vukuatta çekirdeği yanında götürmüş olması düşündürücüydü. Fakat bunu arkadaşlarıma söylemek istemedim.

"Olabilir Alicim" demekle yetindim. "Biliyorsun bu meslekte neler gördük... Şeytanın bile aklına gelmeyecek cinayet senaryoları, en zeki polisiye yazarlarına taş çıkartacak kadar kusursuz entrikalar... Her ihtimali göz önünde bulundurmalıyız."

Meslektaşlarımı odalarına yolladıktan sonra Evgenia'yı aradım. Her zamanki neşesiyle açtı. "Ah Nevzatçım, ben de seni geçiriyordum aklımdan. Kaç gündür görünmüyorsun, kötü bir şey yok değil mi?"

Uyuyan bir seri katilinyeniden cinayetlere başlamasını saymazsak, her şey yolunda diyemeyeceğim için, "Yok canım" dedim. "İşler yoğundu biraz, ama bu akşam sana gelmeyi düşünüyorum." Sesime manidar bir ton vererek sordum. "Müsait misiniz acaba?"

Evgenia da sesinetatlı bir alaycılık katt ı: "Ne demek efendim, Başkomser Nevzat için her zaman müsaitiz. Ne zaman isterseniz buyurun efendim."

Küçük bir kahkaha koyverdim.

"Teşekkür ederim Evgeniacım, sekiz gibi sen deyim."

Öğleye kadar evrak işleriyle uğraştım, iki hafta önce Hasköy'de öldürülen kasabın soruşturma dosyalarını tamamladım. Öğle namazına bir saatkala, Ali'yi de yanıma alarak çıktımmerkezden.

Akif Akkan'ın cenazesinin kalkacağı camiye vardığımızda epeyce geç kalmıştık, insanlar cenaze namazındasaf tutmuştu bile. Aslında hazin bir görüntüydü. Güneşin altındaki tabutun önünde, yedi kişilik bir cemaat, tek bir sıra oluşturmuştu. Onların içinde, iri yarı bedeni, kel kafası, Pradamarka gözlükleriyle Parmakrecep hemen seçiliyordu. En uçta ise maktulün yurt müdürü, dün beni evinden kovan Selçuk Bey duruyordu; sanki bir şeyden çekinirmiş gibi sağ yanındaki adamla arasına iki adım mesafe koymuştu. Ali'yle ben, cemaatin birazgerisinde beklemeye başladık. Namaz bitince, nur yüzlü, tombul hoca adet olduğu üzere, musalla taşının üzerindeki tabutu göstererek sordu. "Ey cemaat, merhumu nasıl bilirdiniz?"

Hiç kimseden çıt çıkmadı. Bir tuhaflık olduğunu sezinleyen hoca bir kez daha sordu:

"Ey cemaat, Akif Akkan adındaki merhumu nasıl bilirdiniz?"

Sadece Parmak Recep cevapladı.

"İyi bilmezdik!"

Bütün başlar mafyareisine çevrildi.
"Evet, iyi bilmezdik" diye cüretkar bir tavırla tekrarladı. "Çünkü iyi bir adam değildi."
Bir an ne diyeceğini şaşıran hoca, çok geçmeden toparladı.
"Peki, hakkınızı helal ediyor musunuz?"
Yine kimseden çıt çıkmadı.
"Evet" diye bağırdı Parmak Recep. "Evet, hakkımızı helal ediyoruz."
Ne yapıyor bu herif dercesine bana bakan Ali'ye, başımla işaret ettim.
"Gel gidip kendisine soralım, bakalım ne demek istiyormuş Parmak Recep."
Görür görmez tanımıştı bizi mafya bozuntusu, gözlüğünü çıkardı, önünü ilikledi.
"Benim bu olayla bir alakam yok Başkomserim" diye anında savunmaya geçti. "Ekmek Kuran çarpsın doğru söylüyorum. Akif'in öldürülmesinde benim parmağım yok. Zaten eski arkadaşım, cenazesine geldim sadece..."
Sakin bir tavrla süzdüm onu.
"Peki arkadaşın için niye 'İyi bilmezdik' dedin?"
Geniş omuzlarını silkti, yeşil mi ela mı olduğuna kar ar veremediğim gözlerini iyice kıstı.
"Sapıktı Başkomserim." Tükürür gibi yüzünü buruşturdu. "Evet bildiğin sapık. Maalesef çocuklara tacizde bulunurdu. Vazgeçmesi için elimden geleni yaptım. Dövdüm, sövdüm, silahı çıkarıp kafasına dayadım. Yok, faydası olmadı. Kendi de farkındaydı yediği bokun. 'Hadım ettireceğim kendimi' dedi bir hafta önce karşılaştığımızda. 'Kendime engel olamıyorum Recep. Para ver bana, valla kestirip atacağım.' Ne eksik, ne fazla aynen böyle dedi. Verecektim parayı, doktor bile bakmaya başlamıştık. Ama geç kaldık. Adamın biri dürmüş defterini işte... Katil muhtemelen de haklıdır. Çoluğuna çocuğuna ya da kardeşine bulaşmıştır Akif."
Hâlâ zihnimi kurcalayan sorunun cevabını almış değildim.
"Madem Akif'in sapık olduğunu biliyordun neden sürdürüyordun onunla ahbaplığını?"
"Ayrı yurtta büyüdük be Başkomserim..."
Tabuta baktı, gözleri doldu. "İkimiz de el kadar çocuktuk o yurda düştüğümüzde. Benden iki yaş küçüktü Akif. Güzel bir çocuktu, ama zayıftı. O büyüyünce çocuklara ne yaptıysa, aynısını Akif'eyaptılar o yurtta. Evet, alenen filli livata, tecavüz, taciz, aklına ne geliyorsa.."
Hiç şaşırmadım söylediklerine, sadece başkışlarım, tabutun başında dua okuyan yurt müdürü Selçuk Bey'e kaydı. Kime baktığımı görmüştü Parmak Recep...
"Yok Başkomserim, bu Selçuk pezevengi yapmadı. Ama göz yumdu. Yurdun kapıcısı Topal Zekeriya yaptı ne yaptıysa. Sadece Akif'e de değil. Bütün çocuklara bulaştı. Ben bıçak çekerek kurtardım kendimi." Başıyla Selçuk'u gösterdi. "Bu kepaze herif olanı biteni biliyordu fakat bilmezlikten geldi. Sırf yurdun adına leke gelmesin, sırf müdürlükten olmayayım diye göz yumdu." Dayanamadı bağırdı. "Çekil lan, o tabutun başından. Çekil, sen öldürdün lan Akif'i, sen öldürdün şerefsiz!"
Selçuk korkuyla tabutun başından uzaklaşırken, Ali'ye baktım; normalde çoktan müdahale etmiş olması gerekirdi Recep'e, ama şimdi yüzünde anlayışlı bir ifadeyle, mafya reisinin yurt müdürünü azarlamasını izliyordu.

Akşamsefası

* Hayatgüzel ya. Biz daha güzeliz be. Bak, kürtaja, "Tecavüzcülerin yaptığından çok daha büyük bir dram" diyen Ayhan Sefer Üstün, AKP'nin İnsan Haklarından Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı oldu. İşte doğru olan da bu. İnsan haklarını en doğru insana emanet edeceksin.

* Mesela gün gelecek bir anayasa yazılacak, o komisyonun başında da Buhran Quzu olacak... En doğru isim değil mi?

* Gazetebasılacak, milletvekilimiz orada goygoy yapacak, bina taşlanacak, sonra vekilimizi partimizde MKYK üyesi yapacağız.

* Parti kongresine katılan partidaşlarına şu lafı diyen beyefendiye başbakanlık az bile: "Türkiye'de sanki olağanüstü bir durum varmış gibi, kriz çıkarmaya çalışanlara karşı, Türkiye'nin her yerindenAnkara'yaaktınız..."

* Olağanüstü durum yok, sadece halkı, güvenliği için sekiz gün evlerine hapsettik, bir de orada ne oldu bitti, kimseye bi şey söylemedik. Suyu, elektriği, interneti kestik. Ama korkmayın, sıkıntı yok. Çünkü fırın açık.

* Olum, evladım getir bana en çürüklerden, vekil yapıcam.

* Bu harika insanlar sonra bakan olacak, bi şey olacak, senin hayatına da karışacak. (Hani hâlâ şu güne kadar karışmadıysa, o da senin hatan.)

* Terörü, konserleriyasaklayarak, müziği kısarak engellemeye çalışmak süper proje. Neden bunca zaman kimsenin aklına gelmemişti acaba? Bir de işin güzelyanı var, mesela konserler, sergiler, birtakım sanatsal-kültürel aktiviteler "Olm acılı günümüzde eğlenmeyin lo" diyerek iptal ediliyor ya... Peki diyorum, o sırada maçlar haldir huldur devam ediyor. Eğlenceyi durdurarak terör engellenecekse, durdur abi maçları da... Tamam mal gibi "Maçlar durs un" demiyorum, ama insan yaşarken en azından fizik kuralları dışında da yaşadığı ülkede bazı konularda birtakım tutarlıdavranışlargörmek istiyor. Sanatçısından siyasetçisine tutarsızlık konusunda dünya markası olduğumuz için, bizim memlekette ne yapsan oluyor. Çünkü tutarlı olman gerekmiyor. Bi tek reyiztutarlı, o da arada bi tekliyor. İnançla ilgili atıp tutuyor, ibadet özgürlüğünün üzerine titriyor, heryere, insan olmayan yere bile cami yapabiliyor ama gün geliyor cenaze namazında birtakım eksiklikler yapıyor. Soran olursa, dinimizde sorun yok zaten. Nasıl bir hoşgörü ve sevgi içindeysek hep birbirimizden nefret ediyoruz. Tutarlı olmak lazım, tutarlı.

* İnsan "Ya bu kadartutarsızım, birisi gelip bi gün bi şeydersе ona ne diyeceğim?" diye düşünür değil mi? Yok be abi hiç gerekyok böyle şeylere, takma kafana.

* Tüm kafirler korksun, dünyaya yeniden hükmetmeye hazırlanan, yazı yazamayan, derdini anlatamayan Zobanlı Ocakları geliyor. Cehaletle dünyaya hükmetmek gerçekten büyük bir vizyon, saygı duymak lazım.

* Terörü durdurmak için kültür-sanattan kısma muhabbetine biraz daha devam edeyim. Bence tamtersine ilgilendiğin şeylerle daha çok ilgilenmen gerekiyor böyle zamanlarda. Yapacağın işe dört elle asılacaksın, daha iyisini yapmaya çalışacaksın. Bir şeylerle ilgilen, bir şeyler üret ki hayatdevametsin. Hayata karşı en iyi duruş yaşamakve yaşamayiistemek.

* "Uğruna yaşayacak bir şeyler bulamayanlar her zaman uğruna ölünecek bir şeyler icat eder. Sonra da bizim de o amaç için ölmemizi ister" diye bi lafetmiş beatkuşağı yazarlarından Lew Welch. İşte mevzu da aynen burada. Uğruna yaşayacak bi şeyin yoksa, uğruna öleceğin bir sürü şey bulunur sana.

* Irmağın akışına öleceğine, o ırmak için yaşa. Her yeri cennete çevir, derelerine, ormanlarına sahip çık. Ormanlar büyüt, hayata katıl, yaşa, yaşat.

* Ürettikçe çoğal, nefretinle değil.

* Cehennemde de fırınlar çalışıyormuş. Kesin bilgi, yayalım.

MUSTAFA SATICI

Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN

www.twitter.com/bahadircuneyt

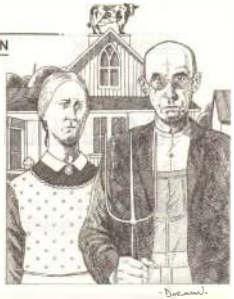

MÖÖ

"İneğin cenneti, çiçeğin cehennemidir." **Oliver Gaspritz**

Sevgilim, bil ki o hızlı bilmecedeki "İnek ne içer?" sorusuna "Süt" diyenlerden oldum hep. Bil ki sevgilim, süt sevdiğimden değil.

Rıfat Ilgaz'ın Hababam Sınıfı ilk kez tiyatroya uyarlandığında İnek Şaban'ı bir kadının, **Suzan Ustan**'ın canlandırdığını biliyor muydunuz?

Eski Yunan filozofu **Herakl**ı**os**, vücudundaki ödemi tedavi etme yöntemi olarak inek dışkısıyla kaplanıp güneşlenmeyi seçti. Ertesi gün öldü.

Alman sanatçı **Kurt Schwitters** 1922'de okuduğu İnek Manifestosu ile "Sütün, doğası gereği ya inekte kalması ya da buzağının veya insanın midesine gitmesi gerekir, ama süt şişede durmaz" diyerek inek memelerine hortum takılıp birbirine temas etmeyen boru hatlarıyla sütün evlere kadar ulaştırılmasını talep eder. Böylece, canı süt çeken herkes şahsi memesini sağabilecektir.

"His dediğin, hissetmediğin sürece gelip gider. Sonra yerleşiverir; can yakar ve armut şeklini alır ve tuhaflaşır. Diyeceğim, biz inekler hissettiğimizde, geçinceye kadar hissederiz. Sonra işimize bakarız." **David Duchovny • Kutsal İnek**

1,411 Facts kitabına göre Sanskritçe *Govisti* "savaş" anlamına geliyor ama tam karşılığı "Daha fazla inek istemek." *Leep* ise Hintçe ve anlamı şu: "Su ve inek dışkısıyla yıkanmak."

"Möö" dedi sarıkız. "Möö" diye ekledi kızıl düve. "Ama möö?" dedi onun ablası. Sarıkız kestiripatti: "Mö!"

Saman yabası tutan orta yaşlı bir adam ve karısını resmettiği 'Amerikan Gotiği' isimli eserinde kız kardeşi ve kendi dişçisine modelik yaptıran, tarla tapa konulu tablolarıyla ünlü ressam **Grant Wood**, ilhamını şöyle açıklamış: "Bugüne dek bütün güzel fikirler, inek sağarken aklıma geldi."

İnekler otları ısırmaz, dilleriyle sararak koparır. Neredeyse 360 derecelik panoramik bir görüş açıları vardır. Burunlarının kokumenzili 9 km'ye ulaşır.

"2 köpeğimiz, 3 kedimiz, 2 atımız ve *Holy* ve *Madonna* adlarında 2 ineğimiz var. Ve sadece bu ikisinin yatağımıza girmesine izin veriyoruz." **Ellen DeGeneres**

2002'de, Kevin B. ile Sharon C. birbirlerine ilk görüşte âşık olup evlendi. Çift, *Ormandaki Bebekler* adlı tiyatro oyununda maket bir ineğin ön ve arka bacaklarıydı. Kevin, "Karşılaştığımızda inek kuklasının içindeydik. Umarım Sharon hayat boyu öteki yarım olur" diyerek adeta şiir yazdı.

"İneği, örneğin bir attan ya da bir geyikten daha az soylu gösteren, başının öne doğru alçak oluşu. Hareketsiz dururken, başının en üst noktası sırtıyla aynı hizada, hatta biraz daha aşağıda, yani korku, mahcubiyet ya da utançla başını öne eğmiş gibi duruyor. En azından bir sıradanlık ve aptallık izlenimi oluşuyor hakkında." **Lydia Davis • Yapamam ve Yapmayacağım**

Çayırda yatan inek her şeyi çözdü ve sindirdi. İnsan çayırı bile anlamıyor, ineğe ne sorabilir ki?

UZAY YOLCULUĞU 1981

15. BÖLÜM

DÖNEM ÖDEVİ: EVRENDEKİ YERİMİZ

İnsanlar yüzyıllar boyunca evrendeki yerimizi sorgulamışlardır. Kaç kişi sorgulamıştır, orası belli değil. Bana soracak olursanız, sayıları çok da fazla olmayabilir. Çoğu insan sorgulamaktan sıkılıp kendi işine gücüne bakmıştır herhalde. Yine de yeterince insan yüzyıllar boyunca ısrarla yıldızlara bakıp sorular sormuştur. Yıldızlar ise bir kere adam yerine koymamıştır insanları. Ama insanlar yüzsüz, bakıp bakıp duruyoruz yıldızlara.

Ayrıca insanlar yine yüzyıllar boyunca evrenin merkezinde yaşadığımıza inanmıştır. Ama buna gerçekten inanmamışlardır, sadece arkadaşlarınaböylesöylemişlerdir.İçten içe, evrenin merkezinde filan olmadığımızı, hatta Samanyolunun bile kenar mahallesinde yuvarlanıp giden gariban bir gezegende yaşadığımızı hissetmişlerdir. Bu gerçekle yüzleşmek zorgeldiği için acayip hikayeler uydurmuşlardır. Ta ki bilim adamları bağıra bağıra evrenin merkezinde olmadığımızı başlarına kakana kadar. İnsanlar buna çok kızmıştır. Ben anlıyorum aslında. Sabah uyanıp çorabınızın tekini bulamadığınızda hayata tutunacak bir neden ararsınız, "Olsun, evrenin merkezindeyim" diye düşünmek istersiniz. Ama yo hayır, bilim izin vermez buna. Bilim tarihi bir bakıma insanların keyfini kaçırmanın tarihidir. Mesela insanlarkayan yıldızlara bakıp dilek tutarken bir bilim adamı gelir ve "O yıldız değil, ayrıca da kaymıyor" der. Sen kendini aptal hissedene kadar elinden geleni yapar. Ama adam haklı, n'apacaksın?

İnsanlar ayrıca yıldızlarda ilginç resimler görmüşlerdir, noktaları birleştirip hayvanlara filan benzetmişlerdir. Hatta yıldızların hayatımızı etkilediğini düşünenler olmuştur. Ben bu konuyu benimle tartışanların yüzlerine aptal olduklarını söylüyorum. Sonrada çok üzülüyorum tabii. Bırak yıldızları yanı başımızdaki götü boklu Venüs bile seni düşünmüyor.

'Evrenimiz büyük patlamayla oluşmuştur' teorisine çok da bağlanmamak lazım, bilim adamları yarın çıkıp "Büyük patlama o kadar da büyük değildi, vasat bir patlamaydı." diyebilirler.

Evrendeki yerimiz aşağı yukarı şöyledir: Milyarlarca milyarlarca galaksi var,bunların arasında orta halli bir galaksi var, bu galakside milyarlarcamilyarlarca yıldız var. Hah dümdüz git,sola dön, işte biz orada küçük bir yıldızın etrafında dönüp duruyoruz. Sürekli dönüp durduğumuzu düşünmek bana komik geliyor, belki siz de boş bir vaktinizde bunu düşünüp gülmek istersiniz.

Evrenin merkezinde olmadığımız gibi, galaksimizin bile merkezinde değiliz. Galaksimizin merkezine 28 bin ışık yılı uzaklıkta olduğumuzu söylüyorlar. Bu açıdan bakınca gezegenimizdeki kira artışları oldukça anlamsız gözüküyor. Ne kadar süslemeye çalışırsançalış, sonuçta merkeze 28 bin ışık yılı, Andromeda galaksisine ise 2.2 milyon ışık yılı uzaklıktayız. Bilim adamları bazen bu rakamları uyduruyorlar mı, çok merak ediyorum. Ben olsam, keyifsiz olduğum

günlerde uzun uzun hesaplamalar yapmak yerineyaklaşık bir şeysallar geçerdim. Ha inanmayan olursa da, buyur kendin hesapla o zaman arkadaşım.

Şimdi biz Samanyolu'nun küçük sarmal kollarından birisi olanOrion'un üzerinde yaşıyoruz. Buna da şükür,galaksinin merkezinde ne yapacağız zaten? Galaksinin merkezi kurtlar sofrası! Ama şunu da bilelim, galaksininmerkezineyakın olsaydık geceleri çıplak gözle çok daha fazla yıldız görebilirdik.

Işık ışık bir gökyüzü kısmet değilmiş demek ki. Her yer yıldız olunca öyle büyük ayıya filan benzetebileceğiniz bir şekil olmayacaktı.

Evrenimiz milyarlarca yıl önce oluşmuştur. İyi ki de oluşmuştur,yoksa gerçekten çok büyük karışıklıklar çıkabilirdi. Bilim adamları şöyle der: Evrenimiz büyük patlamayla oluşmuştur. Çok da bağlanmamak lazım bu teoriye, çünkü bilim adamları yarın çıkıp "Büyük patlama o kadar da büyük değildi, vasat bir patlamaydı" diyebilirler. Başka bir gün de gelip "Evrenimizsonsuz sayıdaki evrenlerden sadece bir tanesi olabilir" diyebilirler. Bilimin amacı, elbette, seni itin götüne sokmak.

Evrende küçük bir toz tanesiyiz. Bunu size ya da ailenize küfretmek için söylemiyorum. Tamam tamam, sevdikleriniz küçük bir toz tanesi olmasın. Hey Allam. Ama evren aklımızın alamayacağı kadar büyüktür. Bu aptal olduğumuz anlamına gelmez. Evrenin büyüklüğünü anladığını söylersen aptal oluyorsun. "Anlamıyorum" dediğinde ise aptal olmadığını anlıyoruz. Ne acayip değil mi?

Bir başka tuhaflık da şudur: Evren genişlemeye devam etmektedir. Hem de hızlanarak. Bu iki açıdanönemli, birincisi gökteki yıldızlara bakıp "Acaba bir gün yıldızlara ulaşabilecek miyiz?" diye sorduğunuzda o yıldızlarınsizden sürekli uzaklaştığını bilmeniz gerekiyor. Adam orada sen geleceksin diye beklemiyor yani,ne yapacaksan hemen yap. İkincisi de aşık olduğunuz bir insan vardiyelim. Evrengenişlediği için o da sizden sürekli uzaklaşıyor. Bilimadına söylüyorum bunları, canınızı sıkmak için değil.

Peki bir gün yıldızlara ulaşabilecek miyiz? O iş zor arkadaş. Ama diyelim ki ulaştın,seni ciddiye alırlar mı zannediyorsun? Diyelim ki oralarda biryerlerdeakıllıcanlılarvar, onlarla karşılaştığımızda ne diyeceğiz? Kendimizden bahsetmeye başladığımız anda canları sıkılacak, arkalarını dönüp kendi aralarında konuşmaya başlayacaklar. "Biz sizin yıldızınıza hayvan ismi verdik, hattahayatlarımızı etkilediğine inanıyoruz" dediğinizde"Çok hoş... Bir arkadaşımı gördüm galiba, izninizle" diyerek uzaklaşacaklar.

Birbaşka soru da şu, akıllıcanlılarvarsa niye dünyamıza gelmiyorlar? Bazı insanlar, dünyaya geldiklerini, hatta incelemek için insanlarkaçırdıklarını filan düşünüyorlar. Onu da anlıyorum,adam incelenecek kadar ilginç olduğuna inanmak istiyor. Ama içten içe, gelmediklerini biliyoruz. Bir gün gelirlerse de ağzımıza sıçarlar bence. Önce bizimle dalga geçecekler, sonra da ağzımıza sıçacaklar. Peki kendimizi nasıl kurtarabiliriz? Tabii ki aşktan bahsederek. Çünkü uzaylı da olsa insanlar dedikoduya bayılır. Bence sıkı bir aşk hikayesi dinlemek için milyonlarca ışık yılı uzaklıktan bilegelebilirler.Aslına bakarsanız iyi bir dedektifhikayesi için de gelebilirler, ama elbette dedektif hikayelerinde de her zaman güzel bir kadın vardır. Bir uzaylı istilasından bu şekilde kurtulabileceğimize inanıyorum ben. Hadi gene yırttınız çakallar.

Sonuç olarak, evrende pek de bir yerimiz olduğu söylenemez. Yine de elimizdeki bu, seveceğiz o zaman. Biraz daha aptal olmamaya çaba göstermek önümüzdeki 10 milyar yılda çok işimize yarayacaktır bence.

477 Selçuk,2-C,
Şehit Selma Bayındır İlköğretim Uzay Gemisi

***

Dönem ödevimi önce Engin'e okuttum. Çok güldük. Sonra Engin "Bunu veremeyiz öğretmene" dedi. Haklıydı tabii. İlginç yerlerini attım,özellikle Engin'in güldüğü yerleri. Yerlerine de birbirinden sıkıcı bilgiler ekledim. Ben yıldızlı pekiyi aldım, benim ödevimi azıcık değiştirerek yazan Engin de yıldızsız pekiyi aldı. İştegene bizim olmayanyıldızlar! Son olarak şunu ekleyeyim, kuyrukluyıldızlar yıldız değildir, süpernovalar da o kadar süper olmayabilir.

ÜSTAT TOSİ

FEYZİ ÖZŞAHİN

twittwr.com/feyzisahin
feyzisahin@gmail.com

BARIŞ SÖKMEZ

instagram.com/bsokmez
twittwr.com/bsokmez

Akşamsefası

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Yolculuk*

Bana yol ver gideyim. Yolu göster, de ki "Bak şuradan devam edeceksin abi..." de ben giderim. Bayılıyorum yolculuk yapmaya. Bir keresinde Bursa'ya abimin yanına gitmeye karar verdim. Eskihisar'dan arabalıya binip Topçular'a geçicem sonra işte Yalova, Bursa falan gidicem. Neyse, geldim Eskihisar'a, arabalı sırasına geçtim. Sabahın 9'u. Sıra var. Sırada da bir tane cip var. Millet gelip girip önüme el sallıyor. Belli ki ünlü bir arkadaşımız arabalıya binecek. Her vatandaşımız gibi bakmaktan kendimi alamayacağım iki şey var: İnşaat ve ünlü. Çıktım arabadan, bi sigara yaktım ama ünlünün arabasına gidip camından bakmak da saçma geldi. Bel ki çıkar diye beklerken ünlü çıktı: Beyaz. "Ulen manitasal bir ünlü olabilir mi aceba?" derken Beyaz biraz tabii üzücü oldu benim için. Neyse, vatandaşlar koşturuyor, fotoğraf çektiriyor falan. Bir tane dayı büyük kendini kaybetti. 300 metreden bağırarak geliyor adam. "Ulan helal olsun sana be! Çok seviyorum hastasıyım! Yürü bel" falan. Ben de hıyar gibi izliyorum. Dayı geldi, sarıldı, fotoğraf çektirdi, Beyaz'ı öptü, bir daha sarıldı, kolunu falan tuttu, (herkesin manitasal ünlü beklentisi farklı oluyor haliyle), belki uzaktan duymamıştır bir de kulağına "Çok seviyorum!" diye bağırayım Beyaz'ın dedi. O sırada gözleri beni yakaladı. Bana baktı "Seviyorum!" dedi Beyaz'ı gösterip. Eyvallah dedim. "Bak bunu çok seviyorum! SENİ NEDEN SEVMİYORUM?" Dayı resmen Beyaz'ı iyice yalamak için beni de arada harcadı. Alla allaa... Tanısan beni de severdin belki! Lan o laf benim içime bir oturdu. Bak kaç yıl geçti, aklımdan çıkmadı. O dayıyı tanıyan varsa veya dayının bizzat kendisi okuyor sa burdan ona bir çift lafım var; Ben de seni sevmiyorum!

Karayoluylaseyahati çok seviyorum. Uçakla yolgittiğinpek anlaşılmıyo. Susurluk'ta tost, Afyon'da sucuk, Ortaklar'da çöpşiş, arabalıvapurda,rüzgarda çay içmediğim,simit yiyemediğim yolculuktan pek haz alamıyorum. (Yemek yemeyi seviyorum... EVET TORAMANIM!) Fakat biraz geri zekalıolduğum için iki keremola yerindeyanlış otobüse binmişlüğüm oldu. Birinde hele, binip direkt uyuduğum için büyük güleler çekmiştim. Şimdi burada anlatsam hakikaten yeryetmez. Ama bir otobüsebindiğinizde en az yedi kişiye "Yolculuknereye ehe ehe" diyesoran bir kel görürseniz bilin ki o benim. (Lan nasıl da yanlış biniyorum anlamıyorum ya...)

En yakın arkadaşım Cenk Turanlı'yla bir keresinde feribotla İstanbul'dan Bodrum'a gitmiştik. 2006 yılıydı. Bir daha da yapılmadı zaten o gemi seferleri. Hayallerimizde tatil feribotta başlıyor,kızlarla oradatanışıp adeta bir gençlikfilmi tadında geçiyordu. Gerçekler ise araba kullanamayacak veya uçağa binemeyecek kadar yaşlı insanlarla dolu bir gemide, 24 saat süren bir yolculuk olarakkarşımızaçıktı. Gemideki en düşük yaşlı kız bile (hâlâ kız diyor ya geri zekalı) muhabbetin beşinci dakikasında "Fazla dil altı ılacın varmı?" diye soruyordu, düşün yaşortalamasını. Üstüne üstlük gemiyebiner binmezhayal kırıklığından kendimizi alkole veripkumarda 30 milyon dolar kaybeden popçu gibi bütün tatil parasını gemide bitirmiş, tatilin kalanında sahilde bakla birası, düşşen çiftler ve biz olarak tamamlamıştık. (Biz öpüşmedik...)

Mazı Köyü'nden karayoluyla Güvercinlik'e giderken yolun,hiçbir telefonhattının çekmediği,ıssız, ışıksızbirbölümü var.İşte oradan geçerken karşınıza bir tabela çıkacak, "Çocuk Mezarlığı" yazan. Onu gördüğünüz zamanşaşırmayın,direkttopuklayın!Merak edip bakanve hâlâ yaşayan varsa bana mail atarsasevinirim. Ne var lan orda?

ORTAM
En telmaya adam
izmir.ezkarakurt@gmail.com

özet:
ŞAİRİ BUNDEN ÇIKTIKTAN SONRA KORAY ORTAM'LA ÖZLEMİ KAHKAHANIN CADDESİNİ BİLİNE GETİRİR. ARKADAŞ İZMİR'E DOĞUŞU GÖRMEYE İSTİNİ, AHANTARLARI DA KORAY'DA VARTİE KORAY, ARKADAŞININ DİLA KUTUSUNDAN KORKU ÇIKARMIŞ, LİNELARI ÖRALARIN, SONRA MİMARBERTİN EN AHRARLI YERİNDE YATMAYA UĞYMİŞTİR. KORO ORTAM A ENİ GTÜ DAĞITTIĞINDA, ÇALMALAMAYA BAŞLAMIŞTIR. BUNALAN KİZ KORAY'IN KAPISINA DAYANMIŞTIR.

Akşamsefası

İSMAİL GÜZELSOY

KÜL KUMARI

Ben kötürümdüm ama babamın yalanları güzeldi. Tekerlekli sandalyede büyüdüm. Tam büyüyemedim işte, olabildiğince. Ya da babam gibi söylemem gerekirse, "Büyümek ne ki, göz yanılması?"

Babaminyalanlarıgüzeldi ve heryalan için bir yemin yaratırdı. Tekerlekli sandalyemin paslananjantlarınısıfır zımparayla temizleyip yağladıktan sonra, bahar akşamları Karyağdı bayrındakuğursuz gölgelere bakar, bir sigara içerdi.

Sahte masalların ustasıydı babam. Kimse onun gibi jant temizleyemez, ayaküstü uydurulmışmasallar söyleyemez, benim kötürümlüğümün önemsiz bir gözyanılması olduğunuiddia edemezdi. Pimpanekapının aralığından servilere vecellatmezarlarınınşekilsiz taşlarına bakaraksigarasından ilk nefesi çekerdi. "Sultanfenaydı, pek fena..." diye başlardı anlatmaya. Altı yılönce, henüz çocuk olduğumiçin, birerperiolan Sultanve Hayathanımların hikâyesi de benimle büyürdü. Onlarbirer afet-i can, ruh avcısı şuh dilberedönüşür, ben erkek olmanın çorak bahçesinde sürerdim sandalyemi. Kadınları babamın hırıltılı sesindekoklardım. Uzaktangelen kurbağa vıraklamaları, babamın beminle birlikte büyüyenyalanlarına dolanırdı. Ay ışığının altındayüzündeki çizgilerin huzurla gevşediğini görürdüm.

"Ademoğullarının ve Havva kızlarınınayağa dikelişindensonraki tarihler boyunca..." diyeanlatırdı. Evet, öyle "dikeliş" derdi. Kelimeleri hepyanlış söylerdi ama yine de ne dediği anlaşılırdı. Onun yalanları gibi, yanlışları da güzeldi. "...Evet, tarihler boyunca hiçbir kimse yoktu ki Sultan Hanım gibi seslerçıkara. Ustura gibi, mıh gibi sesi vardı. Evet, Sultan'ın sesi insanı deşerdi evlat. Yakardı... Hele ki âşıksan, istraptan kıvranırdın. Değilsen de eşyasız bir oda misali

Yalanın bir kıymeti varki yeri göğü yaratan onu dajey etmiş. Yoksa Allah'ımız bilmiyor muydu yalansız bir hayat yaratmayı? Hâşa!..

bağrında yankılanırdı kahpenin sesi. Bâd-ı sabâda sürüklenencilveli bir kuşun isyankâr nağmesiyleötterdi dilber. Ateşlerde yüzen âşığın o son nefesindeki kırık 'ah' kadarderti öterdi dilber. Ah, evlat, Sultan'ın sesi yaralı birkalbin sinendeatmasıydı, seni yaktıkça arzuladığın bir hayalin dürtmesiydi... Ateş var mı?" derdi babam. Artık, çocukluğumdaki gibi onun sigaralarını yakmaktan zevk almıyordum. Hatta hiç sevmiyordum bunu yapmayı ama yine de alışkanlık işte... Onun yalanları kadar benim gözlerimdeki heyecan da sahteydi... Biz birbirimizi kandırmak için dünyaya gelmişiki candık. Bunu çok iyi biliyorumartık. Uzaktan bir ateşböceğinin şarkısı yayılıyordu sahipsiz geceye. Şarkı, cellatmezarlarınıntaşlarının arasındansüzülerek Haliç semalarındasolup gidiyordu.

"Ama yanlış olmasın ha, rakibesi Hayat Hanım da Sultan Hanım'dan geri kalmazdı. Onun Kanlıcaaçıklarında okuduğunu biz Karaköy harabatlarında anlatırdık yalanımı varsa şerefsizin büyükevladıyım. Duydun değil mi yeminimi? Sevdin mi peki?"

Babamınyalan söylerkenki sesive yüzündeki çizgilerdeki kıpırtılar, onunyalanlarıkadargüzel olurdu. Bazeneyeminicatedemez, "Lan evlat inan işteya, yorma beni" derdi. "Öyle yemin mi olur lan baba ya?" derdim ben de.

"Hayat Hanım ile Sultan Hanım gibi şakıyan

Illüstrasyon: Bekir AĞBAŞLI

sanatkârancak on bin senede bir inerdi yeryüzüne. Sultan Hanım sahne aldığı vakit, pencereler sonuna kadar açılırmış ki camlar tuzla buz olmasın. Ya! Hayat Hanım okuduğundaysa bütünşişelerçelik tencere gibi bir şeyiniçine konurmuş. Hatta sonradan, o tenceremsi şeyin içinebuz ataraktan rakıyı soğuktutmuş raconu bile bu hadiseden mülhemdir. Gördün mü bak, beni dinlersen neler neleröğreniyorsun. Okulagitsensana bunları öğretirler miydisanki?"

Sigarasının yarısına geldiğinde ucu sararmış parmaklarına,cellat mezarlarına sonra da bana bakardı. Benim de sigarasına baktığıma emin olunceaya kadarmasalına devam etmezdi. "Bunların hiç karşı karşıya geldiklerivaki değildi, iyi mi? Hiç ama! Büyük hasetle, merakla öylebirbirlerini uzaktan dinlemişlermiş. Çaktırmadan, ilgilenmiyor gibi yaparaktan. Ses meselesi değil sade. Aynı adama âşık oldukları fitan da söylenir, orasını bilemem. Bak bilmediğim şeyleri biliyor gibi göstermiyorum. Görüyorsun değil mi? Ben yalan söyleyeceksem bile, seni kötülüklerden sakınmak için yaparım bunu. Bana boşuna kızma, yalanın bir kıymeti var ki yeri göğüyaratan onu da şey etmiş. Yoksa Allah'ımız bilmiyor muydu yalansız bir hayat yaratmayı? Hâşa!" Babam kütüne, cellat mezarlarına sonra da bana bakardıyeniden Çok uzaklara, unutulmuş zamanlara bakar gibi yapardı. Çok güzel yapardı babam bunu. İzzet Günay'ın bir filminden öğrenmişti böyle bakmayı. Yıllar sonra anladım. O İzzet Günay'ı ne çok severdi. Saçı dökülünce kahretmişti. Çünkü babamın İzzet Günay'abenzeyentekşeyi saçıydı. Bir de unutulmuş zamanlara bakıyor gibi yapması...

"Sultan ile Hayat hanımlar sadece bir sefer karşı karşıya gelmiş. Öyle... İkisi de aynı şarkıyı okumaya başlamışmüzikholde. Güya bu şarkıyıokuyabilen kimseyokmuş beşeri tarihte. Hatta bestekârı Tamburi Teodosius Efendibile yazdıktan sonraaklını oynatıp ortalardan kaybolmuş. 'Büyükgünah işledim, şarkının bir yerlerinegöklerdeki babamızın esirgeyen ve rahman sedası karıştı' diye bir de mektup bırakmışarkasında. Yastığının üzerinde bulmuşlar mektubu... Bir ruj lekesi varmış hatta kâğıdındibinde. Öyle... İtalyanca yazmış hernedense. Neden acaba? İşe bak sen; şarkıya Allah'ın sesi karışmış! Vaybe!

Nasıl heyecanlı, değil mi? O lanetli şarkıyı söylemek için, farklıses şeysine sahip en az üç kadın lazımgelirmiş. Düşün artık bizimses sanatkârı karılarınası bir işe bulaşmış. Onlar şarkıyıokumaya başladığında salon boşalmış, kalmakta ısrareden üç kişinin de kalbi oracıkta patlamış. Vallahi! Sırıtmalan pezevenginevladı, yalan mı söyleyeceğim sana bu yaştan sonra? Yeminettikyalanların İkisi de şarkı bitince sahneninbir ucuna yığılıpkalmış. Bağrı çatlamışgariplerin. Müzikholde şefgarson RecaiAbi vardı, Karagümrüklü. "Agam, Sultan'ın dudağının kenarından kan akıyordu, Allah her türlü belamıversin demişti. Rujuylaaynı renktenmiş kan. Sonra bunları Şişli Eftal'e götürmüşler ki otopsi yapılsın filanhesabı. Ne olmuş bil bakalım?"

Babamsigarannsonuna gelirdi. Yalan masalvesigarannıkülü titriyor artık. Son bir fırt daha çekecek, son bir cümledaha söyleyecek. Ay, koyubir bulutun arasına girecek ve dünya cellatmezarlarının uğursuz taşlarının rengiyle boyanacak.

Babamın öleceğini biliyorum, bir kaden bile onu öldürebilir, demişti doktor. Babamın öleceğini herkesten saklıyorum. Kendimden bile. Kim tekerlekli sandalyemin jantlarını temizler ki? Yalnız ne olurum ben? Yürüyememek ne kötü! Bir kez söyledim bunu ona. "Yürüyecen neolacakamına koyayım, benelli sekiz senedir yürüyorum, bir nane yok? Yürümek dediğin bir gözyanılması" dedi.

Şimdimasalınınsonunu söyleyecek, son fırtçekecek, külü düşürmeze demek ki iti titremiyor. Bir kadeh hak etmiş olacak. Ah, keşke o kül hep düşseydi. Düşen her kül bir hayat...

"Şişli Eftal'inbaşındakibaş doktor demiş: 'Burayaiki değil, bir kadın geldi, yanlışınız var. Sultan Hayat diye bir kadın...' Ortalık ayağa kalktı, gazeteler bileyazdı, o derece yani. Daha sen doğmamıştın. Çok mevzu oldu. Hadiseyi anlayamadık gitti."

Dün çok eski bir mevzua çıktı babamın valizinin dibinden. Yeminederim. Meşhur ses sanatkârınınSultan Hayat'ın fotoğrafıvardı kapağında. Neyin üzerine istersen yemin ederim. Hatta yeni yeminler bile yaratırım bakarsın. Ben babam gibi kül düşürmeme kumarı oynayamam. Güzel yalanda söyleyemem. Zatenjantlar paslandı, tekerleklerçöktü. Ben dalgındalgın unutulmuş zamanların fotoğraflarına bakıyorum şimdi. Babam gibi... ☺

ODA IŞIŞI

DOĞAN
oguzsaygili@gmail.com

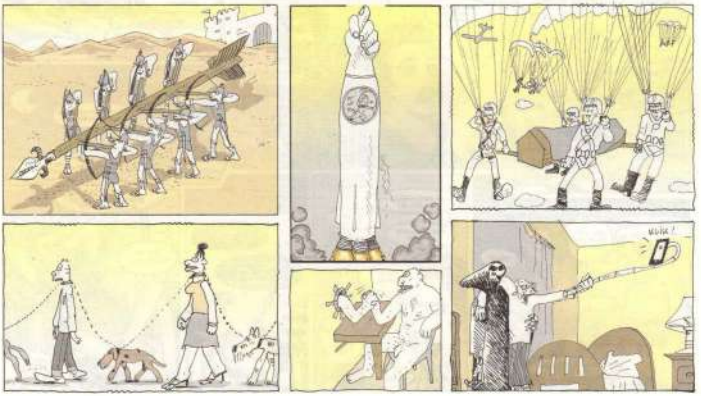

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

twitter.com/seyitalaral
seyitarallk@yahoo.com.tr

YENİ TÜRKİYE'YE YAKIŞAN YENİ İSİMLER

* Ölüm Fıtratılar Demokratik Cumhuriyeti.
* **Hain ve Menfur Saldırı Ümmeti.**
* O Dağlar Te-miz-le-ne-cek Topluluğu.
* **El Evladı İle Savaşa Girenler Birliği.**
* Anlık İstihbaratBölgeselKantonu.
* **Sübanallah Kardeş İbretlik Paylaşım Monarşisi.**
* Cevab Veremedi Kolonisi.
* **Celladına Âşık Halklar Birliği.**
* Kimse Gücümüzü Test Etmeye Kalkmasın Dükalığı.
* **Korna Çalarak Vatan Kurtaran Halk Cemahiriyesi.**
* Şiddetle Lanetle ve Esefle Kınama İmparatorluğu.
* **Birbirinden Nefret Eden Birleşik Halklar Topluluğu.**
* Her Güne Bir Mutsuzluk Mezrası.
* **Birlik Beraberliğe En İhtiyaç Duyduğumuz Şu Günler Köyü.**
* Ülkemi Pazarlamakla Mükellefim Özerk Bölgesi.
* **PartiBinası YakanlarGazete Basanlar Federe Devleti.**
* Hiç Uğruna Ölenler Demokratik Cumhuriyeti.
* **Meraklı Muhtarlar Konfederasyonu.**
* Anlamadım Bıbıcım Adaları.
* **Savaş Sever Bedelli Askerler Şansölyeliği.**
* Kupon AraziMilletlerBirliği.
* **Ne Mutlu ki Başörtülü Bakanım Var Mahallesi.**
* Çizmelerimi Çıkartayım Sedye Kirlenmesin Halklar Topluluğu.
* **Ağabeyin de Bu Mesleği Seçmeseydi Cumhuriyeti.**
* Ya 400 Vekil Ya Ölüm Sultanlığı.
* **Bunlaaar Vatan Haini Krallığı.**
* Hüloooöğğğ Emirlikleri.
* **O Zavallı Kürtler Kobilerin Velinimeti Derebeyliği.**
* Rabbimiz Seçim İstedi Ümmeti.
* **Aile Nedir Evlat Nedir Bilmezler Birleşik Devletleri.**
* Benim Amacım Şehit Olmaktır Eyaleti.
* **Kadın mıdır Kız mıdır Bilemem Dükalığı.**
* Ben Çevrecinin Daniskasıyım Kıta Sahanlığı.
* **Ne Mutlu Şehit Ailesine Sultanlığı.**
* Bir Kadın Olarak Sus Krallığı.
* **Bitse de Gitsek Birleşik Halklar Konfederasyonu.**
* Sıfırladık Bıbıcım Köyü.
* **Çalıyor Ama Çalışıyor Federe Devleti.**
* Ölü Ele Geçirenler İmparatorluğu.
* **Yazık Oldu Caaanım Ülkeye Cumhuriyeti.**
* Börek Yapmasını Bilen Müslüman Hanım Emirlikleri.
* **Emri Ben Verdim Dükalığı.**
* Esnaf Polistir Takımadaları.
* **Vatan Sağ Olsun Cumhuriyeti.**
* Üç Milyar İki Yüz Elli Milyon Fidan Rezerv Alanı.
* **Ölünce Geçecek Halklar Topluluğu.**
* Hava Destekli Geniş Çaplı Operasyon Özerk Bölgesi.
* **Sabır Acı Meyvesi Tatlıdır Devleti.**
* Doksan Yıllık Reklam Arası Cumhuriyeti.
* **İnlerine Girecegiz İnlerineee Mahallesi.**
* Çok Konuşup Hiçbir Şey Demeyenler Konfederasyonu.
* **Şeyhler, Dervişler, Müritler, Meczuplar Şansölyeliği.**
* İlk Üç Gün Ben de Destekledim Takımadaları.
* **Yalandan Kim Ölmüş Emirlikleri.**
* C-4 Şeritli Duble Yol Dükalığı.
* **Bayram Namazını Şam'da Kılan Halk Cemahiriyesi.**

Ve tabii ki şüphesiz...

* Bu Memleket Adam Olmaz Cumhuriyeti Devleti.

Akşamsefası

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

YAZIYORUM

■ **O bir kişiye** tüm yazılarım... **O bir kişi** için hepsi. **Arjantin**'de dört duvar arasında, **Montaigne**'in sözlerinden birini belki de tavanına rujuyla yazıp da şu an yatağında o tavanı seyre dalmış o kız için mesela: O bir kişiye anlatıyorum. Baskıdanyılıp tükenmiş, sanki bu hayathiç değişmeyecekmiş gibi bir bıkkınlıkla ve gününü ağır aksak bitirip de en dürüst kurtarıcısıuykuya kavuşmayı bekleyen o **İranlı** adama işte: Hepsi,tüm sözcüklerim, tüm cümlelerim o bir kişi için; o çocuğa, o gence, o ihtiyara, o kadına, o adama konuşuyorum. İnsanlıktarihinin çekirdeğini bir cevizbüyüklüğündekikalbine sığdırabilmiş ve o çekirdeğin içinde de binbir âleminizini taşımakta olan **o bir kişi** için tüm hevesim.

■ **Heves** bir kere gitmeyegörsün, hayata, insanlara ve kendine o an küsmüyormusun? O yitip gidince,içine üflenmiş nefesde bitiyor gibi olmuyor mu? Heves, hani bir şeylere karşı büyüttüğün o tatlıve geçici merakını giderme arzun değilde; asılmaktan zevk veşevkduyduğun ve sanki onsuz yapamayacakmışsın gibi olduğun, seni bütünleyipheyecanını taşıran veseni ayağa gümbürgümbür kaldıran şeydemekdeğil mi? Çok hastaolduğunda veyahut diyelim ki kimselereanlatamadığın bir derdinoldluğu vakit, **"İyimisin?"** diyeomzuna dokunacak, önünedüşen başını kaldırmanayardım edecek o şifalı, o sıcakavuç içi değil mi? Heves, senin ya da ülkenin en zorgününde dahi, bir geceyarısı demlemeyekarar verdiğin çay demek değil mi?

■ İstediğin kadar neşeli, iyicil,açık fikirli, başkalarına zararıolmayan biri ol: Bazıları mühürlüdür ve seni karanlığaçekmek isterler. Bu insanlar, başkalarınların karanlığınamaruz kalmayafazlacaaalıştıkları için, senin aydınlığını bile kötüyeyorarak, hakkındaotlmadık kusurlar üretebilirler. İşte bu heves dediğim, tüm bu maruz kaldığın karanlık eylemlere, bilerek ya da bilmeyerek meydanokuman, varlığının en güzelyanını hertürlü yargıyarağmen ortaya koyman ve senin türlütürlü kusurunu arayanların bile her türlü kusurunu affetmeye karar vererek, yaşamayadaha kuvvetlitutunmaya çalışman demek değil mi? Çıkıp sokaklara, bağırmalı "heves" diye: Tavanlara, duvarlara, tapmaklara yazılmalıcavuç içlerine,aklıtara, defterlere, barikatlara,gönüllere.

■ Şimdilerde cehalete, nefrete,öfkeye, kin gütmeye,kavgaya,lince, cinayete, itibarsızlaştırmaya, cephelere sürülmeye, meydan okumalara, yangınlara, mermilere, bombalara, intikamlara, aşağılık duygusuyla gelen gaddarlığa, rövanşlara, baskıya, felsefesizliğe, devletin ve sürülerin yumruğuna ve her zeminde şiddetin pornografisini hazmetmeye her an her dakika alıştırılan bu insanlar arasında "sözün hükmü kalmadı" dememi bekliyorsun benden ama demeyeceğim. Çünkü "o bir kişi"nin bu cümlelerehalen ihtiyacıvar. **O bir kişi** için varım ben. O bir kişi için yazıyorum halen. Hevesini asla yitirmek istemeyen ve nefesini bu dünyanınmasumlarıiçin kullanmayakararlı o tek bir kişi için hepsi: Yani senin için... Yazıyorum.

Akşamsefası

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyenlerdeniz.
www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Ayberk Şentürk

Erhan Güneş

Alp Uzunoğlu

Cihan Topçu

Cihan Topçu

Barbaros Altuğ

Erhan Güneş

Gürdem Sındıraç

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ · 17 EYLÜL 2015 · SAYI: 670
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINIDIR · ISSN: 1303-7570
www.penguen.com

Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Emirhan Parker - Emir Sağlam
Güven Bilge - İlker Altungök - Mert Dolapçioğlu

Akşamsefa

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com

24 EYLÜL 2015 • 39 | 679 | 4,00 TL

9 771303 757908 01511

Bir Başkomser Nevzat Macerası

KÖREBE
Ahmet Ümit

"Suriyeli çocuklardan biri..."

Ece Temelkuran
Erkekler, Tribünler ve Acınası Siyaset

İsmail Güzelsoy
Yarım Şeyler Avcısı

Akşamsefası

PENGUEN Gündem

Yine bayram yine yollar! Bayram tatilinin sadece ilk iki gününde meydanagelen trafik kazalarında 25 kişi öldü, 87 kişi yaralandı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, "1 Kasım seçimlerinde TBMM'ye 550 tane yerli milletvekili istiyorum" dedi.

Cumhurbaşkanı ve Başbakan'ın, seçim mitingi tarzında "Teröre Karşı Tek Ses" mitingi düzenlemesi tartışma konusu oldu.

Gezici Araştırma şirketinin anketörleri İstanbul'da saha araştırmasıyaparken gözaltına alındı.

Emine Erdoğan,şehit ailelerini "Sizler KurbanBayramı'nıçoktanidrak ettiniz"diyerek teselli etmeyeçalıştı.

Meclis'te uyumasıyla gündeme gelen şarkıcı Uğur Işılak,AKP'nin yeni aday listesinde yer almadı.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Çözüm sürecinde kaldırılması konuşulan korucu sistemine 5 bin yeni kadro açılıyor.

Kurban Bayramı bu yıl, erken seçim öncesi yurt genelinde gerginliğin arttığı bir ortama denk geldi.

Google arama motoruna "Hırsız Katil" yazıldığında, "Hırsız Katil Erdoğan" önerisi de yer alıyor.

KUZU KUZU SEÇECEKSİNİZ: AKP İstanbul Milletvekili Adayı Burhan Kuzu, "Zaten Türkiye bu ortama gelmesindiyebaşkanlığı savunuyorum. Ölene kadar savunurum bunu" diyerek Başkanlık modelinin gerekliliğini anlatmış...

SLOGANLAR YARIŞIYOR: CHP, AKP'nin "Haydi bismillah" sloganına karşı "Önce Türkiye" diyerek alanlara çıkmaya hazırlanıyormuş ...

21: Başbakan Davutoğlu'nun, "23 Temmuz'dan bu yanasivil kayıp vermedik. Bu yüzden güvenlik güçlerimizi tebrikediyorum"dediği Cizre'de, dokuz gün boyunca süren sokağaçıkma yasağında ölenkişi sayısıymış...

KAMUSAL ÇEREZ: Kamuda yapılan araç alımı geçen yılın 8 aylık dönemine göre taşıt alımları 10 kattan fazla artmış. Geçen ul temmuz-ağustos döneminde20.6 milyon lirataşıtalınırken, bu yıl temmuz-ağustos aylarındaki harcama 132 milyon liraolmuş...

%39,3: Gezici araştırma şirketinin yaptığı ankete göre 7 Haziran seçimlerinde % 40.9 olan AKP'nin gerilediği oy oranıymış. Aynı ankete göre CHP % 28.1, MHP % 16.8, HDP ise % 13.5 görünüyormuş... Önceki seçimde de AKP oylarının düştüğünü açıklamasının ardından soruşturma gören şirketin şirketinin anketörleri İstanbul'da saha araştırması yaparken gözaltına alınmış...

123: Anadolu Ajansı'nın resmi verilere dayandırarak açıkladığı, 7 Temmuz ile 17 Eylül arasındaki 73 günlük çatışmaortamında öldürülen polis, asker, korucu sayısıymış...

İYİ BAYRAMLAR: Ne trafik, ne terör... Ölümlerin yaşanmadığı bir bayram geçirmenizdileğiliyeymiş...

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

"O PARTİYE O-Y VERİRSENİZ..... "KANLI BİTTİ!

O partiye oy verirsen vatan hayvini, şu partiye oy verirsen şerefsiz, öbür partiye oy verirsen yobaz, şey dasa partiye oy verirsen faşist, bu partiye oy verirsen darbeci, tek tek saymayalım oy verdiğin partiye göre ibarikçi, satıcı,harami, Amerikan uşağı, katil, hırsız, kafetaşçı, teröristsin. Bağımsıza verirsen yalaka, oy vermezsen de bedavacı, fikirsiz, ukelasın. Ne pis insansın lan sen?

GELECEK NASIL OLACAK?

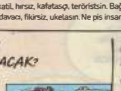

Gelecekte arabalar tek bir merkezden kontrol edilerek şöförsüz olacak ve hiçkaza gidecek. Bayram kalabalığında tek başına nasıl idare etsin yapay zeka? Adam kafayı yer. Ondan sonra mamyak olup "insanlığın düşmanı yine insanlık, o yüzden insanları kurban etmeliyim" der. Bütün arabaları birbirine vurur. O yüzden sadece bayramlarda insanlar kullanacak. Oboooo! Bi de havada gidecekler, seyreyle o zaman gümbürtüyü. Bayram sonrası yas ilan edilip havada giden arabalar yanya indirilecekmiş.

KAÇAN BOĞA İLE RÖPORTAJ KANLI BİTTİ!

-Merhaba birkaç soru sorumuz olacak.
-Buuuuuu!
-Neden kaçıyorsunuz bizden?
-Müüüü! -Bu kaçışınız yoksa ünlü olmak için numara mı, televizyona çıkmak için mi? -Mmmöö!
-Bi itirafınız var mı, vakında bir aşk gösteriliyor mu?
BASINA SALDIRI. Fotoğraf makinemizi kırdı!

Köşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim, Dünya yuvarlaktır. Birkaç yüz yıl önce söylesem KİLİSE zorla yak dedirtirdi. Şimdi söylesem KİMSE kargı çıkmaz. (Kelime oyunu!!! Ü yüzden hala umudum var sizden. Şimdi değil. 300 yıl sonra. İnternette araştırdım, kendimizi dondurabiliyormuşuz. Bütün bedeni dondurma pahalı da tek kafa seçeneğini bedelli krediisi çekip ödeyebilirim gibi. Çağdaşlığa kafam gri'siyeyiz (kelime oyunu yok burda) . Fakat bu "zamanda yolculuk" olur ve benim gibi birinin kaybolması gelecegi etkiler, çağdaşlık en az 1000 yıl sonra gelir. Ona da param yetmiyo, bi tek kulağı gönderebiliyorum. Yine bir çözümsüzlük dosttarım. İyice delirtiniz ömrüm gitti. Şöyle yapsak, benim kafayı dondursak, arada bi şey sormanız gerektiğinde buzlarımı çözüp sorsanız bana. Buna da "çözüm süreci." desek. Sordum bi şeyi dondurduktan sonra tekrar çözüldüğünde tü daha donkomadan tüketmek gerekiyormuş, Beni daha dondurmadan tüketiniz efem!

ABİ BELKİ SENİ KASTETMİYORDUR?
YOK. ABİCİM, KIZ YAZMIŞ ORAYA KOCAMAN "KAFE SE YAKLAŞMAYIN" DİYE..

SELÇUK ERDEM
selcukerdem@yahoo.com — twitter.com/selcukerdem
KOMŞU, SENİN KAZAN ÖLDÜ..
HİÇ KAZAN ÖLÜR MÜ?
ÇIPLAK ELLERİMLE BOĞDUM ONU!

GEZEGENİNİZLE İLGİLİ HER ŞEYİ ANLADIM DA OFSAYTI ANLAMADIM..
AAA!..

Edebiyatımızda ilk realist roman örneği olan ARABA SEVDASI'nda uzaylılar Dünya'ya gelerek insanların aralarını kaçırmaya başlarlar. Bu, zamanla bir sevdaya dönüşecektir..
BU NASIL TANITIM YAZISI, KİTABINI OKUMADAN MI YAZDIN?.
ARABA SEVDASI'NI KİMSE OKUMAZ Kİ, NE BUGÜN NE DE MESELA 2015'TE..
?..
HA, İLK REALİST ROMAN OLDUĞUNU BİLİYOZ HEPİMİZ..

Bİ MEKTUP GELMİŞ: "SEVGİLİ BABA, EĞER PADİŞAH SEN İSEN GELİP ORDUNUN BAŞINA GEÇERSİN.. YOK, EĞER BEN İSEM EMREDİYORUM GEL ORDUNUN BAŞINA GEÇ.."
BİZE DİL. AYOL. BU!

ECE TEMELKURAN

ERKEKLER, TRİBÜNLER VE ACINASI SİYASET

Konuyla ilgili dehşetli bir bombardımana tutulduğumuz için olmalı, "Duygusal Hamlık ve Kamusal Temsilleri" temasının ülkemizin tekeline girdiğini düşünüyordum. Haksızlık etmişim. Beynelmilel bir rahatsızlık. Anlatacağım. Ama öncelikle iki erkeğin sevincini veya ederlini nasıl paylaştığına, çatışmaları ve anlaşmazlıkları nasıl çözdüğüne kısaca bir bakalım, zira konumuzla yakından ilgili.

Bütün genellemelerin çiğ birer haksızlık olduğunu kabul ederek, şunu söylemek lazım. Kadınlar genellikle sorun teşkil eden konunun üzerine giderek çözüm ararken erkekler bira içip maç izleyerek sorunun kendi kendine ortadan kalkmasını, unutulmasını, gündemden düşmesini beklemeyi yeğlerler. Mesela, sevgililiniz tarafından terk edildiniz. Kadınsanız arkadaşlarınızla oturup bu konuyu konuşursunuz. Konuyu ezersiniz, abartırsınız, üzümsüz ayrıntılara girersiniz ama mühim olan şu ki söz konusu meseleyi konuşursunuz. Ama erkekseniz ve yakın arkadaşınızla şöyle bir konuşma geçer aranızda:

- N'aber abi?

- N'olsun abi? Bildiğin gibi.

Uzun sessizlik...

- Ne diyo'sun abi Sneijder'e?

- Bira var mı abi?

Bu konuşma, büyük bir olasılıkla yerine göre Lig TV'nin ya da PlayStation'in açılmasıyla devam eder. Bu sahneyi bir film olarak izleyen kadın büyük bir hayal kırıklığına uğrar çünkü "o konu" hiç konuşulmayacaktır.

Erkeğin sevinci

Aynı şekilde sevinç tablosuna bir bakalım. Kardeşim anlattı. Benim yeğen, Can Luka en yakın arkadaşı Jack ile üç-dört ay aradan sonra ilk kez karşılaşıyor ve sahne şu:

Annem, 60'ların sonunda ve 70'lerin başında bütün siyasal grupların aynı tatlı ruyadan bahsettiğini söyler: "İşte şu statlardaki adamları bir örgütlesek devrim olur!"

Can Luka "Jaaaack!" diye bağırıyor. Jack "Can Lukaaaa!" diye bağırıyor. Birer kez daha bağırdıktan sonra önce Can Luka, Jack'i bir kere kucaklayıp havaya kaldırıyor, indiriyor. Sonra Can Luka, Jack'i kucaklayıp kaldırıyor, indiriyor. Sonra aniden aynı yöne doğru koşup ardından bulundukları noktaya geri koşuyorlar. Aynı sahneyi, benzer bir duyguyu ifade zorluğu yaşayarak, başka ama aynı saçmalıkta hareketlerle yıllar sonra da tekrar edeceklerinden emin gibiyim.

Duygusal hamlığın halleri

İki erkek çatışmayı nasıl çözer, ona bakalım. İkisi, karşılıklı elleri beline koyup dururlar bir süre. Çatışmaya neden olan konu büyük bir olasılıkla açılmaz. Başka şeylerden konuşurlar. Tamamen alakasız şeyler:

İLLÜSTRASYONEL CEM BÜYÜKTÜRK

- Bu arabayı ne zaman çarptın sen yav? Çizilmiş burası?

- Park ettiğim yerde çarpmışlar.

Uzun sessizlik...

- Ne diyorsun bu Sneijder işine?

- Bira var mı dolapta?

Erkeklerin bu duygusal hamlık problemi, insanların kendi küçük hayatlarında sadece komik bir durum olabilir. Ama dev ulusal veya daha da dev uluslararası meseleleri ayını yöntemlerle çözmeye çalışmak... İşte o, zaten epey zayıflamış olan insanlığa inancımızı cidden sarsacak sahneler yaratıyor.

Tribün çocukları

Çocukları kafasından tutup havaya kaldırarak öpmek, muhafazakar siyasetin ve ham erkeklik temsillerinin verdiği en tarifsiz fotoğraflardan biriydi, unutmak mümkün değil. Çünkü Başbakan böyle bir şey yaptı. Omurga söken sevgi! Ama şehit olmuş bir askerin çocuğunu maça götürmek, sonra da zaten dehşetli bir şok ve üzüntü yaşamış çocukla pek ilgilenmeden maç izlemek... Küçücük çocuğu o gürültünün, manyak gibi bağıran binlerce adamın arasına sokmak... İşte o, paha biçilmez yepyeni bir deneyim oldu. Siyasetin tribünlere oynamak için yaptığı herhalde en çiğ hareketlerden biri buydu. Güven, sevgi, şefkat, huzur gibi duygulara ihtiyacı olan bir çocuğu, hem de bunlara en ihtiyacı olduğu zamanda, "Hörörörör!" gibi sesler çıkaran dev bir erkek topluluğunun arasında tek başına bırakmak... Protokol locasının en önüne onu koyup kitlenin sevgisini kazanmaya çalışmak... Oysa bal gibi biliyorsunuz ki, erkekler, hangi yaşta olurlarsa olsunlar, kötü zamanlarda erkeklerin hamlığına değil, kadınların yumuşaklığına ihtiyaç duyarlar.

Futbol halleder!

Bu fotoğraf Türkiye'ye ait bir duygusal hamlık, şefkat gösterme zorluğu olarak tarihe geçecekti ki, geçtiğimiz günlerde Macaristan sınırında bir Macar gazeteci tarafından tekmelenen Suriyeli mülteci çocuk maça çıkarıldı. Herkese GÖSTERİLDİ! Yaşasın! Sosyal farkındalık için yapıldığını tahmin ettiğim hareketin şehit çocuğunu tribüne koyup tribüne oynamaktan daha derin bir manası olduğunu sanmıyorum. Mülteci konusu, Avrupa'da büyüyen ırkçılık, insanların ekmek için birbirlerini ve çocukları öldürebilecek duruma gelmiş olmaları gerçeği böylece beynelmilel sahneye çıkarılmış oldu. Ne kadar şahane!

Buradan birkaç sonuç çıkarabiliriz: Ortalama erkek, görmesi (izlemesi?)gereken şeyleri görmüyorsa meseleyi onun halihazırda bakmakta olduğu yere taşımaya çalışıyorlar. Zorla "izlettiriyorlar". Bu durumda ortalama kadının bakmakta olduğu yere mesele taşımak için hangi gündüz programlarının kullanılması gerekiyor? Yemek programlarına aşker çocukları mı çıkarılmalı? Ya da 'Benim Stilim' gibi programlarda mülteci çocukların mı sergilenmesi gerekiyor. (Böyle şeyleri söylemekten korkuyorum çünkü her an olabilir.)

Başka bir sonuç: Türkiye'de ve dünyada siyasetin alanında olan meseleler için herhangi bir etkililetim aracı kalmadı. Tek iletim aracı yeşil sahalar. Yani diyelim ki Rıdvan, Suriyeli mültecilerden bahsetmediği sürece siyasetin bu konuda yapacağı bir şey kalmadı mı?

Belki bir de şu beynelmilel tespit yerinde olur: Sadece Türkiye'de değil, bütün dünyada, bilhassa Arap dünyasında böyle bu, futbol, siyasetin önüne geçti. Düşünseniz Çarşı'nın duruşmada yaptığı kadar etkili ve akılda kalıcı savunmayı hangi siyasal grup yapabildi? Arap Baharı'nda da önü çeken çoğunlukla Ultra'lardı mesela. Güzel doktora tezi konusu!

Bu ciddi bir gerilemenin işareti. Zira hatırlıyorum. Annem, 60'ların sonunda ve 70'lerin başında bütün siyasal grupların aynı tatlı rüyadan bahsettiğini söyler: "İşte şu statlardaki adamları bir örgütlesek devrim olur!"

Şimdi, beklenenin, hayal edilenin tam tersine o statlar siyaseti, toplumsal duyarlılığı örgütlemeye çalışıyor. Bu size de garip gelmiyor mu? Hatta bir parça acınası?

Evet evet, acınası... ☹

serkan altuniğne

serkanaltunigne@penguen.com twitter.com/serkanaltunigne

BURAYA BENİ İKNAYA GELDİYSEN BOŞUNA GELDİN ARİF ABİ... BEN KARARIMI VERDİM, SEMAYLA EVLENECEĞİM.

ÖFFF... GİTTİ ÇAYIREK ALTIN.

HATTA AİLE İÇİNDE KÜÇÜK BİR TÖRENLE EVLENMEYE KARAR VERDİK.

OHYYY!

EH SEN DE AİLESİNİ SEVİYORSUN, ELBETTE GELMENİ İSTERİM.

Amsarın!

HER NE KADAR KALBİM SENİ İSTESE DE AİLEM VE BENİM İÇİN EN MANTIKLISI SENDEN AYRILIP HALUK'LA EVLENMEK İSMAİL...

MANTIK SİZİ A NOKTASINDAN B NOKTASINA GÖTÜRÜR, HAYALLER İSE HER YERE...

YANİ SİTE DEVAM DİYORSUN YANİ...

ELBETTE!

ULAN ERDEM, HANİ KADIN OLSAN OROSPU OLURDUN? AYLAR GEÇTİ, Bİ NUMARANI GÖRMEDİK!

ÜFF SNN BE SLK!

ARTIK EMİNİM. ARAMIZDA BİR KÖSTEBEK VAR! AMA KİM?

KARAR. ÇİFTİN ŞİDDETLİ GEÇİMSİZLİKTEN BOŞANMASINA, ÇOCUĞUN VELAYETİNİN ANNESİNDE KALMASINA, ÇOCUĞUN BABASININ 30 YIL HAPSİNE...

AA?! O NEDEN YA?

ULAN KARININ BABASINI ÖLDÜRMÜŞSÜN YA KAYSADA!

AY BEN O ARADA KAYNADI SANIYODUM YA!

PATRON, Bİ ŞEY YOKSA BEN ÇIKIYORUM, AKŞAM TRAFİĞİNE KALMİM, HERKESE İYİ HAFTA SONLARI, İYİ TATİLLER!

KAPATTIK BİRADER.

CENNET CAFE

AAA!.. DAHA SAAT 8 BİLE DİL!

ULAN GERÇEKTEN DE ÖLÜMDEN SONRA HAYAT YOKMUŞ.

CANER ABİ, Bİ ARABA VAR DA ALMAYI DÜŞÜNÜYORUM AMA BEN ARABADAN ANLAMAM, BERABER GİDİP BAKALIM MI?

OLUUR...

ABİ MADEM SEN DE ANLAMIYODUN, SÖYLESEYDİN BAŞKASINI BULURDUM BAKICAK...

Bİ SANİYAAAH!

NOOLUYO LAN?!

ÇALIŞIRKEN

serkan: Ben erken kaçıyorum abiler, ayıptır söylemesi galarn var!

sezayez: Serkan her yeni film yaptığında hakkında bi reklam yapmak istiyorum ama sakala bakar!

tarık: Bana 550 yerli çizer verin, mizah dünyasının problemlerini çözeyim!

dursatan: Geçen haftaki bi kamyon adamdan sonra bi kamyon koyun çizercen deyince şaka sanmıştım!

seyit ali: Bayram sonrası kavurma partisi vereyim mi size gençler, üzerine az kekik!

erdi: Koyuna en çok ihtiyaç duyduğumuz kapaklardan geçiyoruz ama Selçuk kaçtı, kapak bana girer!

cem: Bayramlaşcaz mı şimdi?

erkan: Öyle güzel uyuyodun ki bayramlaşmaya kıyamadan çıktım!

barış: Ne zamandır, "bize çiğ köfte göndertsene" diye aramadınız müdür! Aramızda küskülk mü var?

sezayez: Cem Dinlenmiş'i rüyamda gördüm Bienal'in ortasında saçlarını kestiriyordu protesto olarak.

serdar: Ne güzel yaratmış yar yar seni yaradasaan... diye kükülüyorum müziği hacı?

sezayez: Sonra bu Cem Dinlenmiş, saçlarından kendisinin ayrısından yapıp kendisiyle kavgaya tutuştu.

emrah: Ben dışarda olucam, çizim için gündem yollamazsak!

yavuz: Kavurmaya aldanıp kahveyi ihmal etmeyin!

sezayez: Adana'dan getirken çikolata getirdim diye şaşırdınız di mi?

erdi: Ne durumdayız, gecikiyo muyuz gecikmiyo muyuz, bana dürüst olun!

dursatan: Gündem karikada kurbanlık fiyatları üzerinden telif alınsak yaşadım lan!

sezayez: Serkan'ın filminin adı "Yok Artık!" gerçekten de yok artık ama!

cihangir: Kaç'tan en entelce selamlarımla babo!!!

sezayez: Serkancım bi yarım ekmek köfteni alırım. Bi de açık ayran kilterim cnm!

yavuz: Ben daha size ne diiim, tebii ki de, iyi bayramlar kızlaaaarr!

Akşamsefası

YAZAN · ÇİZEN
M.K. PERKER

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

Mustafa Salıcı

«MİNİ ÇAKAL»

BARIŞ ATAR

AHMET ÜMİT

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

"Suriyeli çocuklardan biri..."

Akşam serinliği çökmüştü. Birkaç gündür ortalığı yakıp kavuran sıcaklık kaybolmuş, yaklaşmakta olan sonbaharı müjdeleyen tatlı bir esinti dolaşmaya başlamıştı ortalıkta. Aynı esinti, mutfakta pişen yemeklerin, mezelerin iştah açan kokularını taşıyordu meyhanenin girişindeki koridora. O anda çalındı kulağıma rahmetli Müzeyyen Abla'nın sesi. "Bir ihtimal daha var, o da ölmek mi dersin..." Hazin ama insanı derinden sarsan bir şarkı. Zaten ne zaman bu meyhaneye adımımı atsam, kederle karışık bir mutluluk büyürdü içimde.

Neden birbirine zıt bu iki duyguyu aynı anda hissederdim, bilmiyorum. Belki, dünyada onca kötülük varken hâlâ sevinç duyuyor olabilmenin mahcubiyetiydi bu. Öyle ya, daha birkaç saat önce bir çocuk tacizcisini toprağa vermiştik. Evet, hayatta hiç affetmeyeceğim suçlardan biriydi çocuklara cinsel saldırı ama Akif'in hikayesini öğrenince kafam karışmıştı. Çünkü önce onu taciz etmişlerdi, insan suretinde yetişkin bir canavar, onu acımasızca kullanmıştı. Ne devlet, ne toplum korumuştu Akif Akkan'ı. Devlet, toplum diyorum ya, hiçbir anlamı yok bu soğuk kelimelerin. Akif'i biz koruyamamıştık, evet, biz insanlar. O da bir noktada, ruhunu kaybetmiş, kendisine yapılanı başkalarına yapmaya başlamıştı. Yani insanlar değişse de saldırı, taciz ve tecavüz sürmüştü.

Akif'in hikayesi kafamı karıştırmıştı. Çocukken, insan suretinde yetişkin bir canavar, onu taciz etmişti. O da, ruhunu kaybetmiş, kendisine yapılanı başkalarına yapmaya başlamıştı...

Muhtemelen bir başka tecavüz kurbanı da çıkmış Akif'i öldürmüştü.

Evet, kötülük öğrenilen bir davranıştı, hatta alışkanlık haline getirilen bir davranış. Ve ne yazık ki etrafımız kötülüklerle çevriliydi. O yüzden bu meyhaneye her adım attığımda kendimi, başka bir ülkeye, başka bir dünyaya gelmiş gibi hissediyordum. Biliyorum, bunun da hakikatle bir alakası yok, biliyorum sadece bir his ama olsun güzel.

"Nevzat, Nevzat" diyen Evgenia'nın sesiyle dağıldı düşüncelerim. Başımı çevirince, onun su yeşili gözleriyle karşılaştım. "Deminden beri sesleniyorum duymuyorsun, ne bu dalgınlık Nevzat?" Yapmacık bir sitemle kaldırdı kaşlarını. "Kimi düşünüyordun öyle derin derin?"

Anında dağılmıştı kederim, adeta kendiliğinden gülümsedi dudaklarım.

"Kim düşüneceğim Evgeniacım, elbette seni düşünüyordum."

İnanmamış gibi, yalandan somurttu.

"Hadi canım, hadi, ayak üzeri gönlümü alıyorsun."

Yaklaşıp sevgiyle sarıldım. O baş döndüren lavanta kokusunu iliklerimde hissettim.

"Yalan değil valla. Çok özledim seni..."

Biz, yaşını başını almış iki aptal sevgili, böyle kokla şırken cılız bir ses duyuldu.

"Evgiya, Evgiya..."

Altı-yedi yaşlarında esmer bir kız çocuğu, Evgenia'nın elbisesinden tutmuş ha bire çekiştiriyordu...

"Evgiya, Evgiya Teyze..."

Kızı gören sevgilim, beni unuttu.

"Ah Azez, ne oldu yavrum? Neden kalktın sofradan?"

Ceylan karası gözlerinden mahcup bir parıltı geçti ama soruyu cevaplamaktan çekinmedi. "Su" dedi elini bardak haline getirerek.

"Su yok..."

Eğilip kocaman bir öpücük kondurdu Evgenia, esmer kızın yanağına.

"Tamam canım, tamam güzelim, sen masaya git, hemen geliyor suyun..."

Azez etekleri yerlere kadar inen sarı elbisesiyle rüzgarın önünde sürüklenen bir yaprak gibi bahçenin köşesine kurulan masaya doğru yürürken, "Suriyeli" diye açıkladı Evgenia. "Suriyeli çocuklardan biri... Her gün birkaç aileye yemek veriyorum. Zavallı insanlar, korkunç durumdalar. Azez'in durumu ise içler acısı. Anne-babası bir patlamada ölmüş. Amcasının yanında kalıyor. Tahmin edeceğin gibi amcanın da yardıma ihtiyacı var. Feriköy'de bir sığınma evinde kalıyorlar. Karısı ve üç çocuğuyla birlikte hayata tutunmaya çalışıyor..." Derinden bir iç geçirdi. "Dur, onlara su götüreyim de geliyorum." Birkaç adım attı. "Hay Allah, sen de ayakta kaldın, her zamanki masayı hazırlattım, oraya geçsene..."

"Tamam, tamam Evgenia, beni dert etme, sen işine bak."

Köşedeki akasya ağacının altına kurulmuş masamıza yürürken, bahçedeki Suriyeli göçmenlere baktım. On beş kişydiler, kadınların yüzlerinde mahzun bir ifade vardı, erkeklerinkinde eziklik; çocuklar ise çekingenliklerinden kurtulmuş, inadına gülüşüp oynuyorlardı. Az önce yanımıza gelen Azez adındaki rüzgar saçlı kıza takıldı gözlerim. Heyecanla bir şeyler anlatıyordu, kendisi gibi esmer bir oğlana. Aysun'umu hatırladım, bu yaşlarda o da böyleydi, cıvıl cıvıl konuşurdu. Durmadan soru sorardı, daha cevabını almadan bir başkasına geçerdi. O anda gördüm Evgenia'yı, elindeki kocaman sürahiyi masaya koydu. Evgenia'yı gören kadınlar ve erkekler ayağa kalkacak olmuşlar, bizimki eliyle işaret ederek hepsini oturtmuştu. Sadece erkeklerin en yaşlı olanı ayakta kalmıştı; bir şeyler anlatıyordu, sanırım teşekkür ediyordu. Çünkü Evgenia'nın yanaklarını al basmıştı. Benim mütevazı sevgilim ne zaman biri onu övecek olsa utançtan yerine dibine geçerdi. Ama konuşma uzayınca, başka bir muhabbet döndüğünü anladım, zaten Evgenia da adamı dinledikten sonra, benim oturduğum masayı göstermişti. Adam da dönüp ilgiyle bana bakmaya başlayınca polisi alakadar eden bir mesele olduğunu düşündüm. Nitekim yanılmamıştım, Evgenia, ince, uzun boylu adamı da yanına alarak masama geldi.

"Nevzatçım, kusura bakma, seni rahatsız ediyorum ama, ben işin içinden çıkamadım, belki sen yardım edebilirsin." Bir adım geride terbiyeli bir tavırla dikilen adamı gösterdi. "Bu beyin adı Cabir, az önce yanımıza gelen güzel kızın amcası... Önemli bir sorunu var, ben ne diyeceğimi bilemedim, belki sen yardım edebilirsin."

Ayağa kalkarak, adama karşımdaki iskemleyi gösterdim.

"Buyrun, buyrun Cabir Bey, şöyle oturun."

"Rahatsız etmeseydim" diyecek oldu bozuk bir Türkçe ile. "Böyle ayakta anlatsam."

"Lütfen oturun..."

Samimi olduğumu anlayınca, daha fazla direnmeden yerleşti iskemleye. Evgenia da yanımızdan ayrılmamış, masadaki boş

iskemlelerden birine çöküvermişti.
"Evet, Cabir Bey sizi dinliyorum... Nedir mesele?"
"Biz göçmeniz, Suriye'den geldik... Benim küçük kardeş Edhem, Lazkiye'de öldü. Bir bomba patladı pazarda... O ve karısı parçalandı... Onların çocukları Azez ve Fahhar bize kaldı. Onları da yanımıza alarak Türkiye'ye geldik. İlk günler durumumuz zordu. Dilencilik bile yaptık. Şükür şimdi daha iyiyiz. Evgenia Hanım'a sonsuz şükran borcumuz var. Bize hep iyi davrandı, hep yemek verdi..."
"Beni boş verin" diye kibarca uyardı Evgenia.
"Siz derdinizi anlatın."
Cabir'in iri, toprak rengi gözleri nemlendi.
"Derdimiz hakikaten büyük, biz çocuğumuzu kaybettik. Yedi gündür haber alamıyoruz ondan..."
"Adı ne çocuğunuzun?"
"Esasında kardeşimin çocuğu" diye açıkladı. "Fahhar, yani Azez'in abisi, daha on iki yaşında... Çok akıllı çocuktur. Çok da sevimli. Şişli'de bir pastanede iş bulmuştu. Bir aydır orada çalışıyordu. Ama beş gün önce gitti ve akşam gelmedi. Gece pastaneye gittim, kapalıydı. Ertesi sabah yeniden gittim, patronuna durumu anlattım. Adam çok şaşırdı. Çünkü Fahhar o sabah, ben hastayım diyerek izin almış, erkenden eve gideceğini söylemiş. Bunun üzerine polis karakoluna gittim. Beni dinlediler, ifademi aldılar, 'Bir gelişme olursa seni ararız' dediler. Ama bir gün geçti aramadılar, iki gün geçti aramadılar, ben yine karakola gittim. Dosyalara baktılar, 'Merak etme, biz araştırıyoruz' dediler lakin hiçbir netice çıkmadı. Ne yapacağımızı bilemiyoruz. İnsanlarla konuşmaya çalışıyoruz, yalan söylediğimizi, kendimizi acındırarak, onlardan para koparmaya çalıştığımızı zannediyorlar. Halbuki biz çocuğumuzun derdindeyiz."
Usulca başını salladım.
"Anlıyorum, anlıyorum. Peki, Fahhar'ın arkadaşlarıyla konuştunuz mu? Belki İstanbul dışına çıkmıştır. Ne bileyim, Yunanistan'a filan kaçmış olmasın?"
Avurtları çıkmış, uzun yüzünde çaresiz bir ifade belirdi.
"Yok, Fahhar öyle bir iş yapmaz. Kaçacak olsa Azez'i de yanına alırdı. Kardeşini çok sever, onu tek başına bırakmaz. Çok merak ediyoruz, amirim. Allah rızası için bize yardım edin."
Adamcağız gözyaşlarına boğulmuştu.
"Tamam Cabir Bey, tamam, elimden geleni yapacağım. Yarın ilk iş yeğeninizi araştıracağım."
Cabir teşekkürler ederek, ailesinin bulunduğu masaya dönerken, "O çocuğu bulmalısın" dedi Evgenia. Yeşil gözleri nemlenmişti ama sesi öfke doluydu. "Evet, Nevzatçım Azez'in kardeşini mutlaka bulmalısın. Yazık bu insanlara, telef olup gidiyorlar buralarda. Biz yardım etmezsek, kimse yardım etmez."
Zor olacaktı çünkü Suriyeli çocukların başına gelenleri biliyordum ama kararlılıkla mırıldandım.
"Merak etme Evgenia, o çocuğu bulacağım. Hâlâ hayatta mıdır bilmiyorum ama sana söz, ölü ya da diri Fahhar'ı mutlaka bulacağım." ⓟ

Akşamsefası

Akşamsefası

Böyleyken Böyle

SEMRA CAN
semracan@gmail.com

EMİR ALMAYI SEVEN Bİ KİŞİLİK DİLİM. AZDA PEKKANIN DA DEDİĞİ GİBİ: "HÜR DOĞDUM, HÜR YAŞARIM, KİMME NE, KİMME NE? KÖLE MİYİM SANA BEN, SANNA NE, SANNA NE?"

DİBİ KOMŞUM, ÇOK İYİ KAHVE FALI BAKTIMI İDDİA ETTİ, BEN DE ATLADIM. HAYATTA DA FALA INANMAM O AYRI SEKSİYİM. AMA KOMŞUM BAKIYOSA BAŞKA...

İNSAN DÜŞÜNÜN TEK HAYVAN DİLDİR, İNSAN HER GÜN YATAĞINI TOPLAYAN TEK HAYVANDIR. EVET.

Bir hayalim var, gerçek olsun çok istiyorum.

550 tane milli, yerli, bıyıklı, etli milletvekili istiyorum... Yok ya, temizinden 1000 vekil bağlayın, zengin fakir belli olsun.

Şöyle yağlısından olsun, gücetapan olsun, rantın üstünlüğünü bilsin ve anlasın.

Kendi fikri olmasın, hiçbir şeye itiraz etmesin, lüks Mercedes'ine binsin yeter...

Çok fazla şey istemiyorum ya, versenize şuradan bi 500'lük.

Gece 10:00'dan sonra almak istiyorum o vekilleri. Gizli saklı bir işmişcesine.

Kana kana hepsinin içindeki milli irade duygularıyla yıkanmak istiyorum.

Milli vekil kolay yetişmiyor. Bin tane ihalesi var, sakalı var, bademi var... Sonuçta her toprakta yetişmez. Organik olsun istiyorum. Mesela bi vekilim var Anayasa komisyonu başkanı, hepsi o kalitede, kuzu gibi vekiller olsun istiyorum. Çok mu şey istiyorum?

Verin 1000 vekili bu işi çözeyim. Sizin ne işiniz vardı? Onu da çözeriz, tabii ki sakalını atarsanız. Yani bu işler bağışla oluyor, sevgiyle oluyor. Seve seve bağış yapın kayınımın vakfına. Oradan biz size fiş keseriz. Vakıf olunca vergiden de düşüyor biliyo musun? Şimdi 1000 vekil nereden baksan, adam başı 100 bin atızlasa, güzel para ama yetmez. Adam 700 bin liralık arabaya binmek isteyecek, bir vekil 7 vekil edemez ama 1000 vekil tek bir milli irade edebilir.

Seçilmişlerin de seçme sırası gelecek. O günü bekliyorum.

***

Barışa karşı barışa evet evet mitingi yapıcam. Şöyle barış manzaralı bi yerde, deeeermişim ama demiş kadar oldum. Şimdi barışa karşıyız da asıl zaten zor olan teröre karşı manzaralı yerde miting yapmak. Dur bi saniye yapıyorum şimdi.

***

Dolar çok yükseldi ama bana koymaz. Sonuçta ben paralarımı altınave dolara yatırıyorum. Odalarca canlım var. Allah'a çok şükür halim vaktim yerinde.

***

Dünyadaki en büyük dinlerden birine ait en kutsal mekana gelin 60 tane kule vinç koyalım, ortalığı yıllarca şantiyeye çevirelim, sonra da turizmden para kıralım, diye düşünenler, onca insanın kanına girdiniz, yüreğinize sağlık. Allah kazancını eksiltmesin.

***

Boş zamanlarımda gazete basıp ödenmemiş teliflerimi istiyorum. Çok az da olsa cevap geldi. Bi ara da bizim milletvekili arkadaşla gittik Hürriyet'e. Gittik dediğim, o beni tanımaz, vesile oldu, baktım, benim gazete basma saatime denk geliyor, birlikte bastık. Onun derdi de maaşıymış sanırım. Şimdi vekilliği de bademi oldu.

***

Bi bademi de "Uyumaya değil, çalışmaya" diyerek gelip dakika birde uyuduktan sonra "İnsanlık halidir, kusura bakmayın" diyeceğine, ona buna atarlanan arkadaş büyük bademi oldu sanırım. Bi de ne yapacağını bilemeyip "Koalisyon" diye şiir yazmıştı. Şimdi hangi şiiri yazıyor acaba? Ama her işte bir hayır vardır, insan acılı zamanında daha yaratıcı oluyormuş. Hacımız büyük.

***

Şimdi dünya tarihine baktım, ya bütün çok güçlü imparatorluklar hep çökmüş. Neden çökmüş? Ya çok baskıdan ya az baskıdan ya da günü yakalayamamaktan. Bizimkiler ne iyidir ki günü yakalayamadıklarında herkesin günü yakalamasını engelleyip, basın yasağı filan çakıp, herkesin günü yakalamasına engel olup hep güncel kalabili yor. İletişim de bir yere kadar ama.

***

Hazır Kurban Bayramı da geliyor, utanmadan sıkılmadan "Sizler, şehit yakınları, bu adayışı en fedakar biçimde gerçekleştirdiniz. Bir adanış ve teslimiyet bayramı olan Kurban Bayramı'nı sizler çoktan idrak ettiniz." diyenlere kızmak yanlış. Dinleyenler de utanmıyorsa, sıkılmıyorsa sorun yok bence. İnsanların mutluluklarına ve fitrata kimse karışamaz.

***

Eski heykeller çay bardağı olmuş. Değişik bir düşünce, pratikte ise dem önemli.

***

Hakaret çok önemli. Her şey hakaret olabilir, mesela bi kıpss, bi yüz ifadesi, bir mimik, bir el hareketi, bir duruş, bir yazı, bir fikir, bir düşünce, bir nesne... O yüzden düşünmeden hareket etmeyin.

Sevelim sevinelim.

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

SARHOŞ ATLAR ZAMANI

Arap atıyla İngiliz atını birbirinden ayırmak çok kolaydır. Arap atı, İngiliz atından biraz daha kısa boyludur ve sağdan sola doğru yazar.

"Ona kadar sayabilen at, özel bir attır. Ama özel bir matematikçi değildir." **Samuel Johnson**

Tunus nüfusunun çoğunluğunu oluşturan Maliki mezhebine göre at eti caizdir. • Finlandiya bu yıl at gübresinden yakıt üretimine başladı. • İngiltere'de atların kimlik belgesi alması zorunludur.

Eylül 1950'deki at yarışlarından birkaç at ismi; *Azize, Ceylan, Bahtiyar, Seyyare, Saratoga, Karasalkım, Derebeyi, Dezdemona.* Bu da Eylül 2000 yarışlarından isimler: *Dog Fighter, Desperados, Sun Surprise, Baba Orhan, Cesur İskoç, Cold Deck, Wind For Us, Abbasiye.*

Jimnastikte *kulplu beygir* diye bir gereç var. Zannediyorum ki bunun mucidi Picasso'dur.

Bir at, 14,9 beygirgücüne ulaşabilir. Atlar insanların ses tonlarındaki duygu farklılıklarını hissedebilir. Ayakta uyur ve rüya görürler. Atlar kusamaz ve ağızlarından nefes alamaz.

Çocukken bıkkın, yorgun atlar sandığım *yılkı atı*'nın meğer "yabani at" manasına geldiğini, atların aslında atkestanesi yemediğini, ilk realist romanımız **Araba Sevdası**'nın otomobille değil de at arabasıyla ilgili olduğunu öğrenince küçük çaplı üzülmüştüm.

1957'de bir gazete haberinden: **"M. Ç.** ismindeki bir şahıs, satılığa çıkardığı beygirini daha cazip göstermek için iki kilo tutarında şarap içirmiş ve hayvanı gezdirerek müşteri aramağa başlamıştır. Beygire bu arada talip çıkmış, alıcı hayvanın ötesini berisini muayene sonunda sıra ağız kısmının yoklamasına gelmiş ve alıcı şarap kokusu karşısında hayrette irkilmiştir. Bunun mahiyetini soran alıcı şu cevabı almıştır: 'Şarabı ben de içerim, hayvanım da içer.'"

"'Bu et çok sert' demedim, 'Bahçede otlayan ata ne oldu?' dedim." **W.C. Fields**

Moğolistan, 2013'te tam 4249 atın katıldığı yarışla dünya rekoru kırmış. Moğolistan tam bir at cennetidir. Buna mukabil Avustralya'da 18. yüzyılda sömürgeciler getirene kadar hiç at yoktu.

Durakta bekleyen güzel kıza arabamla yanaştım: "Fıstık burada neyi bekliyorsun?" "Beyaz prensimi" dedi. "Atı eksik onun galiba" diye sırıttım. "O zaman iyi ki geldiniz" diye kapağı kapattı.

Atlar, film ve kitap adlarına klas bir etki yapıyor, öyle değil mi? Mesela: "Atları da Vururlar", "Bütün Atlar Kaybetmeye Koşar", "Sarhoş Atlar Zamanı", "Atım Kaçtı Ben Vuruldum", "Attara Fısıldayan Adam", "Atları Bağlayın Geceyi Burada Geçireceğiz".

Baba (1972) filminin o meşhur sahnesindeki kesik at kafası gerçekti. Daha ilginci F. F. Coppola o kafayı, köpek maması üretmek için günde 200 tane at kesen bir fabrikadan aldırdığını söylemişti.

Gözlerinizi kapatıp aklınıza ilk gelen üç ünlü atı saymanız istendiğinde, Evliya Çelebi'nin atı **Küheylan**, Don Kişot'un atı **Rosinante** ve Red Kit'inki **Düldül**'den en az ikisi listenize giriyorsa ve niçin gözlerinizi kapattırdıklarını merak ediyorsanız sizinle iyi anlaşırız.

İSMAİL GÜZELSOY

YARIM ŞEYLER AVCISI

Acemi ilk aşkımın hüsranla sonuçlandığı lise son sınıfta başladı bu tutku bende. Her tutku gibi hastalıklı bir yanı vardıgaliba. Ama kafam ne kadarkarışık olursa olsun her şeyin nasıl başladığını unutamam. O yıllarda laklak adı verilen bir oyuncakvardı, hatırlarsın belki. Yaklaşık iki karış uzunluğundaki ipin ucuna asılı iki toptan oluşan bu oyuncakla oynamak çokkolaygörünürdü ama bir kere parmaklarının arasında tuttuğun ipin ucundaki topları elinin üzerindeve altındaçarptırma işine girişince aslında ne kadar zor bir iş olduğunu fark ederdin. Toplar bilek ve el kemiklerine zarar verdiği için yasaklanan bu oyuncak bir anda ortadan kalkıvermişti. Yasak olduğu için, ondan bir tane saklama ihtiyacı hissediyordum. Tuhaf ama, bir günde yeryüzünden silinmiştilaklak. Şaşkındım. Elimde bir tek sarı top kalmıştı. Onu hep sakladım. Ruhumun derinliklerinde, yarısı kaybolmuş bir benliği anlatıyordu o öksüz parça. Dünyaüzerindetekil vartığımızın can yakan resmiydi o. Babamın şirketinin başına geçtiğim zaman laklağa ait o tek top, masamdakiataç kutusunun yanında durdu.

Yanlışanlama,yalnızlığınanlatan bir şey değildi o. Yalnızlıktercih edilebilir bir şeydir. O, koparılmışlığı, terk edilmişliği anlatıyordu. Haliylelaklağa ait o tek top hep yüreğimdeki kasveti derinleştirdi. Yıllarca... Sonra bir akşamüstü Rasim amcamın büyük oğluyla iki kadehiçtiktensonraÇukurcuma'danaşağı yürürken, köşe başındaki antikacılardan birinin önünde gördüm onu. Elimde, cebimde, okul çantamda, masamda, çekmecemde hep sakladığım laklağın eksik topu; bozuk para, gazoz kapağı ve eski kartpostalların yığılı olduğu tezgâhtaki büyük çanağın içinde duruyordu. Heyecanlanmıştım. Oracıkta kabaca hesap yaptım ve tam yirmi iki sene boyunca oyuncağa ait iki parçanın birbirine dokunmadan, birbirinden mahrum, parçalanmış bir dünyaya savrulup kavuşamadıklarını anladım. Yirmi iki sene sonra, gülünç bir para karşılığında elimdeki sarı laklağın eksiktopunu alıp Boğazkesen'den aşağı uçarcasına yürüdüm. Yağmur umurumda değildi. Huyum olmamasına rağmen, yanımdan geçen taksiyi durdurdum. Yağmurda islandığımdan, taksiciağladığımı zannedebilirsin. Şu kadarını söyleyeyim ki, sabahakadar yarattığım mucizenin karşısında dikilip onu seyrettim. Ah, evet bir mucizeydi yaptığım. Parçalanmış benlikler sayemde birbirine kavuşmuştu. Bu dünyanın iki köşesine savrulmanın yarattığı acıyı dindirmiştim. Bütünlük, vuslat, aşk... Nasıl mutlu olduğumu anlatamam sana.

Sonrakihafta yine Çukurcuma'ya gittim ve dolaşırken bir çocukpatiği buldum. Tek bir patik... İç yanında iki tane palmeti andıran motif bulunan pembe kırmızı patik, kalitesiz vehayli örselenmiş orlon iplikle dokunmuştu. Kendi hikâyesinifırsıldayan nesnelerdendi. Genç yaşta anne olacak bir gelinin hevesi, acemiliği, ürkekliği, kaygıları ve fukaralığı vardı orada. Neden bir antikacının eski eşyaları yığdığı köşeye düşmüştü? Öteki parça neredeydi? O tek patiğiçok inceledim.Şirketinidaresini bütünüyle Yılmaz Bey'e devrettiğim doğruydu ama öyle ya da böyle iş yürüyordu işte. Büyük paralara ihtiyacımyoktu. Bu dünyadaöksüz vetek kalmış, zamanınıçinde birbirindenuzak düşmüş, savrulmuş nesnelerin kavuşmasına ihtiyacım vardı. Bunu anlamıştım. Beni mutlu eden tek şey vuslat hikâyeleriydi. Patiğintekini bulmamyakışık üç ay sürmüştü ama bu arada tam otuz sekiz tane de tek nesne bulmuştum. Tekeldivenler, çoraplar, ortadan kırılmış bir dürbün, tek küpeler, tekerleklerinden ikisi kayıp oyuncak arabalar, kapağından mahrum kalmış ahşap kalem kutuları, sayfalarından bazılarını kaybetmiş aile albümleri,tek ayakkabılar, ortadan yırtılmış banknotlar, kapağı başka bir yerde kalmışilaç şişeleri, ciltlerindenayrılmış çizgi roman fasikülleri, yarısı kırılıp başka bir yere saklanmıştaş plaklar,vagonlarından biri olmayan oyuncak trenler, sapsız tıraş makinesi, ucu başka bir dükkânda satılan dolmakalemler ve sayısız nesneler vardı dünyada. Her parçası başka bir yerde kalmış; bulunmayı, kavuşmayı, bütünleşmeyi bekleyen ne çok şey vardı hayatta. Kimsenin umurunda değildi onları bir araya getirmek, o bütünlüğün keyfini yaşamak... İnsan başka nasıl mutlu olabilirdi ki? Hayatın başka bir amacı olabilirmiydi? Çevremdekiherkese bunu anlatmaya çalışıyordum. Coşkumu onlara açıyordum. Tutkumu, bütünleşmeye olan ihtirasımı onlarla paylaşmayaçalışıyordum. Arkamdan fısıldayanları, kısı kısı gülmeleri, alaycı dürtmeleri görmezden gelmeye çalışarak yıllarca çevremdekileri bilinçlendirmeye, yaşadığım hazza ortak etmeye gayret ettim ama nafile bir işti yaptığım.Artık yaşlılığın eşiğinegeldiğimde, bu dünyada parçalanmış benlikleri bir araya getirme uğraşımda ne kadar yalnız olduğumu anladım ve biriterine dert anlatmaktan vazgeçtim. Meyhanede eski dostlardan birinin arada takılmalarına da aldırış etmedim. Yaptığım işe saygı gösteren yalnızca eskicive antikacılardı. Para kazandıkları için soru sormuyorlardı. Yalnızca "Senin klarnetin başı bu olabilir mi?" ya da "O revolverin topunu buldum dayı" diye heyecanla yanıma gelip benim bakışlarımı inceliyor, heyecanımı ölçerek isteyecekleri paranın miktarınıtayin etmeye çalışıyorlardı. Evimde birlerce bütünleşmiş, kavuşmuş, vuslata ermişnesne vardı. Nasıl bir saadet yaşadığımı anlatamam sana. Bir demetnaylongülün ucundan çıkıp Niğde'ye giden bir kamyonun aynasına takılıpkalmış goncayı oradangetirip yerine yerleştirmenin zevkinidüşünsene. O telefonun ahizesinibulup üzerine yerleştirmenin keyfini sen değil, kimse anlayamaz.

Yaşlılık ömrümün eşiğindeyken, bir gün Çukurcuma'da ziyaret ettiğim ve geçen yıllar içinde ahbap olduğum herkes bana senden söz etti. İlk seferde aldırmadım. Kim olduğunuve beni neden görmek istediğini anlamamıştım ve umurumda değildi. Aradafırsatçı bir esnaf elinde tek yanı olan bir makasla ya da kerpeten gibi bir şeyle gelir beni arardı.Tutkumubildiği için o nesneyi kendisiikiye bölmüştürasılında. Birkaç hafta sonra da öbür yarısını getirip saçma sapan paralar isterdi. Senin adını duyduğumdaonlardan biri zannettiğim için çok umursamadım. "Mutlaka beni bulsun" cümlesindekibüyüyü de çözememiştim doğrusu. Unutkanlığıma ver.

Bir pazar sabahı, Çukurcuma'dan aşağı, Boğazkesen'e indiğimde, fırıncının önünde bana el ettiğin zaman anladım ama hatırlamazdan geldim seni. Yüzündeki heyecanlı gülümseme, yanaklarındansüzülen yaşlar, bakışlarındaki ürkeklik senin kim olduğunu söylüyordu ama ben yine de görmek, anlamak istemedim. Yanıma gelip elimi tuttun ve "Ben..." dedin gözlerimin içine bakarak, "Eksik parçanım... Liseden Pervin..."

Sana sarıldığım zaman kendimi ve seni tanıdım. Nereterdeydin Pervin? Kaç yıl geçti? Seni hâlâ seviyorum, biliyor musun? Evet, ben de hiç unutmadım. Bir gün seni bir yerde bulacağıma inandım hep. Lisenin önünden geçerken hep yüreğim sekti. Evet, tabii ki bekarım, ne sandın? Niye sordun ki? ☺

Beni mutlu eden tek şey vuslat hikâyeleriydi. Bu dünyada öksüz ve tek kalmış, zamanın içinde birbirinden uzak düşmüş, savrulmuş nesnelerin kavuşmasına ihtiyacım vardı...

©Kılıçgil

FEYZİ ÖZŞAHİN twitter.com/feyzisahin feyzisahin@mail.com

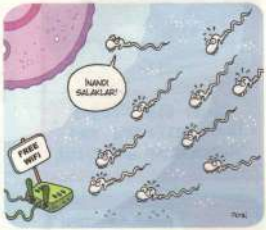

Akşamsefası

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Uydurukçuluk*

Çocukken ilerde ne olmak istersin diye sorduklarında doktor, mühendis diye sıktığımı daha önce yazmıştım. Hah işte uydurukçuluğa giriş günlerim de o zamanlara rast gelir. Yanlış anlama, yalancıtiktan bahsetmiyorum. Uydurukçuluk başka bir şey. Beyaz yalan denen sikkoluk gibi bir şey ama tam değil, daha güzeli. Bir örnekle açıklayayım; mesela yolda motorsikletiyle (Motorbisiklet? Motosiklet? Neyse ya anladın işte. İki tekerli, motorlu, kara aracı) giderken düşen birini gördüm diyelim. Geldim sana anlatmaya... "Abi adam yolda gidiyordu motorla, çat diye düştü! Ahahahaha" diye anlatsam (Düşene gülerim. Ölmüyorsa tabii. Ölene gülmem) "Ee?" der, kendi işine devam eder, benimle hiç ilgilenmezsin. Ama "Abi motorla gidiyordu adam. Önüne inek çıktı. İneğe çarpmamak için manevra yaparken inek panik oldu koşmaya başladı motorun üstünden attadı. Atlarken de arka patisi (Toynak?) herifin kafaya çarpınca herif yere yabıştı! Ahahaha ne saçma lan!" desem "Hassiktir lan, ne acayip?" der ilgiyle beni dinlemeye devam edersin. Sana üç-beş böyle hikaye anlatsam benimle hep görüşmek istersin, sağda solda arkadaşlarına denk geldiğimizde "Olm bu adamda bir hikayeler var öff, yarılırsın!" diye beni översin. Hastasım olursun benim!

Taksiye bindiğim zaman, yol da uzunsa, herkes gibi, bir noktada taksiciyle muhabbete başlıyorum. Trafikten başlıyor genelde muhabbet. Öndeki bi araba saçma bir hareket yapıyor. Taksici herife söyüyor. Ben de sövmeye başlıyorum haliyle. Sonra politika konularına giriliyor, bazen maç konusu açılıyor falan... Neyse, geçtiğimiz senelerde ben bu rutin muhabbetlerden sıkılmaya başladım, dedim biraz renk katayım muhabbetlere. Ne zaman trafik mevzusu açılsa ben Avrupa'da böyle değil, orada çok acayip filan diye Avrupa övmeye başladım. Ama o sıralarda henüz hiç yurt dışına çıkmışlığım da yoktu. Götümden atıyorum senin anlayacağın. Sonra da yalanımı (uydurluğumu diyeyim) daha da sağlamlaştırmak için "Ben Almancıyım aslında abi!" diye muhabbeti sürdürüyordum.

İşte München doğulumuysum, üniversiteden sonra vatan hasretiyle dönmüşüm falan diye devam ediyordum. Taksici abiler de benim sıktıklarımı "Vayanasını! Tabii medeniyet!" falan diye onaylıyorlardı. Yaklaşık iki yıl bu hikayeyle yolculuk ettim. "Neden?" diye soracak olursan bir nedeni yok. Çok zorlarsam "E abi sürekli kendiliğimizden örneklerle bir yere kadar, biraz medeni dünyadan referans vermek gerekiyordu" diyerek kendimi kandırabilirim ama gerçekten bir nedeni yoktu maksat muhabbet olsun. Hiç Almanca biten taksiciye denk gelmedim şansa. Gelsem ne yapacağımı inan hiç düşünmedim.

Aslına bakarsan uydurukçuluk bugün mesleğim oldu lan. Ne acayip. Yaptığımız karikatürler falan tamamen uydurma üzerine. Film falan yazıyorum. Full. sallama. Atıyoruz ölm o filmleri yazarken. Çocukken büyüyünce ne olacaksın dediklerinde "Uydurukçu" desem misafirler güler, babam ve annem "Boku yedik!" edasında saçma mimiklerle "Ehe ehe keranaci!" diyerek sırıtırlardı. Al işte! Şimdi eş dostla konuştuğunuzda "Bizim oğlan ülkenin en çok satan dergilerinden birinde karikatür çiziyor, film yazıyor yahu! Ahahaha Film diyorum bak! Sinema filmi, boru değil!" diye hava basmayı biliyorsunuz! Uydurukçuyum lan bildiğin! Akıllı olun! Bu vesileyle bu hafta senaryosunu tamamen kendimin uydurduğu 'Yok Artık' filmi vizyona giriyor onu da söyleyeyim. Sağda solda bizim pederden duyacağına benden duy. Belki bu yazıdan da bir parça bi şeyler vardır filmde, gidersen görürsün. Gitmezsen gel bana, ben sana anlatırım. (Uydurarım)

ORTAM
En telmaja adam

zonnezkerakurt@gmail.com

özet: ORTAM'LA ÇÖLEM'İ ARKADAŞININ CADDESİNDE ŞEKİL EVİNE GETİRMİŞTİR KORAY. RIZIN AKLINI ÇELECEK POZİSYONU HAZIRLAMIŞ, VE NİHAYETİNDE HAİN EMELİNE ULAŞMIŞTIR. SALONDA ŞİMDİLİK KALAN ORTAM, ZİHNİN ARKADAŞIN KASA MISALI ZULA KUTUSUNU PATLATIP BEYAZ ÇİLEĞİ ABANİK VE BUYUK Bİ CESARETLE DALAR KORAY'IN ZİNA ODASINA. KORAY BAKAR Kİ GÜDÜ DOMUŞ, ÖZELİN İN DE İCAZETİYLE SOFRAYA BUYUK EBRİ ELEMANI, AMMA ÇİLEK, CESARET VERMİŞ AMMA EBEKTE ETMİŞKETE RİPAYETİSE KALMIŞTIR ŞİMDİYO ORTAM'I.

OLUM GEÇSENE LAN, NE DURUYON, MAHVAR MISSIN?

DU Bİ AABİ, BUYUR ONCS SEN GEÇ BEN BİRAZ IŞINAYIM.

TABİİ KORAY'IN HAVUZALGI ALINAMAKTADIR ELEMANIN BU ŞİMDİYO DURUMUNU.

AY HAZLIM BENİM, GEL BURAYA GEL SEN

BİZİMKİ ULAN BEN HEDEYİM, HAAFİYORUM HEGAABİ HASI Bİ ÜLEMİN İÇERSİNE DÜŞTÜĞÜNÜN ŞİRAKİNE VARMAYA ÇALIŞKERKEN, KORAY'IN SANKİ SİRADAN Bİ ESİM İÇERSİNDEYMŞ GİBİ TAKSUYOR OLMASI BİZİMKİNİN LİBİDOYU İYİCENE FELCE UĞRATIR.

GEL BURAYA, İSTİYORUM ONU!

Bİ KOMİK Bİ ANI OLABİLİR KATINACAK DİYE BELLİBELİRSİZ 'LEN Bİ BAKTIM HEDİF Bİ YANDAN VİBRİ İÇİYO, ARADA TREFONA PİŞİM BARİYO" ANEKSOTU

BİR YANDA BU HOVERTUĞU İZALİ İÇİN KOSİN SAÇINI FELAN ORSAYARAK PERFAT AYAĞ YAPIYO

PU PU, ÇOK FENA PATLAYIVERİCEİM HEMEN, AMAN!

Bİ YANDAN İYİCENE BİZİMKİ MAMBAYI GÖRSEDİĞİNDEN İKAZ TUTMAK İSTER

BAKAR OLMİYO HİÇ DAYANAMADIĞI, ONU HER DAİM DİNDİK EDEN SADİK YARİ PORNO MOVİE İZLİYONUŞ PSİKOSOSTİSİNE GİREBİLİYİM BARİ HESAABİ POZİSYONU DEĞİŞİK AÇILARDAN KESEBİ ŞİNİYON.

HEYE BARİYON LEN İPNE, SKERİM BELAANI

YOK BAABİ, NE ALAKAZ VAR

İPNATOR DA EN MEŞAKKATLİ PORNOGRAFİK POZİSYONDA HA, HİR ŞEY SADİK, APAÇİK NET!

GEL GÖR Kİ ÖNÜ SAHLANDIRAN NE POZİSYONUN MÜREKKEBİ, NE DE TAHRİK OLMASİBİ. KARA MAMBANIN KORAY'IN SARI MAMBASINDAN DAHA AZAMETLİ OLDUĞUNA ŞAHİT OLMASİBİ.

AHHA!.

KENDİNİ DEĞİL HEP BAŞKALARINI KEŞTİREZ ALMAYA ÖMÜR TÜKETEN Bİ BÜNYEDEN DE BAŞKA NE BEKLENEBİLİRDİ Kİ BACI HA?

BÜYÜ BOZULMADAN, KİBRİTİ YİTİRMEDEN ŞUURUCCA POZİSYONA ATILIR

ÇEKİSSENE MORUK, İKİ DAKİKA BEN GEÇİM.

NAAHYON AYI, PLEYSTESYİN SIRASİNDA MISIN, AYIP LA KİZA

ALOO! VİZESİZ NEREYE GİREYON, HARAMİ?

ARKADAŞIN EN GALİTE VE NADİDE KAPUT VE FANTEZİLİK NİMUNESİ

DİŞİLER YERİNE OTURUNCA MARİNE İŞLEMEYE BAŞLAR. İKİ LİME ÇİLEK DE TURBOLARI ATEŞLEYİNCE

ZAR ZOR NABZI ALINIŞ MOTORU Bİ DAHA MI İSTOP ETTİRTİCEK LEN KALKIŞ KORAY! O FANİKEN Bİ TÜRLÜ TAKAMAZ KONDİSİNİ DENYONUZ

DUR LA DUR BECERİKSİZ! KİPREŞMA, BUNU DA PİÇ EDECEKSİN. TAHSİSİ 10 EURO BUNUN BİYAR

HİÇ TARİF ÇARŞİDA MI YAPMADIN BUNUNCA

AZ BİRİ GEL, HOOP! TÜH ULAN YAZIKLAR OLSUN Bİ DENK GETİREMEDİN! ŞU HALİME BAK YAA. VAR YA EĞER BİRİSİ SÖYLERSEN VARR YAA TAAM İŞTE BURASI, HADİ GEL SEBEBİ!

NAAPİM BAABİ, ŞU MELANET YÜZÜNDEN MİSSEEDİMİYOM, İŞTİ

KİMİNİ BÜYÜK KİMİNİ KÜÇÜK FARETMEDİĞİ BİLE DEĞİL, ZİHİ KERTERİZ ESİNDİ!

NUHMAH. KARUK YAPİYO İBİNE

SÜPPER Bİ PERFORMANS ORTAYA ÇİKAR!

NOOLDU LAH KAŞLA GÖZ ARASİ ÇİALIŞ MI ATTİN!

HSSS, EĞER ATTİYSAN, ŞEREFSİZİN.

KORAY ASLA KURAMAYACAK BU HASRİ KATROLİ ÜSTÜN PERFORMANSIN GERÇEK MİMİSİNİN KİMDİ ZİHİN ERSİK EBADİYLA ALAKASINI

NİHAYETİNDE ARKADAŞIN DÜŞMANLIK YATAĞINA SEBEBİYLE SÜRÜKLEMİŞ GÜNAH ELEMİNİN MANSUPLARI.

ASLAN KLANİNİ FETHEDİP DİŞİLERİNİ SİRADAN GEÇİRMİŞ ERKEK ASLAN MİSALİ BAYİ Bİ SOLUNA HALİ

AMMA BİLİRSİNİZ HER KAFANIN Bİ BEDELİ VARDİR, NE KADA HİZLİ YÜKSELİRSEN O KADA HİZLİ DÜŞERSİN

SERKAN YILMAZ

konukser@gmail.com
twitter.com/yilmazserkan

ODA ISISI

DOĞAN
zugzang@gmail.com

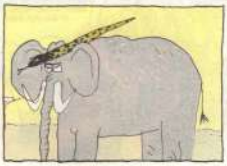

Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Emirhan Perker – Emir Sağlam
Güven Bilge – İlker Altungök – Mert Dolapçıoğlu

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

twitter.com/icylikofte1
icylikofte@yahoo.com.tr

DERTLEŞMEK

Neye benziyor biliyor musun; salatadaki pusucu limon çekirdeğe. Sakin sakin yerken, tam bütün lezzetler damağına oturmuşken birden patlayıveriyor damağında acı ve kekremsi lezzet. Bitiriyor tüm o koca yemek ve hatta yanında demlediğin tek duble rakının keyfini. Yutsan bile, arka planda ben buradayım ve tadını kaçırmaya devam edeceğim, diyor. Ah keşke bu kadar masum olsa ama... Senin ağzının tadını bozan minicik limon çekirdeği, bu coğrafyadaki bir başkasının ağzında 5.56 mermi çekirdeği deliği.

Sevginin bittiği, aşkın çoktan tükendiği insanla evli kalmak bazen. Cesaretin yoktur bitmeye ve bitirmeye. Derin bir yalnızlık, alışkanlıköte yandan, bir de onca zaman geçmiş bir arada. Al baştan bir daha bu saatten sonra nasıl olacak ki? Kaderine razı, hayatına küs en azından canın içinde olduğu için şükredip doldurursun içtimarını kendince. Sen beklersin iyi kötü hayatı ama bu coğrafyadaki kiminin şükredebilecek bir hayatı bile yok ki. Onlarınki sadece yaşantı.

Motosiklet kullanmak iteayını. En zor ulaşılan yere bir anda varabilirsin. O kadar tıkanır ki trafik ve fakat sen bile çakılır kalırsın çaresizce. Sinsiliğinden önüne bilerek direksiyon kıran da olur, aynasındaki surat ifadesinden bile anlarsın öylesine sinek göz olmuşsundur 360 derece. Ama hız, zaman, mesafe izin vermez, gözlerinin önünden akıp geçer çarpışmadan önce bir sürü şey. Çarpışmadan sonra güzergâhın harbiden değişir. Bitmek istediğin yer çok uzakta gözlerini çok başka bir yerde açmışsın ya da son kez kapatmışsın. Ama bu coğrafyadaki kara yollarında sadece trafik kazasından ölünmez, havaya da uçuverirsin belki.

Sıra beklerken önüne kaynak yapanları görürsün, onlarla birliktesin zaten hep. Bilir o, sırtlandır, gideceği yere en çabuk ve kısa yoldan nasıl gidilir, iş nasıl bitirilir, bir halk nasıl söğüşlenir. Uyardığında efelenir, karşıdaki suratın ortalık yerine kafayı gömmemek için çeneni sıktığın o ana benzer. Sabır hep yanlış anlaşılır, tıpkı iyilik ve kibarlığın eziklik addedildiği gibi. Ama bu coğrafyada o uyanıklara gününü göstermez isen; senden o 400'ü alana kadar nice 400'er hayatın önüne kaynak yapacaklar inan.

Gece karşı apartmanlara bakmaya benzer. İçinde neler konuşulduğunu, ne biçim acılar çekildiğini, nelere şahit olunduğunu, nasıl mutlu başlangıçların yapıldığını bilmesen de. Eski atalarının içgüdüleriyle hissedip hepimizin aslında pembe etlerimiz, kısıtlı nefeslerimize ve sınırlı gücümüzle oradan oraya savrulduğumuzu bir daha fark etmektir. Sonra bir gün o karşı apartmanın penceresinden birinin de sana baktığını görürsün. Garip bir umut ve tedirginlik kaplar içini. Perdeyi çeker, içeri girersin.
Bu coğrafyada bazı apartmanlarda sadece pencerelerden değil, roket ve mermilerin açtığı deliklerden de dışarıyı görebilirsin.

Karşıdakinin ses tonunda terslik var, anlıyorsun. Ağır ağır, seçe seçe konuşuyor. Sonra bir şey söylüyor, telefon elinden kayıp gidiyor. Önce her yer siyah-beyaz gözüküyor, sonra küçülmeye başlıyor çevren. Kalbin göğüs kafesini paralayıp çıkacakmışçasına hızlanıyor, avaz avaz bağırmak istiyorsun, tek ses çıkmıyor içinden. Ucunda nasıl bir cümlenin ilkli olduğunu bilemediğin, ısrarla çalan telefonu açmaya benzer. Fakat bu coğrafyada telefondan dışında kapına gelen ambulans, ilk yardım ekibi, askeri araç ve surtalarında vereceğin o malum haberin ifadesi yazılı protokol subayları. Ardından asılan bayraklar da bir iletişimaracıdır.

Bazı sözler vardır anlamsızşekilde asılı kalır havada "Abi siz yanlış gelmişiniz, burası Bostancı. Bakırköy karşı tarafta." Ya da "Maalesef tüm çabalara rağmen..." Ve dâhi "Sen gerçekten çok iyi bir insansın ama ben seni..." Hatta "Geçen sene oldu, fırtına patladı birden, hâlâ bir iz yok, neyiniz oluyordu..." Bazen kısa ve öz "Şans işte..." gibi. İçine güm diye oturur aynısı inan. Ama bu coğrafyada herkes mutlaka artık sözün de bittiği o yeregelir.

Manasız fiziksel acılar vardır vur-kaç yapar gün ortasına, bir saniyeliktir ama yaş getirir gözünden. Dilini ısırırsın, kilitlenir tüm bedenin. O sehpanın aynı yerine, aynı açıyla fakat bu sefer daha şiddetli vurursun ayak serçe parmağını. Kâğıt kesiğini tek geçeriz hepimiz. Patlıcan, kabak vesairenebatın sap kısmındaki iğneden ince, kılıçtan sivrice ve şeffaf dikenin battığı parmak. Göremiyor, çıkartamıyorsun

Bu coğrafyada bazı apartmanlarda sadece pencerelerden değil, roket ve mermilerin açtığı deliklerden de dışarıyı görebilirsin.

her kalp atışında zonklayarak gülüyor sana. Ama bu coğrafyanın kendine göre acıları vardır, yıllar önce sönse, zaman geçse bile kimimizin bedeninde kor gibi için için yanan.

Uyumak istiyorsun günlerce, haftalarca, hatta aylarca kutup ayları gibi soğuk, sessiz, buz mavisi bir uyuğun içerisinde. Taş olmak istiyorsun, görmek, duymak, konuşmak, tatmak istemiyorsun sadece dur ve zaman geçip gitsin. Gerçekleşmemiş olsun tüm bu olanların hepsi sadece uyanınca geçen "bir rüya imiş"e devredilip eklensin. O kadar çocuksu, teklifsiz, beceriksiz, basit acılardan ve daha bilemediğim bin beterine benziyor ülkede yaşam.

Ama bu coğrafyanın bıraktığı başka bir şey de var aslında. Hepimizin içinde gizli saklı, kendimize bile söylemeye korktuğumuz merhametli bir son umut. Bir gün hepimiz için yazılan kaderi bu sayede değiştireceğiz bir ümit. O yüzden gözün gibi bak, ne pahasına olursa olsun kaybetme sakın onu...

BARIŞ SÖNMEZ

instagram.com/bsonmez
twitter.com/bsonmezz

Akşamsefası

FATİH SOLMAZ & BAHADIR BAEUTER - 21

Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN

aydoganozer@gmail.com

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

FLANÖRLÜYORUM*

■ **Tembel Hakları Evrensel Beyannamesi**'ni yazmaya karar verdim çünkü bunu yazmaya hakkım var: Tembellik hakkımı kendime tanıyacak kadar çalışkanım ve aynı zamanda bu hakkı savunacak kadar da seviyorum aylaklığımı. Benim iş yerim, benim zihnim.

■ Biri **'tembellik hakkı'**ndan bahsettiğinde, onunla alay ederek, onu bir **yangelip yatan** olarak görüp çalışmanın **kutsal**lığından, çok çalışmanın **ibadet** olduğundan falan **yarım ağızlı gülüş**ünle dem vuracaksan eğer, öncelikle, **"çalışkan olduğunu zanneden bir köle"** olmadığına ikna etmelisin onu ve kendini.

■ **Naziler**, toplama kamplarının kapılarına **"Arbeit macht frei"** yazdılar: **"Çalışmak özgürlük getirir."** Tembellik hakkı üstüne düşünmemiş bir **zihin tembeli**ysen, o çok çalıştığın hayatın boyunca, fabrikalarda, atölyelerde, okullarda, plazalarda, tarlalarda, sokaklarda ya da ofislerde, ancak **Nazi** kamplarının sunabildiği ölçüde bir özgürlük alanın olur: Tembellik hakkına inanmadan çalışmanı bu bağlamda kutsal sayabilirsin çünkü **Naziler**'in o sloganı, bir **cehennem kapısı** sloganıdır.

■ Çalışmaktan sıtkın sıyrıldığında hatırla: **İzin kullanma, iş bırakma, tatile çıkma, grev yapma** ve **emeklilik** yani **zamanını kendine ayırma** ve **köleliğe karşı direnme** gibi hakların, **tembellik hakkını** savunan **Paul Lafargue** gibi **aylak**lara ve onların **felsefe**lerine kulak kabartmış **insan**lara borçlusun.

■ Üstelik bunları elde etmek için parmağını kıpırdatmadın, hatta yeri geldi; bu haklar için meydanlara dökülenlere **1 Mayıs**'larda bile sövdün. Oysa bu hakların kaybetme ihtimalin, kazanmaktan kolaydır: Kazanımların kaybederken susanlar, hak elde etmenin tarihinde dökülen kanı ve teri hiç umursamayanlardır.

■ Fabrikatörlerin ve bankerlerin bile iftas edip meteliğe muhtaç hâle gelebildiklerini mutlaka duymuşsundur: Sadece çalışmayı kutsayan sen, olur da işsiz ve beş parasız kalacakolursan, işte, o tembellik hakkını ve insanlık onurunu savunanlar sayesinde alacaksın o hayati **işsizlik maaşı**nı.

■ Hayat kısa. Kendine zaman ayır: Miden kadar dimağını da doyur. Dimağın doyarsa, **çalmayı kutsama hadsizliğine** karşı bir duruşun, cesaretin ve gücün olur: Yaratıcılığın, üretimstencin diri kalır ve hırsızların rejiminde yaşıyorken dahi haysiyetli bir adın olur.

■ **"Açlıktan ölenimiz yok ama yemekten ölenimiz çok"** diyor anneannem: Biat etmez, hak yemez, sisterin çarklarına su taşımaz, terzilik yapar, giyeceklerini de yiyeceklerini de kendisi üretir, az yemek yer, doğadan hiç kopmaz, kitap okur, hatta yazı da yazar; çalışır, yeterince kazanır, **üç oda-bir salonluk depresyonlar** ona göre değildir ve tembellik hakkına da emeğinesahipçi argibi bağlıdır, çünkü ona göre **"az çoktur"**. Anneannem **90 yaşında**, senden benden daha sağlıklı; gözleri pırıl pırıl ve bedenen de ruhen de hiçbirimize **muhtaç değil**: Bitmem anlatabiliyor muyum **aylaklığın zarif doğasın**? Bitmem anlatabiliyor muyum asıl tembelliğin ve korkaklığın, **kölelikte ısrar etmek** olduğunu? ↻

*Flanör: Düşüne **flâneuse**, erkeğine **flâneur** denilen **bilinçli aylak**.

Akşamsefası

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür gönderecem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Gürdem Sındıraç

Erhan Güneş

Hüseyin Şener

Ekin Göre

Cihan Topçu

Gürdem Sındıraç

Cihan Topçu

Barbaros Altuğ

Erhan Güneş

Elif

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ · 24 EYLÜL 2015 · SAYI: 879
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR · ISSN: 1303-7579
www.penguen.com

YAYINCI: DOĞAN BURDA MEDYA LTD. ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: SELÇUK ERDEM YAZIŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA YAYIN KURULU: ERDİL YAŞAROĞLU, SELÇUK ERDEM GENEL MÜDÜR: A. GÜLSÜN AKÇİT

HALKLA İLİŞKİLER: BİLGEN ÖLÇEN (bilgenulgen@penguen.com) DERGİ TASARIM: NİLAL ÖZÇELİK GRAFİK TASARIM: SERDAR KARATAŞ
YAYIN: DOĞAN KARATAŞ, TAHSİN ÖNDER, İHSAN SÖZÜTEMİZ/ADRES: İMTİYAZLAR CAD. BAHÇELİEVLER SOK. EFE HAN NO: 25 K:1-2
BAHÇELİEVLER - ŞİŞLİ / İSTANBUL TEL.: (0212) 336 53 77 (8 HAT) FAKS: (0212) 344 85 98 BASKI: UNIPRINT DOĞAN BASIM, YAY. VE TİC. A.Ş. ÜMRANİYE MAH. HADIMKÖY İSTANBUL CAD. NO:330 ARNAVUTKÖY 34555 İSTANBUL TEL.: (0212) 798 28 40 GENEL DAĞITIM: DPP TEL: (0212) 0 222 222

facebook.com/penguendergisi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergisi

Penguen'de yayınlanan tüm karikatür, yazı, resim ve kurallı/kurallı yayın hakları saklıdır. Yayınlara ve yazarlık yazılı izni alınmadan kısmen veya tamamen kullanılamaz.

Akşamsefası

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

Akşamsefası

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
1 EKİM 2015 • 40 680 4,00 TL

ISSN 1303-7574-0-7

TAVUK VOLKAN
"Katil Hasta Oldu"
Erdil Yaşaroğlu

Deniz Özturhan
Roma Bitmiş

Ahmet Ümit
KÖREBE Bir Başkomser Nevzat Macerası
"Oyuncakçı yine cinayet işledi."

Akşamsefası

PENGUEN Gündem

Yeni eğitim öğretim yılı açılışında konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan "Bu ülkede ölü yıkayıcılarına da ihtiyaç var. Bir Müslüman kendi ölüsünü yıkayacak bilgiye sahip olmalı" dedi.

Suudi Arabistan Başmüftüsü, 789 kişinin öldüğü hac faciası için "Kader kaçınılmazdır" dedi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan bu kez, yeni eğitim öğretim yılı açılışında öğrencilere seslendi.

Yeni eğitim öğretim yılında öğrencilere 'sosyal medya yasağı' geliyor: Öğrenciler okuldan atılma cezasına çarptırılabilecek.

"Esad, geçiş sürecinde yer alabilir" diyen Cumhurbaşkanı Erdoğan bir gün sonra, Esed'in 'koltuğu bırakıp gitmesi' gerektiğini savundu.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, ay tutulması için "Gece süper hilal vardı. Göreceğiz diyekalktıkama bulutlarüzerini örtmüştü, göremedik" dedi.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Ülkemizdeki Suriyeli çocuklar ayda 300 liraya, günde 12 saat çalıştırılıyor.

MUTFAK MERMERİYLE RESTORASYON! Aspendos Antik Tiyatrosu'ndaki merdivenlerin restorasyonu tartışma yarattı.

İstanbul'da bir kadına tecavüz eden polisler 2 kadın hakimin "Rızası var, direnmedi" kararıyla serbestkalırken; Antalya'da polislerin dövdüğü bir kişi "polise direnmekten" 41 ay cezaaldı.

TBMM 1 Ekim tarihinde açılıyor.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

STALKER SÜKRÜ, TAKİP ETTİĞİ KIZI MİNA OLAYI NEDENİYLE BIRAKTI!

Her türlü sosyal medyadan takip ettiği kıyan, Minada dizeler için "fişkfşsdfgo" diye random gülmesine "Ateist olmayı hiç sorun değildi, güzel bacak paylaşmamlanmıyor, Ölen insanlar senden değil diye böyle yapman ayıp. Ruholarak bizim faşist yobaz Hakan'dan bi farkın yok. Bacaklarını artık Hakan'ın bacakları gibi geliyo. Seni her yerden takibi bırakıyorum, dersolsun. Bi gün insan olursan dürtberi" yazan Şükrü, arkadaşı Hakan tarafından bıçaklandı!

BAŞBAKANIMIZI DÖVMÜŞLER!

Başbakanımız yaptığı açıklamada kendisini okul yıllarında sokakların dövdüğünü söyledi. Gazeteniz sizin için araştırdı ve ötelerini buldu. Başbakanı neden dövdünüz?

- Yanımdudomuzuşuz, dersolsun dövecektik asıl da karıştırmıyız.

(D.Ş.) -O zamanlar solcu ve aptaldık, şimdiiklarımolsa o kafayı atmazdım.

(T.Ü.) -Alakası yok, kız meselesiydi, bizim solcu kızı çıkma teklif etmiş (H.İ.) Okuldan isimlerinizi bulmak çok zor olmadı, adam hatırlattı, bence kaçın, bulursa fena.

ÖĞRENCİLER DİKKAT! TWITTER NOTLARINIZA YANSIYOR!

Okul yönetmeliği değişti ve artık sosyal medya hesaplarından hakaret ilsen üzerine işlem öğrenciler, gözünüm yağına bakmadan okuldan atılacak.

Liseli Tayfun'un hesabına ele geçiren hesmi okul arkadaşları devlet büyüklerimize hakaret yazmışlar, çocuğun başı göbekte. Liseli bu, ne numaralar var bilüyo musun? Çocuk pençeyi durmuş, saldırı sürmüş ağlıyo. "Senle başbakan olacam, görürsünüz" diyo.

Kaşem Var Yazı-yorum!

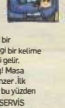

Asım Velioğlu

Efendim, ben büyük bir düşünürüm, herhangi bir kelime ile başlayayım gerisi gelir. Abiyorum: Ping pong! Masa tenisi tartışmayabeceer. İlk SERVİS çok önemli, bu yüzden gazeteler haberleri SERVİS ederken rakibe şans tanımayacak şekilde atarlar. Bazısı fileye takılıyor, çok gülüyorum. Herkesin açıkları vardır, açıklara sert şutlar yapılır. Bazı amatörler ise keyfineoynar, topdö k gidip getsin diye kolay paslar atılır. Farklı görüşten tendıkla tartışırken tatlı tatlı konuşulur. Örnekle, "Ben dine karşı değilim, ön saltanaş karşıyım amaoğlu". "Benim Kürt arkadaşım da var", "Atatürk iyiydi de sonra geleneere kızıyorum" tenir.Ben raketbaiemgibi tutanlardanım, havalı oluyor. Şampiyonada masa tenisi izleyenlerin kafası bi o yana bi bu yana bakar.Bu yüzden haberleri izlerken kafamızı iki yana salliyoruz. Dilimiz ve dişimizle çıkardığımız "tşk tşk" sesi ise topun masaya vurma sesi. Ülkecek durumumuz bu. Peki bir FİLEkaçа doluyor?

ÖZGÜRLÜKLER ÜLKESİ AMERİKA: Başbakan Davutoğlu, Birleşmiş Milletlertoplantısı için gittiğiNew York'ta"Türkiye'de gazetecilik faaliyetleriyle ilgili bir kısıtlamakesinlikle yoktur" açıklamasını yaparken DicleHaber Ajansı'na polisiertarafından baskın yapılıp, onlarcagazeteci gözaltına alınmış...

UPUZUN BAYRAM TRAFİĞİ ÇİLESİ: Kurban Bayramı'nı İstanbul'da geçiren Cumhurbaşkanı Erdoğan, bayramın son günü Tarabya'daki Huber Köşkü'nden çıkarakÜsküdar'a geçmek istemiş. Ama gel gör ki ne mümkün! Akşam saatlerinde etkili olmaya başlayan bayramtrafiği Erdoğan'ı da etkilemesin miymiş? Emniyet şeridini kullanmak zorunda kalan Erdoğan'ın konvoyu, köprünün girişinde tam tamına30 saniyetrafiğinaçılmasını beklemekzorunda katmış...

DUBLE KUZU: 9 günlük Kurban Bayramı tatilinde meydana gelen 163 trafik kazasında, 134 kişi hayatını kaybetmiş 650 kişi de yaralanmış. Cumhurbaşkanlığıbaşdanışmanı Burhan Kuzu, "Oysa yolları duble yaptık!" diyerek insanlarımızın hâlâ nasılölmeyi başardığıkarşısında duble bir şaşkınlık yaşamış...

SAYILARLA KURBAN: 850 bin büyükbaş, 2,3 milyon da küçükbaş olmak üzere Kurban bayramında kesilen hayvan sayısıymış.

ŞİMDİ OKULSUZ OLDUK: AB ülkelerinde liseyi bitirmeden eğitimdenayrılangençlerinoranı sadece %11iken; ülkemizde kızlarda %41, erkeklerde %35olan bu oranın ortalaması %38'miş. Yeni eğitim öğretim yılımızherkesehayırlıuğurlu olsunmuş...

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@penguen.com — twitter.com/selcukerdem

ZEYNEP DENİZ ÖZTURHAN
www.twitter.com/yenilgi

ROMA BİTMİŞ

Gözümü açtığımda Antik Roma Forumu'na yani pazar yerine bakan, ekseriyetle kırmızı kadife döşemeli bir odadaydım. Size güncel Roma'da değil de antik olanında uyandığım için duyduğum coşkuyu kelimelerle nasıl ifade etsem bilmiyorum. Zira günümüz Roması'nda 3,5 TL olan Avro yüzünden günüm sefalet içinde geçecek, iki top dondurma, bir dilim pizzaya hasret yaşayacaktım. Hatbuki Antik Roma, Anadolu'ya şah damarından daha yakındı; hatta bizzat ayrı ülkeydi. Bense antik dünyada doğuştan Romalıydım. Bunun bilinciyle üstüme bir masa örtüsü dolayıp derhal kendimi sokağın karmaşasına bırakmaya karar verdim.

Güneş altında şarabı çok kaçırdığımdan ve o dönemde Meksika dalgası kavramını bilen tek kişi olduğumdan, derhal tribün amigoluğuna soyundum.

Forum her zamanki gibi görkemli ve çok kalabalıktı. Tavuktan kilime, heykelden kılıç kalkana insanın her ihtiyacını karşılayabileceği dükkanlar, dönemin AVM'si gibi bir arada toplanmışlardı. Baktım soylu birtakım Roma vatandaşları Forum'un kalabalığındanve pisliğinden şikayet ediyor, soluğu derhal onların yanında aldım. *"Her yer Arap dolmuş, gerçek Roma bu değil!"* şekli çemkirdiğimde, sevgili Romalılar beni hararetle onayladılar. Hakikaten de, köle ve papağan ticaretinde uzman Araplar, giyim kuşamları ve biz mermer gibi beyaz insanların arasında, esmer tenleriyle dikkat çekiyorlardı. Yine de Romalı ahbaplarımla kölelerin dişlerini incelemekten ve onlara nargilenin reklamını yapmaktan geri durmadım. Konu kavrulmuş kahveye geldiğinde ise isyan etmeme ramak kalmıştı: *"Ne Arabi? Türk kahvesi bu Türk, Türk!"* diye ısrar ettim Antiakos'a. Bana bön bön bakan Anti iste, anten anten cevap kastı: *"Türkler mi? Hani şu, Çinlilerin arpa buğdaylarını çalmasınlar diye sınırlarına duvar inşa ettiği halk değil mi onlar?"* diye sordu utanmadan.

Anten Antiakos'tan epey sıkılmıştım doğrusu. Koca adam olmuş ama hâlâ etek ve pencereli sandalette dolaşmayı bırakamamış bir insandı neticede. Öna bir de Arapların oynadığı tavlayı açıklamayı içim kaldırmayacaktı. O esnada Forum'un kapısına geldiğimi, ama caddeye çıkmakta olduğumu fark ettim. Yaklaşık 200 metre sağımda Kolezyum, bayrak ve flamalarla donatılmıştı. Dahası tıpkı Şükrü Saraçoğlu'ndan yükseltilere benzeyen haykırış tufanı insanı o yöne gitmeye teşvik ediyordu. Kolezyum'a doğru yürürken, bu kez halktan bir kişiye *"Hayırdır kardeş, maç mı var bugün?"* diye sordum. Meğer çok büyük bir generalin ölümü şerefine gladyatörler dövüşüyormuş. Roma adetlerine göre, ölen ne kadar önemliyse, o kadar fazla insan dövüştüğünden, en az beş bin gladyatör er meydanında çarpışacakmış. Basit bir hesapla, arenaya çıkan savaşçıların en az iki bin beş yüzünün zayi olacağını öngördüm ve kendi kendime "bi de ölenle ölünmez derler" şekli hayıflandım. Hatbuki gördüğümüz üzere, ölenle her devirde ölünüyordu. Biri ölünce onun onuruna daha da çok ölünüyordu. Dünyanın en büyük medeniyetlerinden birinin bu özel adetini, 2015 yılında hâlâ uyguladığımız ülkemize bu vesileyle bir kez daha saygı duyarak, Kolezyum'a doğru seyirttim.

Kolezyum'da cenk eden takımlardan biri saraya yakınlığıyla bilinen Maviler'di ve işin içinde saray olduğundan haliyleşikeyleanlıyordu mavili takım. Halk ve esnafın taraf olduğu Yeşiller takımı ise bu haksızlıklarşarşısında illallah demiş ve isyana meyletmişti. Taş ve sopalarla başlayan isyan ise, Yeşiller takım kaptanı, maskotu ve tüm gladyatörlerin kılıçtan geçirilmesiyle son bulmuştu ki, buna açıkçası pek şaşırmadım. Kimse imparatorun gücünü sınamaya kalkmamalıydı. Senato bile... Bu fikirlerimi kapı güvenliğinden iki lejyonerle paylaşarak dövüşere bedava giriş hakkını kazandığımı ise söylememe gerek yoktur umarım.

Resmen ana baba günü olan Kolezyum'da nispeten daha soylu insanlara ayrılmış, sağ kapalıya yerleştim ve çömlek içinde dağıtılan kırmızışarabı dikleyerek insanlarınbirbirini kesmesini heyecanla izlemeye başladım. Yaklaşık her 30 saniyede bir kişinin kellesi meor kaplanmış zemine düşüyor, buna binaen kalabalıktan coşkulu haykırışlar yükseliyordu. Güneş altında şarabı çok kaçırdığımdan ve o dönemde Meksika dalgası kavramını bilen tek kişi olduğumdan, derhal tribün amigoluğuna soyundum. Ama ne kadar izah edersem edeyim, adamlara "önce sen kalk, sen oturunca o kalksın, sonra bunu hep beraber böyle art arda bütün tribün yapalım"ın mantığını anlatamadım. Zaten soylu da olsa, dünya medeniyeti de olsa, Antik Roma'da da kadınların tribün amigoluğu yapmaları hoş karşılanmıyormuş. Bu kez başka iki lejyoner tarafından araya alınmak suretiyle dev stadın dışına doğru iteklenirken *"Roma bitmiş abi, bitmiş!"* diye söylendim, *"Sen buraları asıl Arkaik dönemde, Remus, Romulus'un zamanında görecektin!"*

serkan altuniğne

serkanaltunigne@penguen.com twitter.com/serkanaltunigne

OĞAN MEKTUP GÖNDERMİŞ...

BABA, EĞER BEN BAKKALSAM EMEKLİYORUM. GEL KASANIN BAŞINA GEÇ! YOK SEN BAKKALSAN O ZAMAN KASANIN BAŞINA GEÇ!

NE DİYOR?!

ÇALIŞMAYA NİYETİM YOK DİYOR...

SON KİTABINDA YAZMAK İÇİN HİSSİ BİR DAĞ OTELİNDE 6 AY KALDIĞINDA SÖYLEMİŞTİN. NE HAKKINDA KİTABINIZ?

DAĞ OTELLERİ.

AAA?!

AKLIMA BAŞKA BİR ŞEY GELMEDİ LAN DAĞIN BAŞINDA.

İSMAİL ABİ GEL HADİ, BEKLİYORUM.

NEREYE GİDİLECEK LAN, NEYİ BEKLİYORSUN?

DENİZE DÜŞEN YILANA SARILIR DERSLER YA...

FIŞ FIŞŞ COFA

LAN YÜRÜ GİT! SİKTİR! HOST! LAN BIRAK GİT!

AKİF EFENDİ, BEYEFENDİ ÇIKIYOR, KAPIYI GÖSTERİR MİSİN KENDİSİNE?

LA KOSKOCA ADAM BİLMİYO MU KAPI NEREDE? SORDA İŞTE! GİTSİN YER, NAL MISIN ARKADAŞ?

SENİNLE SONRA GÖRÜŞÜCEZ SERKAN! SENİN DE AŞKINA SİCİRİCAM AKİF EFENDİ!

BOK ÜÇTERSİN, DİNİ KAPIYI BİLMİYON ANCAK!!

BABACIM NEDEN ANNEMİ DÖVÜYORSUN, YAZIK DEĞİL MI?

EEE SEN DE BABA OLUNCA ANLARSIN...

ŞAKA LAN ŞAKA, BABA OLMAK YETMEZ, ÖKÜZ DE OLMAN LAZIM...

BEN DAHA ÖLMEDEN MİRAS KAVGASINA MI TUTUŞTUNUZ HAYIRSIZLAR?!

HAYIR BABA, KARI KIZ KAVGASI!

HA ÖYLE DEŞENİZE... EE KİM SU SANSLI KIZ, KÖFTÜMÜZLER?

YAV YENİ EVLENDİM, MANKENİ KIZ YOK MU?

ANANIZI!!

BABA BEN NASIL OLDUM?

ANNEN 3. BYLLK YLDÖNÜMÜMÜZDE ROMA'YA GÖTÜRMÜŞTÜM, HARİKA BİR TRATTORİADA EV ŞARAPLARI EŞLİĞİNDE NEFİS BİR YEMEK YEDİK. OTELE DÖNÜP SABAHA KADAR OLANLAR GİBİ SEVİŞTİK. SABAH DA GİDİP SENİ EVLAT EDİNDİK.

LAN NE BİÇİM BABALIK, NASIL BİR?! BANA DA SAĞLAM TRAVMA OLDU HAA! İYİ OLDU.

BAŞIN SAĞ OLSUN HİLMİ...

SAĞ OL, DOSTLAR SAĞ OLUN. SENİ DE TEZİERİ DÖŞİM SONUNDA SEVİSECEK BİRİNİ BULMUŞSUN...

AA NEREDEN? KİM SÖYLEDİ YAA?

ULAN BÜRK, SEVİŞİP ÖNCESİNDE DELİKLİ MI, AT SİRİ SIRITIYOSUN KARŞIMDA.

HAYATI KUTLAMAK İÇİN SEVİŞTİM BEN...

SOKAYIM HAYATINA!

DEMEK SON SÖZÜN BU? SİNİRLE CEHENNEME GÖRÜŞÜCEZ ERDAL EFENDİ!

AKŞAM

AAA NABER LAN?

CEHENNEMDE CEHENNEMDE.

ÇALIŞIRKEN

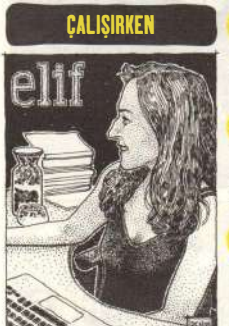

farruk: Köşeni beklerken yağmuru iztiyoruz Sezyum, bende çay Perker'in elinde kahve fincanı var. Çabuk lan!

ersü: Her zamanki sorumu soruyorum: Naapıcaz kapak?

sezyum: Faruuuuk, beni neden yoruyosunuzun? (Serdar Ortaç stayla)

mustafa: Uykusuz uykusuz mahkemeli gündem karikatürü gelince suratım mahkeme duvarı gibi oldu.

veysi ali: Her daim öğrenilecek bi şey vardır. Yeniliğim öğretmiyimda herkese başarılar, üzerine iz kelik.

cem: Alo abi çokpis yağmur var, acabadiyorum bu gece evden sabahlasam amasanki ordayımışım gibi çalışırkene yazsan he?

sezyum: Ya Serkan gibi olamadık ki. Adam dünyalığını yaptı, biz aç köpek gibi kaldık.

serkan k.: Tamam la bi hafta Bobo yerine seni çizip telifini sana verilcem löpçoş!

barış: Gündemi çizdim gündemden kurtuldum ama yağmurdan kaçamadım. Şimdi de hava durumu müdür!

serdar: Vakit tamam, giriyo muyuz pizzalamasana agalar?

sezyum: Bu dergiyi şu anda bana versenız, bir sonraki sayıya kalmadan batırırım. Bana güvenin ya!

özer: Ohaa, Aspendos merdivenleri mi çiziocz?

tasvir: Birbörekgurmesi olarak tirafetmeliyim ki, bu hafta börekolmamış!

perker: Mutfaktaki konuşanketil, nedensadece"suyunuz hazır şimdi çayınızı demleyebilirsiniz"diyolan!

ersü: Bu kurabiye çok güzelmiş, nasıl durabiliyo hala masanın üstünde hiç anlamadım!

farruk: Beni kahve Lobisi'yle muhatap etmeyin, biri onun ketî değil çay makinesi olduğunu söylesin!

edonee: Adamlar Mars'ta su bulmuş diyorlar, bi naaptık bulabildikmi kapağıbaboli?

mustafa: Bi kamyon adam ve koyun sonrası, gündem karikasında sadece 3 kişi çizince tırstım abi!

sertra: Tatil sonrası köşe yaparkene siz de boşluğa düştünüz mü kızlaaarr!

ÖYLE BİR GEÇER ZAMAN Kİ...

YAZARKEÇİZEN: M. K. PERKER

Akşamsefası

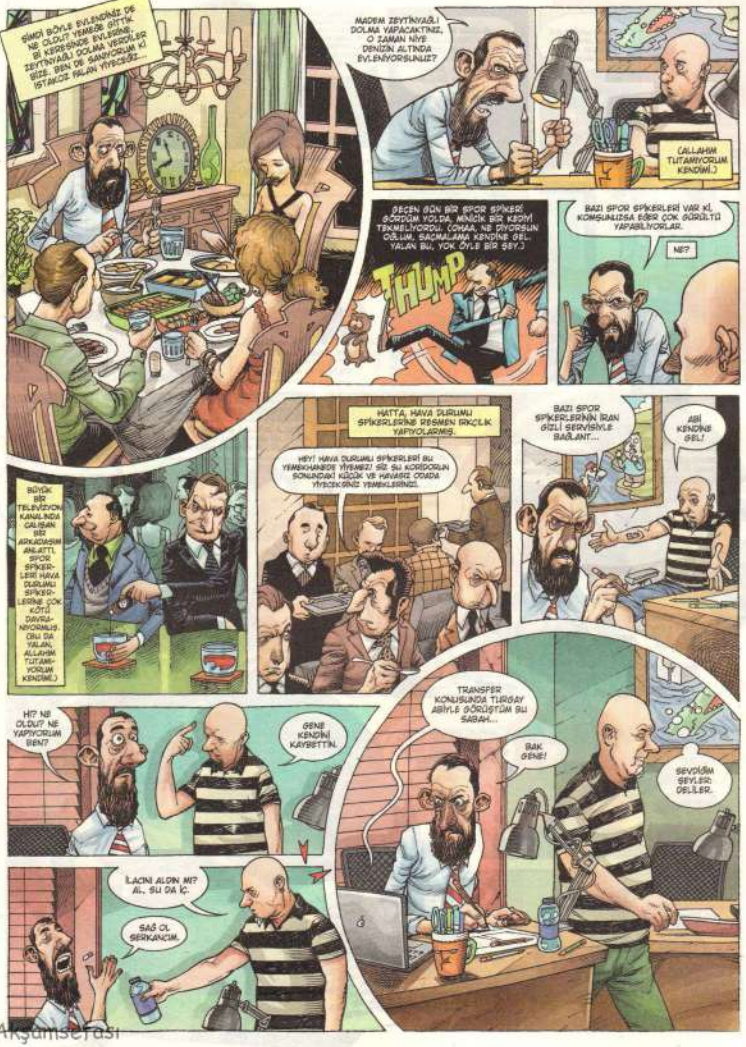

©AkşamsefasI

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

Mustafa Salıcı

<MİNİ ÇAKAL>

BARIŞ ATAR

AHMET ÜMİT

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

“Oyuncakçı yine cinayet işledi.”

Münir “Fahhar El Kutubi... Fahhar El Kutubi...” diye mırıldanarak önündeki dosyalara bakıyordu. Evgenia’ya söz verdiğim üzere, sabah ilk işim Çocuk Şube Müdürlüğü’ne uğramak olmuştu. Akif Akkan soruşturması nedeniyle geldiğimi zannetmişti Münir, Suriyeli kayıp çocuğu anlatınca da hiç şaşırmamış, bana bir kahve söyledikten sonra dosyaları önüne açarak, araştırmaya koyulmuştu. Mavi klasörlerden üçüncüsünde buldu başvuru dilekçesini...

“Amcasının ismi Cabir miydi?”

“Evet, evet Cabir El Kutubi... Benden yardım isteyen de o.”

Eliyle dosyaya vurdu.

“Tamam, işte burada.”

Başını kaldırıp rahat bir gülümsemeyle bana baktı.

“Ne yalan söyleyeyim, sana mahcup olacağımızı zannetmiştim Başkomserim. O kadar çok kayıp Suriyeli çocuk var ki... Hangi biriyle uğraşacağımızı şaşırdık. Çetrefilli iş anlayacağın... Senden saklayacak değilim, işte bu yüzden bazı kayıp dilekçelerinin işleme konulmadığı bile oluyor.” Yeniden dosyanın üzerine eğildi. “Evet, beş gün önce rapor edilmiş. Fahhar çalışmakta olduğu Şişli’deki pastaneden evine dönmemiş. Yirmi dört saat geçince de amcası polise gelmiş.”

Kahvemden bir yudum aldıktan sonra, “Bunları

Kasığında sancı başlayınca, yanına birini verip hastaneye göndermişler Fahhar’ı. Beraber gittikleri çocuk, hastanede sıra var diye dükkana dönmüş. Ondan sonra kaybolmuş Fahhar...

biliyorum zaten Münir” dedim sıkıntıyla.

“Amcası Cabir de biliyor. Asıl bundan sonrası mühim. Siz ne yaptınız, onu merak ediyoruz. Fahhar hakkında bir bilgiye ulaşabildiniz mi?” Gözleri ümitsizce dolaştı dosyanın satırları arasında.

“Yok, burada bir kayıt yok.”

Derinden bir iç geçirerek masanın sağ tarafındaki telefona uzandı, numarayı tuşladı, beklerken, “Şimdi anlarız Başkomserim...” diye mırıldandı. Birden dikkat kesildi. “Alo, alo Recai, buraya gelsene... Hadi çabuk, bekliyorum.”

Telefonu kapatırken yine izahata başladı: “Recai Komiser, kayıp Suriyeli çocuklara bakıyor. Allah yardımcısı olsun, onun yerinde olmak istemezdim doğrusu.”

Önündeki dosyanın kapağını kapattı. “İşin aslı şu Başkomserim. Artık başa çıkamıyoruz. Kaç yıllık polisim ben böyle bir felaket görmedim. Önceleri kontrol edebiliyorduk, sokaktakileri topluyor, sığınma evlerine yerleştiriyorduk. Fakat o kadar çoğaldılar ki artık ne yapacağımızı şaşırdık. Nerdeyse her gün kayıp başvuruları oluyor. Kimilerini ölü buluyoruz, kimileri çalışmak için bir yerlere gidiyor, ailesine haber vermiyor, kimileri fuhuş çetelerinin eline geçiyor...” Tiksintiyle yüzünü buruşturdu. “Aklına gelebilecek her türlü soysuzluk, her türlü iğrençlik... Ne zaman bu dosyalara bakacak olsam insanlığımdan utanıyorum.” Sanki birinin bizi duymasından çekiniyormuş gibi sesini kısarak söylendi. “Biz niye bulaştık Suriye meselesine Başkomserim? İnsanı yardım tamam, ama sanki davanın tarafıymış gibi davranıyoruz. Faturası da bütün millete çıkıyor tabii... Ne işimiz vardı bizim Suriye’de?”

En az onun kadar ben de çaresiz hissediyordum kendimi, en az onun kadar öfkeli...

“Alçaklıkların en rezili siyasi alçaklıktır Münircim” dedim kendimi tutmaya çalışarak. “Buna bir de mezhep ve dini karıştırırsan. bildiğin kepazelik çıkar ortaya. İşte şu anda onu yaşıyoruz. Üstelik bunun bedelini, bütün bir millet ödüyor. Bari o zavallı Suriyelilere yardım edebilsek. Onu da yapamıyoruz. Hepsi Avrupa’ya gitmek istiyor. Sus, s us, daha fazla konuşturma beni...”

O anda vuruldu kapı, sonra hafifçe aralandı, kızıl saçlı, çilli suratlı gençten bir adam girdi içeriye.

“Gel, gel Recai, ne oldu şu Fahhar El Kutubi adındaki çocuğun soruşturması?”

Recai önce yadırgayan gözlerle bana baktı, etkili yetkili biri olduğumu düşünmüş olacak ki, adeta hazır ol vaziyetine geçerek sordu: “Hangi Fahhar Amirim?”

Şimdi sinirlenecek diye geçirdim içimden, hayır, yapmadı Münir.

“Şu, Şişli’deki Suriyeli çocuk...”

Alnı karıştı Recai’nin.

“Şu kamyonetin çarptığı kız mı? Şişli bölgesinde çok vaka var Amirim... Suriyelilerin çoğu orada dilencilik yapıyor. Çocukları da yanlarında. Başıboş kalan çocuklar da...”

“Fahhar oğlum, Fahhar” diye kesti Recai’nin sözünü. “Fahhar kız ismi mi? Hani pastanede çalışan çocuk, akşam eve gelmemiş...”

“Ha evet, evet, şu Fahhar...” Bir adım daha yaklaştı bize. Yaklaşırken yine çekingen bir bakış atmayı da ihmal etmedi bana. “Tamam, bizzat ben gittim pastaneye, herkesle konuştum. Aslında işe gelmiş amirim, ama kasığında bir sancı başlamış. Sancı o kadar güçlüymüş ki yerinde duramıyormuş çocuk. Yanına birini verip Etfal Hastanesi’ne göndermişler. Ama hastanede sıra varmış, beraber gittikleri çocuk, onu bırakıp dükkana dönmüş. İşte ondan sonra kaybolmuş Fahhar...”

Kaşları çatıldı Münir’in.

“Ee sen gitmedin mi hastaneye? Sormadın mı bu çocuğa ne oldu diye?”

“Gitmez miyim Amirim, tabii gittim. O gün işbaşında olan doktorlarla, hemşirelerle, hatta acildeki hastabakıcılarla bile konuştum. Ama hepsi de ağız birliği etmiş gibi, öyle bir çocuk görmedik diyorlar. Hastane kayıtlarına da baktım, Fahhar’ın adı yok.”

Eliyle önündeki dosyayı gösterdi Münir. “Peki, neden anlattıkların burada yok?”

Kırmızı yüzü iyice kızardı.

“Vakit bulamadım Amirim. Siz, şu iki Suriyeli kız çocuğunu evine kapatan adamla ilgilenmemi söylemiştiniz. Hani Tahtakale’de halat satan Abdürrahim adındaki şahıs. Hani Başakşehir’deki evinebaskın yaptık, kızların biri 14, öteki 16 yaşında. Muta nikahı yaptım diye bize sokmak istemedi de zorla girdik ya içeri. Üç gündür onunla uğraşıyorum. Valla günde iki saat uykuyla duruyorum Amirim. Elimizdeki memur sayısı yetersiz. Bize yeni

eleman lazım..."
Ne diyeceğini bilemedi Münir, görüyorsunuz vaziyeti dercesine elleriniyana açtı.
"Anlaşıldı Recai, anlaşıldı, ama muta nikahı işi bitti, sen artık bu kayıp Fahhar dosyasıyla ilgilen..."
Belli ki elinde başka işler de vardı genç polisin, "Fakat Amirim..." diyecek oldu.
Kati bir ifadeyle başını salladı Münir. "Hiçbir mazeret duymak istemiyorum, ne diyorsam onu yap. Akşama da yazılı rapor masamda olacak. Anlaşıldı mı?"
Yine hazır ol konumuna geçti Recai.
"Emredersiniz Amirim..."
Bütün bunların sebebi sen olmalısın mendebur adam dercesine, bana doğru öfkeli bir bakış attıktan sonra çıktı odadan.
"Çok bunalmış adamın" diye takıldım Münir'e. "Biraz daha zorlasaydın isyan edecekti."
Bir an, bakışları Recai'nin çıktığı kapıya gitti, geldi.
"Haksız mı Başkomserim? Deminden beri size anlatıyorum işte, Suriyeli göçmenlerden sonrabize desteklazım. Yoksaişler yürümüyor. Ama merak etme, bu Fahhar meselesini mutlaka çözeceğiz."
Münir'e güvenim tamdı, öyle ya da böyle mutlaka bir sonuç alırdı. Katkmaya hazırlanıyordum ki, "Sizin dava nasıl gidiyor Başkomserim?" diye sordu. "Akif Akkan cinayetinden söz ediyorum. Bir sonuç alabildiniz mi?"
Usulca başımı salladım.
"Henüz bir gelişme yok, araştırmaya devam ediyoruz." O anda aklıma geldi. "Sahi, geçen gün siz de oradaydınız. Hani biz erken gitmek zorunda kalmıştık... Evdeki araştırmada işe yarar bir şeyçıktı mı?"
Hoş bir anıyı hatırlamış gibi gevrek gevrek güldü.
"Zeynep Hanım'ın çocuk tacizcileri üzerine bize söylev çektiği günden bahsediyorsun... Yok efendim onlar da insanmış, yok efendim tacizcileri yaratan şartlarmış..."
Kocaman bir kahkaha da ben patlattım.
"Haksız mı ama? Akif Akkan adındaki maktul sapık da olsa insan..."
Elini boşlukta salladı.
"Her neyse işte... Siz gittikten sonra biz araştırmaya devam ettik, tam evden çıkarken telefon çaldı. Ben açtım, bir kadın başladı hakaret etmeye. Durun, ben Akif değilim dememe bile fırsat vermeden, 'Seni geberteceğim, pis sapık. Seni inim inim inleteceğim, ırz düşmanı. Yaptıklarının hesabını fitil fitil burnundan getireceğim' diyerek açıktan tehdit yağdırdı dakikalarca, sonra da tenbirbire kapattı. Akif Akkan'ın öldürüldüğünü bilmeyen biri. Muhtemelen tacize uğrayan çocuklardan birinin yakını. İsterseniz, maktulün ev telefonunun kayıtlarına bir bakın, belki katili bulmanıza yarayacak bir ipucuna rastlarsınız."
O anda çalmaya başladı telefonum, arayan yardımcımdı, özür dileyerek açtım.
"Efendim Ali?"
"Bir ceset daha Başkomserim... Bir ceset daha bulunmuş. Okmeydanı'nda, bir kreşin bahçesinde. Ensesinden tek kurşunla öldürüldüğünü söylüyor olay yerine giden polis. Galiba bizimki yine çıktı sokağa. Galiba Oyuncakçı yine cinayet işledi."

DEVAMI HAFTAYA...

Akşamsefası

Böyleyken Böyle

SEMRA CAN
semracan.mail@gmail.com

İSTANBUL SEMİNE SUNKİ DEV Bİ ALARM KURULMUŞ. SAAT 9 DEDİ Mİ HER YERDEN İÇİ ANDA MATKAP, HİLTİ, BALYOZ SESLERİ FİLAN YÜKSELİYO. SABAH 9'DA KESİN AYAKTAYIM, ÖYLE SÖYLEM YANI.

SAAT 10 OLMUŞ! UYUYAKALMIŞSIN!
MATKAP SESİ BİLE YOK!
YOKSA EKONOMİ Mİ BATTI?!
YOKSA KENTSEL DÖNÜŞÜM MÜ BİTTİ?!
YOKSA?!?! YOKSA TÜM SEMİR KOMPLE BETON DÖKÜP KONUYU KAPATTILAR MI?
NAA AAAA!
SABAH SABAH SEMRA CANLA BİR'İN CİNAYETİ

YILLERDİR SAĞLIK YAPAN İNSANLARI GÖRÜRDÜM, DUMURDUM. AMA İLK KEZ BU YIL SENİ DE GAZA GETİRDİLER, SEN DE SAĞLIK YAPTIN. HİÇBİR SEKRİM, SAĞLIK YAPMA KAFASI ÖYLE Bİ SEV YARABBİ. KÖSEN SİLİP DUR EVET.
Vay anasını! Vay kurnaz ev kadınları yaaaa!
Ev ekonomisine katkı mıktı bahsettiğimiz! Hıyyyy!
Bİ NEŞE GELDİ BANA. BEN DE HEMEN DİTTİM HANKİSİNİN ALDIM GÖMLEĞİNİ GİYİM, BAKA BAKA! ASSOPİTİN, KÖYLÜ TEYZELERDEN ALDIM TÜLBENTTEN YAPILMIŞ ELBİSEMİ GİYİM. PUL NEREDELİK.
NOT: MUTTAKİLE BOMBA PATLAMIŞ DİRİ OLUYO AMA DİĞERİ DAH.
FARKMIŞ ARABİ MEŞAPİN TEKNİKLERİN DE TAMAM. Bİ BOMBAMDA BEN DE GELİCEM EKİBİ.

HER GÜN YÜRÜYÜŞE ÇIKAN KONSULARIMI CANDAN İZLEMEK İÇİN KIPIR KIPIR OLUYORDU. GÖZDEN UZAKLAŞTIKLARINDA GÖZYOLU BERDİ. AMA GÖZDEN UZAKLAŞMALARI DA 20-25 DAKİKA SÜRÜYO. NEYSE... DEDİM GÜN BEN DE PEŞLERİNE TAKILDIM...
BUGÜN ÇOK YÜRÜDÜK.
Tabi ebeti Ne demezsiniz! Nereden bakarsan bak 350 - 400 metre yürümüşlerdir.
SAĞLIK İÇİN DİDİM.
AYY Bİ MOLA VERELİM, BİTTİM.
Hah, iş molası alacaklar!
Allahım sana geliyorum, piç piç!

SONUK KÖPEKLERİNİN DE AYRI Bİ HASTASIYIM. Bİ KERE ÇOK GÜZEL HAVLIYORLAR, Bİ DE MÜZİK KULAKLARI BENDEN İYİ, ÖYLE SÖYLİM.
Bİ HAV HAV DESEEM KAARŞİKİ DAĞLAAAR YIKILIR YIKILIRR AMMAN AAMMAN AMMAAAAN...
MİCO PROFESYONEL Bİ HİRSİZDIR. BENİ GÜNDE Bİ DEFA ISIRIR. AMA ÖYLE KAN FALAN ÇIKARTMAZ, DERİYİ DELMEZ. "HAY ANAM ISIRDI BENİ" DİRSİN, SİKİŞTİTİ BULUNSUN DİYİDA Bİ DELİK. Bİ KAN OLMADIĞI İÇİN HAKSIZ ÇIKARSIN, YALANCI GİBİ DÜNDÜRSÜN. ÇÜNKİ SEKERİM MİCONUN. KEDİ HAVLARININ SEVİLMEMİŞLİĞİ İLGİLİ İKİ KİTABIDI DE KEDİ ENTERESAN Bİ YAKLAŞIMI VAR.
Seviyor Beni.
Seviyor beni!
NORMAL KEDİ
MİCO

SU TABANCASIYLA KEDİLERİ KOVALAYAN Bİ KÜÇÜK ESNAFLA KAVGA ETTİM SEKERİM!
AMA AYIP AAA!
BİR DAHA YAPMA!
NEŞE SEVİN HAZLARI ÜNLÜLER DERGİSİ, SENİN KİTAPTAN İYİDİR.

KÜÇÜKLERİ UZAK UFAK ÇIKARTIYORLAR VE TABİİ Kİ BİR AŞIK HAFTALIK KONUSU SARDI.
HAAA! DEMEK BENİ BURDAN UZAK TUTAN KONU BUYMUŞ. BEN DE NEDEN BURAYA İSENİYORUM DİYORUM.
İŞEMEK MİŞ?
İŞEMEK BİRAZ KABA OLDU. AYTEKİNİN FİLAN DİYİLİM.
HAYVANIN AMA MİNAKÇILIK BENDE.
HAYVANSIN PİÇİ!
HE HAHA
ÖFF!

Akşamsefası

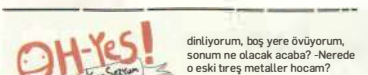

* Cehennem, kötü devlet dairesi gibi bi şey. Hatta şöyle Pakistan'da Bangladeş'de bi devlet dairesi gibidir kesin.

* Avustralya'nın aborcinleri hapşırdığın zaman ruhunun bedeninden kaçacağını düşünürmüş. "Çok yaşa" lafını aslında Aborcinler bulmuş. Günümüzde "İyi yaşa" filan gibi opsiyonları da var. Ben hapşuran olursa hiçbir şey demiyorum. En azından netim.

* Yıllar önce Kaş'ta dalıyorum. Tabii cimrilikten tüpsüz dalıyorum. Tüp çok yazıyor zaten... Neyse indim, dipteyim, ortamda basınç var. Baktım ilerideınsırt yüzgeçli bi şey geçiyor. O esnada birden cennete cehenneme inanmaya başladım, altıma edemedim, direkt suya işedim, bi şekilde de yukarı palet basıyorum. Deniz temiz olduğu için berrak, net görünüyor. Ama reyiz o kadar uzakta ki, çözemiyorum mevzuyu. G*tümü kapmaya geliyor desem, o enerjiye değmem. Neyse yukarı çıktım, baktım yunus. Küfür ettim yunusa. Sonuçta memeliye güven olmaz.

* Evde "Söyle çok fena yağmur yağsa da her yer sel olsa" diye geçiriyorum. Çünkü artık bunu dilesen de dilemesen de her yeri su basıyor. O kadar kalitesiz bi şekilde yerleştik ki, sonunda hiçbir şehir bu rezilliği kaldıramıyor. Sel basıyor her yeri. Nehir oluyor yokuşlar. Her nehir bir yokuştur aslında da da da da...

* Yolda Alpay Erdem'i gördüm, adamın altında Ferrari gibi bisiklet vardı. Ben ise Tofaşk gibiydim lan. Kısa bi süre bisiklete baktım, Alpay'la konuşamadım, sonra da bisiklet hakkında konuştum. Ayıp ama gerçek. Yılan gibi alet yapmış adam ya!

* Kiralık bisiklette bir kalitesizlik, bi çıt pıt olur ya, işte paso öyle ortamımız var. Birileri kiralıyor da bizim yaşamlarımız yerine bizim yerimize bizden yaşıyorlar gibi geliyor bazen.

* Yaşlanma alameti bence çalan müzikleri beğenmemek olabilir. O yüzden her kim ki yeni müzikleri sevmiyor, işte o en birinci yaşlıdır... Lan yaşlanmayayım diye trap mirep bi şeyler dinliyorum, boş yere övüyorum, sonum ne olacak acaba? -Nerede o eski tireş metaller hocam?

* SaçlarıarkadanuzatıpErkin Koray soundu yakalamak istiyorum. O saça her kesim saygı duyuyor bi şekilde. Yalnız köylükyerde de direkt deli muamelesi görüyorsun. Üstler kabak, arkalar uzun ve beyaz. Aman yavaş, aheste.

* Bir takım röportajlar yapmaya niyetlendim. Sevdiği işleri yapan arkadaşlarımla sohbet edip, bunu da youtube üzerinden basıcam. Maksat insanlar merak ettikleri konularda bilgi sahibi olsun. Bir kişiyi bile bir konuda heyecanlandırabilirsem, gerisi gelir.

* Yaşlanma belirtsi: Yeni işletim sistemlerini beğenmeme... Yeni Windows olmuş mu şimdi yani? XP ne güzeldi, aslan gibiydi. MacOs desen, o da ayrı havalarda, her yeni sistem orada da Windows gibi görünmeye, davranmaya başlıyor. Bu saatten sonra tekrar Linux'a geçirmeyin adamı ama ya!

* Acaba hayattaki son bilgisayarımın konfigürasyonu nasıl bi şey olacak? Ekran kartı ne olacak? Kaça kaç monitör olacak? Monitör olacak mı? Yoksa fitille mi sisteme onlayn olacaz? En çok da bu kısmı beni endişelendiriyor. Teknoloji de bi yere kadar ama!

* Görgüsüz olmak için yapılması gereken şeyleri insanlar öğrenmiyor ya, o yüzden görgüsüzlük en doğal insan davranışı olarak algılanmalı gibi geliyor bana. Kimse kimseye nasıl görgüsüzlük yapıldığını göstermiyordu, herkes kendi görgüsüzlüğü kendisi keşfediyordu. Ta ki Instagram gelene kadar.

* Bıcırık geceleri nasıl uyuyor acaba? Gece "Lan yine o kadar azar yedik, sokayım böyle işe" diye düşünüyor mu? Yoksa boş boş çıktığı konuşmalarda kimsenin kendisini takmadığını filan düşünüp dertleniyor, balkonda sigara içiyor mudur gizlice. Bıcırık olmak da fena. Sizin de iş zor be abi. Ülkede kimse seni takmıyor, bi de üstüne ondan bundan laf yiyiyorsun. İyişallah parası iyidir, başka türlü çekilmez. Ya da çok acayip başka bir keyfi var, bilemedim şimdi birden.

* Enerji ve tufayla kalın. Bir sonraki atomda ters mıknatıslanmak dileklerimle.

Akşamsefası

Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

AKRABALAR

"Büyüyünce ne olacaksın?" dedim. "Dünür olcam" dedi. Böyle vizyoner bir çocuk görmedim.

"Bir şeyi büyükannene açıklayamadıktan sonra onu gerçekten anlamış sayılmazsın" diyen **Albert Einstein** kuzeniyle evlenmiştir. Geçen yıl Sağlık Bakanlığı'nın yaptığı araştırmaya göre Türk kadınlarının yüzde 18'i akraba evliliği yapıyor. Bunların yüzde 19'u amcaoğulları ile evleniyor.

Okan Bayülgen anne tarafından **Elmalılı Hamdi Yazır**'ın torunudur. **Bedirhan Gökçe**, eski Galatasaraylı futbolcu **Berkant**'ın amcasıdır. **Refik Halit Karay**'ın teyzesi **Bülent Ecevit**'in babaannesidir. **Nubar Terziyan** şarkıcı **Fedon**'un dayısıdır.

Halamın kızı dert yandı. Tek dayısının tek oğlu biraz durgun zekâlıymış. Dolaylı cümleleri anlamıyormuş. "Yazık" dedim. "İyi ki ben öylede gilim."

Futbolcu **Sergio Agüero**, Maradona'nın damadıdır. **Barbara Cartland**, Prenses Diana'nın üvey büyükannesidir. Aktör **Daniel Day-Lewis** İrlandalı şair Cecil Day-Lewis'in oğludur. Alman İmparatoru **II. Wilhelm** ve Rus Çarı **II. Nikola** İngiltere Kraliçesi Victoria'nın torunlarıdır.

Saç tokasıyla mandal, tarakla süpürge, kitapla yelpaze akrabadır. Mandal saç tokasıyla sık görüşür. Tarakla süpürge ayrı dünyalara savrulmuştur. Kitap yelpazeye bazen mektup yazar.

"Hafızası zayıflayan kayınvalidemi karşılamaya gittiğimde aklıma parlak bir fikir geldi, ona şöyle dedim: Geldiğin için teşekkürler, güle güle!" **Craig Kilborn**

Süper Babaanne bir Barış Manço şarkısı olduğu gibi, 2008'de TRT'de yayınlanan bir dizinin de adıydı. Başroldeki **Asuman Dabak** keçiboynuzu yiyerek süper güçler kazanıyordu.

Baldız, damadın eşinin kız kardeşidir. *Görümce*, gelinin eşinin kız kardeşidir. *Bacanak*, damadın baldızının eşidir. *Elti*, iki erkek kardeşle evlenen kadınlardır. *Sünger*, bütün bunları ezberlemeye çalışan beyindir.

"Bunlar gecesini, gündüzünü, akıllarını bacanağımı nereye, eniştemi nereye koyacağım diye geçiriyor. Bunların takipçisiyiz." **Necmettin Erbakan**, Eylül 1997.

Seinfeld dizisinde Jerry'nin annesini oynayan **Liz Sheridan**, James Dean ile kısa süre nişanlı kalmış. Aynı dizide **George Costanza**'nın babasını oynayan **Jerry Stiller**, Ben Stiller'in babasıdır.

Özel Dedektifler Derneği Genel Başkanı İsmail Yetimoğlu evliliklere öncesi kız babalarının dünürlerini muhtara ya da komşuya soramadığı için özel dedektiflerden yardım istediğini anlatmış. İsmail Bey "Ailelerin evlatlarını evlendirirken bilgi alacağı kimse kalmadı" diyor.

Dün, akşam yemeğinde dilim sürçtü. Kayınvalideme "Tuzu uzatır mısın?" diyecekken "Vicdansız kadın hayatımı mahvettin" demişim. - Anonim fıkra, ABD.

Geniş aile olmanın şartları: Amcalar birlik olup berbere gittiğinde berberin saçları dökülmeli. Halalar aynı anda sakız çiğneyince Richter heyecanlanmalı. Teyzelerden toplam iki buçuk anne meydana gelebilmeli. Dayılar bir dolmuşun arka koltuğuna doluşup arkadan sekiz öğrenci uzatabilmeli.

SELÇUK ERDEM

UZAY YOLCULUĞU 1981

16. BÖLÜM

İSTEDİĞİMİZ SORUDAN BAŞLAYABİLİYORUZ

Biz bugün sınav olduk. Öğretmenimiz kağıtları dağıtırken aralara çanta koyduk tabii, Engin de bir yandan silahını hazırlayan bir profesyonel gibi kalemine 0,5 uç takmaya çalışıyordu. Engin'in arkasında oturan Mahmut uzanıp Engin'in sırtınaparmağını batırdı, "Kağıdını göstereceksin, yoksa kafanı kırarım" dedi. Engin de "Bok kırarsın" dedi, sonra da bana göz kırptı. Sanırım çete olduğumuzdan artık ben de Engin'le birlikte dayakyemek zorundayım. Ne yapalım artık. Çılgın Uzay Korsanları çetesini kurduğumuzdan beri Engin durup durup bana göz kırpıyor. Onu gizli çeteme aldığıma pişman edene kadar da göz kırpacaksanırım. Onu bu konuda uyarmak istiyorum ama kıyamıyorum da. Gizli çete gizli olmalı arkadaşım, daha nesini zorluyorsun?

Sonracığıma gıcık Yaprak her zamanki gibi öğretmenimize süremizin ne kadar olduğunu, istediğimiz sorudan başlayıp başlayamayacağımızı sordu. Bazen Yaprak'ın robot olduğundan şüpheleniyorum. Filmlerde 'meğer robotmuş' insanları vardır ya. Hatta kendisinin robot olduğunu bilmeyen robotlar olur, ne dayaklıktronlar. Yaprak da öyle bir gariban yapay zeka olabilir.

Soruları cevaplamadan önce hepsini okudum, çünkü iyi bir öğrenci öyleyapar. Engin de hemen kağıdının arkasını kontrol etti sorunun devamı var mı diye. Bir keresinde çok ağlamıştı bu yüzden. Sorular kolaydı. Bir şeyfark ettim;

Jüpiter o kadar büyüktür ki biraz daha zorlasaydı kendisi de bir yıldız olabilirdi. Ama Jüpiterciğin elinden gelen bu kadarmış demek.

bir noktada öğretmeni çalışkan olduğunuza inandırdıktan sonrasınavlarda ne yazdığınızın önemi yok. Ne yazarsanız yazın iyi bir not alıyorsunuz. Engin benim yazdıklarımın aynısını yazsa da benden yüksek not alamıyor. Ha bir de kağıt kalabalık görünecek, ne biliyorsan yazacaksın. Tamamen psikolojik bir savaş bu. Delilik tabii. Sorular ve cevaplarım şöyleydi:

1- 11 Nisan Uzay ve Gelecek Bayramı'nın önemi nedir?

Uzay ve gelecek çok önemli olduğu için 11 Nisan'ı Uzay ve Gelecek Bayramı olarak kutlarız.

2- Uzay gemimizin adı neden Şehit Selma Bayındır İlköğretim Uzay Gemisi'dir?

Selma Bayındır uzaya giden ilk kadın astronotumuz olduğu için uzay gemimizin adı Şehit Selma Bayındır İlköğretim Uzay Gemisi'dir. Okulumuzda Selma Bayındır'ın uzay gemisinin maketi de vardır, ama bu maket çalınmıştır.

3- Uzay neden önemlidir? Uzayı neden sevmeliyiz?

Uzay milletimiz için çok önemlidir, biz uzay fethettik. Uzaydaki başarılarımızla gurur duyarız. Bu uzaydanbaşka uzayımızolmadığı için de uzayı çok sevmeliyiz.

4- Güneş sistemimizdeki gezegenleri sayınız.

Merkür, Venüs, Dünya tabii, Mars, Jüpiter, Satürn, Neptün, Uranüs, Plüton. Ayrıca, bütün gezegenler kendi eksenleri etrafında aynı yönde dönerken Venüs ters yönde döner. Ben seviyorum böyle delileri, adam güneş sistemini karşısına almış.'Düzgün dön'filan da diyemezsin şimdi bu deliye, ne yapacağı belli olmaz.

5- Güneş sistemimizdeki en küçük gezegen hangisidir?

Bakkala göndereceğimiz gezegen Merkür'dür. En küçük hesaplara da Dünya'da rastlarız. En büyük gezegen ise Jüpiter'dir. Aslında Jüpiter o kadar büyüktür ki biraz daha zorlasaydı, biraz daha kütle kazansaydı kendisi de bir yıldız olabilirdi. Jüpiterciğin elinden gelen bu kadarmış demek. Tabii belki de hâlâ bir gün yıldız olacağını hayal ediyordur. Kimsenin hayalleriyle dalga geçmemeliyiz.

6- Dünyamıza en yakın yıldız hangisidir?

Güneş. Böyle tuzaklı sorular filan acayip manyakişler. İlginç gibi, hastalıklı gibi. Yani şimdi tuzağa düşen olursa sevinecek miyiz, manyak kahkahalar mı atacağız?

7- Güneş ışınları dünyaya ne kadar sürede ulaşır?

Güneşışınları oyalanmadan gelirlerse dünyaya sekizdakikada gelirler. Annemiz babamızbizi bir yere gönderdiğinde oyalanmadan gitmeliyiz.

8- Kuyruklu yıldızları tanımlayınız. Bir kuyruklu yıldız örneği veriniz.

Kuyruklu yıldızlar yıldız değildir, gerçek kuyruklu da yoktur. Kafalarına göre gezerler, derslere girmezler. Buz, toz ve gazdan oluşurlar. Zaten evrende, toz ve gaz diye başladığınız anda yanlış cevap verme olasılığınız pek yoktur. Kuyruklu yıldızörneği olaraktabii ki Halley.

9- Uzay gemimiz hangi gezegene seyahat ediyor?

Mars'a gidiyoruz. Mars'in eski adı Merih'tir, ayrıca Kızıl Gezegen de denir. Arkadaşlarımıza lakap takmamalıyız.

10- Uzay boşluğunda neden sesimiz duyulmaz?

Uzayda ses yoktur çünkü uzay o kadarbüyük ve o kadarciddidir ki ne söylersesköyleyetim kendimizi komik duruma düşürürüz. Tabii komik duruma düşmemiz de uzayın umrunda değildir. Bu şartlar altında ses çıkarıp çıkarmamamızın bir anlamı yoktur. En iyisi sessizceoturup beklemektir. Bu yüzden uzayda birkaç salağın konuşması dışında nadiren ses duyulur.

***

Her sorunun arasında aşkım Mercan'ı düşünmeyi ihmal etmedim. Çünkü aşık olduğunda böyle yapman gerekir, tam kafanı veremezsin. Zaten çok uğraşasın yoktu cevaplarla, verdim kağıdımı, sınıftan ilk ben çıktım. Öğretmenimiz gülümsedi, herhalde soruları çok kolay bulduğumu düşündü. Çelik, loşkoridorda sadece kırmızı bir ışık yanıp sönüyordu. Canım kantine gitmek istemedi, öylece dikildim koridorda.Duvardaki posteri inceledim bir süre. Üstünde koca harflerle DİN, DEVLET, MİLLET VE UZAYİMİZ yazıyordu. Devlet başkanımız Adınıbirtüloğrenemedim'in resmi de vardı. Sınıf kapısıtekrar açıldı, bu sefer Yaprak çıktı. Yaprak son saniyeye kadar kalırdı, o yüzden biraz şaşırdım. Yanıma geldi, çok da sınavla ilgilideğilmiş gibi bir havasıvardı. Yaprak'ın budalaca bakışları vardır hep, ama şimdi gözlerindetatlı bir hüzünvardı. Belki de yüzüne vuran kırmızı ışık böyleyapıyordu.Sırf bir şey söylemişolmak için sınavla ilgili bir soru sordu: "Sen son soruya ne yazdın?"

Cevap vermeden yüzünü incelemeye başladım. Aslında güzel kızdı.

"Ben boşlukta ses dalgalarının iletilemediğini yazdım" dedi. Yaprak, cevap vermediğim için gerilmişti.

"Ha orada onu mu soruyordu? Yani... mantıklı tabii."

"Sen ne yazdın?" Benim cevabımı duymadan rahat etmeyecekti.

"Sen iyi yazmışsın, çok doğru yazmışsın. Ben boş bıraktım o soruyu" dedim, rahatlasın azıcık diye. Yaprak'ı güzel bulmam kafamı karıştırdı, n'oluyo lan?

"Peki bir şey daha. Kuyruklu yıldız örneği olarak ne yazdın?

"Senin verdiğin örneği verdim işte" dedim gözümü gözlerindenayırmadan.

"Nasıl yani? Ne yazdın?"

"Ya hepimiz Halley örneğini vermedik mi Yaprak, niye yoruyorsun beni?"

Hem bozuldu terslememe, hem de aynı cevabı vermişiz diye sevindi.

"Peki şeye ne dedin... En küçük... "

"N'olur birazcık susuversek?"

"Efendim?"

Gözlerini kırpıştırarak baktı gözlerimin içine. Ciddi ciddi hoş hatundu.

"Biraz konuşmasak böyle, konuşmadan dursak sadece?" dedim yalvarır gibi.

Sırf konuşmasın diye öpmek istedim onu. Öpmeye kıçım yemediğiçin de elini tutayım bari dedim, ama sınıfın kapısıtekrar açıldı. Mahmut'tu çıkan.

"Oo, anlayalım?" dedi sıntarak. Uzay cevap vermedi.

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM SEYLER: *Kötü Arkadaşlar*

İlkokula başladığım gün, annem özenle araştırıp sınıfın ne kadar sünepe, ana kuzusu, efendi öğrencisi varsa onların velilerini bulmuştu. Öncelikle kendisini o insanlara şahane bir şekilde tanıtı ki çocuklarının benimle arkadaşlık etmesine izin versinler. (Yanlış anlaşılmasın, annem süper, şahane bir insandır, itlik kopukluk kendimden kaynaklı.) Neyse biz bir grup gözlükü (Evet, 5 yaşımdan beri gözlük takıyordum), leblebi tozu poşetini delmeden önce önüne mendil, bağlaması gerektiğini düşündürecek kadar titiz ve temizlik hastası anneleri olan, ödevlerini aksatmayan, sınıfta en önde oturan, "Örtmenim, örtmeniim!" diye parmak kaldıran, ağzına kürekle vurulası öğrenci olarak takılmaya başladık. Gel gör ki ben bunlarla takılmaktan üç günde sıkıldım. Olm ölesiye sıkıcıydı herifler. (Kız da var arada ama yaşlar daha küçük, IQ Bobo seviyesinde olduğu için herkes herif bana göre o sırada.) Neyse, baktım sınıfın en arka sırası kopuşlarda, hemen o çocukların arasına kaynadım. Hayatımı yakmam da hemen hemen o dönemlere denk gelir.

İlkokulun 4. günü sıra dayağına girip ilk ayında okulu kırma raddesine gelmem çok sürmedi. Hakkımda "Serkan iyi de çevresi kötü..." cümlesi, ilk kez o aralar kuruldu. Sonradan karne zamanı öğrendim ki bu it-kopuk tayfa aynı zamanda gizliden dersine çalışan tayfaymış da. Sığır gibi ilkokul 2. sınıfta (1. sınıfı okumadım ben, ayıptır söylemesi) dört zayıf getiren tek öğrenci olarak tarihe geçmiş olabilirim. Zaten hepi topu altı ders falan vardı. (Biri beden dersi. Diğeri resim. Müzik patlak zaten.) Karne günü anladım ki çevrem yine benden iyi. Çevremin en boku benmişim aslında. İtliğe öyle bir coşkuyla dalmışım ki, o grubun annelerinin özel isteğiyle, öğretmen hepsini benden ayırdı. Olm ne güzel eğleniyordukyaa...

Lisede yatılı okula yazdırılınca, ilk birkaç ay yine şahane iyi çocuklardan bir ekiple takıldım. Derslerimize çalışıyoruz, yatakhanenin ışıkları sönünce hemencecik uyuyoruz. Sabah etütlerinde ödevlerimizi yapıp birbirimize gösteriyor, yapamayana yardım ediyoruz. (Sabah etüdü sabah 6:30'da başlar. Kafamızı s.kiim affedersin.) Derslerim ilk defa iyi gidiyor. Öğretmenler bana aferin falan çekiyor derken üst sınıflardan bir denyodan yediğim sümsüğün etkisiyle içimden bir 'Hulk' çıktı. Ama öyle asarım keserim Hulk'ı değil, itlik kopukluk Hulk'ı. Burnumdan akan kan kurumadan ilk sigaramı yakmıştım. Ondan sonra efendim gelsin okuldan kaçmalar, gitsin yatakhanede azmalar, alt sınıfların ev dönüşü erzaklarını patlatmalar, sigaradan disipline gitmeler. Bu vesileyle şahane bir yatılı okul dönemi geçirmemi sağlayan o yumruğu atan denyoya huzurlarınızda teşekkürü borç bilirim. Gerçi o dönemdeki it kopuk arkadaşlarımın da hepsi üniversiteyi kazanırken ben babayı aldım ama olsun. (Olm nasıl yapıyosunuz ikisini bir arada yaa?)

Üniversite dönemim ise efendi geçti. (Üniversite dediğim iki yıllık meslek yüksek okulu.) Sığır gibi geçen yıllarımın ardından dedim bari bu dönemi efendi gibi geçireyim. Neticede 19 yaşında, gayet iyi bir dereceyle, okuduğum okulu bitirdim. Bileğime altın bileziğimi geçirdim. Efendi gibi babamın bana bulduğu işte 9-6 çalışmaya başladım (9-6 dediğim lafın gelişi, sabah 8 akşam sonsuz.) Efendi gibi çalışan, akşam evine, eşinin yanına dönen çolukluçocuklu, baktıkça içimden "Aslında evlenmek lazım yaa" diye geçirdiğim arkadaşlarım vardı. Derken bir gün "Ya şu çizdiğim karikatürleri hazır İstanbul'a da gelmişken artık gidip bi Leman'a göstereyim" dedim. Sonuç ortada. En iyi arkadaşlarımdan biri Kaan Sezyum. Gerisini sen düşün gtk!

BOBO
ALLA ALLAH BUNLAR NE LAN YERLERDE?
HOP... ADAM! BANA BAK BANA, BOŞ VER ONLARI.
DUR Sİ BOBO... NE BUNLAR YA ZEYTİN ÇEKİRDEĞİ GİBİ... SEN Mİ YAPTIN?
BAK, BEN NAPTIYSAM ABİL, HOP! BAK OTURDUM... SEN OTUR DEMEDEN YAPTIM...
PİŞŞŞ! LEŞ GİBİ DE KONUYO LAN! ÖFFF!..
BİR DAKİKA BİR SES Mİ DUYDUM? HAV!
BİRİSİ HAVLADI SANKİ...
HAYDAA BÜTÜN EVE YAYILMIŞ LAN! YATAK ODASINA KADAR DİSİYO.
HEY BİRİSİ TOP OYNAMAK Mİ İSTİYOR? AL BAK, TOP!
OLM Bİ ÇEKİL!
HAV!
HASKİTİR O NEY LAN ORDAKİ? BİR DAKİKA, YOKSAA...
HAMSİSİ?
BEN Bİ ŞEY SÖYLEMEDİM, ÖYLE DİDİLİM.
HASKİTİR HACI! BAKKALIN KAÇAN KURBANLIĞI BU... ULAN EVDE KÖPEK BESLİYORUZ Bİ DE, EVE KOYUN GİRİYO HABERİN YOK, ÖKÜZ!
GOYUN SİZİ ORDA SURATI SAÇLI ADAM VARDI VE BAĞLAMŞLARDI GOYUNU. SEN TABİİ HAVLAYINCA KORKTU BIÇAK ATTI VE GOYUN EVE GELDİ. BENCE KALBİN, SURATI SAÇLI ADAM FENA ÇÜNKİ...
BU NE LAN? AYI DEGEN AYI DİL. KURT DEGİN HİÇ DİL...
Özer Aydoğan

FEYZİ ÖZŞAHİN
twitter.com/feyzisahin
feyzisahin@gmail.com

BİRDEN YÜKSELİNCE ÇOK FENA KİLİSİN TAMAM, SANA DA ÜLÜYO MU ÖYLE?
AH BEBEĞİM, O KADAR SAFSIN Kİ...

UYUYAN GÜZEL
ALO DİYANET, UYUYAN BİR BAYANI ÖPERSEN ABDEST'İM BOZULUR MU ACABA?
YOK ARTIK!

PARDON, SAL ALABİLİR MİYİZ?
TABİİ ABLA, HEMEN...

İKİ KİŞİ 600 TL. BUYRUN BİLETİNİZ...
ÇAKALLAR!

ÜSTAT TOŞİ
BU ARKADAN HEYECAN ÇIKMADI MI ÇALIYO ACABA?
BİR GÜNDÜZDEN VAR DEVLİSİ BU MEKANDA, BİLSİN SINANMA İSTİYOR YÜREĞİ EL VERİRSE...
KASMEYORUM, SEN YAKLAŞ.
YIPPİLİK ZIPPİLİK DİYİP, TOPLAŞ ZOPLAŞ BİR HAVALI KAÇ YIL SÜRER, ZORBANIN HALLİ KÜMELİ KÜRSÜ, KÖPEKLİ ADAM MUHLİS ARAMI ÖĞRET...
BÖYLE OLMAZ ABİ, DİĞER KAFİYEDEN DEN...
Özer Aydoğan
SİLAHIN HASINI VERİYORUM BANA, VUR DA TELİF DUYALIM NAMINA BİRİSİ Mİ ASLIN...
OLMAZ ÖYLE, MERKUT-LUK YAPMAYIN BEN.
KORKUN ELİ HANÇER NİHİLİSTİ, KORKUNÇ NEFESİ YEMİNİ SOL SÖYLEMİŞ...
MERT DİĞİLİSİ MERDİ SİKTİR TÜRKİ, BOL OLUR KORKUNÇ ANARİNİ SÜRMEMİŞ...
POLİSİ ARADIM, GİRİŞ BEKLİYORLAR BAKI!

ORTAM
En felmaşa adam
sonmezkarakurt@gmail.com

özet:
MAZA MAMBANIN KORAY'IN SARI MAMBADAN DAHA AZAMETLİ OLDUĞUNU GÖRÜNCE ORTAM BİRDEN SARILANMIŞ, ÇAKTIĞI MATERİLİR BEYAZ ÇİLEĞİN DE ENERTSİYLE ÖLÜM'Ü HAZDAN PERPERİŞAN ETMİŞTİR. ANCAK ÜÇÜ ÇEVİLEN BU GÜNAH OYUNUNUN BİR BEDELİ VARDIR ELBET. KORİDNUN ETKİSİ GEÇECEK Mİ VE HE FOK YEDİKLERİNİN İDRAKİNE VARILINCA...

SERKAN YILMAZ

konuklar@gmail.com
twitter.com/yilmazserkan

AYNEN

Doğukan Turan
instagram.com/dorukturan

Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Emirhan Parker – Emir Sağlam
Güven Bilge – İlker Altungök – Mert Dolapçıoğlu

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

AYLAK ADAM SORULARI

Hayatımda birtakım şeylerin anlamlı olması o kadar da önemli değil, şaşırıyor isem harika. Beni sadece bu ilgilendiriyor aslında. Kendimdeki bu çocuk kafası hiç tükenmez sorularla dolar taşar sanki nedeni, nicesini bilsem ışık hızına çıkacağız. Beyinsel aylaklık mı, şaşkın manasızlıktan tarttığım hayatın mı bilemem, ama çok olmadık anlarda aklıma gelir onlar. Kilit kelimeler genel olarak "şimdi nerededir, şu an ne yapıyordur, noolmuştur, niye ki, sebebi neydi ki acaba" zihinde bin bir tilki hepsinin kuyruğunda bin zoka. Belki aklı korumanın bir yoludur.

Bunlardanhayli huzursuzluk vereni şehirlerarası yol, şose veya herhangi bir torpak köy yolu da olabilir, gecenin unutulmuş bir saatinde yolculuk yaparken hep sağda yürüyerek bir yere giden adam. Var o adam, ürkütücüdür bir yandan, klişe şekilde. Bazen durur, dönüp bakar, farlar belli belirsiz yüzünü aydınlatır. Manasız bir bakışı vardır genelde şahsiyatın. Gün başında bir şarkı dile takılır ya, nedense yolculuğun geri kalanında hep o surat aklımda kalır. Dikiz aynasında belli belirsiz kırmızı stoplardan son bakışımın siluetini görürsün. Gecenin içine emiliverir anideN. Nereye gider ki o tanrının unuttuğu o yerdeki o adamlar o saatte katil midir, deli mi ya da işi nasıl bir mesaide ki? Bir de o adamın mobilet ile giden cinsi var. Yetmez gibi bacısı da arkada ama o yan oturuyor. Gecenin içinde bir yanıyla fizikî olarak asimetrik şekilde, çok boktan mühendislikle yapılmış bir araç kullanıyor. Ve o kadın ikinci

Dünya Savaşı'ndaki bombardıman uçaklarının, bir B-25'in arka makinelicisi gibi çok vahşi bakıyor gelene.

Kaç kişinin, turistin, onun, bunun çektirdiği fotoğrafta bilmeden ya da tesadüf arka planda çıktım ve çıktınız? Arada o kimseler, fotoğraflara bakarken arka planda beni gördüler mi? Görünce ne düşündüler? Kaç kişinin evindeki albüm, masasındaki çerçeve veya bilgisayarındaki "tatil foto" klasöründeki kareye işlenmişizdir tek tek ve hep beraber? Daha beteri "Rica etsek bir fotoğrafımızı çeker misiniz?" diyen o çift ne yapıyor şimdi; evlendiler mi acaba, çocukları oldu mu, ayrıldılar mı yoksa? Asıl fotoğraf stüdyosundaki esnafın acayip hayatları olduğunu hayal ederim. Portföylerinde binlercevesikalık, bastıkları bir sürü film. Acaba şair ruhlu olanlar bir tanesine aşık olup vesikalığı karşısında saliya sümük içmiş midir? Şu anda kaç kişi tanımadığı birisine âşık yaşamayı seçmiştir? Hele şu son zamanlarda sahafların önünde satılan eski fotoğraflar var ki kitap almak yerine bir tanesini seçip her gece bir hikâyeyazabiliyorsun çoklazım gibi, niye ki?

Kablolar. Her zaman çözer, plastik kelepçe ile tasnifler, çıkartmalı markalar ile neyin ne olduğunu yazarım üzerine. Bir ay sonra arapsaçı gibi kıvır kıvır olmuş, dolanıp kalmış hepsi. Aynı işlem bir ömür tekrarlanır. İstatistik olarak ömrümün kaç saatini kablo çözerek geçirmişimdir şimdi ben? O kablolar niye dolaşır, nooluyor ki onlara, canlı mı ki onlar? Bir de kablo cesetleri toplamadan duramam. Eskiden daha çoktu ama bu dijital olayı kesat. Telefon arıza muhabbeti sonrası rengârenk kablolar bulup, güzelce top yapıp cebe atardın, neme lazım gerekir bir gün (gerekmedi, gerektiğinde de yanımda değildi). Yoklar artık...

Bir ara taksilerin arkasında bir kreşyon var idi. Özü çok hoşuma da gidiyordu. Öncelikli üç çeşitli renkli; Dalmaçyalı. Kahverengi, siyah lekeli Alman kurdu ve siyah düşük kulaklı ismini bilemediğim bir tür. Araba sağ sol yaptıkça veya kasisten geçerken kafasını sağa sola sallayan köpek. Yine arka cam altında el örgüsü ile yapılmış ve dörde bölünmüş olan karpuz. Bitti mi? Yok! Bir ara her dikiz aynası altında CD (ki bir dolmuşta Chick Corea'nın albümünü görmüştüm). Şoföre her konumda yönünü gösteren yan yana yapışık su pusulaları. Ön cama bitişik düzen eklemendiklerinden kendi manyetik alanlarından etkilenip refir deli gibi, kimisi aheste aheste dönmeleri de cabası. Bir kamyonun ön tarafını olduğu gibi CD ile kaplayan adam gördüm. Genel şoförlerin bu muhabbet kuşu kafesindeki pusulası bol, ayna fetişinin sebebi neydi ki?

Hep aklıma gelen bir tanesi var, bu bağımsız. Bir gece ev telefonu çaldı geç vakit. Gece geç gelen telefon çocukken sevindirirdi beni, manyak mıyım ne, uyanmak için sebep, goygoy, maksat muhabbet. Korkarak açtım, kadının biri hüngür şakır ağlayarak anlatıyor, bağıra çağıra önce anlamadım "Hanımefendi, yanlış numara" desem de duymadı her hal. Bağırarak söyledim; kafa kilitlenmiş, anlamıyor. Sonuna kadar anlattı hıçkıra hıçkıra, yeter be diye de kapatamadım suratına. Sessiz sessiz dinledim, çok da üzüldüm

> **Gecenin unutulmuş bir saatinde yolculuk yaparken yolun sağında, yürüyerek bir yere giden adam. Var o adam...**

hikâyesine, anladığım kadarı ile. Sonra bitkin düştü "Konuşsana" diye sündü sesi. Konuştum onunla son defa; "Hanımefendi, yanlış numara." Duydu, bir boşluk, kapadı telefonu. E tabii merak ederim hâlâ ne yapar ne etmiştir. Uzun zaman ya intihar ederse ya fena bir şey yaparsa kendine diye aklı kaçırıyordum az daha, kimseye de anlatamadım. Hayat "Bakalım sır tutabiliyor musun g.t" diye sınıyor sandım. Gazetelere bakamamıştım o zamanlar, dramatik bir haber ve öyküsünü görürüm diye; çünkü tüm detayları isim, şehir, akraba, mebla§ tüm macerayı da biliyordum. Nooldu o kadına acaba?

İlkokulda defterime "Ay lav yu" yazan kız nerede ki acaba şimdi, denyo arkadaşlarımdan birisi miydi yoksa o, makarasına patlattı şakayı. Eğer sandığım kişi isen, bu arada gel, beni kurtar bu hayattan. Bu arada yine ilkokulda, sevgili Ayhan, hani seninle kapışmıştık ya, ayırdılardı, sonra çıkışta hesaplaşırız dedik, yağmur başlamıştı, kozları paylaşamadık. Biliyorum, kesin ben de senin aktına geliyorum ara ara. Haklısın, ağır söz söyledim ama delikanlılığa sığmazdı o hareketin, bugünlerde çok hatırlar oldum seni, bilesin. Eğer bu yazıyı okuyorsan yaz bana, hesabı kapatalım malum arsada.

LOMBAK
Fatih Selmi & Bahadır Baştık
PROFS DE BİTMEK ÜZERİN NASA!
NASA, İKİ OTLUĞUMUZLA SİVİ SABUNUMUZ KALDI SADECE!
ALLAH BELANDA VERSİN!
DÜNYAYI ELE GEÇİRECEMMM!.. HA HA HAA!
BEN DE ÇIRAĞI OLARAK AY'I ELE GEÇİRECEM! Tİ TİİİR..
EHE
LAN
EHE
EHE
SEVGİLİ SEYİRCİLER BU AKŞAMKİ KONUKLARIMIZ...
KAMERA GÖRDÜMÜ ARKADAN GİRİYOR EL SALLAYAN ADAMLAR!
HABERCİKCİK
FIK
ALLAH BELASINI VERSİN BÖYLE SÜRPRİZ SANATÇININ!
NE!?. AV YASAĞININ BİTMESİNE DAHA ALTI AY MI VAR?!.
OOOHHH! ALTI AY DAHA POMPİ... HEE HEE HEE!
ACIMI
HAH ORDA İŞTE! HUMUSLU GELDİİİM!..

ÖZER AYDOĞAN

ozeraydogansser@gmail.com

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

SAKIZLIYORUM

■ Sakız çiğnerken bi' balon şişirirsin ve karşında sakız çiğneyen arkadaşın da seninkine eş bi' **sakız balonu**şişiriverir ya... O balonları -aranızda mutabakat olmaksızın- birbirine yaklaştırıp bi' güzel öpüştürürsünüz ya... O iki balon da patlar veyere inmiş parasütler gibi sönüp birbirine dolanır ya... Burunlarınızın ucunda soğan zarı gibi **şeffaf** sakız balonu parçacıkları kalır; dudaklarınızla yanaklarınızın kesişimindeyse **birerbuçuk gülümseme** oluşur ya: İşte ben bu hâle **sakızlamak** diyorum. Kelimelerimiz bu **kadifeden hallice sakız dokunuşu etkisi**ni yitirdiğinden; dudaklarımız **cihannüma*** olacağı yerde; dünyamız, **anlaşamayan milyarların yuvası** olmadı mı?

■ **Sakız balonu** öpüştürdüğün **hâl**lere benzer **temas**lar, böyle **anlaşma**lar, böyle **kavuşma**lar çekmiyor mu canın? **Manala**ra vâkıfinsanların dudaklarından dökülecek **yeni kelimeler**, bu kelimelerden oluşacak **yenidiller**konuşasın yok mu? Kelimelerimizin çağrışımlarının her kulakta aynıolduğu yanılgısına çağlardır kapılmadık mı? Böylece her birimiz, kelimelerin yetmediğini sandığımız yerde, **acı çekmekle umut etmek arasında** sıkışıp kalmadık mı? Ayrılıklara, kavgalara ve savaşlara, **sakızlamadığımız için** sürüklenmedik mi? Son **3 bin yılda 5 binden fazla savaş** yaşamadık mı? Bunca insan ne için konuştu? **Milyarlarca ölelim** diye mi?

■ **Doğu**'nun ya da **Batı**'nın hangi **dili**, hangi **poetikası**, hangi **dini**, hangi **şarkısı**, hangi **felsefesi**, hangi **ideolojisi**, hangi **politikası** insanlığın çaresi oldu? Dünyadaki her halk, kelimeleri birbirine **katarak** bir **kan davasına**, bir **istilaya** mutlaka karışmadı mı? **Mars**'ta kolonilerkuracak olsa da **bilim**; **Pieta**'dan, **Davud**'dan daha estetik heykeller yontacak olsa da **sanat**; vaat edilmiş cennetlerden daha güzel cennetlere çıkaracakolsa da **din**, bin bir yola rağmen bin ikinci yolu gösterecek olsa da **felsefe**; dilimizin ucundakiyıkık **BabilKulesi**'nde, **manadan yoksun kalmaya mahkûm** edilmişiz gibi değil miyiz? Bu sıkışmadan bir **hayret çağı**çıkarmanın vakti gelmedi mi?

■ **Acı çekmekle umut etmek arasında sıkışanın adı** nedir sahi? **"Kanatlı hercai"** diyelim mi? Yani, bir **hercai menekşe düşün ama uçabilme ihtimali** olsun: **Köklü toprakta**, **akışsa kelebek gibi havada** olsun; hem **tırtıl** olsun asıl, hem **tohum**; hem **doğum sancısı** çeksin, hem de **toprağa karışacak olduğunu bilmenin kederine** rağmen **kanat açma hevesiyle** dolup taşsın. **Kanatlı hercai**, "acı çekmekle umut etmek arasında sıkışanın adı" olsun mu? Buradan başlayalım mı: **5 bin savaş daha yaşamamak için** bi' şeyler yapmaya, dilimizin ucundakileri değiştirmekten? **Olmaz mı? Olsun mu?** Yoksa, **lafzın delalet ettiğine vâkıf olmadan sadece ses duyup ses mi konuşacağız?**

■ Hani, **Abner The Baseball** diye bir **çizgi film** vardı: **Beyzbol topu Abner**, insanmışçasına konuşurdu. Topu fırlatacak atıcı, **Abner**'i fırlatmak için onu eldiveniyle sıkıca kavradığında, **"Hadi biraz biberleyelim"** derdi; **Abner**'ın da canı çok yanardı; duyardık... Ne dersin? Artık biraz da **sakızlayalım** mı?

*Cihannüma: Dünyayı gösteren.

Akşamsefası

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür gönderesem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Barbaros Altuğ

Ayberk Şentürk

Berkay Yaşar

Erhan Güneş

Gürdem Sındıraç

Cihan Topçu

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Emir Kızıltan

Yunus Emre Gündüz

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ • 1 EKİM 2015 • SAYI: 508
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINDIR • ISSN: 1303-7579
www.penguen.com

SAHİBİ: KUMBARACI MEDYA LTD. ŞTİ. (MUTLU SADİĞ- SELÇUK EKREM) YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA YAYIN KURULU: ERDİL YAŞAROĞLU, SELÇUK EKREM GENEL MÜDÜR: A. GÜLSİM AKŞİ

HALKALI CAD. NO:284 İKİTELLİ-İSTANBUL TEL: (0212) 550 00 77 FAKS: (0212) 550 00 08 DAĞITIM: UNIPRINT BASIM SAN. VE TİC. A.Ş. İKİTELLİ-İSTANBUL

facebook.com/penguendergisi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergi

Akşamsefası

Akşamsefası

TAVUK VOLKAN

"Katil Hasta Oldu"

Miv!

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil/

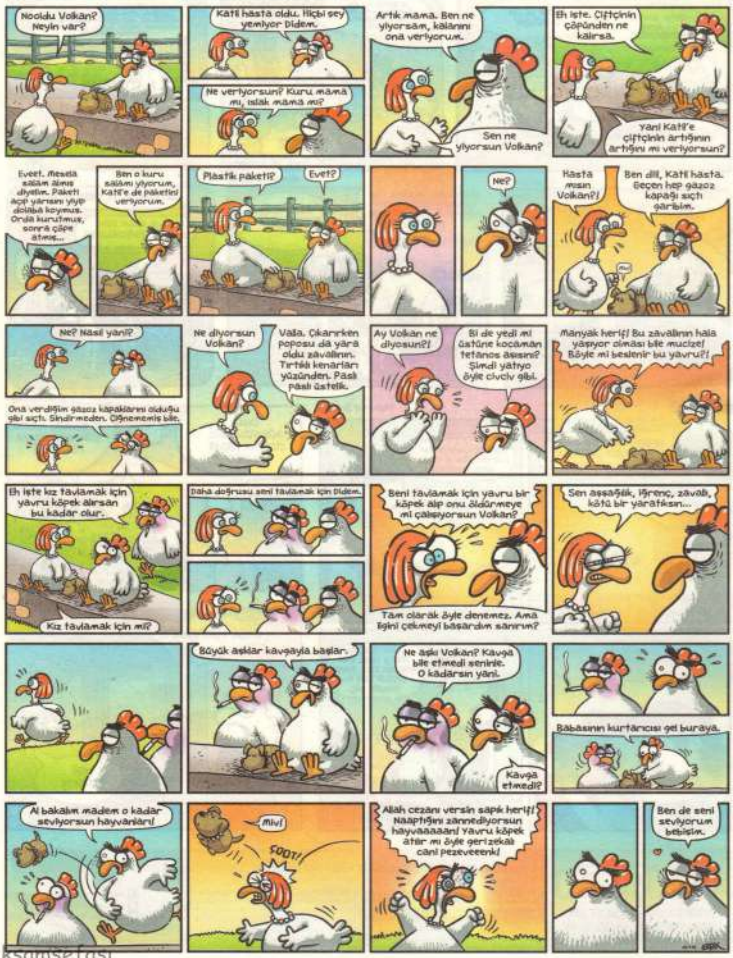

Akşamsefası